

JANAM SÁKHI

OR

THE BIOGRAPHY

OF

GURU NÁNAK,

FOUNDER OF THE SIKH RELIGION.

Dehra Dun:

COPIED FROM THE ORIGINAL BY PHOTOZINCOGRAPHY AND

PRINTED AT THE OFFICE OF THE TRIGONOMETRICAL BRANCH, SURVEY OF INDIA

1885.

NOTE.

The Janam Sákhi book of the Sikhs is a brief biographical memoir of Guru Nának, the founder of the Sikh religion.

Several Janam Sákhis are current among the professors of the Sikh religion, and as would be expected these differ one from another in various respects. The Sikh community of Amritsar therefore requested the Lieut.-Governor early in 1883 to procure for their perusal a Janam Sákhi in the Library of the India Office, which was presented by Mr. H. T. Colebrooke to the East India Company; and by the courtesy of the Librarian, Dr. Rost, the volume was forwarded to this country in the autumn of that year, and was made available for examination at Lahore and Amritsar.

A wish was subsequently expressed that *fac similes* of the volume should be reproduced by photography; and at the request of the Lieut.-Governor and by permission of the Surveyor General of India, the reproduction by photozincography was undertaken in the Office of the Survey of India at Dehra Dún under the supervision of Mr. J. B. N. Hennessey, M.A., F.R.S., Deputy Surveyor General.

As soon as the MS. was received at Dehra a careful examination of it was made. It then appeared that there should be 240 leaves, numbered only on the right-hand pages, but that Nos. 2, 3, 4, 5, 6, 18 and 19 were missing, as also two of the three leaves 12, 13 and 14; that some of the numbers of the leaves had been partially cut off in binding, and that some of the pages were defective, portions having been torn away and whitish paper pasted on as a protection to what remained. In other instances the text had evidently been restored as appeared from the difference in writing. Each page of the original was found to be edged by a border of double lines in red; and where a portion of a page had disappeared part of this border had necessarily gone also. This will explain certain breaks in the border in the photozincographed copies.

Endeavours have been made to reproduce the original as exactly as possible save in the following respects. The red border has necessarily been printed black: obvious blots and dirty marks have been omitted: and errors made by the writer which he obliterated with some kind of yellow pigment do not appear. Otherwise, the copies are as true *fac similes* as it has been possible to make them, save that the pages have been numbered 1, 2, 3, &c. to facilitate the binding and ensure correctness of arrangement.

The undertaking proved a very difficult one owing to the fact that the paper, which was originally light brown in colour, has become several shades darker from age, and very dirty from usage, and the time occupied in reproduction has in consequence been more than treble what would have been required had the paper been white.

The obligations of Sir Charles Aitchison to the Surveyor General and to Mr. Hennessey who have enabled him to place a *fac simile* copy of the volume in the hands of the leading members of the Sikh community are very great, and His Honor desires to take this opportunity of acknowledging them.

A lithographed copy of the book is about to be published separately by private enterprise.

CIVIL SECRETARIAT, PUNJAB GOVT., }

March 15th, 1886. }

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸਦਾ॥

੧੪

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸਦਾ॥ ਸਾਖੀ ਸੀਬ ਬੇਨਾਨਾ
ਜੀਵੀ॥ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੀ ਜਗਤੁ ਨਿਸਤਾਰੁ
ਆਇਆ ਕਲਿ ਜੁਗ ਵਿਓ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਤੇਇ ਜਾਇ
ਆਪਾ ਗਭਰ ਮਕਾ ਨਿਜ ਤਗਤੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਸ
ਦਿਸੈ ਮਤੁ॥ ੧੫੨੬॥ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ਜਾਇਆ
ਵੈਸਾਖ ਮਾਹਿ॥ ਚਿਤੀ ਆਗਾ ਨਈ ਗਤਿ ਮੁਤਿ
ਲਾਪ ਪੁਰੁ ਗਤਿ ਹਨੀ ਕੁ ਜਾਇਆ ਅਨਹਰ
ਸਥਰੁ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਰਹ ਬਿਏ ਜੋ ਤੇਤੀ ਸਰ
ਹੀ ਜੀ ਰੇ ਵਡਿ ਆਨ ਮਸਕਾਰੁ ਕੀ ਆਨ ਚੁ ਮਹਿ ਜੋ
ਣੀ ਬਾਣੀ ਜਹ ਬੀ ਗਛਿ ਆ ਜਤੀ ਆ ਚੋਗ ਸੀ ਆ ਸਿਧਾ

ਨਵਨਾਸਾਨਮਸਕਾਰੀਆਜੋਦੁਰਾਭਗਤਜਗਤਉ
ਸਤਸੁਕਵਉਯਾਇਯਾਇਸਕਉਨਿਮਸਕਾਰੀਜੀਯੋ
ਜੀ॥ਤਬਕਾਨੂਖਰੀਜਾਭਿਦੇਦੀਤਾਹੰਗੰ ਇਕੋ
ਰਈਕੀਦੁਸਦੀਇਉਦੁਸਦਾਯਾਭਿਯੋਜਨਮੁਪਾਇ
ਆਯਾਦੁਰੋਯਾਤਾਹੰਗਾਥੀਯਕਾਨਾਭਿਯੋਤਾਪੰਤੁ
ਬਾਯਕਾਤੇਇਸਕੀਦਿਸਦਿਯਉਰੁਯਾਏਯਾਤਮੇ
ਯਭਿਯਸਪਰਮੇਸਰਕਾਰੇਗਾਸਥਥਾਥਕਸਾਪ
ਜਾਕਾਓਯਾਤਾਹੰਗਾਥੀਯਕਾਨਾਭਿਯੋਤਾਪੰਤੁ
ਜੋਕਿਦੁਰਾਭਗਤਕੋਸੇਸਮਾਭਿਕੇਗਾਭਿਸਤਮਭਸਕਿਸੇਕੀ
ਭਿਸਾਓਇਯਾਏਯਾਭਿਯੋਤਾਪੰਤੁਯਾਏਯਾਤਮੇ
ਯਾਏਯਾਓਇਯਾਏਯਾਭਿਯੋਤਾਪੰਤੁਯਾਏਯਾਤਮੇ

ਜੋ ਕੋਈ ਬੁਧਾਇਕਾਸਾ ਦੁਕੈ ਦਾ ਭੋਇਆ ਭਾਜ ਬਥਾ
ਬਾਥਾ ਸਾਸਤਾ ਕੋ ਭੋਇਆ ਭਥਿ ਕਾਨੁ ਕਾਨੁ ਕਾਨੁ
ਤੁਭਾ ਤੁਭਾ ਕਾਨੁ ਕਾਨੁ ਪਾਧੇ ਪਾਧੇ ਲੈ ਗਇਆ ਕਾ
ਤੁਭਾ ਤੁਭਾ ਪਾਧੇ ਪਾਧੇ ਪਾਧੇ ਪਾਧੇ ਪਾਧੇ ਪਾਧੇ
ਲੈਖਦੀ ਤੀਅ ਭਾਧੇ ਤੀਅ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਗੁਰੂ ਗਾ
ਵੇਦਿ ਪਾਧੇ ਮਾਧੇ ਤੁਭਾ ਕਾਨੁ ਕਾਨੁ ਪਾਧੇ ਪਾਧੇ
ਦਿਖਾ ਕੋ ਭੋਇਆ ਮਾਧੇ ਪਾਧੇ ਪਾਧੇ ਪਾਧੇ ਪਾਧੇ
ਮਾਧੇ ਪਾਧੇ ਪਾਧੇ ਪਾਧੇ ਪਾਧੇ ਪਾਧੇ ਪਾਧੇ ਪਾਧੇ
ਤੁਭਾ ਕਾਨੁ ਕਾਨੁ ਕਾਨੁ ਕਾਨੁ ਕਾਨੁ ਕਾਨੁ ਕਾਨੁ
ਤੁਭਾ ਕਾਨੁ ਕਾਨੁ ਕਾਨੁ ਕਾਨੁ ਕਾਨੁ ਕਾਨੁ ਕਾਨੁ
ਭਾਧੇ ਪਾਧੇ ਪਾਧੇ ਪਾਧੇ ਪਾਧੇ ਪਾਧੇ ਪਾਧੇ ॥ १ ॥ ਰਗੁ ॥

ਇਉਂ ਜੀਆਇ ਮੁਹੁ ਭੈਰਾਤਾ ਆਪੇ ਸਮਝਾ ਸੇਈ
ਇਨ ਆਖ ਸਮਝਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਉਤ੍ਰੁ ਸਿਮਿਲੇ
ਖੁਨ ਭੋਈਆ ਕਾਉ ਜੋ ਉਪਮਾਤਾ ਕੀ ਜੇ ਜਾਨੀ ਤੁ
ਨ ਪਾਇਆ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਸੇਈ ਯਾਹੁ ਪਾਇ
ਨਿਵਿਸ ਮਨ ਸੁਖ ਮਾਇਆ ਭਾਝੁ ਝੁਝਿ ਮਾਨੁ
ਬੁਝੈ ਜੇ ਕੋਈ ਪਸਿਆ ਪਠਿਤੁ ਸੇਈ ਸਮਝ ਜੀਆ
ਮਾਠਿ ਏਕੈ ਜਾਣੇ ਤਾਹੁ ਭੈਰਾਤਾ ਕੋਈ ਆਖ ਕੈ
ਕੇ ਸਮਝੀ ਤੁਹ ਜਾਣੇ ਏਹਿ ਤੁਸਾ ਬੁਝੈ ਏਹਿ ਜੀਆ
ਜਾਖਾ ਜੇ ਕੋਈ ਤੁਹ ਆਇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਸਮਝੀ ਬੁਝਿ
ਲੀਆ ॥ ਪਾਖੈ ਖੈਰ ਕੀ ਸਮਝਾ ਆਖ ਮੁਕਰਿ

ਖਗੀਦਸਿਨਿਖਗੁਦੁਦੀਆਥਪਨਿਜਾਵੈਸਤੁਜਨੁ
ਬੋਧਿਆਯਦਗਵਾਨੀਹੁਕਮੁਭਇਆਥਾਗੈ
ਗਇਗਇਸਿਨਿਫੁੰਗਾਨੀਗਇਦੁਗਰਬਭਇ
ਪਸਿਭਾਤੇਸਿਨਿਆਈਸਾਜੀਨਤਾਇਓਤੈਪੀਕੀ॥
ਗਾਘਘੈਪਾਘਮੇਦੁਵੇਸੇਪਾਘੈਸਵਦਿਗੁਰੂਕੋ
ਗਿਗੈਭਾਬੁਗਭਾਘਜੇਸਮਕਰਿਜਾਇਇਨਥਿਪਿਸਾ
ਭਿਬੁਗਦੁਗੈਭਾਘਾਘੈਰਭਿਬੇਦਸਿਨਿਸਜੈਭਾ
ਖਾਣੀਭਾਗਿਜਗਾਜੁਗੁਜੁਗੁਜੋਗੀਖਾਣੀਭੀਖ
ਸਿਨਿਆਪੰਤਿਤੁਆਪਿਖੀਆ॥੨॥ਫੈਫੈਫੈਫੈ
ਦਰਤੀਸਤੁਆਂਤਰ ਤੇਰਾਕੀਆਤਰਮੁ ਤੇਆ ॥

ਭਗਮਭਗਾਇਉਪਾਈਲਾਨਾਪੇਤੋਰਾਕਰਮੁੰ
 ਆਤਿਨਾਗੁਰਮਿਲਿਯਾਗਾ॥੧॥ਜਸੈਦਾਨੁਮੰਗਤੁਜਨੁ
 ਜਾਚੈਯਖਰਭੁਰਮੀਭਗੀਖਭਇਯਾਗਾਏਕੋਲੇ
 ਏਏਕੋਦੈਦਮਦੁਰਨੁਜਾਮੈਸੁਇਯਾ॥੧੧॥ਬੁ
 ਏਏਏਮਗੁਰਿਯਾਧਾਈਜੋਬਿਛੁਰੇਦਾਮੇਦੇ
 ਭਿਯਾਦੇਦੈਦੈਏਏਕਮੁਗਾਏਏਸਿਓਜੀਆ
 ਕਾਮਿਜਰੁਪਇਯਾ॥੧੨॥ਬੁਏਨਦਰਿਕੇਰਜਾ
 ਦੇਖਾਨੁਜਾਕੋਈਨਾਹੀ॥ਏਕੋਗਇਗਤਿਯਾਸਭ
 ਾਈਏਕਦੁਸਿਯਾਮਨਮਾਹੀ॥੧੩॥ਟਟੇਟੇਏ

७२२३५

बिना प्रतीकनो बिना

五

ਹਿਰਾਣਾ ਜੁਐ ਜਾਨੁ ਨ ਭੀ ਹੁਕਮੁ ਪੁਣਾ ਭਰਿ ਪ

ਜੁਤੁ ਮਹਿ ਸਹਾ ॥ ੧੫ ॥ ਠੈ ਠੈ ਚਿਹਰੀ ਭੀ

ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਨਿਕਾਇ ਤੁਲਾ ਗਾਇ ਤੁਲ

ਗਾਏ ਜਾਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖ ਪਾਇ

ਆ ॥ ੧੫ ॥ ਤੁਝੈ ਤੁਝੈ ਭੁਕਾ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰਣੀਤੀ ਦਿਓ ਠੀਕ

ਸੇ ਸੁਖ ਚਾਹੁਣਾ ਭਿਸਿ ਸੋਹਣੁ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਪਾਵ

ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਭੀ ਤੁਝੈ ਹੋਇਆ ॥ ੧੬ ॥ ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ

ਭੀ ਸੋਹਣਾ ਪੇਸਿ ਭੀ ਸੁਭਾਇ ਭੀ ਵੇਗਾ ਕਰਿ ਕਰਿ

ਦੇਖੈ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਚੰਦਨ ਭੀ ਸੁਭਾਇ ਸਾਕ ਭੀ

ਨਰਿ ਕੇ ॥ ੧੭ ॥ ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ ਚੰਦਨ

ਤਹਿਗੁਣਗੈਵੈਸੇਈ॥ ਆਪੇਆਪਿਸਿਯਾਏਕਰਤਾ॥
 ਨਗਪਿਜਨਮਨਾਏਈ॥ ੧੨॥ ਤੈਤੈਤਾਕੁਭਵਜਾਤੁ॥
 ਤਿਆਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ ਨਤਰਨਤਾਨਤਾ॥ ਭਵੈ
 ਹਮਬੁਝਸਿਤਾਹਿਲੈਤਾਹਟਹਾਇਆ॥ ੧੨॥ ਬਥੇ
 ਥਾਨਥਨਤਹਿਸੇਈਜਾਕਾਕੀਆਸਭੁਏਆ॥
 ਬਿਆਭਰਮੁਰਿਆਮਾਇਆਕਹੀਯੈਜਤਿਸੁਭਾਵੈ
 ਸੇਈਭਾਗਾ॥ ਕਾਦਦੈਦੇਸਨਾਦੈਓਕਿਸੈਦੇਸੁ
 ਕਹੰਮਾਆਪੁਇਆਜੈਸੈਕੀਆਸੇਸੈਪਾਇਆਦੈ
 ਸੁਨਦੀਜੈਅਫਰਜਨਾ॥ ੧੩॥ ਧਧੈਧਰਿਕਾਗਾ
 ਜਿਨਿਛੰਡੀਹਰਿਚੀਜੀਜਿਨਿੰਗੁਕੀਆ॥ ਤਿਸਕਾ
 ਦੀਆ ਸਭਨੀ ਲੀਆਕਰਮੀ ਰਗਮੀਹੁਕਮੁਪ

ਇਸ਼ਾਨਕਾ ਨੈ ਨਾ ਟੋਰੇ ਗਾਨਿ ਤੋਰੇ ਗੈ ਨਾ ਤੀ ਚਾ ਨ
 ਸਮਝਿਯਾ ਗਲੀ ਠਉ ਸੁਹਾਇ ਭੈ ਟੋਰੇ ਤਨਕ
 ਬਹੁ ਮੈ ਮਿਲਿਯਾ ਕਾ ਪੈ ਪਾਇ ਸਾਹੁ ਪਰਮੇਸ
 ਰੁ ਏਖ ਟੋਰੇ ਪਰ ਪੰਚਕੀ ਯਾਨੇ ਖੈ ਬੁਝੈ ਸ
 ਰਿਦੁ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਗਇ ਗਇ ਯਾਨ
 ਯੈ ਯੈ ਯੈ ਸੁਭਾਗੁ ਯੈ ਯੈ ਜਮ ਕੈ ਸੰਗਿ
 ਬਿਧਿ ਲੀ ਯਾਗੁ ਪਰ ਸਾਦੀ ਸੇ ਨਹੁ ਏਕੋ ਜ
 ਤਰਿ ਸਰਣੁ ਗਇ ਭਰਿ ਪਇ ਯਾਗੁ ਪਾ ॥ ਬੈ ਬੈ
 ਜੀ ਬੋਲਹਿ ਲਗਾ ਚਉ ਪਰਿ ਕੀਤੀ ਯੈ ਜੁਗਾਸੀ
 ਅਜੀਤ ਸਭਿ ਸਾਗੀ ਕੀਤੇ ਪਾਸਾ ਯੈ ਯੈ ਯੈ
 ਯੈ ਯੈ ਯੈ ਯੈ ਤੈ ਤੈ ਤੈ ਤੈ ਤੈ ਤੈ ਤੈ ਤੈ

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਿਰਿ ਭਉ ਪਇਆ ਮਨ ਮੁਖਿ ਥਿ
 ਗਿਨਿ ਚੇਤਿ ਮੁਕਤਿ ਭਉ ਭਉ ਮੀ ਉਧੇਰੁ
 ਪਇਆ ਵਸਾ ਮੈ ਮੈ ਉਮਰੁ ਮੁਖੁ ਮੁਖੁ
 ਨਮਰੁ ਭਉ ਤਵੇਰੇਤਿ ਭਉ ਭਉ
 ਭਉ ਤਉ ਤਉ ਪਇਆ ਮਮਾ ਭਉ ਭਉ
 ਸਾਗਿ ਭਉ ਭਉ ਜੈ ਜੈ ਮਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰ
 ਭਉ ਭਉ ਸਚੁ ਪਦੁ ਭਉ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਉ
 ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਉ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਉ ਭਉ
 ਗੈਰ ਗਇ ਗਇ ਮਨੁ ਅੰਤਰਿ ਸੇਤੀ ਭਉ

ਜੰਤਾ ॥ ਜੰਤੁ ਪਾਇ ਪੈ ਸਭਿ ਭਉ ਭਉ

ਮੁੰ ਤੇ ਮਾਤਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣਿ ਆਸਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਣਿ ਪੰ
 ਮੈ ਸਿਨਿ ਦਿਗੀ ਮੀ ਬਾਇਆ ਮੇਰੀ ਆਪਾ ਖਾਣਾ
 ਪੀਣਾ ਸਮਕਰਿ ਸਦੁ ਭਾਇ ਤਾਕੈ ਭੁਕ ਮੁਖ
 ਏਆ ॥ ੩ ॥ ਏਏ ਏਸੇ ਰੁਪਰੇ ਮੇਰੇ ਏਸੇ
 ਏਕੁ ਸਿਨਿ ਦਿਸੁ ਕੀ ਆਪਾ ਏਏ ਏਸੇ ਸਕਰਿ
 ਏਸੇ ਏਸੇ ਭਰਿ ਏਸੇ ਏਸੇ ਗੁਣਿ ਆਸਾ ॥ ੩ ॥ ਏਸੇ
 ਏਸੇ ਸਿਨਿ ਦਿਸੁ ਕੀ ਆਪਾ ਏਸੇ ਏਸੇ ਸਕਰਿ
 ਏਸੇ ਏਸੇ ਭਰਿ ਏਸੇ ਏਸੇ ਗੁਣਿ ਆਸਾ ॥ ੩ ॥ ਏਸੇ
 ਏਸੇ ਸਿਨਿ ਦਿਸੁ ਕੀ ਆਪਾ ਏਸੇ ਏਸੇ ਸਕਰਿ
 ਏਸੇ ਏਸੇ ਭਰਿ ਏਸੇ ਏਸੇ ਗੁਣਿ ਆਸਾ ॥ ੩ ॥ ਏਸੇ
 ਏਸੇ ਸਿਨਿ ਦਿਸੁ ਕੀ ਆਪਾ ਏਸੇ ਏਸੇ ਸਕਰਿ
 ਏਸੇ ਏਸੇ ਭਰਿ ਏਸੇ ਏਸੇ ਗੁਣਿ ਆਸਾ ॥ ੩ ॥ ਏਸੇ

ਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮੁਨਿ ਖੀਐ॥ ਸਾਨਾ ਭੀ
 ਖੀਐ॥ ਸਿਤੁਨਿ ਖੇਸ ਭੀ ਵਾਰ ਮਿਦਿਜਾ
 ਹਿਐ ਭੀ ਤੁਸੇ ਭਾਲਿ ਖੇਸਿਤੁਨਿ ਖੇਤਨੁ
 ਸੁਖੀ ਤੇਇ॥ ਤਿਸਕਾ ਭੀ ਤੁਪਗਾਵੁ ਰੁਕਿ
 ਰੁਪਾਇਆ ਨਾ ਹੀ ਜਾਤਾ ਤੇ ਪਭਿਤਾ ਜੇ
 ਏਹੁ ਏਥਾ ਪਸਿਆ ਏਤਾ ਪੜਾਅਰੁ
 ਮੁਝ ਕਉ ਭੀ ਪੜਾਇ॥ ਨਾ ਹੀ ਤਾਨਾ ਪ
 ਜਾਇ॥ ਸੁਦਿ ਤੇ ਪਭਿਤਾ ਜਾ ਏਹੁ ਤੇਗਜੀ
 ਓਜਾ ਵੇਗਾਤ ਏਤੇਗੇ ਹਥਿ ਏਹੁ ਪੜਾਨਾ
 ਨੀ ਸਾਨੁ ਤੇ ਵੇਗਾਤੇਗੇ ਨਜੀ ਕਿਸਮ

ਕਾਨ੍ਹ ਨਾਮਾਏ ਗਾਤ ਬਿਉਨਿ ਪਿਛਿ ਭਿਵਤਿ ॥
 ਏਨਾ ਕਏ ਹਥ ਤਾ ਤੈ ਸਿ ਮਤੈ ਪਾਈਆ ॥
 ਤਨਿ ਪਰੁ ਮੁਦਿ ਤਨਾ ਕਏ ਹੁਜੈ ਪਰੁ ॥
 ਮੇਸਰ ਕਾ ਮੁਲੈ ਤੇ ਤੇ ਭਿਨ ਕਏ ਕਏ ॥
 ਨੁ ਛਾਨਾ ਗਤੇ ਭਾਤ ਬਿਉਨੁ ਨਾਨਕ ਭੂ ॥
 ਪਛਿ ਜੀਵਨੀ ਮਗੈ ਮਿਠਿ ਨਿਵਰਿ ਮਾਏ ॥
 ਮਾਸ ਨਾ ਪੁਸੀ ਮਾਸ ਨਾ ਚਾਉ ਭਿਨਾ ਮੁ ॥
 ਬਿਵੇ ਭੁਜੇ ਸਿਨਿ ਮੁਖਿ ਸਾਨਾ ਚਾਉ ॥
 ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈ ਮੈ ॥ ਨਹਿ ਤਾ ਗਾਏ ॥
 ਦੁਭੁ ਦੁਆਰੀ ॥ ਤਬਿ ਗਰਬਾਏ ਨਾ

ਕਹਿਯਾ ਸੁਣਿ ਤੇ ਪੰਡਿਤਾ ਜ ਤੇ ਹੁ ਤੇ ਗਾ ਸੀ
 ਉਸੈ ਵੈ ਗਾਤ ਤੇ ਹਿ ਸੁ ਪਰ ਮੇ ਸ ਰਸਿ ਮੁ
 ਰਣ ਕਾ ਹੁ ਪੁੰਨੁ ਤੇ ਵੈ ਗਾ ਜ
 ਸਦਾ ਸਦਾ ਖੁਸੀ ਆਨਿਤ ਨਿਤ ਅਨੰਦ
 ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਨਿਯਾਨ ਪਰਾਪਤਿ ਤੇ ਵੈ
 ਗਾ ਪੁਰਸਿ ਨਾਮ ਨਿਬੰਧਨ ਕਰਿ ਕੈਸੇ
 ਮਹਿ ਆਹੈ ਆਹੁ ਉਪਾਇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਗਾਯੀ
 ਪਰ ਮੇ ਸੁਰਲੀ ਆਨਾ ਤੇ ਜਾਤਾ ਤਿਥਿ
 ਹੁ ਪਡਿਤੁ ਤੇ ਹੁ ਤੇ ਹਿੰਦੁ ਆਇਹਿ ਉਨਿ
 ਪਡਿਤ ਕਹਿ ਆਇਨਾ ਨ ਕਾ ਕੇ ਹੁ ਜੇ ਪਰ

ਮੇਸਹ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਤੇ ਹੈ ਭੀ ਨ ਕਰੁਤਾ ਕੋ ਧਨ ਭੀ
 ਜਾਨਤਾ ਭੀ ਨ ਕਰੁਤਾ ਕੋ ਧਨ ਭੀ ਨਾ ਭੀ
 ਜੁਲਿਆ ਵਤੀ ਆਗਾ ਅਰੁ ਇਹਿ ਜੋ ਪਾਤਸ਼ਾਹ
 ਹੀ ਕਰਦੇ ਹੈ ਭੀ ਮੇ ਬੁਝਿਆਈ ਆਤੀ ਕਰ
 ਦੇ ਹੈ ਭੀ ਅਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਭੀ ਨਾ ਹੀ ਸਿਮਰ
 ਰਹੇ ਭੀ ਕਰੁਤਾ ਭੀ ਨਿਕਵਾਨ ਪਾਪ ਕੀਤੇ
 ਹੈ ਭੀ ਜੋ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਭੀ ਕਰੁਤਾ ਅਰੁ ਪਰਮੇ
 ਸਹ ਰਹੇ ਭੀ ਨਾ ਕਰੁਤਾ ਤਖਿਲਿ ਹਿਰੁ ਕਰੁਤਾ
 ਨ ਕਰੁਤੀ ਜੀ ਪੁਰੀ ਕੀਤੀ ॥ ਇਹਿ ਆਇ ਇਹਿ
 ਰਿਜਾਤਿ ਉਹਿ ਇਕ ਨਾਹ ਆਇ ਨਾਉ ਮੇ

ਲਾਗਾਇਉਓਧਾਏਮੰਗਤੇਇਕਾਵੇਰੁਕਾ
ਅਗੈਗਇਆਸੇਜਾਣੀਅਨਿਹਿਤੁਨੈਵੇਵਕਾਮਾ
ਤਵਿਗੁਰੂਬੋਥਾਨਕਵਡਿਆਸੁਣਿਤਪਤਿਤ
ਇਕਾਵੇਤੈਭਾਇਕਜਤੈਭਾਇਕਸੁਭੈਭਿ
ਕਪਾਤਸਾਭੈਭਾਇਕਭੁਨਕੈਭਾਗੈਭਿਖਿਆ
ਮਿਮੰਗਿਖਾਤੈਭਾਪਰਸੁਣਿਤਪਤਿਤਜੇਭੁਭ
ਅਗੈਜਾਣਹਿਗਾਅਗੁਜੈਈਹਾਸੁਖਕਾਤੈਭੈ
ਭੁਨਕਭੁਭੈਸੀਸਜਾਇਮਿਲਗੀਜੈਸੀਕ
ਪੜਕਭੁਭੈਬੀਰੇਤੈਭਾਅਗੁਤਿਭਾਕਭੁਭੈ
ਰੇਤੈਭਾਅਗੁਚਕੀਦਇਆਕਭੁਭੈਤੈਭਾਭੈ
ਸੀਸਜਾਇਪਾਣਹਿਗਾਅਗੁਨਕਕਭੁਭੈਮਿ

ਲਾਡਗੋਆਯੋਜੋਪਰਮੇਸਰਕਉਸਿਮਰੇਤੈਭਾਅਕੁਭਿ
 ਖਿਆਮੀਮੀਮੀਘੋਤੇਭਾਓਨਕਉਦਗਠਵਭਿ
 ਆਈਆਪਿਲਾਭਿਗੀਆਤਸਿਪੰਭਿਤੁਭੇਗਨੁਭੇਗ
 ਏਆਕਭਿਭਿਸੁਏਭੇਈਵਡਾਭਗਤੁਭਾਤਸਿਭਿ
 ਰਿਪਭਿਤਕਭਿਆਨਾਨਕਤੁਜੇਐਸੀਥਤਾਕਰਾ
 ਭਾਸੇ - ਭਿਭਕਰਾਭੇਭਾਅਜੇਤਾਥਾਭਕੁਭੇ
 ਭੁਮਾਤਪਿਤਾਏਸਤੀਕੁਟੀਥਕਾਸੁਖੁਦੇਸੁ॥
 ਭੇਤੋਭਕਿਥੇਭਕੁਭੇਭਾਤਸਿਗੁਰੁਨਾਨਕਰਭਿ
 ਭੀਘਭਕੀਥਹੀਭੈਤਿਸਦੇਰੁਭਾਗਾਥਪਿਥ
 ਪਿਥੀਜੈਦੇਭਾਨਕਉਸਿਨਾਸੁਭਤਾਨਥਾਨਭੇ
 ਰੇਰਿਸਨਿਥੇਨਾਨਾਨਕਭਿਭਿਭਭਿਭਾਸਭਿ

ਰੁੜ੍ਹੇ ਤੁਏ ਨੇ ਭਾਗੀ॥ ਭਿੰਨ ਕਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬੁਧੁਰੁ॥
 ਨਕ ਕਹਿ ਭਾਗੀ ਸੁਫਲੁ ਤੇ ਪੈਰਿ ਤਉ ਸਮਾਧਿ ਬਕਾਐ॥
 ਤੁਧੁ ਭਾਗੀ ਜੇ ਗੰਢੇ ਹਥੈ ਮਾਨੁ ਤਉ ਹਿਗਈ ਭਾਗੀ॥
 ਧੰਨਾ ਭਾਗੀ ਸੁਫਲੁ ਤਉ ਕਹਿ ਤਉ ਬੇਸੀ ਭੀ ਮਾਧਿ॥
 ਭਾਗੀ ਤਉ ਹਿਗਈ॥ ਸਿਨਾਭਾ ਮੁਖੁ ਮਾਨੀ ਤਥਾ॥
 ਨਕੈ ਤਉ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਭੈ ਮਾਨੀ ਤੀ ਭੀ ਸੇਭੀ ਮਾਧਿ॥
 ਹੋਈ॥ ਸੁਫਲੁ ਤਉ ਪੈਰਿ ਤਮੈ ਕੁਜਾਨੇ ਹੁਕਮਿ॥
 ਉ॥ ਤਮਭੀ ਉਚਿਤਾ ਭੀ ਗੋ॥ ਭਾਗੀ॥
 ਹਿਸਾਭਿ ਗੋ॥ ਤਮਭੀ ਸਕੀ ਬੰਨ੍ਹ
 ਜੀ ਭਾਗੀ ਹੋ ਗਾਇ ਰਿਹਿ

ਕੁੜਾ ਨੇ ਤੁਸਿ ਆਕ ਗਠਿ॥ ਤਖਿ ਪੰਡਿਤੁ ਤੈਗਾਨੇ ਤਉ
 ਗਇਆ॥ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੇ ਸੁ॥ ਜੁਕੈ ਈ ਪੁਗੈ
 ਜੇ ਤੇਰੇ ਆਤਮੇ ਆਉਂਦੀ ਤੈ ਸੇਵਗਿ॥ ਤਖਿ ਗੁਰੂ ਬਖ
 ਜੀ ਅਰਿਆਇ ਕੈ ਬੈਠਿ ਗਇਆ॥ ਬੋਲੁ ਹੁਣੁ ਹੁਣੁ
 ਅਧੀਆ ਪਰਸੇ ਸਰਕੀ ਤੈ ਸੇਵਿ ਗਇ ਕੁਝੁ
 ਕਹੈ॥ ਜੇ ਬੈਠਾ ਬੈਠਾ ਤੀਰਹੈ॥ ਜਾ ਸੇਵਿ ਤਸੇ
 ਆਤੀਰਹੈ॥ ਯਕੀਲੁ ਅਮਿਤਾਯ ਸਕਹੈ॥
 ਬਾਬਾ ਤੁਹੈ ਤਉ ਗਇਆ॥ ਕਹਿ ਸੁਨਾ
 ਏਹੈ ਤਾਇ ਤੈਵਾ ਜਾ ਬਿਗੁਰੁ
 ਏਕਾ ਤਿਆ॥ ਤਖਿ ਧਿਰ ਤੈ

ਦੇ ਵਾਗੈ ਜੀਇਸਰਾਕੁ ਫੁਨਾਹੀ ਭੁਜਾਇ
ਆਤਾ ਬਿਰਾਟੀ ਕਰਿਆ ਸੀ ਮੇਰਾ ਖੇਤੁ ਭੁਜਾਇ
ਯਾਹੈ ਮੈ ਪੁਰਾਣਾ ਮੇਰਾ ਤੁਭੁ ਖੇਤੁ ਭੁਜਾਇ
ਯਾ ਮੇਰਾ ਤਪਾਵੁ ਸੁਕਾਇਆ ਯਾਹੀ ਤਾ ਮੈ ਤੁਰਕ
ਪਸਿ ਦੈਰਾ ਯਾਤਾ ਬਿਰਾਟੁ ਯਾ ਕਰਿਆ ਧਿਆਇ
ਦੀ ਵਾਗੈ ਸਲਾਮਤਿ ਜੇਹਿ ਪਠਾਵੈ ਸਿਰਾ
ਤੁਰਿਆ ਯਾਹੈ ਤਾ ਸਭਾ ਕਰਣਾ ਪੁਰਤੁ ਸੀ
ਯਾ ਪਟਾਕਾਰ ਮੀ ਭੇਜਿ ਕਰਿ ਰੇਖਾ ਪੁਰਾ
ਤੁਰਿ ਗਇ ਬੁਝਾਹ ਯਾ ਪਟੇ ਪਿਆਰੇ ਭੇਜੇ
ਜੇਹੁ ਯਾ ਕਰ ਮੀ ਜਾਵੈ ਨਿਤ ਯੇ
— ਸਾਹਿਬ ਪਾਠ ਖੇਤੀਰਾ ਉਜਾਇ

ਨਾਹੀ॥ ਤਖਿਬੋਬੋਸਕੁਤੀਤਾ॥ ਗੁਰੂਮੁਖੀਫਿ
 ਮ॥॥ ਜੋਗੀਓਏਜੋਗਮੈ॥ ਭੋਗੀਓਏਖਾਇ॥
 ਤਖੀਆਓਏਤਪੁਕਰੈਤੀਗਬਿ ਮਲਿਮਿਲਿ
 ਨਾਇ॥॥ ਤੇਗਸਰਸਾਮੁਖੈਵਾਹੀਜੇ
 ਕੋਬਹੈਅਲਾਇ॥ ਗੁਰੂਜੇਠਬੀਜੇਮੋ
 ਲੁਏਜੇਖਟੇਸੇਖਾਇ॥ ਅਗੈਪੁਛਿਨਾਓ
 ਵਹੀਸਭਨੀਸਾਣਾਜਾਇ॥॥ ਜੈਸੇਤੈਸਾ
 ਕਾਨਹੈਐਸੇਸੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ ਜੇਦਮੁਖਿ
 ਤਿਨਾਨਾਵਈਸੇਦਮੁਖਿਰਖਾਜਾਇ॥॥
 ਹਿਤਨੇਵਹੀਬੋਕੀਜੇਕੇਯੋਏਵਿਕਾਇ॥॥
 ਨਕਕੀਮਿ ਨਾਨਾਵਈਸਿਤੁਤਨਿਨਾਹੀਤਭਿਕਾਉ॥

ਤਬਿਗਏਬੁਧਾਗੁਰੁਮਤੀਕਥੁਕੁਕੀਤਯੁਕੁਗਾ
 ਨਕੁਮਤੈਕਾਨੁਦੈਘਰਿਯਾਏਤਬਿਯਾਸਿਯਾਧੁ
 ਗਯੇਸਗਵੀਤੈਯਾਜੇਗੁਰੁਨਾਨਕਦੇਘਰਿਤਈ
 ਬੋਏਤੈਯਾਧਮੀਦਸੁਤੈਸਿਗੀਚੰਦਾਪਰੁ
 ਬੋਏਦੀਓਦਾਸੀਮਿਏਨਾਹੀਗੁਰੁਨਾਨਕੁਰੁਖੀ
 ਬਿਗਯੀਜਾਇਓਦਾਸੁਗੈਤਬਿਯੋਕਦਿਨਿਗੁਰੁਬਖ
 ਨਾਨਕਜੀਜਾਇਕਰਿਬਗਏਰਿਸੁਤਾਘਰਿਦਿਨਾਨ
 ਥਾਓਏਨਾਹੀਤਬਿਗਏਬੁਧਾਗੁਰੁਦੇਵਤਦੀਇਸਿਯ
 ਰਿਹਸਿਯਾਥਾਯਾਓਦਾਯਾਓਦਾਜਾਬਗਏਰਿਯਾ
 ਵੈਤਾਕੋਈਦਗਥਤੋਹਿਸੁਤਾਪਇਯਾਏਪੁਕਾ
 ਦੇਬੈਤਾਤੋਗਨਾਨਕਥਤਾਨੀਫੁਇਯਾਚਹਿਗਈ
 ਤੈ ॥ ਯਭੁਦਿਸੁਰਗਥਤਦਾਪਫੁਦਾਥਾਨੁ

ਭੋ ॥ ਤਬਿ ਗਇ ਬੁਧਾ ਰਿਅ ਖਿਆਇ ਸੁਨੁ ਗਾਇ ਭਾਜਾ
 ਬਿਭੁ ਹਾਇਆ ਤਾ ਕਾ ਪੁਰੁ ਪੁਤੁ ਭੋ ॥ ਤਬਿ ਗਇ ਬੁਧਾ
 ਰਿਅ ਖਿਆ ਭਾਗੈ ਕਾ ਫਾਹੀ ਤੀ ਗਾਇ ਰੀ ਭੋ ॥
 ਆਭੁ ਏਹ ਭੀ ਵੇਖੁ ਹਾਇ ਪੁਖਾਯੀ ਨਾ ਹੀ ॥ ਤਬਿ
 ਗਇ ਬੁਧਾ ਭਤ ਦੀ ਪਾਇਆਇਆ ਆਇ ਕਰਿ ਕਾਹੁ
 ਪੁਰੁ ਦਾਇਓ ਸੁਆਮੀ ਆਖਿਓ ਸੁਆਮੀ ਕਾਹੁ ਮੁਤਿ ਮ
 ਪੁਤ੍ਰੇ ਨੇਹਿਤੁ ਮੁਰੇ ਦਾ ਏਹੈ ਏਹੁ ਮਹਾ ਪੁਰੁਖੁ
 ਭੋ ॥ ਇਸ ਦਾ ਸਰ ਕਾ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਵਸ ਦਾ ਭੋ ॥ ਕਾ
 ਪੁਤ੍ਰੁ ਤੀ ਨਿਭਾਉ ਏਹਾ ਮਾਭੈ ਮੈਤੀ ਨਿਭਾਉ
 ਜਿਸ ਰੇਸੁ ਤਹਿ ਦਿਉ ਪੈ ਦਾ ਏਹਾ ਭੋ ॥ ਤਬਿ ਕਾ
 ਪੁਆਖਿਆ ਸੀ ਖੁਦਾਇ ਦੀਆ ਖੁਦਾਇ ਹੀ ਜਾ
 ਏਹਾ ਕਾ ਪੁਪਾਇਆਇਆ ਤਬਿ ਗਾਏ ਨਾਨਕ ਭੋ

ਵੀ ਸਾਸਿ ਮਜਲ ਮਿਕ ਗੋ ਭੰਡੁ ਸਿ ਸੇ ਨਾਸਿ ਗਲ ਕ
 ਰੇ ਨਾ ਭੀ ਤਖਿ ਸਤੁ ਪਰਦੁ ਗਾਨੁ ਸਿ ਭਾਗਾ ਭਾਖਿ ਸਿ
 ਏ ਭੁਕ ਮਲਾ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਗੁਨਾ ਨ ਕੀ ਵੀ ਮਤ
 ਭਾਈ ਭੁਸਿ ਭਾਖਿ ਭਾਗੋ ਭੰਡੁ ਭੁਧੁ ਭਵੀਰ ਨਾਸਿ
 ਭੰਡੁ ਭਾਸਿ ਭੰਡੁ ਨਾ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ
 ਪੀ ਭਾਖੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ
 ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ
 ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ
 ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ
 ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ
 ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ
 ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ ਭੰਡੁ

ਏ॥ ਓਨਿ ਆਖਿਆ ਸਮੁਤ੍ਰਿ ਆਖੈ ਭੈ ਭੈ ॥ ਸੀਸੁ ਪੁ
 ਰ ਪਾਇਆ ਹੈ ॥ ਚਉ ਥਾਇ ਭਾਇ ਭਾਇ ॥ ਆਦਿ
 ਦਾ ਸਿੰਘੁ ਨਾਹੀ ॥ ਤਖਿ ਮਾਤਾ ਆਈ ਓਨਿ ਆਖਿਆ
 ਬੇਟਾ ਤਖਿ ਪਾਇਆ ਬਣਦੀ ਨਾਹੀ ॥ ਕੁਛੁ ਖਾਇਖਾ
 ਉਖੇਤੀ ਪਤੀ ਦੀ ਖਬਰਿ ਸਾਹਿਲੁ ॥ ਸਿੰਘੁ ਤਜ
 ਗਏ ਦੀ ਖਬਰਿ ॥ ਤੇਗ ਸਭੁ ਕਟਿ ਬੁਰਾ ਗੀਤੁ
 ਹੈ ॥ ਅਭੈ ਬੇਟੇ ਸੇਤੁ ਧਨਾਹੀ ਭਵਦਾ ਸੁਨਾ ਕਥਿ
 ਮਸੀਤੈ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਆਖੇ ॥ ਤੁਧਿ ਕਹਣੁ
 ਕਉ ਹੈ ॥ ਤਖਿ ਕਾਹੁ ਧੁਖ ਬਹਿਉ ਏ ॥ ਤਾ ਕਾਹੁ ਆ
 ਏ ॥ ਆਖਿਆ ਬਚਾਅ ਮਸੀਤੈ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਆਖੇ
 ॥ ਧਰਮੁ ਤਜ ਗੁਰੂ ਕੀ ਤਾਰਾ ॥ ਸੇਖਰੀ ਆ
 ਦਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਸਿ ਪਤੀ ਭੈ ਭੈ ॥ ਤਾ ਕਾ

ਆਤੇ ਨੇਵਾਨੀ ਖੇਤੀ ਕਦਿ ਵਹੀ ਠੀਕ ਮਾਨੀ ਆ
 ਗਾਗਾ ਵਹਿ ਮਗੈ ਮਗੈ ਪੁਰੇ ਜੇਤੁ ਧੁਰਾ ਵਸੀ
 ਤਾਨ ਮਾਨੀ ਯਮਾਨੀ ਤੇ ਨੁ ਨੇਵਾਨੀ ਖੇਤੀ ਵ
 ਹਿਦੇ ਸਾਠੇ ॥ ਰਿਖਾ ਤੁਰਿ ਭੁਵਿਧਿ ਕਹਿ ਖਵਿ ਸੀ ॥ ਤ
 ਥਿਕੁ ਭੁਨਾਨ ਕਾ ਖਿਆ ਪਿਤਾ ਜੀਨ ਸਾਥਿ ਭੁਇ
 ਵਹੀ ਠੀਕ ॥ ਭੈਰਾਨੀ ਜੰਮੀ ਠੀਕ ॥ ਰਿਸਵਿ ਪਾਸ
 ਵਿਭਾਨੀ ਠੀਕ ॥ ਤਥਿ ਕਾਨੁ ਖਿਆ ਭਾਗ ਸਾ
 ਤੇਗ ਖੇਤੀ ਭਿਠੀ ਜਾਈ ਨਹੀ ॥ ਭੁਇਆ ਖਾਖ ਦਾ
 ਠੀਕ ॥ ਤਥਿ ਭੁਨਾਨ ਕਾ ਖਿਆ ਪਿਤਾ ਜੀਨ ਸਾਥਿ ਭੁਇ
 ਖੇਤੀ ਵਹੀ ਠੀਕ ॥ ਜਿਤੁੰ ਸੁਏ ਗਾ ॥ ਤਥਿ ਥੈਥੈ ਨਾਨਕ
 ਪਿਰ ਸਥਿਤੁ ਭੁਠਾਇਆ ॥ ਗੁਰੇ ਸੋਗਿ ਵਿਠੀ ॥ ਮ
 ਸਥਿਤਾ ॥ ਮਨੁ ਹੀ ਕਰਣੀ ਰਿਸਾਣੀ ਸਮ

ਮੁਖਾਣੀਤਾਧੇਤੁ॥ ਨਾਮੁਬੀਜੁਸੰਤੋਖੁਸੁਹਾਗਾ
 ਖੁਗਗੀਬੀਵੇਤੁ॥ ਭਾਉਕਰਮੁਕਰਿਜੰਮਸੀਸੇਘਰਭ
 ਗਠੇਵੇਖੁ॥ ੧॥ ਭੋਗਿਯਾਮਾਇਯਾਮੰਬਿਨ ਤੋਇ॥ ਈ
 ਨਿਮਾਇਯਾਜਗੁਮੇਹਿਯਾਬਿਗਾ ਬੁਝੈਕੀਇ॥ ਗਾ
 ਤਬਿਧਿਰਿਬਾਬਾਵੇਹਿਯਾਯਾਭਿਓਸੁ॥ ਧਿਤਾਜੀਅਸ
 ਭੀਖੇਤੀਬੀਜੀਮੁਣੀਯਾਜੀ॥ ਧਿਤਾਜੀਅਸਾਡੀ
 ਖੇਤੀਬੀਜੀਖਗੀਜੰਮੀਠੈ॥ ਅਸਾਭਿਸਿਖੇਤੀਦਾਇ
 ਤਨਾਅਸਾਗਠੈ॥ ਜੇਹੁਸਾਹੁਦੀਵਾਨਕਾਸਭੁਓਤ
 ਰੇਗਾਤਲਬਕੇਈਨਾਕੇਗਾਪੁਤਧੀਅਸੁਖਾਯੋ
 ਠੇਢਨਿਗਾਅਤੇਟਕੀਰਭਿਗਓਗਾਈਸਭਕੇਈ
 ਵਰਸਾਏਗਾਸਿਸੁਸਾਭਿਬਦੀਮੈਬਿਰਮਾਣੀਦਾਨੀ
 ਠੈ॥ ਸੇਮੇਗਢੁਤੁਖਸਮਾਨਾਕਰਦੈ॥ ਗਾਸਿਸੁ

੨੧੨ ॥ ਮੇਰੇ ਨਾਮਿ ਬਿਅਈ ਹੈ ॥ ਤਿਸਰਿ
 ਨਾਵੁ ਤੁਮੁ ਮੀਰ ਨਾਨਕ ॥ ਜੀਉ ਫੁਲੈ ਦਾਹ
 ਮੇਰੇ ਦਾਹ ॥ ਪਿਤਾਂ ਜੀਅ ਸਾਏ ਵਰੁ ਸਾਧਿ ਕੁੰਦੇ ॥
 ੭ ਧਾਯੋ ॥ ਸਭੁ ਦਾਗੀ ਨਾਕੀ ॥ ਤੁਪਦੁਸਤ
 ਸਭੁ ਪਿਛੋ ਆਉ ਸਾਤਿ ਕਾਨੁ ॥ ਤੇਗੁ ਨ ਤੇਗੁ ॥
 ਆਖਾ ਆਖਿ ਓਸਾ ॥ ਬੇਟਾ ਤੇਗੁ ਸਾਧਿ ਕਾ ਮਾਧਿ ॥
 ਤਿਸਰਿ ਦੁਨਾ ॥ ਤਿਸਰਿ ਦੁਨਾ ਨਾਨਕ ॥ ਆਖਿ
 ਆਖਿ ਪਿਤਾਂ ਜੀ ॥ ਜੀਨ ਮੇਗੁ ਸਾਧਿ ਕਾ ਹੈ ॥ ਤਿਨ ਸਾਧ
 ਤਿਨਾ ਹੈ ॥ ਤਿਨੁ ਦੁਨਾ ਨਾਨਕ ॥ ਤਿਨੁ ਸਬਦੁ ਉਚੈ ॥
 ਗੁਰੁ ਆਸਾਇ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਸੁਦਿ ਵਾਤਾ ਆਖਿ ਸੁਨੋ ॥
 ਕੇਵੁ ਵਤਾ ॥ ਤੀਨਾ ਹੈ ॥ ਕੀ ਮਤਿ ਪਾਇਨ ਕ
 ਤਿਨਾ ਜਾਇ ॥ ਕਹੈ ਵਾਹਿਗੋ ॥ ਤੇਗੁ ਸਮਾਇ ॥

॥ १ ॥
 ॥ २ ॥
 ॥ ३ ॥
 ॥ ४ ॥
 ॥ ५ ॥
 ॥ ६ ॥
 ॥ ७ ॥
 ॥ ८ ॥
 ॥ ९ ॥
 ॥ १० ॥
 ॥ ११ ॥
 ॥ १२ ॥
 ॥ १३ ॥
 ॥ १४ ॥
 ॥ १५ ॥
 ॥ १६ ॥
 ॥ १७ ॥
 ॥ १८ ॥
 ॥ १९ ॥
 ॥ २० ॥
 ॥ २१ ॥
 ॥ २२ ॥
 ॥ २३ ॥
 ॥ २४ ॥
 ॥ २५ ॥
 ॥ २६ ॥
 ॥ २७ ॥
 ॥ २८ ॥
 ॥ २९ ॥
 ॥ ३० ॥

ਸਾਹਿਬੁ ਤਵਿਥਿ ਬਿਬਾਨੁ ਨੁਕੁਪੁ ਪਵਹਿ ਗਿਯਾ ॥
 ਕਾਹੁ ਉਠਿ ਗਇਆ ॥ ਜਾਇਸਿ ਗਿਯਾ ਗਾਯਾ ਆਖਿ
 ਓਸੇ ਹੁ ਮਾਸਾ ਤੇ ਵੇ ਮੁਹੁ ਜਾ ਜੈ ਗਇਆ ਪੁਰਖੁ
 ਓਹੋ ਖੇਤੀ ਉਤਰੇ ਨਾ ਠੀ ॥ ਤਵਿ ਮਾਤਾ ਆਈ ਆਇ
 ਕਹਿ ਲਗੀ ਓਧਰੇ ਸਾਨਿਆ ਆਖਿ ਓਧਰੇ ਗਤੁ ਨਾ
 ਰਿਹਿ ਨਾ ਮੁਹਿ ਸਾਹਿਦੇ ॥ ਆਤੇ ਉਠਿ ਖੜੋਤੁ ਹੁ
 ਕਪੜੇ ਲਾਇ ਗਾਯੀ ਕੁਚੈ ਹਿਗਾ ਜਾਓ ਕਾਨਾ ਵਿਸ
 ਓਹੈ ॥ ਸਭ ਕੇ ਧਿਆ ਧੈ ਜੈ ਕਾਹੁ ਨਾ ਪੁਤੁਰੇ ਨਾ
 ਓਆ ॥ ਤਵਿ ਬਿਬਾ ਬੋਲਿ ਆਸ ਕਰੁ ॥ ਆਖ ਜੀ
 ਵਾਇ ਸੈ ਮਹਿ ਜਾ ਓਆ ਆਖਿ ਓਧਰੇ ਖਾਸਾ ਨਾ
 ਓਆ ਸਾਨੇ ਨਾ ਮਕੀ ਲਾਗੈ ਕੁਧਾ ॥ ਉਤਰੁ ਬੈ ਖਾਇ
 ਓਲੀ ਆਇ ਕੁਧਾ ॥ ਸੈਰਿ ਓਹਿ ਸੈਰੇ ਮੇਰੀ ਸਾਇ

ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਚੇ ਨਾਇਕਾ ਗੁਰੂ ਸਾਚੇ ਨਾਇਕਾ ਮੁਖੀ ਬਿਉਤ
 ਦੁਇਆਈਆ ਮਾਧਿ ਯੋਧੇ ਵੀ ਮਭਿ ਨਹੀ ਪਾਈ। ਸੇਜ
 ਬਿਮਲਿ ਵੈਆ ਮਦਿ ਪਾਈ। ਦੁਤਾ ਨਹੀ ਦੁਪਾਇ
 ਨਾ ਸਾਈ। ਕਾਨਾ ਭੁਭੁ ਮੈ ਨਹੀ ਦੁਸੈ ਗਾਇਦਾ
 ਤੈਨਾ ਚੁਨੈ ਨੇ ਗਾਯਾ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਨਹੀ ਵੇਇਆ
 ਕੰਠੁ ਮਾਨਾ ਕੰਠੁ ਠੀ। ਸਾਜੇ ਦੁਤਾ ਮਾਧਿ ਤੇ ਦੁਤਾ
 ਮੀਰਤਾ ਸਿਨਿਦਿ ਨੁਕਾਰਿ ਵੈ ਵੀ ਤੰਗਤਾ ਧਮ
 ਮਦਿ ਮਾਗਤਿ ਤੇ ਕਮ ਸਾਭਿ। ਨਾਨਕ ਨਾਇਕ
 ਦੁਸਾਨਾ। ਮਾਤਾ ਮਾਤਾ ਭੁਭਿ ਗਈ। ਸਾਇਖ
 ਬਿਨੀਤੀ। ਪਗਦ ਗਈ। ਅਖੀ ਮਾਗ ਪਗਦ
 ਹਮ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ ਭੁਭੁ

ਆਖਸਾਯੋਗੇਸੰਵਤ੍ਰੈਤੁੰਤਿਆਸੋਵਾਲੁਚ
 ਪੁਰੁਦਿਛਾਨਤੁੰਤਿਆਤਵਿਥਾਵਾਨਾਸੁਮਹੀਯੋ
 ਭਿਨਿਤਾਈਖਾਏਪਾਏਸਿਫੁਠਾਹੀਸਾਗਧ
 ਹਵਾਹੁਵੇਦੀਆਕਾਓਰਹਿਆਸਭੋਲਗੇਅ
 ਖਿਵਿਕਾਨੁਤੁਰਿਆਥੈਠਾਹੀਸਿਮਦਪੁਤ੍ਰਾ
 ਪਇਆਹੈਤੁੰਤਿਆਵੇਦੁਮਦਿਲੈਸਿਫੁਦੁਕ
 ਗਿਆਸਾਧੇਕਥੇਰੇਥੇਲਾਧੁੰਤੁੰਤਿਆਤੇਗਧ
 ਤੁੰਤਿਆਹੈਗਾਤਾਪੰਤੀਠਸਿਤੋਨਹੀਠਥੀ
 ਗਾਤਵਿਕਾਨੁਓਓਥਾਤੁੰਤਿਆਸਾਇਕਹਿਏ
 ਦੁਮਦਿਪਾਨਿਆਇਆਤਵਿਥੈਤੁੰਤਿਆਇਖਾ
 ਰਾਤੁੰਤਿਆਤਵਿਥੈਤੁੰਤਿਆਨਵਦੀਥਪਕ

ਸਿਲਗਾਨਦ ਕਾਰੇ ਮਹਿ ਤਬਿਕੁ ਨਾਨਕ ਬਠ
 ਬਿਲਿਪਿਯੀਯਾਪਗਛਿਕਿ ਕਹਿ ਓਹਿ ਬੈਠਾਯਾਪਦ
 ਨਗੇਰੇ ਵੇਰੁ ਤੁੰਰਿ ਆਕ ਸੁਹਾਓ। ਤਬਿ ਵੇਰ ਕਹਿ
 ਆਜੇ ਸਿਕੁ ਤੇਰੇ ਆਤ ਮੈਂ ਓਹਿ ਵੇਸੇ ਪਦ ਤਾ
 ਤਬਿ ਬਥਾ ਪੁਸ਼ਿਆ ਸਾਉ ਕੁਦਿ ਤੇ ਸੁਾ ਵੇਰੁ ਕੁਯਾਇਆ
 ਵੇਰੁ ਸੀ ਪਕੜਿ ਦੇਂਦੇ ਲੇ ਬਠਾ। ਭੀਗੇ ਵੇਰੁ ਨਾ
 ਦੁਹੀ ਕਰਕ ਕਲੇਜੇ ਮਾਠਿ। ਜਾਇ ਵੇਰਾ ਪਰਿਆ
 ਪਦੇ ਮੇਰੀ ਆਹਿ ਨਾ ਲੇਠਿ। ਹਮਿ ਰਤੇ ਸਹਿ ਆਪਦੇ
 ਤੁਰਿ ਸੁਰਾਹੁਰੇ ਠੀ ਵੇਰੁ ਸੁਵੇਰਾ ਵੇਰੁ ਤੁੰ ਪਰਿਯੋ
 ਗੇ ਪਛਾਤਾ। ਮੈਸਾ ਰਾਹੁ ਰੁਖਿ ਲਾਹਿ ਤੇ ਵੇਰੁ
 ਪਾਇ। ਤੁਧੁ ਲਾਗੈ ਰਾਹੁ ਪਾਇ ਵੇਰੁ ਕੜਿਆ

ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ
 ਜਾਇਆਂ ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ
 ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ
 ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ
 ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ
 ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ
 ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ
 ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ
 ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ
 ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ ਆਇਆਂ

ਤੇਤਰਿਉਥਿਖੜੇਏਗੀਮਨਮੰ ਏਕਉਮੈ
 ਸਜਾਇ। ਬੈਰਾਨੁਪੁਰਾਨੁਪੁਰਾਇ। ਰਾਚੰਦਰਾ
 ਰਾਚੰਦਰਾਦੁਸ਼ਾਮਾਦਸੁਕਾਯਪੁਪਦਿਮ
 ਿਸਾਸੁ। ਸਸਗੈਵੰਦਿਮਾਨਦੁਪਾਇ। ਤੇਕੇ
 ਪਾਏਕੋਇਨਾਪਾਇ। ਸ਼ਾਕੰਦਰਾਕਾਇਮਾਨਿਗੁ
 ਰਾਹੰਸੁ। ਸਿਸਮਠਿਨਾਮੁਨਿੰਜਨਮੰਸਾਤੁ
 ਖੰਗਿਸਤਿਗਏ ਗਏਇਨਾਨਕਵੰਦੁਦਿ
 ਸਾਨੇਨਾਇ॥੪॥੧॥ ਤਵੈਦੁਤਰਿਹਦਿਖਸਾਠੇ
 ਮਾਮਾਖਿਉਸੁਭਾਈਵੰਤੁਸੀਚੰਤਾਦਿਨਾਕ
 ਗੇਹੁਪਰਿਦੁਖੁਭਜਨਾਨੁਹੈ॥ ਤਵਿਬਾਕੈ
 ਬਤਉਚਾਇਆਗਗੁਗਉਜੀਇਗਾਮः॥੧॥
 ਮੁਕੀਮਾਜੀਬਾਪਕਨੇਕੇਗਵਿਦੁਥਾਵੰਤੁ

ਸਿਮਾਏ ਆਮਗ ਨਿਬਿਥਾਨ ਤੀਤ ਹਿਨਿ ਪ ਜੇਕ
 ਹੁੰਯਾਏ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰੇ ਮਹਿਬਾਕ ਵਣਜ ਦੇ ਗੁਣ
 ਤੇਗਾਕ ਤੇ ਨ ਜਾਣੀ ਅਵਗੁਣ ਮੇਗਾ ਗਠਾਉ ਕੇ
 ਤੇਗੁ ਖੁਬਿਹ ਖਹਿ ਸਿਰੀ ਨ ਕੇਤੇ ਪਸੁ ਉਪਾਏ ਕੇ
 ਤੇਗਾ ਗੁਣਾਧੀ ਮਹਿ ਆਇ ਕੇਤੇ ਪਸੁ ਉਤਾਰੇ
 ਹਟ ਪਟ ਵਕਿਸ ਮੰਦਰ ਭੈ ਗਾਕ ਹਿੰਦੀ ਪਸਿ
 ਏ ਆਮਗੁਰੇ ਬੈਧਿ ਵਹੁਟੇ ਬੇਤੁ ਬੁਤੇ ਕਹਾਵ
 ਪਾਏ ॥ ੩ ॥ ਤਟਤੀਰ ਖਹਿ ਨਵ ਬੰਡੇ ਬੇਤੁ
 ਮਟਟ ਬ ਜਾਗਾਏ ਤਕਰੀ ਤੇ ਆਇ ਜਾਗਾ
 ਅਇਤੀ ਮਹਿ ਵਟਸਾਗਾ ॥ ਜੇ ਤਾਸ ਮੰਦੁ ਸਗ
 ਭਗਾ ਗੁਰਿਆ ਤੇਤੇ ਅਵਗੁਣ ਮੇਗਾ ਨਦਿ
 ਆਕ ਗੁਰਿ ਭਿਖਿ ਹੁੰਯਾਵਹੁ ਤੁਥੇ ਪਸ

ਰਤਗੇ॥ ਪਾਜੀਆੜੇਆਸਾਨਿਸਭਬੇਰਬਗਤੁਪੁਰੀ
 ਤਰਿਵੇਕੇਵਾਤੀ॥ ਪ੍ਰਣਵੀਨਾਨਕਪੁਕਮੁਪਛਣੁ
 ਸੁਖਤੈਦੇਹਿਨੁਗਤੀ॥ ਛਾਤਥਿਆਥਿਆਪਰਮੇਸਰ
 ਕੀਤੈਥੀਜੇਗੁਨਾਨਕਬਹਿਯਾਇਯਾਤਾਬਬੇ
 ਨਾਨਕਦਾਬਹੁਯੈਜਾਜੈਗਮੁਬਾਸੇਨਾਬਾਬਦੁ
 ਲਤਾਯਾਨਦਾਸਦੀਸਾਜੈਗਮਿਸੁਣਿਆਜੈਨਾਨ
 ਕੁਤੈਗਾਨਗੁਦਹੈ॥ ਕਮੁਕਾਜੁਬਿਛੁਨੀਕਮਦਾ
 ਤਥਿਓਨਿਬਿਤਾਬਤਲਿਖੀਜੈਨਾਨਕਤੁਮਾਸਾ
 ਜੇਗਮਿਯਾਤਥਿਓਨਿਬਿਤਾਬਤਗੁਨਾਨਕਪਤੀ
 ਤਾਯਾਥਿਓਨੁਤੈਤਾਜੈਗਮੇਜੇਗਮਿਯਾਤਾ
 ਤਥਿਯਾਹਿਦਿਆਯਦਸੀਯਾਯਾਥਿਯਾਜੈਓ

ਜਾਇਹੁ ਸੰਸਾਰ ਮੇਰੇ ਕਿਤੇ ਕੰਮ ਨਾ ਹੀ ॥ ਤਵਿ ਗੁਰੂ
 ਮਿਹਰਾਇ ਨਿਰਾਗਾ ਆਖਿਓ ਮੁਕਤਿ ਤਾ ਵਿਦੁ ॥
 ਕਹੀ ॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਸਾਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ॥
 ਤਵਿ ਭਉ ਨਿਕਰਿਆ ਜੀ ਮੈ ਪਿਛੈ ਹਰੀ ਨਾ ਹੀ ॥
 ਮੈ ਨਾ ਲੈ ਲੇਚ ਲਾ ॥ ਤਵਿ ਬੋਝ ਆਖਿ ਆਖ
 ਰ ਮੇ ਸਰਬੀ ਮੈ ਜਾਨੁ ॥ ਗਾਜੇ ਮੇਰੇ ਗੁਜ ਗਾਹ ਦੇ
 ਜਈ ਬਟਮੀ ਤਾ ਮੈ ਸ ਰਾਇ ਲੈ ਸਾ ॥ ਤੁਝ
 ਗਿਆ ਮੰਨਿ ਲੈ ॥ ਤਵਿ ਭਉ ਪਕਰਿ ਗਈ ॥ ਤ
 ਵਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗਈ ਆਵੇ ਧਾਮੁ ਸੁਖਿ ਦਾਰੀ ॥
 ਤਾ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਕਉ ਚਹਿਆ ॥ ਫਿਲਾ
 ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਜਾ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਕਉ ਗਇ

ਆਤਮਿ ਸੋਗ ਮਨੁ ਮਿਹਿ ਆਸੈ ਗੁਰੁ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀ
 ਤਿਆਗਿਆ ਖਿਓ ਮੁਗੀ ਏਨਾ ਨ ਕਰੇ ਗਤ ਲਾ
 ਭੋ। ਤਖਿ ਸੋਗ ਮੁਰਗ ਬਹਿ ਗਇਆ ਸਾਇ ਕਹਿੰਦ
 ਓਲਤ ਖਾਨ ਸੋਗ ਮਨੁ ਜੀਤੈ ਸੁਆਮੀ ਖਿਓ
 ਤਨ ਬਬੁ ਸਾਧਮ ਓਮੇ ਗਇ ਕੁ ਸਾਧਾ ਖਿਓ
 ਆਇਆ ਭੋ। ਨ ਕਰੇ ਜੀ ਮਿਹਿ ਆਸੈ ਗੁਰੁ ਬਹੁਤੁ
 ਤਖਿੰਦ ਓਲਤ ਖਾਨ ਕਹਿ ਆਸਾਇ ਪਿਓ ਨਿਯ
 ਤਾ ਤਖਿ ਸੋਗ ਮੁਆਇ ਕਹਿ ਗੁਰੁ ਨਾ ਕਰੇ ਕੁਝ
 ਨਿਯੋ ਗਇਆ ਬਿਛੁਧੇ ਸਕਸੀ ਆਗੈ ਖਿਕਹਿ
 ਮਿਹਿ ਆਸਾ ਖਾਨੁ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਤਇਆ ਖਾਨ
 ਕਹਿ ਆਇ ਸਕਾਨਾ ਓਇ ਆਇ। ਤਖਿ ਸੋਗ ਮੁ

ਅਸੀਂ ਤੀਜੀ ਸਿਰਕਾ ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ ਤਕਿ
 ਕਹਿਯਾ ਏਹੁ ਭਾਇਆ ਨਤੁ ਭੁਨਕੁ ਨਹਿ
 ਏਹੁ ਭੁਨਕੁ ਮੇਰੇ ਮੁਖਿ ਸਕੈ ਏਹੁ ਭੁਨਕੁ ਤਕਿ
 ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ
 ਸਿਰ ਪੁਰਿ ਤਗਾ ਤਕਿ ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ ਤੈਗੁ ਭੁਨਕੁ
 ਰਿਯਾ ਏਹੁ ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ
 ਜੇ ਸੁਭੇ ਏਹੁ ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ
 ਜੇ ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ
 ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ
 ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ
 ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ
 ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ ਭੁਨਕੁ

ਥਿਰੈ ਏਕਾ ਅਤੈ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਭਿਰ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਤੇ
 ਏਕਾ ਪਿਛਮ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ
 ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ
 ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ
 ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ
 ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ
 ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ
 ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ
 ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ
 ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ ਏਕਾ

ਗਿਰਥਾਮਿਦਯਤਰਸਾਪਿਨਿਨਿਪਣਕੈ
 ਇਸਿਦਿਨਿਅਗਿਆਪਸੇਸਰਕੀਓਈਜੋਭਿਤਾ
 ਪਤਿਦਗੀਯਾਉਦਿਦਾਯਾਮੁਇਸਿਦਿਨਿਦਿ
 ਕੁਖਿਜਮਤਿਦਗੈਕਰਿਗਇਆਕਪੜੇ
 ਯਾਤਿਖਿਜਮਤਿਦਗੈਕਰਿਗੀਤਾਯਾ
 ਪਿਨਾਥਪਇਆਸਿਓਪਇਆਉਓ
 ਯਾਗਿਆਪਸੇਸਰਕੀਨਾਨਿਸੇਵਕੈ
 ਗੋਏਦਗਾਯਪਸੇਸਰਕੀਮੇਵਕਾ
 ਜਾਇਆਰਸਕੀਤੀਨਾਨਕੁਯਾਜਹੁਯਾ
 ਤਖਿਸਰੀਦਗਾਯਦਗਸਨੁਓਯਾਸਮਿ
 ਕੁਖਿਯਹਦਾਨੁਓਯਾਤਖਿਓਯਖਿਜਮਤ

ਦੁਰੁਕ ਪਹਿਲਾ ਭੁਤੇ ਖੜਾ ਆਗਾ ਸੇ ਖੜਾ
 ਖੜਾ ਹੁਇ ਗਇਆ ਭੁਨਿ ਆਖਿਆ ਸੇ ਨਾ
 ਕੁਰਗੀ ਆਇ ਦਿਖਿ ਪਇਆ ਆਹੁ ਸੇ ਨਿਕ
 ਲਿਭੁ ਨਾ ਹੀ॥ ਓਸਿ ਆਇ ਖਾਨ ਪਾਸਿ ਮੁ
 ਕੀ ਤੇਸਾ ਖਾਨ ਸਾਗਾ ਮਓ ਨਾ ਕੁਰਗੀ
 ਭੁਇ ਪਇਆ ਆਹੁ ਸੇ ਨਿਕੁ ਲਿਭੁ ਨਾ ਹੀ
 ਤਵਿ ਖਾਨ ਮੁਖ ਭਾਉ ਹੁਇਆ ਬਾਹੁ ਨਿਕ
 ਇਆ ਰਗੀ ਭੁਭੁ ਪਇਆ ਇਆ ਮਾਲ
 ਹੁਭੁ ਭਾਏ ਆਹੁ ਨਾਲ ਬੰਧਿ ਪਏ
 ਤਵਿ ਮਾਲ ਹੁ ਸੇ ਪਿ ਬਕੈ ਪਾਹੁ ਭਾਏ
 ਹੀ॥ ਤਵਿ ਖਾਨ ਬਹੁ ਤੁਰਗੀ ਭੁਭੁ

ਚਿਹਿਰਾ ਸਵਰੁ ਤੇ ਆਗਾ ਆਖਿ ਓਸੁ ਨਾਨਕੁ
 ਲਾਵਤੀ ਹੁ ਬਾਖਾਨੁ ਪਰਿ ਆਇਆ ਆਖੀ
 ਆਪਰ ਸੇ ਸਰਬੀ ਤੇ ਈਸੇ ਨਾਨਕੁ ਗਤੁ ਤੁ
 ਜਹੇ ਤੇ ਆਗਾ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਤ ਦਾ ਕੋਟੇ ਗਭਰਿ ਕਹਿ ਆਖਿ ਆ
 ਗਿ ਪਿਛਿ ਆਗਾ ਤੁਕੁ ਮੁ ਤੇ ਆਗਾ ਨਾਨਕੁ ਕਹਿ ਤੁ ਅੰਸਿ
 ਤੁ — ॥ — ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਕਾ ਪਿਆਲਾ ਠਾਉ ਤੁਪ੍ਰੇ
 ਓਤੀ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਸਾਲੀ ਮਕੀਤੀ ਪਿਆਲਾ ਪ੍ਰੇ
 ਤਾ ਸਾਭਿ ਕੁ ਮਿਹਰਾਵੁ ਤੇ ਆਗਾ ਨਾਨਕੁ ਮੈ ਤੇਰੇ ਨਾ
 ਲਿਹਾ ਮੈ ਤੇਰੇ ਤਾ ਈਨਿ ਪੁਰਖੀ ਆਗਾ ਅਹੁ ਜੇ ਤੇਰੇ
 ਨਾਉ ਓਵੈ ਗਾ ਸੇ ਸਭ ਮੈ ਨਿਹਾਲੁ ਜੀ ਤੈ ਓਨਿ ਪੁ
 ਜਾਇ ਕਹਿ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅਭੁਤ ਕਾ ਬੀਰੀ ਜਪ
 ਥਿਆ ਅਭੁ ਸੇ ਸਭ ਬੀਰਿ ਗਏ ਪੁਰੁ ਤਾ ਨਾਮੁ ਦੁ

ਇਸਾਨੁ ਸੇਵਸਿ ਮਸਾਇਲੁ ਹਾਮੇ ਤੇਰੇ ਤਾ ਸੁਆਪ
 ਏਨਾ ਮੁਦੀ ਆਹੈ ॥ ਤੁਏ ਏਥੇ ਰਹਿ ਕਰਿ ॥ ਤਵਿਹੁ
 ਨਾਨਕ ਸਾਹਮ ਕੀਤਾ ਖੜੋਤ ਆਹਾ ॥ ਤਵਿਹੁ ਕਮੁ
 ਏਆਹਾ ਆਹਿ ਆਹਿ ਏਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਰੇ ਨਾਮ ਦੀ ਏਹਿ
 ਆਈ ਕੈ ਸੀ ਏਕੁ ਹਾਤ ਵਿਥਾ ਕੋ ਬੇਇਆ ਧੁਨਿ ਆ
 ਨਹੁ ਏਹੀ ਗਾਹੁ ਸ੍ਰੀ ਗਾਹੁ ॥ ਮਃ ॥ ਸਬਦੁ ਕੋਇ
 ਕੋਈ ਸੇਰੀ ਆਹ ਜਾਪ ਏਹੁ ਪਈ ਆਹਿ ਆਹਿ
 ਦਸੁ ਗੁਰੁ ਤਵਿਹੁ ਏਹੇ ਨੇਰੇ ਸਾਮੁ ਪੈ ਸਭਦੁ
 ਸਭਾ ॥ ਭੀਤੇ ਗੀਰੀ ਮਹਿ ਨਾਪੈ ਏਹੁ ਕੋ ਏਹੁ ਆਖ
 ਤੇਗਾ ਨਾਉ ॥ ਸਾਹਿਬ ਨੇਰੇ ਕਾ ਭਨਿ ਜਾਇ ॥ ਸੁਇ
 ਇਆ ਖਤੁ ਆਖਣਾ ਜੇ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕੋ ਰੇਤੁ
 ਏਹਾ ਏਹੀ ਕੁਸਾਵ ਦੀ ਆਹੁ ਰਿਖਹੀ ॥ ਪੀਸ

ਇਪੀਸਾਧਾਇਆਮੀਸੇਤੀਜਲਿਆਗਾਭਸਮਸੇਤੀ
 ਮਹਿਜਾਭੀਭੀਤੇਗੀਕੀਮਤਿਨਾਪੈਦੁਭਵੇਦੁ
 ਆਖਾਤੇਗਨਾਭੀ॥੨॥ਪੰਥੀਭੇਇਕੈਜਭਵਾਸੈਅ
 ਸਮਾਨੀਜਾਭੀਨਰਗੀਕਿਸੈਨਾਦੁਭੀਨਾਕਿ
 ਦੁਪੀਆਨਾਖਾਭੀਭੀਤੇਗੀਕੀਮਤਿਨਾਪੈਦੁ
 ਭਵੇਦੁਆਖਾਤੇਗਨਾਭੀ॥੩॥ਨਾਨਕਗੰਗਾਭੀ
 ਮਣਾਪਸਿਪਸਿਕੀਚੈਭਾਭੀਮੁਸੁਤਦਿਨਾਨਾ
 ਦਿਟੀਏਖਦਿਪਭੁਤਗਾਭੀਭੀਤੇਗੀਕੀਮ
 ਤਿਨਾਪੈਦੁਭਵੇਦੁਆਖਾਤੇਗਨਾਭੀ॥੪॥੧॥
 ਭਵਿਭੀਗਿਆਵਜੁਭੇਭਾਨਾਨਕਮੇਗਹੁਕਭੁਤੇ
 ਗੀਨਰਗੀਆਇਆਠੈ॥ਤੁਮੇਗਹੁਕਮਕੀਸਿਧਭੀ
 ਕਹੁਜੇਸਿਸੀਕਿਆਕਿਆਠੈਆਠੈ॥ਅਤੇਮੇਗ

ਹਿੰਦੁਇਆਇਆਸੁਇਆ। ਬਜੀਤਗਣਨ ਭੋਗ
 ਤਵਿਥਾਥਵੇਇਆ। ਪੁਨਿਓਗੀ॥ ਗਗਆਸਾਜਪੁਆ॥
 ਸਹਿਰੁ॥ ਆਇਸਤੁਜਗਦਿਸਤੁ। ਭੋਗੀਸਤੁਨਾਨਕ
 ਤਸੀਭੀਸਤੁ॥॥ ਜਪੁਸੰਪੂਰਤੁਕੀਤਾ। ਤਵਿਥਿਓ
 ਆਗੀਆਯਾਈ॥ ਹੁਕਤੁਓਆ। ਨਾਨਕਸਿਮੁਓਪਰਿ
 ਤੇਗੀਨਦੀ॥ ਤਿਸੁਓਪਰਿਮੇਗੀਨਦੀ॥ ਸਿਮੁਓਪਰਿ
 ਰਿਤੇਗਕਰਮੁ॥ ਤਿਸੁਓਪਰਿਮੇਗਕਰਮੁ॥ ਮੇਗਨਾਓ
 ਪਾਗਢੁਪੁਪਰਮੇਸਗਾ॥ ਰੇਤੇਗਨਾਓਗੁਪਰਮੇ
 ਸਗਾ॥ ਤਵਗੁਨਾਨਕਪੈਗੀਪਇਆ॥ ਸਿਰਪਾਓਮਿ
 ਆਆ॥ ਸਵੇਦੁਥੀਨਿਓਗੀ॥ ਪਗੁਪਨਾਸਗੀ॥ ਤੇਆ
 ਆਗੀ॥ ਗਗਨਮੈਥਾਪਰਢੁਢੰਦੰਦੀਪਕਥਾਓ
 ਤਾਰਿਕਾਮੰਡਾਜਾਨਕਸੇਤੀ॥ ਧੁਪਮਾਓਆ

ਨਾਭਿ ਪਵਤੁ ਚਕੁਰੈ ਸਗਲ ਬਾਹਾਇ ਯੁਧ ਤੇਜਿ
 ਆਵੈ ਸੀ ਆਤੀ ਤੇਇ। ਤਵ ਖੰਡ ਟੁਟੇ ਗੀ ਆਰ ਗੀ ਤੇਇ
 ਆਨ ਤਾ ਸਥ ਦੁਇ ਜੇ ਤੇਗੀ। ਗਠੁ ਆਸ ਮਰ ਵੈ।
 ਨਾਨੈ ਨਾਨੈ ਤੇ ਤੇਕੁ ਮਰ ਮੁਗਤ ਨਾਨੈ ਤੇ ਤੇ
 ਮਰ ਮਰ ਪਰਿ ਆਨਾ ਨਾਨੈ ਕਪਰ ਗੰਦਕੁ ਮਰ ਮਰ
 ਤਵੀ ਪਾਇ ਵਗਾਤੁ ਮੇਰੀ। ਆਸਤ ਮਰਿ ਜੇ ਤੇ ਤੇ
 ਹੈ ਮੇਰੀ। ਮਿਸ ਦੇ ਗਾ ਮਿਸਤ ਮਰਿ ਗਾਨੁ ਤੇਇ।
 ਹਸਾ ਆਜੇ ਉਪਗਤ ਤੇਇ। ਜੀਭਿ ਸੁਗਾਇ ਸੁਆਰਤ
 ਤੇਇ। ਆਹਿ ਗਾਨਾ ਕਮਾਯ ਮਕਰ ਲੇਤੁ ਤੇ ਮੇਰੀ
 ਆਹਿ ਨਾਨੈ ਤੇ ਮੇਰੀ ਪਿਆਸਾ। ਵਿਗਾਧਾਨੁ ਦੇ ਤੇ
 ਨਕਸਾ ਭਿਗਵ ਭੁਭਿ ਤੇ ਤੇ ਗਾਇ ਦਸਾ। ॥ ੧ ॥
 ਭਵਿ ਆਗੀ ਆਥੁ ਨ ਮੇਰੇ ਵਾਨੇ ਤੇਇ। ਜੀ ਗਾਨਾ ਕਰ

ਓਸੀ ਪਾਇ ਪੁਰਾਣਿ ਆਵਹੁ ਤਥਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕੇ
 ਈਤੀ ਸੋਹਿਦਿ ਓਸੀ ਪਾਇ ਆਇ ਨਿਕਲਿਆ
 ਗੀਆ ਓਇ ਪੁਰਾਣਿ ਆਤਮਿ ਕੋ ਕਠਿ ਚਾਹੈ ਕਰ
 ਓਯਾ ਯੋਗੇ ਓਤਾਰੀ ਆਇ ਵਿਦਿ ਪਾਇ ਆ
 ਯਾਹੋ ਹਰਿ ਬੁਧੈ ਦਾ ਓਯਾ ਤਥਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕੇ
 ਆਇ ਕਰਿ ਵਲੀ ਆਤਮੁ ਕੁਲੁ ਦਾਇ ਦੁਰਿ ਕੀਤੁ
 ਯੋ ਕੁਥੁ ਓਤੁ ਜੁਗਿ ਏ। ਆਤਮੀ ਆਇ ਗਇ ਆ
 ਆਖਿ ਓਸੁ ਨਾਨਕ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਏ। ਤਥਿ
 ਓਕ ਕਹਿ ਆਜੀ ਓਤੁ ਰੀ ਆਖਿ ਵਿਦਿ ਪਾਇ ਆ
 ਰੀ ਆਖਿ ਵਿਦਿ ਕੋ ਕੋ ਪਧੀ। ਤਥਿ ਖਾਨ ਕਹਿ ਆ
 ਯੋਗੇ ਵਡੇ ਓਯੋ ਓਯਾ ਖਾਨੁ ਦਾ ਗੁਰੇ ਓਇ ਕਰਿ ਓ
 ਓ ਗਇ ਆਤਮਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਤੇਰੇ ਵਿਕਾਸਿ ਗੇ

ਹਰੀ॥ ਤੁਰਗਖਿਓ ਸੁਖਿਓ ਨਹੀ॥ ਧਰੀ॥ ਸਾਹਿਬਾਇ ਬੈ
 ਠਾ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸਾਹਿਬਾਇ ਬੈ॥ ਅਖਿਓ ਨਾਨਕ
 ਪਰਗਟਿ॥ ਤਖਿਓ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬਾਇ ਬੈ॥ ਤਖਿਓ
 ਗਾਇਨਿ ਬਿਖਾਰਿ॥ ਤਖਿਓ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬਾਇ ਬੈ॥
 ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸਾਹਿਬਾਇ ਬੈ॥ ਤਖਿਓ
 ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸਾਹਿਬਾਇ ਬੈ॥ ਤਖਿਓ
 ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸਾਹਿਬਾਇ ਬੈ॥ ਤਖਿਓ
 ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸਾਹਿਬਾਇ ਬੈ॥ ਤਖਿਓ
 ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸਾਹਿਬਾਇ ਬੈ॥ ਤਖਿਓ
 ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸਾਹਿਬਾਇ ਬੈ॥ ਤਖਿਓ
 ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸਾਹਿਬਾਇ ਬੈ॥ ਤਖਿਓ
 ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸਾਹਿਬਾਇ ਬੈ॥ ਤਖਿਓ

ਤਉਦਿਨਾਨਜਬੀਐਸੇਸਾਹਿਬਸੇਪਿਆਗਾਮੰਦਰਸਾਏ
 ਆਪਿਕਉਨਾਨਕਅਬੁਤਲਾਸੰਸੁਧਾਯਾਤਬਿਧਿਬਿਬਥਾ
 ਯੁਪਕਰਿਗਤਿਯਾਸਾਕੁਫੁਥੈਤਾਏਹੀਦਰਗੁਕਹੈਸੇਗੋਕ
 ਤਿਉਹੈਗਾਨਕੋਮੁਸਲਮਾਨਹੈਤਬਿਕਾਜੀਕਹਿਯਾ॥
 ਖਾਨਜੀਹਿਭਾਲਾਹੈਸੋਕਹਦਾਹੈਗੋਕਹਿਤਿਉਹੈ
 ਗੋਕੋਮੁਸਲਮਾਨਹੈਤਬਿਖਾਜੀਕਹਿਯਾਜਾਇਕਹਿ
 ਲਿਆਦੁਹਾਤਾਪਿਅਦੇਗਏਏਕਹਿਕਹਿਯਾਜੀਖਾਨ
 ਬੁਲਾਇਦਾਹੈਖਾਨਕਹਦਾਹੈਅਜਬਗਾਖਦਇਕੋ
 ਤਾਂਈਦੀਦੁਕਰੇਗਿਮੈਤੇਮੇਦੀਦਗੁਨਕਹਿਦੁਹੈ
 ਤਬਿਗੁਨਾਨਕਉਹਿਕਹਿਯਾਯਾਆਖਿਏਸੁਆਖਿਏ
 ਮੇਰੇਸਾਹਿਬਕਾਸੁਦਾਯਾਏਯਾਮੈਸਾਦਾਗਾਤ
 ਬਿਮੁਤਕਾਗਾਇਦਿਪਾਇਗਾਇਯਾਯਾਏਕਹਿ

ਘਾਜੇਕੁ ਮਿਲਿਆ ਆਤਮਿ ਪਾਨਿ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਦੇਸ
 ਤੀਖਣ ਟਿਕੀ ॥ ਗੋਲੇ ਮੁਤ ਕਾਲਾ ਠੀਕ ਮਗਥੈ ਧੁਆਤੁ
 ਆ ਘਰੀ ਰੁਠੈ ॥ ਤਵਿ ਕੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗੋਲੇ ਮੁਤ ਕਾਲਾ ਠੀ
 ਆ ਕਮਗਥੈ ਧੁਆਤੁ ॥ ਤਵਿ ਪਾਨਿ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਮੇ
 ਗੀ ਕੰਮ ਖਤੀ ਠੈ ॥ ਜੇ ਤੁਠਿ ਜੇ ਠੈ ਘਰੀ ਰੁਠੈ
 ਠੈ ॥ ਤਵਿ ਪਾਨਿ ਕੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਉ ਆਪਣੇ ਪਸਿ
 ਥੈ ॥ ਆਨਾ ਅਰੁ ਕਹਿ ਸੁਰੇ ਕੀ ਕਾਈ ਥਤੁ ਪੁ
 ਛਤਾ ਠੈ ਤਾ ਪੁਛਾ ॥ ਨਾ ਠੀ ਤਾ ਏਹੁ ਬਹੁ ਸਿਖ ਕਾ
 ਕੇ ਗਾਨਾ ਠੀ ॥ ਤਵਿ ਕਾਜੀ ਦਾ ਗਾਉ ਏਹਿ ਕਹਿ
 ਸਿਆ ਆਤਮਿ ਕਾਜੀ ਕਾ ਠੀ ਨਾਨਕ ਤੁਜੇ ਕਹ
 ਦਾ ਠੈ ॥ ਨਾ ਕਹਿ ਤੁਠੈ ਨਾ ਕੇ ਮੁਸਾ ਮਾਨਾ ਠੈ
 ਜੇ ਤੈ ਥਿਆ ਪਾਇਆ ਠੈ ॥ ਤਵਿ ਕਾਥੈ ਗਾਨਾ

ਕਤਿ ਆਸਾ ਸਾਗੁ ਗੁਰਮਾਤ੍ਰੁ ਦਿਖਾ ਮੁਸਾਮਾ ਨੁਕਤਾ
 ਤੁਮੁ ਸਕਾਨੁ ਜੋਤਿ ਤਾ ਮੁਸਾਮਾ ਨੁਕਤਾ ਏਹਾ ਅਥਿ
 ਅਥਿ ਰੁਕੁ ਗਿਰਿ ਮੁਸਾਮਾ ਨਾਮਾ ਮੁਸਾ
 ਏਹਾ ਤਿ ਮੁਸਾਮਾ ਮੁਰੀ ਨੁਮੁ ਤਾ ਏਹਾ ਮੁਸਾ
 ਸੁਕਾਤੁ ਮੁਚੁ ਕਏਹਾ ਗੁਰਮਾਤ੍ਰੁ ਮੁਸਾਮਾ
 ਗਿਰਿ ਤਾ ਮੁਸਾਮਾ ਪੁਰਾ ਏਹਾ ਤੁਰਾ ਨੁਕਤਾ
 ਬੇਸੀ ਆਮਿ ਤਿ ਮੁਸਾਮਾ ਤਿ ਤਿ ਮੁਸਾਮਾ ਤੁਕ
 ਤਾ ਏਹਾ ॥ ਮਿਤੁ ਮਾਮਾ ਤਿ ਮੁਸਾਮਾ ਤੁਕ
 ਤੁਰਾ ਮੁਚੁ ਤੁਰਾ ਮੁਚੁ ਤਿ ਮੁਸਾਮਾ ਤੁਕ
 ਮੁਸਾਮਾ ਤੁਕ ਵੀ ਕਾਵਾਸੁ ਪੀਤੁ ਕਾਵਾਸੁ
 ਕਾਵਾਸੁ ਤੁਕ ਤੁਕ ਤੁਕ ਤੁਕ ਤੁਕ ਤੁਕ ਤੁਕ
 ਕਾਵਾਸੁ ਤੁਕ ਤੁਕ ਤੁਕ ਤੁਕ ਤੁਕ ਤੁਕ ਤੁਕ

ਹੁੰਦਾ ਸਗੋਂ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੂ ਪੀਰੁ ਤਮਾਤਾ ਭਰੇ ਸਾਮ੍ਹਣ ਦੁਰਾ
 ਘਾਇ ਗਲੀ ਭਿੰਨ ਸਤਿ ਨਾਮੀ ਮੈਂ ਫੁਟੀ ਮੈਂ ਸਚ
 ਕਮਾਇਆ ਮਾਗੁ ਪਾਇਆ ਤਮਾਤਾ ਮਾਤਿ ਤੇ ਪਿਤਾ
 ਲੁਕਾਇਆ ਨਾਨਕ ਗਲੀ ਪੁਕਾਰੀ ਏਕੁ -
 ਪਾਇਆ ਪਾਇਆ ਭਾਖਿ ਸਿਰਿ ਦਸਾ ਦਸਤ ਪੰਜਿ ਪਾ
 ਧੰਨਿ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਮੁਕਤਿ ਲਾਲ ਪੁਇਆ ਤੀਨੀ
 ਚੈਤਨੁ ਪਾਇਆ ਚੌਥੀ ਗਲੀ ਭਿੰਨ ਸਿਰਿ ਮਾਨੁ
 ਪੰਜਵੀਂ ਸਿਰਿ ਤਿਸ ਨਾਇਕ ਵਲੀ ਕਲ ਮਾਨੁ
 ਕੈ ਤਵਿ ਮੁਸਾਨ ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਨੇ ਤੇ ਪੁਕਾਰੀ
 ਮਾਨੁ ਪੁਕਾਰੀ ਪੁਕਾਰੀ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਿਰਿ ਤਮਾਤਾ ਪੁਕਾਰੀ
 ਕੈਤਿ ਤੇ ਤਵਿ ਕਸਾਇ ਗਾਇ ਤੇ ਗਾਇਆ ਤਵਿ
 ਧਾਰੀ ਕਾਇਆ ਕਾਇਆ ਇਸ ਕਰੁ ਪੁਕਾਰੀ ਕੈ

ਸੀਰ ਹੀ ਨਾ ਹੀ ॥ ਤੇ ਬਿਧੇ ਸੀ ਕੀ ਨਿਮਜਕ
 ਵਖਤੁ ਤੇ ਆਸ ਤੁਓਂ ਵਰਿ ਨਿਵਾਜ
 ਗੁਜਾਹੁ ਗੇਏ ॥ ਆਰੁ ਬਾਥੀ ਨਾ
 ਜਿਗਇਆ ॥ ਤਬਿ ਵਾਜੀ ਸਭ ਨਾ ਤੇ
 ਗੈ ਪੜਾ ਤੇ ਆਸ ॥ ਨਿਵਾਜ ਗਾ ਕਰੈ
 ਤਬਿ ਬਾਥੀ ਵਾਜੀ ਕੀ ਤਰੁ ਘੇਰੇ ਪਿਕਰੇ
 ਤਸਿ ਆਸ ॥ ਤਬਿ ਵਾਜੀ ਭਿਠਾ ਜੇ ਨਾ ਨਾ
 ਤਸਦਾ ਹੈ ॥ ਤਬਿ ਨਿਮਜਕ ॥ ਆਰੁ
 ਤਬ ਵਾਜੀ ਕਰਿ ਆਖਾ ਨੀ ਸਭਾ ॥
 ਤਿਓ ਚੇਰੇ ਭਾਜੇ ਮੁਸਾ ਮਨਾ ਕੀ ਤ
 ਰੁ ਘੇਰੇ ਪਿਕਰੇ ਭਿਠਾ ਜੇ ਨਾ ਨਾ

ਦਾਠਾ ਤੁਜੇ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੇ ਨਾ ਨੁਕਤਾ
 ਠਾ ਤਵਿ ਖਾਨਿਕ ਠਿਆ ਨਾ ਨਕਵਾਜੀ ਸਿ
 ਆਕਟ ਦਾਠਾ ਤਵਿ ਬਾਬੈ ਕਠਿਆ ਖਾਨ
 ਜੀ ਮੈ ਕਾਜੀ ਕੀ ਕਿ ਆਪ ਗਵਾਹ ਪਗੀ
 ਠਾ ਪੁਕਾਜੀ ਕੀ ਨਿਵਾਜ ਕੁਝ ਨਾ
 ਹੀ ਪਈਆ ਮੈ ਇਉਂ ਦਸ ਤੇ ਹਸਿਆ
 ਤਵਿ ਕਾਜੀ ਕਠਿਆ ਖਾਨ ਜੀ। ਇਨਿ ਕਾਈ
 ਪਾਈ ਠਾ ਤਾ ਮੇਰੀ ਤਕਸੀ ਗਵਾਹ ਪੁਕ
 ਗਵਾਹ ਤਵਿ ਬਾਬੈ ਕਠਿਆ ਖਾਨ ਜੀ
 ਰਾਬੇ ਏਨ ਨਿਵਾਜ ਏ ਪਹਿ ਪੜਾ ਬਾ।
 ਤਵਿ ਇਨ ਕਾਮ ਨ ਚਉਤੁ ਨਾ ਬਾ।

ਇਹ ਵੀ ਪੜ੍ਹੀ ਮੁਈ ਬੀ॥ ਵੇਛੇ ਹੀ ਕ ਮੀ
 ਬੀ॥ ਅਰ ਵੇਛੇ ਹੀ ਵਰਿ ਕਰਿ ਆਇਆ
 ਬੀ॥ ਅਰ ਵੇਛੇ ਹੀ ਖੁਯੀ ਬੀ॥ ਅਰੁ
 ਨਿਕਟਿ ਆਮੁਤ ਵੇਛੇ ਹੀ ਖੁਯੀ ਇਹਿ ਪ
 ਉਦੀ ਹੋਵੈ॥ ਇਹਿ ਕਾ ਮਨੁ ਉਤਰਿ
 ਆਆ ਹੀ॥ ਤਬਿ ਕਾ ਜੀ ਆਇ ਪੈਸੀ ਪ
 ਇਹਾ ਆਖਿ ਓਸੁ ਦਾ ਹੁਇ ਸਕ
 ਉਥੁ ਦਾਇਵੀ ਨਿਵਸ ਸੋਈ ਹੋ॥ ਤ
 ਬਿਕਾ ਜੀ ਪਤੀ ਦਾ॥ ਤਬਿ ਬਾਥੈ ਸਾਧੁ
 ਦਿਤਾ॥ ਮੁਸਾਯ ਮਾਨੁ ਮੁਸਾਯੇ ਆਪੁ

ਸਿਰੁ ਮੁਖੁ ਗੀਵਾਨੁ ਪਾਤੁ ॥ ਖੜੀ ਨ ਦੇ
 ਤੈ ਪੜੀ ਨ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਮੁਸਾਭੁ
 ਨੁਭਿ ਸਤ ਕਉ ਜਾਇ ॥ ਜਾ ਕੇ ਬੇਏ ਹੁਸ
 ਲਿ ਕੁ ਬੇਇਆ ॥ ਤਾ ਸਭੀ ਅਰ ਸੇ ਪਾ
 ਜਾਨੇ ਕਾਜੀ ਮੁਕਤੀ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨੀ
 ਨ ਮਹਾ ਮੁਕਤ ਮਹੈ ॥ ਨ ਤੇ ਹਿਰਾ
 ਖਾਨੇ ਬੇਇਆ ਕਾਜੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਨੁਪ
 ਤਤਾਇ ॥ ਅਛੁ ਪੁਛੁ ਕੁਵੀ ਤਕ ਸਾਹਿ
 ਰਹੀ ॥ ਭਿਤ ਬੇਇ ਕਾਕਾ ਨਰਿ ਕੇ ਗੋਇਤੁ
 ਦਿਲਿ ਸਭ ਕੇ ਈਸਾ ॥ ਮੁਕਤੀ ॥ ਤਉ

ਭਾਵਭੋਇਆਸਬਦ॥ ਗੁਰਸੀਰਗਦਿਲੀਆ॥
 ਆਮਾਭੁਕਹਿਪਰਤੀਥੀਜੁ ਸਬਦੋਕਹਿ
 ਸਰਬੀਆਥਿਨਿਤੁਦੋਇਪਾਣੀ॥ ਤੇਇਥਿ
 ਸਤੁਇਮਾਨੁਜਮਾਇਲੈ॥ ਭਿਸਤੁਦੋਜਕੁ
 ਤਇਇਵੈਜਾਣੀ॥ ੧॥ ਮਤੁਜਾਣਸੀਗਲ
 ਪਾਇਆਈ॥ ਮਾਭੁਕੈਮਾਣੁਪੁਕੀਸੇ
 ਭਾਇਤਥਿਥਿਜਨਮੁਗਏਆਈ॥ ਗੁਰੁ
 ਭੋਖਤੁਹਿਕੁਜੁਯਾਮਨਮੀਕੁਕੁਕਥਾ
 ਕੀਸਾਗਤਮਨਹਿਪਾਈ॥ ਭਵੁਗੁਰੁਸਤੁ
 ਨਿਭਿਭਾਖਿਆਥੋਐਸੇਬੁ ਸਿਸੇਬੁ
 ਭਾਈ॥ ੨॥ ਕਹਣਾਸੁਨਨਾਪਓਣਾਥੀ

ਏਹੁਮਨੁਗਤਾਮਹਿਯਾਈ॥ ਖਸਮਕੀਨਚਰਿ
 ਪਹਿਯਾਪਿਸਿਦੇਕਰਿ॥ ਸਿਨਿਹਿਕਮਨਿਯਾ
 ਪੁਸਿਯਾਏਯਾਈ॥ ੩॥ ਤੀਸਕਰਿਗਯੋਪੀਜਿ
 ਕਰਿਸਾਖੀਪੈਏਸੈਤਾਨੁਮਤੁਕਪਿਜਾਈ
 ਨਾਨਕੁਆਖੈਗਹਿਪੈਚਾਹੁਦਾਮਾਯੁ
 ਯਨੁਕਿਸੇਨਸੇਏਯਾਈ॥ ੪॥ ੧॥ ਜਾਥੇਥੇ
 ਏਹੁਮਬਦੁਬਲਿਯਾਤਥਿਯਾਨੁਆਇ
 ਪੈਗੀਪਹਿਯਾਤਥਿਯੋਕਹਿਦੁਸੁਮਾਯੁ
 ਨੁਆਇਯਗੈਯਾਨੁਕਹਿਦਿਸੈਨਾਨ
 ਕਹਿਦਿਖੁਦਾਇਬੋਏਦਾਠੈ॥ ਤਥਿਯਾਨਿ
 ਵਿਯਾਨਾਨਕਹੁਮਾਯੁਤੁਕਮੁਤੁਮ

एमभितेगै॥ उविगुगु नाव कठिमा
 पुनरितेगै उवावगेगा उदिवर
 वी वीतेगै॥ गुरुमा एपुगवगेते
 उगिमा मीतिमा निरगेगा सादि य
 नीगदिवै चगा उविगुनीग छुति उवि
 धनि धनै उगिमा गै मछति वगदिव
 मा धनिते नावु मछिते नी धीमा
 उमा उते मछिनी गदिविदिव रता उ॥
 उवव विगिमा मर दानिमा व व
 दजागि उविमरदा नै व व दजागि
 मा गगुति लीगुनी उगा ववेम वद

ਉਚਾਇਆਮਃ॥ ਉਤਤ ਨੁਮਾਇਆ ਪਾਇਆ
 ਪਿਆਰੇ ਲੀਤ ਝਾਲਵਿੰ ਗਇਆ ਮੇਰੇ
 ਵੰਤ ਨਾਭਾ ਏਰੋਲ ਝਾਪਿਆ ਗੋਰੇ ਪਾਸੇ
 ਜੇ ਜਾਇ॥॥ ਉਤਤ ਨੁਮਾਇਆ ਪਾਇਆ
 ਉਤਤ ਨੁਮਾਇਆ ਪਾਇਆ ਉਤਤ ਨੁਮਾਇਆ
 ਵੇਲੇ ਨਿਜੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਲੇਖਿ ਜੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ
 ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਲੇਖਿ ਜੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਲੇਖਿ
 ਜੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਲੇਖਿ ਜੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਲੇਖਿ
 ਜੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਲੇਖਿ ਜੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਲੇਖਿ
 ਜੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਲੇਖਿ ਜੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਲੇਖਿ
 ਜੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਲੇਖਿ ਜੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਲੇਖਿ
 ਜੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਲੇਖਿ ਜੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਲੇਖਿ

ਸਿਮਿਓਸਿਅਰੇ ਨਾਨਕਵੀਯਰ ਚਕੀ॥ ੩॥ ਆਪੇ ਸ
 ਜੇ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਆਪੇ ਨਰ ਰਿਕੇ ਗੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਸ
 ਏਕੈ ਤੈਰਾ ਏ ਆਪੇ ਹੀ ਗੋਇ॥ ੪॥ ॥ ਤਥਿ ਧਰੀਕ
 ਆਇ ਪੈਸੁ ਮੈਰਸ ਤਪੈ ਜਾਗੀ ਆਗ ਬਾਥੇ
 ਦੀਖੁ ਸੀਓਈ॥ ਧਰੀਕ ਏ ਪਗਿ ਬਹੁ ਤਪਿ
 ਗਏ ਨੁੰ ਏਇ ਆਗ ਖਾਨੁ ਭੀ ਆਇ ਗਇ ਆਗ
 ਯੋਕ ਏ ਦੁਸੁ ਸੁਭਾ ਮਾਨੁ ਜੁਕੈ ਈਸਾਸ ਭਸ
 ਲਾਮ ਕਰਿ ਖੜਾ ਏ ਆਗ ਤਥਿ ਗੁਰੂ ਪਾਸੇ ਵਿਦ
 ਏਈ॥ ਖਾਨੁ ਪਗਿ ਆਇ ਆਗ ਆਇ ਕਰਿ ਦੇਵੈ
 ਤਾਕੈ ਚੜੀ ਆਗ ਖੜਾ ਨੈਰੀ ਆਭਰੀ ਆਪ
 ਈ ਆਏ ਨਿ॥ ਤਥਿ ਬਾਥੇ ਦੀਖੁ ਸੀਓਈ॥ ਮਗ
 ਰਾਗੇ ਨਾਨਾਗੇ ਕਰਿ ਚਲਿਦ ਗਇ ਆਗ॥

ਤਖਿਰਿ ਤੇ ਦਸ ਰੀਝ ਜੇ ਨਾ ਹੀ॥ ਖਿ ਤੇ ਜੀ ਗਾਇਕਿ ਤੇ
 ਰਗੀਆਇਕਿ ਥੀ ਈਏ ਕੇ ਨਾ ਹੀ॥ ਕਰੇ ਜੇ ਮਰਾ
 ਨੈ ਨੂਰੁ ਖਾਨ ਗੋ॥ ਤਾ ਬਾਬਾ ਯੈ ਮਰਾ ਨਿ
 ਯਾ ਭੁਖਿ ਯਾ ਗੀ ਹੀ॥ ਤਾ ਮਰਾ ਨਾ ਯਾ ਯੈ ਜੀ
 ਤੁਮ ਭਰਿ ਦੁਜਾ ਦਰਾ ਹੈ॥ ਤਖਿ ਬਾਬੇ ਯਾ ਯੈ
 ਯਾ ਮਰਾ ਨਿ ਯਾ ਯੈ ਹੀ ਦੁਸ ਦੀ ਜਾਇ
 ਯਾ ਯੈ ਯਾ ਯੈ ਯੈ ਪਾਯ ਯੈ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਦੇ
 ਰਿ ਜਾਇ ਯੈ ਯੈ ਯੈ ਪਤਾ॥ ਯੈ ਯੈ ਯੈ ਯੈ ਯੈ
 ਰੈ ਯੈ ਯੈ ਯੈ ਮਰਾ ਨਿ ਯਾ ਤੇ ਨੂਰਾ ਰੈ ਹੈ
 ਨਾ ਯੈ ਵੇ ਯੈ ਯੈ ਯੈ ਯੈ ਮੁਸਲ ਮਾਯਾ ਜੈ
 ਵੇ ਯੈ ਯਾਇ ਯੈ ਯੈ ਯੈ ਗਾਯੈ ਯੈ ਯੈ ਯੈ
 ਪੈ ਯੈ ਗਾਯੈ ਯੈ ਯੈ ਯੈ ਯੈ ਯੈ ਯੈ ਯੈ

ਪਾਸਿ ਗੋਵਿੰਦ ਪਯੋਗੇ ਪਤੀਏ ਮਾਇ ਪਤੀਏ
 ਵੇਈ ਮਾਇ ਪਰਕਾਰੇ ਰਖਾਨਿ ਗੋਵਿੰਦ ਪੁਛੁ ਮਾ
 ਮਾਭੀ ਨਾਹੀ ਜੇ ਤੁਰਿ ਥੋ ਮਾਇ ਮਾਭੀ ਵਿਸਰ
 ਮਾਰ ਮੀਠਾ ਜੀਵੇਈ ਮਾਇ ਮੁਡਿਯਾ ਗੋਗ
 ਸੇਈ ਮਾਥੇ ਗਾਜਿ ਮੈ ਮਾਧ ਨਾ ਸਰੈ
 ਸੁਮਾਇ ਮਾਥੇ ਰਖਾ ਮਾਧੀ ਗੋਰੇ ਮਾਥੇ
 ਨਿਯਤੁ ਰਹੈ ਜੇ ਮਾਧੁਇ ਤੁਰੀ ਦੁਰੁ
 ਮਾਧੁਇ ਪੁਸੀਠੇਈ ਮਾਧੁਇ ਨਾਇਕੁ
 ਨਿਸਤੁ ਰਹੈ ਜੇ ਮਾਧੁਇ ਰਹਿ ਮਾਧੁਇ
 ਪੁਰਾਣੁ ਤੁਰੀ ਗੀਤਾਗੁ ਮਾਧੁਇ
 ਸੁਰੁ ਮਾਧੁਇ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਮਾਧੁਇ
 ਪੰਜੀਠੈ ਪੰਜੀਠੈ ਪੰਜੀਠੈ ਵੈਰੈ ਮਾਧੁਇ

ਬਬਾਹਮ ਰਹਮ ਰਾਹਿਓ ਟੁਹੇਆਗ ਬੇਬੇ
 ਪਸਿਮਰ ਰਾਗ ਪੜੇਪਸੀ ਓਐਆਇਆ
 ਬਬੇਬੇਬੇਤਾਬੰਨੀਪੰਡਿਓ ਈਆ ਵਰਹੈਓ
 ਬਿਬੇਬੇਆਖਿਆਮਰ ਰਾਹਿਆਬਿਆਮਰ
 ਰਹੀਤਬਿਮਰ ਰਾਹਿਆਖਿਆਸੀਸਰੇਪ
 ਤਿਸਹਤੇਗੈਦਰਸਰ ਕ ਸਾਗਸਤੁਹੁ
 ਸੇਬਾਹੁਓਪੜਾਓਆਗੀਓਪਾਤਿਸਹ
 ਮੈਆਖਿਆਸੀਓਹਮਤੁਕਪੜੇਬੇਬੇ
 ਸਿਐਜਾਏਤਿਬਿਗੁਰੁਬੰਨਿਆਮਰਰਾਹਿ
 ਆਗਆਰੇਕਾਗਾਕੀਤੋਪਰਹੈਓ
 ਸਾਹੇਕਿਤੇਕੰਮਿਨਾਹੀਤਬਿਮਰਰਾਹੇ
 ਆਖਿਆਸੀਓਪਾਤਿਸਹਕਿਕਗੀਤਬਿ

ਬੋਧੇਆਖਿਆਮੁਦਿਅਤਾਤਾਮਰਦੇਸਭਿੰਦ
 ਸਤੁਸਦਿਅਤੀਆਪੰਤਿਸਾਗੀ॥ਓਧਰੁਗੇ
 ਰੇਗੇਤਾਤਕਿਮਰਦੇਆਖਿਆਮਰਜਵੀਤੀ
 ਆਖਿਉਸੁਜੀਉਪਾਤਿਸਾਓਇਉਕੋਕੋਈਤੇ
 ਗੇਨਾਉਦਸਰਕਾਮੰਨਾਦਾਠਾਅਤੈਮਿਖ
 ਰੇਮੁਓਪਾਦਦਾਠਾਇਫੁਤੇਨੁਭੀਪਹੁਚਦ
 ਤੈਓਸਦਾਗੁਓਮਤੇਮੇਰੇਦਿਉਦਿਉਦਾ
 ਗਾਧਿਕਰੈਠਾਜੇਤੂਕਿਫੁਫੁਫੁਦਾਨਾਡੀਆ
 ਤੈਮੁਓਪਾਦਦਾਨਾਡੀਤੁਕਿਸੇਨਾਗੇਰਿਪ
 ਤਦਾਠਾਤਕਿਗੁਰੂਬੋਧੇਆਖਿਆਮਰਦ
 ਨਿਆਗਬਕੁਦਸਾਇਤਾਮਰਦੇਗੇਰਬੋ
 ਕੁਦਸਾਇਆਗਗੁਰੂਜੀਵੀਤੀਦੋਪਕੀ
 ਮਤਾਧਾ॥

वावेमकुटुं छिन्नाभाजति पतेतासु
 वहुषाँद्यावहुं पतेतागुं चयै
 मतिगुं पतेतासि युमुषि पाँद्याँ मे
 तागमिण्डुपि अगेसि निमिण्डुपि
 उठमगेगुं उठ्ठावै मति पतेतापि युपि
 आँद्याँ मीगति पतेतागुं सभाँद्याँ
 रितागुं पतेतागुं गौद्याँ वागुं
 पतेतावमै कुं दयागागुं पतेतागुं
 आँद्याँ धिमागासापु रि पतेतापि नि
 वागागुं शागुं पतेतापगुं मपगुं
 पाँद्याँ मि पति पतेतागुं गंगुं गंगुं
 दयागुं गंगुं पतेतागुं पगुं

੨॥੧॥ ਤਖਿ ਘਰਿ ਮਹਾ ਨੇਤਮਾਨੀ ਮਕੀ ਤੀਰ
 ਉਥੁ ਚਲੇ ਜਾਨੇ ਜਾਨੇ ਸੇਖ ਸਜਣ ਕੈ ਘ
 ਹਿਰਾਇ ਨਿਕਾਇ। ਉਸਕਾ ਘਰੁ ਪੈਰੈ ਹੋਇ ਬਾ
 ਨੇਤਰੁ ਰੁਦੁ ਆਗੈ ਮਸੀਤ ਕਰਿ ਦੁਖੀ। ਨੇਕ
 ਈਹੁ ਆਇਤਾ ਚਉ ਮੇਰੈ ਘਾ ਮਤੇ ਜੇ ਮੁੱਝ ਮਾ
 ਜਾਇਤਾ ਤਦੁ ਭਵੇਗਾ ਮਰੁ ਜਾਮਤਿ ਪੈਦੁ ਘਾ ਬੈ
 ਚਾਉ ਜੀ ਸੇਵੁ ਹਾਮ। ਚਰਿਤਿ ਜਾਇਖੁ ਹੋਇ ਧ
 ਟਿਕਰੀ ਮੋਗਾ। ਮਤ ਜਾ ਸਕਾਹੁ ਹੋਇਤਾ ਆਸਾਤ ਸਕ
 ਭਖਿਲੇ ਮੁਸਾਯਾ ਪਾਇ ਬੈਠਾ। ਰਖਿ ਬਾ ਬਾਤ
 ਮਹਾ ਨਾਗੇ। ਤਖਿ ਜਮਤਿ ਥੁਤੁ ਕੀਤੀ
 ਉਸਾਮ ਤੈਆ ਪਇਆ। ਲੋਕਾਤਾਈ ਆਖਿ
 ਉਥੁ ਜੀ ਸੇਰੇ ਪਾਏ ਬੁਝਤੁ ਤੀਆਹੇ

ਪੁਰੁਗੁਜੁਠੈ॥ ਸਿਮਰੇ ਮੁਖਿ ਦਿਲਿ ਮੈ ਸੀਭ ਕਰਕੈ
 ਸੇਖਾਈ ਨਾਹੀ॥ ਏਹੁ ਕਹਿ ਕੇ ਟਕੈਰੁ ਪੈਇਅ
 ਠੈ॥ ਜਕਿ ਗਤਿ ਪਈ॥ ਤਵਿ ਆਖਿ ਓਸੁ ਭੁਭੁਜੀ
 ਸੇਵੁ॥ ਤਵਿ ਕੋਥੇ ਆਖਿ ਆਗਾ ਸਜਣੇ ਦਿਖੁ ਮ
 ਕੁਤੁ ਪੁਰਾਇੰਦੀ ਵੀਰਗੀਰਾ ਆਖਿ ਕਹਿ ਸੇਵ
 ਠੈ॥ ਤਵਿ ਸੇਖ ਸਜ ਨਿ ਆਖਿ ਆ ਭਾਯ
 ਠੈ॥ ਆਖਿ ਹੁਜੀ ਗਭਿਰੁ ਤੁਹੁ ਰਹੰਦੀ
 ਜਾਦੀ॥ ਤਉ ਕੋਥੇ ਆਖਿ ਮੁਹ ਦਾਨਿ ਆਗ
 ਕਾ ਕੁਟ ਜਾਇ॥ ਤਮੁ ਰਯੋਰ ਕਾ ਕੁਟ ਜਾਇ॥
 ਗੁਰੁ ਸੁਭੀ ਬੀਤੀ ਬੁਧੁ ਨਾਨਕ ਸਵੈਰੁ ਪਾਇਆ
 ਮਾ॥ ਓਕੈ ਪੁਰਾਣਿ ਕਹੈ ਸਭੈ ਮੁਖੀ ਮੁਖੀ
 ਤਿਆਰੁ॥ ਓਤੈ ਰੇ ਸਭੈ ਧੰਨ ਧੰਨ॥ ਸ

ਜਤ ਸੇਈ ਨਾਨਿ ਮੋ ਨਾਨਕੁ ਦਿਆ ਨਾਨਕਿ ਜਾਓ
 ਨਿਸਿ ਬੈਠੇ ਧਾਮੁ ਗੀਐ ਠਜਰੁ ਖੜੇ ਦਿ
 ਮਨਿ ਗਠਾਂਗਿ ਕਿੰਮਤੁ ਪਮਤੀਆ ਪਾਸ
 ਉਤਰੀਆ ਠਾਹੁ ਠੀਆ ਕੰਸਿ ਨਾਨਕੁ
 ਨੀਦਿਹੁ ਸੁਖ ਧਰੀਆ ਆਵਾਗਾ ਵਗੇ ਕ
 ਪੜੇ ਤੀਰਥ ਮੰਦਿਰ ਸੰਨਿ ਆਪੁ ਦਿਖੁ
 ਦਿਸੀਆ ਧਾਵੈ ਵਗੇ ਨਾਕੀ ਆ ਨਿ
 ॥ ੩ ॥ ਸਿਮਰੁ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗੇ ਮੈ ਮਜਰੁ ਕੇਖਿ
 ਭੁਲਾਨਿ ਤੇ ਭੁਲਾ ਕੰਸਿ ਨਾਨਕੁ ਦੁਰੀ
 ਮੇ ਗੁਰੂ ਮੈ ਤ ਨਿ ਠਨਿ ॥ ਗਾਮੀ ਧੁਲੇ ਗੁਰੂ
 ਭੁਭਿ ਆਗੂ ਗਰੁ ਦੁਰੀ ਵਹੁ ਤਾਯ

ਖੀਯੋੜਾਨਾਯਤਤਭੁਰਹੁਲੰਘਾਸਿਤਾਮਾ
 ਚਾਕਗੀਯਾਂਚੀਆਈਆਈਸਿਆਣਪਾਸਿ
 ਤਾਨਾਨਕਾਮੁਸਲਾਭਿਤੁੰਬੇਥਾਫੁਰ
 ਭਿਸਿਤਾਫ਼ਾਤਥਿਰਸਮਾਨਕਾਮਨਕਾਫੁ
 ਖਿਤਫਿਆਈਸਾਈਗੇਤਾਮਕਮੈਰ
 ਗੁਨਾਤਸੀਤਏਭਿਨਾਤਥਿਆਫਿਭਿਵ
 ਰਿਧੈਗੀਪਫਿਆਧੈਰਿਯਮਿਭਿਮੁਆਧਿਭਿ
 ਮੁਤੀਫ਼ਾਮੈਰਗੁਨਾਤਯਦਯੁਕਰਿਯ
 ਤਥਿਥੈਥੈਆਧਿਆਮੈਥਮਜਨਿਯਧੁਰ
 ਫਿਰੀਰਗਯਦੁਰਗਾਯੀਗੁਨਾਤਯਦ
 ਯਤੁਰੇਭਿਨਿਯਤਥਿਮੈਥਜਨਾਯ

सुवीडी भाषि छि मुसी छि गी गाव व सुसी गी ग
 णी गुगा ठ फ र पु उ नि । त वि गु गु ठ
 न बु मि ठ र द न उ उ रि भा भाषि छि मु मु
 व उ जे तै पु न री तै णी । त वि मे पु म
 त न णा गाम र म सु वे ल र व ठ
 छि मु सी व उ उ य पु वी तै ठी । त वि गु
 गु गा न व जे व द छि न री व म त ग
 तै मे ^{भाषि} धा नि भा छी । त वि मे व म त नि उ
 व मु म नि भा व म त उ ले भा नि भा
 पु र दि वे ना नि उ टा यी । गु गु गु गु

ਲਗਾਤ ਪੜ੍ਹਾਉ ਪਰੀਕ੍ਰਿਤਾ ਭੋਲਾ
 ਵਾਤੁ ਗੁਰੂ ਤਖਿਉ ਬਹੁ ਗੈਏ ਪੈਰੇ ਪੈਰੇ ਵਿਸਿ
 ਪਾਣੀ ਪਸਿ ਆਇ ਨਿਕਲੈ ॥ ਤਖਿ ਪਾਣੀ
 ਪਸਿ ਕਾ ਪੀਰੁ ਸੇਖੁ ਸਰ ਤੁਥਾ ਤਿਸ
 ਰਾਮੁ ਗੀਤੁ ਸੇਖੁ ਵਟੀ ਤੁਥਾ ਕੁਤੁ ਪੀਰੁ
 ਕੇਤਾ ਧੀਅ ਸਤਾ ਵਾ ਪਾਣੀ ਕਾਤੁ ਰਹਿਅ
 ਇਅ ਸਾਧਾ ਆਗੈ ਵਾ ਵਾਤੇ ਮਰ ਰਾਗੈ ਰੋ
 ਵੈਰੇ ਬਾਇ ਇਅ ਇਸਾਨੁ ਪਾਇਅ ਆ
 ਆਖਿਉ ਸੁਸਾਨਾ ਮਾਯੇ ਕਰ ਗੈ ਸਾਤ
 ਵਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਕੈਲਿ ਆਯਾ ਆਖਿਉ ਸੁਸਾ

ਭਿਖਵੰਸਾਭਾਸੁ ਤਪੀਰਕੇ ਰਸਤ ਪੇਸਾ
 ਤਥਿ ਸੇਖਟੁ ਹੁੰਦਾ ਗੁਰੂ ਹਿਗਿ ਆਖਾ
 ਖਿਓਸੁ ਅਜੁ ਤੇਜੀ ਸਾਭਾ ਮੁਖਿ ਸੇ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਮਾ
 ਪੁਰੁ ਤੈਵਤਾ ਸੈਆਪਣੈ ਪੀਰੁ ਪਥਰਿ ਕਰੀ
 ਤਥਿ ਆਇਆ ਗੁਜਰੀ ਤੇਸੁ ਆਖਿਓਸੁ ਪੀ
 ਰਸਾਭਾ ਮਠਿ ਏਕ ਰਹੇ ਸਕਾ ਅਵਾਜੁ ਸੁ
 ਟਿਕਰਿ ਤੈਗੁ ਭੀਆਂ ਭਾਂਤਾ ਪੀਰ ਆਖਿ ਆਕ
 ਹੁੰਦੇ ਖਕੈ ਸਾਹੈ ॥ ਤਥਿ ਸੇਖਟੁ ਹੀ ਹਰ ਆਖਿ
 ਆਜੀਵੈ ਪੀਰ ਸਾਭਾ ਮਠਿ ॥ ਮੈਆਸਤਾ ਵਰੁ
 ਹਰਿ ਗਇਆ ਆਹਾ ॥ ਓਤੁ ਬੈਠ ਆਹੈ ਆਗੈ ਸੈ
 ਜਾਇ ਸਾਭਾ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ਆਖਿ ਆਸਾਭਾ
 ਮਾਯੇ ਕਰੁ ਰਹੇ ਸਾ ॥ ਤਥਿ ਓਤੁ ਬੈਠਿ ਆ

ਆਖਿਓਸੁ ਆਯੋ ਖਕਓਸਾਯਾ ਮੁਠੇ ਪੀਰ ਕੇਰ
 ਸਤਯੇਸਾ ॥ ਤਖਿ ਪੀਰ ਕਹਿ ਆਬ ਗਾਜਿ ਸੁਯਾ
 ਯੋ ਖਕਓਸਾਯਾ ਮੁਕੀਤਾ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕਾਦੀ ਦ
 ਰੇਖਾ ਹੈ ॥ ਰੇਖਾ ਰਿਖੈ ਰਿਖੈ ਓਸੁ ਆਯੋ ਖੁ
 ਪੁਰਖਾ ॥ ਤਖਿ ਸੇਖ ਸਰਯੁ ਟਟੀ ਓਰ ਮੁਰੀ
 ਦਕਓ ਨਾਯੋ ਯੋ ਕਹਿ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ
 ਕ ਪਾਸਿ ਆਇਆ ॥ ਆਇਆ ਕੋਇ ਆਇਆ ॥
 ਖਿਓ ਸੁਰਜਾ ਆਮਰਾ ॥ ਤਖਿ ਬੋਝੋ ਬੋਝੋ ਆਇਆ
 ਗੇਸਦਿ ਸੇਖ ਸਰਯੁ ਕੈ ਪਰ ਥਾਇ ॥ ਮः ॥ ਸੇ
 ਖਿਓ ਬੋਝੁ ਪੁਛਿ ਆਰੁਜਾ ਆਮਰਾ ॥ ਤਖਿ ਬੋਝੋ
 ਰਾਬੁ ਦਿਤਾ ਆਮਰਾ ॥ ਤਖਿ ਖਿਰਿ ਸੇਖ ਪੁਛਿ
 ਆਮਰਾ ਮਨ ਮਾਗੀ ॥ ਤਖਿ ਬੋਝੋ ਰਾਬੁ ਦਿਤ

ਸੁਮਨਸੁਮਾਨਾਤਾਤੁਕੁਕੁਸੇਖਕ
 ਦਿਰੀਪੁਰਸੀਸਪੁਦਿਆਗਮਗਤੁਗਸੁ
 ਆਯਮੇਪੁਰਸੀਸਮਾਅਤਿਅਜਕੁਕੁਕੁਗੋ
 ਰਗੇਸੀਕਾਯਾਹਸੁਮਾਇਜੇਥਾਮਾਤਕਿ
 ਬੋਥੇਜਾਥਾਕੁਦਿਤਾਮਨੁਆਮੁਤੈਤਕਿ
 ਮੁੰਡਮੁੰਡਾਏਕਿਨੁਮਨਮੋਜੁਗਤਿਨਪਾ
 ਏ॥ ਮੁੰਡਕਦਿਗੁਰੁਆਗੇਧੇਗਾਮਨਮੇਤੈ
 ਤੇਆਭੀਗੁਰਕੀਮਤਿਤੋਗਾਮੁੰਡਮੁੰਡਾਇਤੈਰਿ
 ਸਭਰੈਨਾਸੈਥੈਗੀਪਰਥੈਗੁਰਕੇਥੈਨਾ
 ਮੁੰਡਮੁੰਡਾਏਕੀਇਹਗੋਤਿਭਾਈ॥ ਕੇਥਿਗਾ
 ਗੁਰਮਤਿਮੁੰਡਮੁੰਡਾਈ॥ ਸੁਮਦਸੋਗੁਰ

ਮਮਤਾ ਸਭ ਤਲਿ ਗਈ ਆ। ਤਉ ਨਾ ਨਕ ਇਹ
 ਬਿਧਿ ਕੁਝ ਧਾਤਿ ਗਈ ॥ ਤਉ ਥਿਯਿ ਰਿਸੇਖ
 ਪੁਛਿਆ ਅਗਰ ਤੁਹ ਸੁਆਲ ਮੇ ਪੁਰਸੰਮਾ ॥
 ਅਹਿਯਾਜ ਬਾਝੇ ਬੈਰੇ ਰਹੇ ਸੀ ॥ ਘਟੀਯੋ
 ਗਰਿਸੁ ਮਾਲਿ ਸੇਵਾ ਸਿ ॥ ਤਉ ਬਾਝੇ ਜਬ ਕੁ
 ਦਿਤਾ ਪੀਰ ਮਤਿ ਮੁਗੀ ਦੋਹਿ ਰਹੀ ॥ ਘ
 ਠੀਯੋ ਪੀਰ ਮਨਿ ਸਬਦੁ ਰਹੀ ॥ ਬਠਤ
 ਰਗੀ ਆਉ ਕਰਿ ਰਹੈ ਬੇਰਤੀ ॥ ਸਹਸਿ ਬੈਸਿਤ
 ਹਸੁ ਖਮਨਾਤੀ ॥ ਹਰਖ ਸੇਗੁ ਕੀਨਾ ਅਹ
 ਗੀ ਪਹਿਰੇ ਘਟੀ ਸਭਿ ਦੁਸਟ ਬਿਤ
 ਗੀ ॥ ਸੁਨਾ ਗਏ ਬਸਤੀ ਹੋਈ ॥ ਤਉ

ਵਯਾਨੀਕੀਜੁਗਤਿਪਾਈ॥ਵਟੁਥੇਫੇਰਿਤੁਯਾ
 ਏਕੇਯਾ॥ਨਾਨਕਪਹਿਰਿਕਯਾਕੁਇਆਸੁ
 ਤਾਯਾ॥ਤਕਿਏਰਿਸੈਖਸਰਯਪੁਇਆ॥
 ਅਗਰਜੁਗਸੁਆਲਮੈਪੁਰਸੀ॥ਅਹਿਲਾਜਾ
 ਬਾਥੁਥੇਰੇਦੇਸੀ॥ਬੁਧੀਨਸੁਮਾਇਜੇਬਾ
 ਸਿ॥ਤਥੈਬਾਬੈਜਾਬਾਥੁਇਤਾ॥ਗੁਰੁਸਬਦੁ
 ਟੀਖਿਆਮਹਿਸਹਸਿਗਤਾ॥ਪਰਹਿਝੈ
 ਏਕਾਟਲਗਤਾ॥ਇਸਦਿਵੈਪਿਰਗਮਤਾ
 ਰਹੀਯੀ॥ਰਸਹੀਦੁਆਰੇਤਾਲੇਚਰੀਯਾ
 ਅਠਸਹਿਤਾਟਤਾੜਕਰਨਾ॥ਲਹਿਲੰਗੇਟੀ
 ਰਗਾਮਰਨਾ॥ਪਤਰਿਲੰਗੇਟੀਗੇਏਕੇਯਾ॥

ਉਲਟਿ ਲੈ ਬਿਕਾਪੀ ਏਓ ਏ ਜਾਗਾ ਬਿਲੰਚ
 ਮਤਿ ਗੁਰਹਿ ਗੰਢੇ ਏ ਏ ਪੁਰੁ ਗਤਿ ਨਾਨਕ
 ਪਤਿ ਰੰਬੇ ਲੈ ਗੰਢੇ ॥ ੩ ॥ ਤਕਿ ਇਹਿ ਸੇਖ ਸਨ
 ਏ ਪੁਰਿ ਆਗਾ ਅਗਰ ਤੁਗਸੁ ਆਗਾ ਮੈ ਪੁਰ
 ਸੀ ॥ ਅਤਿ ਲਾਜ ਬਾਬੁ ਬੰਗੇ ਰਹੇ ਸੀ ॥ ਪਥੁ
 ਏ ਮਤਿ ਆਗਿ ਲਿਖੇ ਬਾਸਿ ॥ ਤਕਿ ਗੁਰੁ ਨ
 ਨਕ ਜਾ ਬਾਬੁ ਦਿਤਾ ॥ ਸਰਬ ਹੀ ਆਨਾ
 ਤਿਨਿ ਸਿਰੀ ਤੇ ॥ ਪਾਏ ਪਾਨਾ ਤਿ ਮਨਿ
 ਤੇ ॥ ਪਰਨਿ ਤਹ ਦਰੀ ਰਹਤ ਰਹਨੀ ॥ ਕਦ
 ਨ ਬੋਲਾ ਮਨ ਮਹਿ ਸਹਨੀ ॥ ਰਗ ਆਉ
 ਮੈ ਲੇ ਗੰਢਿ ਬੰਢਾ ॥ ਕਾਇ ਤਾਇ ਓਹੁ ਕਰੇ

ਤਵੀਏਤੁਮਥਨਮਥਿਵੈਗੈਉਪ੍ਰਾਨਾਸ
 ਉਸਤੀਪਾਉਪ੍ਰਿਸਤੈਉਤ੍ਰਿਸਤਮਾਥਿਨ
 ਉਤਮਥੀਪਾਉਪ੍ਰਿਸਤਿਯਾਗੋਕਾਉ
 ਨਾਨਕਉਤਤਿਨਿਨਾਨਾਗੈ॥॥ਤਥਿਥਿ
 ਰਿਸੇਖਸਰਥਪੁਛਿਯਾਗੀਯਾਗਤੁਗਾਮੁ
 ਯਾਗਮੈਪੁਰਸੀਯਾਗਿਨਾਨਾਥਾਥੁਥੁ
 ਸੀਮਾਯਾਗਿਨਾਨਾਥਾਥੁਥੁਥੁ
 ਗਏ॥ਤਥਿਥਾਥੇਨਾਥਾਥੁਥੁਥੁਥੁਥੁ
 ਉਤਮਾਥੁਰਾਥਿਯਾਗਥਾਥੁਥੁਥੁਥੁਥੁ
 ਤਾਮਰਾਥੈਥਾਥੁਥੁਥੁਥੁਥੁਥੁਥੁਥੁਥੁ
 ਰੇਥੀਥੀ॥ਮਃ॥ਨੀਥੁਥੁਥੁਥੁਥੁਥੁਥੁ

ਤਯੁਨਿਸੈ ਫਾਸਾ ਨਤ ਆਪੁ ਮੁਸਾ ਫਾਸਾ ਸਭ
 ਨਸਥਾ ਹੋਇ ਮਿਲੈ ਆਪੁ ਕੁਝ ਤਯੁਨਿ
 ਹੋਇ ਮੁਕਤ ਫਾਸਾ ॥ ਤੇਗ ਜਗੁ ਹੈ ਕੈ ਮੈ ਸਾ
 ਦਿਲਿ ਰਹੇ ਕੁਸਾਸਾ ਦੀਗ ਮੀਤ ਮਕਾਨ
 ਹੀ ਗੁਸਾ ਖੁਦੀ ਹਿਰਸਾ ਨਹੀ ਫਿਰਾ ॥ ਗੁਰੂ ॥
 ਕੇ-ਰੁ ਖਾਰੁ ਬਗ ਬਹਿਰੇ ਕੈ ਤੁਕਤਾ ਲੁ
 ਪ ਛੁਟੈ ॥ ਆਈ ਤਾਨ ਬਸਤਿ ਬਕੀ ਮਾਰੈ
 ਅਫਰਤਾਨ ਬਨਾਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਸਾਗਗ ਨਮੰ
 ਗੁਰੂ ਮਹਿ ਆਸਇ ਬੈਠੇ ॥ ਨਤ ਫਾਸਾ
 ਦੁਇ ਜਾਏ ॥ ਕੁਤਾ ਨਕਸਾ ਧੂਕੀ
 ਮਠ ਮਾਥੇ ਦੁਗੁਰੂ ਪਾਏ ॥ ੩ ॥

ਵਿਸੇਖਸਗਠਆਖਿਆਹੁਦਾਹੁਖੁਦਾਖਿ
 ਇਆਸਹੀਕਰਦਿਈਹਿਅਦਾਖਿਆਸਹੀ
 ਕੀਚੈ।ਉਨਕਾਦੀਦੁਹੀਕਹੁਤੁਹੈ।ਤ
 ਫਿਆਇਨਸਤੋਪਸੀਕੀਤੀਓਸੁ।ਐਹ
 ਹੁਓਓਸੁ।ਭੇਰਕਉਤੋਆਕਾਕੋਤੇਮਹ
 ਰਾਗਾਹਦੇਰਹੈ।ਆਇਰਿ।ਯੀਨਿਕਾਯੇ॥
 ਤਖਿਦਿਯੀਕਾਪਭਿਸਹੁਸੁਯਤਾਨੁਕੁਹਮੁਕੇ
 ਹੁਥਾ।ਉਹਤਾਇਗਭਿਗਭੈ।ਮਹਦਤਾਇ
 ਉਨਿਖਿਜਮਤਿਕਹੁਤੁਕੀਤੀ॥ਤਖਿਏਕੁਭਾਖਿ
 ਪਾਸਿਮੁਆਪਇਆਥਾ।ਐਕਪਿਟਰੇਰ
 ਦੇਆਹੈ॥ਤਖਿਥੋਕੇਪੁਛਿਆਤੁਸੀਰਿ

ਉਹਿ ਦੇਹੀ ਤਾਉ ਨਾਮੁ ਸੁਕੀ ਤਾ ਜੀਅ ਸੀਹਾ
 ਥੀ ਦੇਖੈ ਦੇਹ ਦੇਹੀ ਤਾਉ ਬਿਬਾ ਬੇਆਖਿਆਤਾ
 ਥੀ ਸਿਮਰਾ ਬਾਗ ਤਬਿ ਮਹਾ ਬਤਿ ਕਹਿ ਮਾਹੁ ਥੀ
 ਪਾਤਿ ਮਹਾਰਾ ਬਾਗਿ ਕੇ ਖੁਦਾਇ ਰਾਬਾ
 ਤਬਿ ਬਾਬੈ ਕਹਿ ਮਾਤੁ ਸੀ ਕਿਉਂ ਦੇਹੀ ਤਾਉ
 ਉਨਾ ਆਖਿਆ ਜੀਅ ਸਾਡਾ ਰੁਜਗੁਰੁ ਬਾਗਿ
 ਬਾਬੈ ਆਖਿਆ ਉਹੁ ਰੁਜਗੁਰੁ ਕਹਹੁ ਤਬਿ ਉ
 ਨਾ ਕਹਿ ਮਾ ਜੀ ਬਣੀ ਥੀ ਟਬਰੁ ਮੁਖਲੇ
 ਪਏ ਬਾਨੇ ਸੇ ॥ ਤਬਿ ਬਾਬੈ ਮਹਾਰਾ ਕੀਤੀ ॥
 ਖਿਓ ਮੁਜੇ ਦੇਹੀ ਤਾ ਬੀਜੀ ਦੇ ਤਾਹਿ ਦੇ
 ਉਨਾ ਹੀ ॥ ਤਬਿ ਉਨਾ ਆਖਿਆ ਜੀ

ਮੁਏ ਬਿਥੁ ਜੀ ਵੈਰੀ॥ ਤਵਿ ਬਾਥੇ ਆਖਿ ਆਜ
 ਏਕਿ ਏਕਿ ਸਦੇ ਮੁਹੁ ਪਰਿ ਠਥੁ ਟੋਰੁ ਹਾਇ
 ਹੁਗੁ ਮੁਆਖੁ ਹਾ॥ ਤਵਿ ਓ ਮਾਗਿ ਆਮਾਗੀ ਜਾ
 ਏਏ ਬੇਰੀ ਆਗਾ॥ ਤਾ ਓ ਥੀ ਓ ਓ ਖੜਾ
 ਓ ਆਗਾ ਤਵਿ ਆਰਾਪ ਓ ਸਾ ਓ ਕਉ ਪੁਛੁ
 ਏ॥ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ॥ ਤਵਿ ਸੁਭਾਤਾ ਨੁਬੁਝੁ
 ਬੇਗੁ ਓ ਥੀ ਮੈ ਗਾਇ ਆਰਾਖਿ ਕਰਿ ਦੀਵਾਰ
 ਨੁਆਇ ਆਗਾ ਆਇ ਬੈਠਾ ਆਖਿ ਓ ਮੁਏ
 ਰਹੇ ਸਦੇ ਓ ਓ ਥੀ ਤੁਮਾ ਜੀ ਵੈਰੀ ਆਗੇ
 ਤਵਿ ਬਾਥੇ ਆਖਿ ਆਮਾਗੀ ਜਾ ਏ ਓ ਰਹਿ
 ਆਖੁ ਪੁਰਾਇ॥ ਅਤੇ ਤੁਆਇ ਫਕੀਰ

ਹਮ ਆਗਾ ਹੋਏ ਤਉ ਫਿਰਿ ਪਤਿ ਸਹ ਆਖਿ
 ਆਗਾ ਮਾਝਿ ਦਿ ਖਾਲ੍ਹਾ ਤਾ ਬਾ ਬੋ ਬੋਲਿ ਆਗਾ
 ਸਲੋ ਕੁਆ ਮਾਝੈ ਜੀ ਵਲੈ ਸੇ ਟੀ॥ ਨਾ ਨ ਕੋ ਏ
 ਕੁ ਸੁਖਿ ਨਾ ਦੁਰ ਨਾ ਕੋ ਟੀ॥ ੧॥ ਤਖਿ ਹਰੀ ਮ
 ਏ ਗਇ ਆਗਾ ਬਹੁਰਿ ਪਤਿ ਸਹਿ ਆਖਿ ਆਗਾ
 ਜੀ ਵਾਲ੍ਹਾ ਤਖਿ ਬੋ ਬੋ ਕਹਿ ਆਗਾ ਹਰ ਗਇ ਲੋ ਹਰ
 ਗਿ ਵਿਚਿ ਤਪਿ ਆਗਾ ਹੋਏ ਆਗਾ ਪਰੁ ਓਹੁ ਹਰੀ
 ਹਰ ਓਹੁ ਪਰਿ ਦਿ ਕੈ ਨਾ ਹੀ॥ ਅਤੇ ਅੰਗਿ ਆ
 ਗੁਰੇ ਟੀ ਗਤੀ ਗੋਏ॥ ਤਿਉ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਦਿਖਿ ਯ
 ਵੀ ਗਾਗਾ ਲੁਭੇ ਹੋਏ ਨਿ॥ ਅਤੇ ਖੁਦਾਇ ਵੀ ਮ
 ਟੀ ਓਹੁ ਓਹੁ ਚਾਹਿ ਲੈ ਟੀ॥ ਪਰੁ ਓਹੁ ਨ ਕੀ ਸਯੋ
 ਓਹੁ ਓਹੁ ਹੀ॥ ਤਖਿ ਪਤਿ ਸਹੁ ਸ ਮਹਿ ਕਹਿ

ਕਹੁਤੁਖੁਸੀਠਿਆਤਵਿਆਖਿਉਸੁਜੀਕੁਫੁਕ
 ਬੁਭੁਕੁਗਾਤਵਿਬਾਬਾਬੇਹਿਆਸਾਹਿਬਾਨਾਨ
 ਕਹੁਖੁਖੁਰਾਇਵੀਵਿਆਬੇਪਰਦੁਤੀਆ
 ਸਾਂਤਾਭਬਦੀਰਗਰੀਵਿਆਤਾਭਬਨਕਾਭੀ
 ਤਵਿਪਾਤਿਸਾਹੁਸਮਾਇਕਾਹਿਉਹਿਗਾਇਆ॥
 ਬਾਬਾਹਦਰਗਠਿਆਸੀਸਤਿਗੁਰਪਸਦਿ॥
 ਪ੍ਰਿਥਮੈਉਰਾਸੀਕੀਤੀਪੁਰਬਕੀ॥
 ਤਿਤੁਉਰਾਸੀਨਾਲਿਮਰਦਾਨਾਗਬਾਬੀਬਾ॥
 ਤਦੁਪਉਤਾਹਾਰੀਆਪਾਤਿਗਦਬਾ
 ਬੇਕਾਏਕੁਬਸਤੁਰਾਏਬਿਆਏਕੁਬਸਤੁ
 ਹਲਿਟਾਏਕੁਪੈਰਿਜੁਤੀਏਕੁਪੈਰਿਖੈਉ

ਸਾਗਿ ਖਯਾਨੀ ਸਿਰਿ ਏ ਪੀ ਕਲੀ ਨਗੀ
 ਮਾਯਾ ਠਡ ਕੀ ਮਥੈ ਤਿਯੁ ਕੇ ਸਰ ਕਾਤ
 ਦੁਹੁ ਗਹਿਲਿ ਸੇ ਖੁਬਰੀ ਦੁਸ ਏ ਯੁ
 ਮਾਯਿ ਮਾਮੁ ਖਪਾਯੁ ਦਿਲਿ ਚਰਿ ਮਾਜਾ
 ਦਾ ਮਾਠਾ ਤਿਸੇ ਕੇ ਯਕ ਸਿ ਮਾਠਾ ਲੇ ਦਿ
 ਮਾਕਠਾ ਰਥਾ ਤਵਿ ਭੁਭੁਤਾ ਦਿ ਭੁਤ ਰਿ ਮਾਮੁ
 ਏਕ ਦੁਖ ਪਤਤ ਲੈ ਗਾਤਾ ਭੁਭੁਤਾ ਗੇਹਿ ਕ
 ਦਿ ਮਾਠੈ ਭੁਭੁਤਾ ਦਿ ਤਵਿ ਮਰਦਾ ਨਾਮੁ
 ਪਿ ਮਾਜੀ ਖੁਦਾਇ ਏਕੁ ਏਕਿ ਭਾਤ ਵਿਬੋਧੇ
 ਮਾਧਿ ਮਾਮੁ ਤਿਸੇ ਰਾਨਿ ਮਾ ਖੁਦਾ ਏਏ
 ਕੁਠੈ ਤਵਿ ਮਰਦਾ ਨਾਮੁ ਰੁਕੀ ਤਗਾ ਮਾ

ਪਿਸੁ ਜੀ ਪਤਸੁ ਹੁਤੁ ਹਿਸ ਕੀ ਪੈਦਾ
 ਸਿਹੈ ॥ ਅਤੇ ਭੁਕਿ ਸਿਕੀ ਪੈਦਾ ਸਿਹੈ ॥
 ਜੋ ਸੁਖ ਪਾਲਿ ਦਿਖੈ ਰਹਿ ਆਆ ਹੁਤੈ ॥
 ਅਤੇ ਭੁਤ ਪੈਗਤੇ ਭੁਤ ਪੈਗਤੇ ਹੁਤੈ ॥
 ਅਤੇ ਪਤਾਗੇ ਕਾਪੇ ਘੋੜੇ ਤੇਲੇਈਆ
 ਦਿਹੈ ਗੈ ॥ ਅਤੇ ਭੁਤ ਭੁਤ ਭੁਤ ਰਹਿ
 ਨਿ ॥ ਤਥਿ ਬਾਬਾ ਬੋਹਿ ਆਸਲੇ ਕਾਪੁ
 ਗਬਰਾਨ ਮਕੇਤ ਪੀਏ ਪਾਲੇ ਸਹਿ ਆ
 ਰੰਗਾ ਤਥਿ ਕੇ ਬੇਕਾਨਾ ਕਾ ਕਾ ਬਿਸੰ
 ਡਾ ਬਿਨੀ ਗੁ ॥ ਤਥਿ ਬਾਬਾ ਪਿਆ
 ਮਾਦਾ ਨਿਆਤ ਪਤੰਗ ਰਹੈ ॥ ਕਜ

ਤੇ ਨਗੁਰੈ ਭਾਖਾ ਤੇ ਜੋ ਕੀ ਆਇਆ ਭਾਖਾ
 ਭਾਰੇ ਪੈਟੇ ਤੇ ਨਾਗਾ ਆਇਆ ਭਾਖਾ
 ਤੇ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਪਿਛਲਾ ਲੇਖੁ ਚਲਿਆ
 ਜਾਇਆ ਤਵਿ ਮਰਦਾ ਨਾ ਪੈਗੀ ਪਇਆ ਭਿ
 ਖੁ ਭੁਭਲੇ ਬਾਗ ਸਿਆਈਆ ਤਵਿ ਆਇ
 ਚਾਉ ਕੇ ਦਿਲਿ ਬੈਠਾ ਤਵਿ ਬਾਗ ਸਕਾ ਪੈਰਿ
 ਭੁਭਤਰਾ ਸੁਖਾ ਸਿਉ ਸਿਨਾ ਨਾ ਕਉ ਆਇ
 ਆਖਾ ਆਇ ਸੁਗਾ ਸੁਗੀ ਤੀਓ ਸੁਭੇ ਭੁਭ
 ਖਿਕੈ ਬੈਠਿ ਗਇਆ ਆਖਿਓ ਸੁਭੇ ਭਗਤ
 ਤੇ ਸਾਧਿ ਸਿਨਾ ਹੀ ਭੁਲ ਸੀ ਕੀ ਮਾਧ
 ਨਾ ਹੀ ਮਾਧਿ ਸਿਨਾ ਹੀ ਸਿਨਾ ਮਰ

ਈ ਨਾ ਹੀ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਨ ਕਾ ਦਿਕਾ ਨਾ
 ਹੀ ॥ ਅਤੈ ਤੁਭਗ ਤੁਕ ਹਾਵਦਾ ਹੈ ॥ ਸੇ
 ਮਥਿ ਆਭਗੋਭੇ ਪਾਈ ਹੈ ॥ ਤਥਿ ਬੇਬੇ
 ਪਿਆਮੁ ਮਦਾਨਿ ਆਰਥਾ ਕੁ ਦੁਜਾਇ ॥ ਤਾਮਰ
 ਦਾਨੇਰ ਬਾਕੁ ਦੁਜਾਇ ਆਗ ॥ ਗੁਗੁਬੰਤੁ ਕੀ
 ਤਾ ॥ ਬੇਬੇ ਸਬਦੁ ਭੁਗਾਇ ਆਗ ॥ ੧ ॥ ਸਾਧੁ
 ਮਥਿ ਪਿਪੁਜਾ ਮਨਾਵੁ ਸੁਰਿ ਗੁਤੁ ਤੁਲਸੀ
 ਮਾਯਾ ॥ ਗਮਨਾ ਮੁਨਾਪਿ ਬੇਰਾ ਕਾ ਪਤੁ
 ਏਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਲਾਗਾ ॥ ਕਾਨਕ ਲਾਗ
 ਸੇਰਹੁ ਜਨਮੁ ਗੁਣੁ ਦੁਆ ਕੀ ਕੀਤੈ ਦਿ
 ਵਾਲਾ ਕਾ ਹੈ ਗੁਣੁ ਲਾਗੁ ਦੁਆ ਗੁਣਾ ਤਥਿ
 ਇਹਿ ਪੰਥਿ ਤਕ ਏਆ ॥ ਤੇਭਗਤ ਏ

ਬਸਤਤਾ ਕਾਹਰ ਕੇ ਸੰਚ ਟੋਹਿ ਆਪ
 ਹੁੰਦੁ ਬਸਤੁ ਕਉ ਟੋਹਿ ਸੀਸ ਨਾਹਿ
 ਪਰਤੀ ਸੰਚੀਐ ਆ ਤੇ ਪਰਸੇ ਸਤੀ
 ਯੋਗਤ ਬਿਬੇਖੇ ਤੁਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ ਕਾਮੁ
 ਕੋਹ ਧੁੰਦੁ ਹਿ ਕਹੁ ਕੋਸੇ ਯੋਗੇ ਹੁੰਦੁ ਪਰਤੀਤ
 ਟੀ॥ ਸਿਉ ਸਿਉ ਹੀ ਹੁੰਦੁ ਤੈ ਸੁਖ ਪਾਵੁ ਹਿ
 ਰਤੁ ਨ ਮੋਹਿ ਆਜਾਈ॥ ੧॥ ਤਕਿ ਯੋਗਿ ਪੜਿ
 ਤਿ ਪੁਛਿ ਆਪੇ ਏਕ ਗਤ ਪਰਤੀਤ ਧੰਦੀ
 ਪਰਮਿ ਚੋਖਿ ਨਾ ਕਿਉ ਕਹਿਹੀ ਟੋਹਿ ਆਪ
 ਤੇ ਮਾਲੀ ਬਿਤਿ ਬਿਧਿ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਜਾਣੈ
 ਤਕਿ ਕੋਥੇ ਪਉੜੀ ਤੀਜੀ ਆਖੀ ਕਹਿਹੀ
 ਹੁੰਦੁ ਮਾਹਿੰਦੁ ਪਰੇ ਵਹਾਉ ਸਤੀ

ਤਰਿ ਮਨੁ ਜੇ ਦੁਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਿੰਹੁ ਭਰਹੁ
 ਵਿਆਹੁ ਤਉ ਮਾਯੀ ਕੋ ਹੋਵੁ ॥ ੩ ॥ ਤਰਿ ਤ
 ਰਾਸ ਪੰਡਤ ਕਹਿ ਆ ਜੀਤੁ ਮਪਰ ਮੇਸੁ
 ਰਵੇ ਪਰਮੁੰਸੁ ਹੀਅ ਤੇਜੀਅ ਸਾਰੇ
 ਮਤਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਆ ਵੀਜਿ ਤੀ ਹੋਈ ਮਾਯੀ ਤੁ
 ਹੀ ॥ ਬਹੁ ਭੇ ਵੀਨਿ ਆਈ ॥ ਤਬਿ ਕੇ ਕੇ
 ਮਠ ਜੀਤੁ ਭਖੀਆ ਭਖੀ ॥ ਬਹੁ ਭੇ ਤੇ
 ਭਲਿ ਤੁਸਾਭੇ ਹੋਵੈ ਜੇ ਤੁਕਹਿ ਭਿੰਦਰਿ
 ਆਯਾ ਪ੍ਰਵਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਸ ਨ
 ਰਾਸ ਅੰਤਿ ਤੁਹੀ ਰਖਦਾ ਯਾ ਆ ॥ ਤ
 ਬਿਧਿ ਰਿਪੰਤੁ ਤਬੇ ਯਾ ਆ ਆਖਿ ਭ

ਸੁਜੀਤੁ ਮਪਰਮੇ ਸਰਕੇ ਕੁਗਤੁ ਤੋ ਪਕੁਜੀ
 ਇਸੁ ਨਗਰੀ ਕਉਗੀ ਪਵਿਤੁ ਕਗਾਰੁ ਕੁਇ
 ਸਕਾਭੀ ਗੁਗੁਗੇ ਵਹਾਤੁ ਕਿਗੁਗੁ ਨਾਗੁ
 ਪੁਛਿਯਾਇ ਸਕਾਗੁਗੁ ਕੈ ਸਾਹੋਗੁ ਤਕਿ ਪਛਿ
 ਤਕਿਯਾ ਸੀਇ ਸਕਾਗੁਗੁ ਵਿਦਿਯਾਹੋ
 ਸਿਸੁ ਪੜੇ ਤੇਰਿ ਧਿਯਾਇ ਰਹੈਗੁ ਅਤੇ
 ਹਾਥੈ ਚਹੁਤ ਹਾਸੰ ਸਾਹੁ ਮਾਹੋਗੁ ਅਤੇ
 ਸਮਤੋਗਾਈ ਤੇ ਮਹੰਤ ਤੋ ਵਹਾਤੁ
 ਬਿਬਾਥਾ ਬਿਯਾਯਾ ਸਬਦੁਗੁਗੁ ਬਸਤੁ
 ਵਿਦਿਯਾਗੁਗੁਗੁਗੁਗੁਗੁਗੁਗੁਗੁਗੁਗੁਗੁਗੁ
 ਰਸਟਾਗੁਗੁਗੁਗੁਗੁਗੁਗੁਗੁਗੁਗੁਗੁਗੁਗੁ

ਦੁਖ ਪ ਕਹੀ ਅਭਿਆਪਿਤ ਕਹੁ ਭੀ ਗੋ ॥
 ਸੁਆਮੀ ਪੰਤਤਾ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਮਤਾ ਸਿਨਿ ॥
 ਬਿਖਿ ਪਾ ਦੁਖ ਪਾ ਨ ਪਤੀ ॥ ਗਹੁ ॥ ਭੀ ਤਰਿ ॥
 ਅਗਿਨਿ ਬਨਾ ਸਪਤਿ ਮਭਲੀ ਸਾਗੁ ਪੀ ॥
 ਰੋ ਪਇਆ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜ ਦੁਇ ਪਟੀ ਕੀ ॥
 ਤਰਿ ਲੇ ਸਾਗਿ ਆਨੁ ਨ ਆਇਆ ॥ ਸਾਗੁ ॥
 ਗਵੰਤਾ ਜਾਣੀ ਐਵਿ ਕਮਾਈ ਕੁੰਗੁ ਕਰੇ ॥
 ਟੀ ॥ ਤਾ ਕੇ ਲਖਣ ਸਾਧਿ ਮਾਧੀ ਗਜਾ ॥
 ਸਿਉ ਏਇ ॥ ਸਾਕਠਿ ਆਸੁ ਟਹਿਨ ਖਾਇ ॥
 ਮਾਨੋ ਤਿਨ ਹੀ ਸੇ ਤੀਵਾ ਸਾਪੁ ਟਵਤਿ ॥
 ਨਾਨਕ ਦਸ ਨਾਨਕ ਸਾਖਿ ਨੁ ਤੇ ਆਖਿ ॥

ਨਮਾਸਾਗਾ॥ ਤਵਿਟਿਰਿਚਤਰਦਾਸਪਤ
 ਤਵੇਨਤੀਕੀਤੀ॥ ਅਖਿਓਸੁਜੀਘੁਜੇਅ
 ਸੀਸੀਸਾਗਵੇਤਾਈਪੜਾਵਤੇ॥ ਗਾ॥ ਮੁਕੁ
 ਸੀਪੜਤੇ॥ ਗਾਰੁਫੁਪਾਪਤਿ॥ ਤੇਵੇਗਾ॥
 ਪਰਮੇਸਰਕਾਨਾ॥ ਤਵਿਗੁਰੁ॥ ਨਾਨਕਪੁ
 ਫਿਰਾਏਸੁਆਮੀ॥ ਤੁਮਰਿਆਪੜਤੇ॥
 ਮੁਕਵਾ॥ ਦਸਤੁਸੰਸਾਰਜੇਗੁਪੜਾਇ
 ਤੇ॥ ਚਾਟਹਿਆਜੇਗਾ॥ ਤਵਿਪੰਡਿਤਕਹਿ
 ਆ॥ ਜੀਵਨਪਾਗਥੁ॥ ਮਕੇਸਿਓਪਤਾਪ
 ਟੀਪੜਾਵਉਸੰਸਾਰਜੇਗਾ॥ ਤਵਿਬਾਬਾ
 ਬੋਹਿਆ॥ ਗੁਰਮਕਲੀ॥ ਓਅੰਕਾਰੁ॥ १॥

ਓਲੰਕਰੁ ਕੁਝ ਮਾਉਤ ਪਤਿ ॥ ਓਲੰਕਰੁ ਕੀ ਯਾਸੀ ਨਿਧਿ
 ਤਿ ॥ ਓਲੰਕਰੁ ਸੈਯ ਜੁਗਤੁ ਏ ॥ ਓਲੰਕਰੁ ਕੁਝ
 ਨਿਰਮ ਏ ॥ ਓਲੰਕਰੁ ਸ ਕੁਝ ਉਪਗੋ ॥ ਓਲੰ
 ਕਰੁ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਤੇਗ ॥ ਉਨਮ ਯ ਪਰ ਸੁਣ
 ਉਥੀ ਗਾਗਿ ॥ ਓ ਨਮ ਯ ਪਰਿ ਭ ਦੁਣ ਸਾ
 ਗ ॥ ਸੁਣਿ ਪਡੇ ਕਿ ਯਾਹਿ ਖਤੁ ਜੀ ਜਾ
 ਯਾਹਿ ਖੁਗ ਮਨਾ ਮਗੁਰ ਮੁਖਿ ਗੇ ਪਾ
 ਯਾਹਿ ਭਉ ॥ ਤਵਿ ਪਉਤੀ ਨੂੰ ਭਉ ਰ ਜ ਭਪ
 ਓਲੰਕਰੁ ਤੇਹਿ ਯਾਹਿ ਤਵਿ ਪਉਤੀ ਯਾਹਿ ਪੈ
 ਗੀ ਪਹਿ ਯਾਹਿ ਨਾਉ ਪਰੀ ਕੋ ਤੇ ਯਾਹਿ ਗੁਰੁ
 ਗੁਰੁ ਯਾਹਿ ਪਹਿ ॥ ਤਵਿ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਪਰ

ਹਵੇਰੇ ਹੋਏ ਨਾਨਕ ਮੈ ਤੇ ਆਇ ਨਿਕਲੇ ॥
 ਉਤਕੁਤੁ ਸੁਕਾਖ ਰੂਪਾ ॥ ਵਈ ਕਰ ਸਾਕਾ ॥ ਉ
 ਥੈ ਯੇਈ ਪਾਈ ॥ ਤਕਿ ਉਤਹਿ ਆਰੁ ॥
 ਸਿਧਾਇ ਚਾਆਇ ਵੈ ॥ ਤਕਿ ਸਿਧਾਪੁ ਫਿਰ ॥
 ਏਕਾਗੁ ਕੇਤੁ ਸਿਸੇ ਕਾ ਸਿਖੁ ॥ ਏਕਾਪਿ ॥
 ਤੇ ਸਿਸੇ ਤੇ ॥ ਏਕਾ ਤਕਿ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬਸ ਕੁਤੁ
 ਉਚਾਇ ਆਗਾਗੁ ॥ ਏਕਾਪਿ ॥ ਮਃ ॥ ਕ ਵ ॥
 ਤਗੁ ਜੁ ਕ ਵ ॥ ਤੇ ॥ ਤੇ ॥ ਕ ਵ ॥ ਮਗਾ ॥
 ਕਾਗਾ ॥ ਕ ਵ ॥ ਗੁਰੂ ਸਿਸੁ ਪਾਇ ॥
 ਆਮਾਗੁ ॥ ਉਸਿਸੁ ਪਾਇ ॥ ਕ ਵ ॥ ॥
 ਮੇਗਾ ॥ ਕ ਵ ॥ ਤੇ ॥ ਕ ਵ ॥

ਤੁਜਾਹਿ ਬਲਮ ਕੀਆਹਿ ਰਹਿ ਪੁਰਿ ਗੀਤ
 ਆਪੇ ਸਗ ਬਸ ਮਣਾਗੁ ਭਾਮਨੁ ਤਨ
 ਲੁਭਿਤੁ ਤੁਯਾ ਤੇਗੀ ਸੇਵ ਸੁਗਾ ਯੁਕ ਮਾਝ
 ਘਟ ਹੀਭੀ ਤਹਿ ਸੇਸੁ ਤੇਲੀ ਇਨ ਬਿ
 ਸਿਰਿ ਤੁਹ ਭਾਵਾ ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਤੇਲੁ ਤਨ
 ਲੁਆਪੇ ਤੇਲੁ ਟੁਗਾ ਆਪੇ ਲੈਵਾ
 ਪੇਰੈ ਵਾਪੇ ਸਾਹੁ ਟੁਗਾ ਭਾਮਨੁ ਯ
 ਲਾਗੀ ਚੁਜਾ ਭਿਧਰੁ ਰੇਸੀ ਖਿਨੁ ਆ
 ਵੈਭਿਧੁ ਜਾਵੈ ਭਿਸਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨਾਨ
 ਰੁਹੁ ਰਾਖਿ ਨਿਬਿਧਿ ਮੁੜਾ ਪਾਵੈ ਭਾਮਨੁ
 ਤਖਿਸਿ ਯਾ ਆਖਿ ਆਖਾ ਬਾਲੁ ਕੇ ਤੁਹ

ਗੀਤਿ ਰਹਸੁ ਨ ਭੇਖਿਓ ਓਤ ਭਿਖ
 ਬੇਸ ਬੰਦੁ ਓਹਿ ਆਗਾਗੁ ਸੁਯੀ ਆ
 ਆਤਾਇਓ ਮਃ ਗਾਨੇ ਗਨ ਭਿਖਾਨੇ
 ਗਨ ਭੰਡੇ ਗਨ ਭਰਮ ਮਚਤੀ ਐ
 ਗੇਗਨ ਮੁੰਦ੍ਰ ਮੁਤ ਮੁਤਾਇਓ ਗੇਗਨ
 ਸਿਧੀ ਵਈਐ ਆਜਾਨ ਮਤਿ ਨਿਰੰਜਨ
 ਗਈਐ ਗੇਗਨ ਗਤਿ ਦਿਵਯਾਈਐ ॥
 ਬੇਬੁਧ ਗਵਾਗਾ ਗਾਨੇ ਗੇਗਨ ਓਈਐ ਕੁ
 ਮਹਿ ਰਹਿ ਸਮ ਸਮਿਦੇ ਬੈਸੇ ਗੀਤ ਐ ਸੇ
 ਗਤਿ ਗੇਗਨ ਕਹਿ ਮਤੀ ਮਸਾ ਬਾਨੇ ਗਨ
 ਤਾ ਸੀਯਾਈਐ ਗੇਗਨ ਦੇਸਿ ਸੰਤੀ

ਭਵਿਐ ਜਗਤੀ ਗਵਿ ਨਾਈ ਐ॥ ਅੰਜਨਾ
 ਭਿੰਨਿ ਜਗਤੀ ਐ ਜਗਤੁ ਗਤਿ ਦਿਵ ਪਾਈ ਐ॥
 ਮਤਿ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਸੰਸਾਰੁ ਵੇ ਪਾਵਤੁ
 ਵ ਗੁਰਿ ਹੋਈ ਐ॥ ਨਿਭੁ ਭੁਭੈ ਸੁਖੇ
 ਪੁਨਿ ਉਪਜੇ ਪਾਗਿ ਹੀ ਮਰ ਜਾ ਪਾਈ ਐ॥
 ਅੰਜਨਾ ਭਿੰਨਿ ਜਗਤੀ ਐ ਜਗਤੁ
 ਗਤਿ ਦਿਵ ਪਾਈ ਐ॥ ਭਾਗਾ ਨਰ ਜੀਵਿ ਮਾ
 ਮਰਿ ਹੀ ਐ ਐ ਸਾ ਜਗਤੁ ਮਾਈ ਐ॥ ਦੋ
 ਵਾਝੁ ਮਿੰ ਭੀ ਦੋ ਤੁ ਭਿੰਨਿ ਉਪਦੁ ਪਾ
 ਈ ਐ॥ ਅੰਜਨਾ ਭਿੰਨਿ ਜਗਤੀ ਐ
 ਗੁਰੁ ਗਤਿ ਦਿਵ ਪਾਈ ਐ॥ ਭਾਤ ਬਿੰ

ਧਾਅਦੇਸੁਆਦੇਸੁਕੀਤਾਜਿਉਕੋਈਸ
 ਤਾਪੁਗੁਪੁਭੈਸਿਸਕੇਬੈਰੇਸਾਥਿਥਜੁ
 ਤਹਿਆਤਿਆਰੰਗਾਹੇਕਾ॥ਤਥਿਗੁਰੂਥਥ
 ਉਥਤੁਗਦਿਦਗਹਿਆ॥ਇਕਤੁਣੀਤੁਆ
 ਇਨਿਕਾਏਵਟਜਾਹਿਆਕੈ॥ਤਥਿਨਾਇਕ
 ਕੇਥਾਹਿਆਇਥੈਥੈ॥ਉਸਦੇਪਾਹਿਪੁਤੁਤੁਆ
 ਬਾਅਤੈਓਕਥਤੁਮੁਥਾਹਖੀਦੇਵਿ
 ਆਇਨਿ॥ਕੋਈਆਇਆਤਾਪਾਇਕੋਈ
 ਯਥਾਸੀਸਾਦੇਵੈ॥ਤਥਿਮਹਾਨਾਥੈ
 ਚਤਮਾਸੁਦੇਖੈ॥ਜਾਨਤੁਜਾਦਿਨੁਪੈਏ
 ਆਤਾਉਤੁਉਹਿਗਇਆਪਾਹਿਥਥਹਿ

ਯੀਤੀਆਨੀਤੀਤਵਿਸਰਦਾਨੁਕੁਪਲਗੀ
 ਖਗੀਭੁਤਾਅਖਿਓਸੁਜੀਵਪਤਸਾਤਾਇ
 ਸਤਾਅਸਾਂਤੀਖਬਰਿਦਿਛੁਗਾਯਈਐਸਦੇ
 ਪਹਿਯਾਜੁਪੁਤੁਤੋਆਹੈਆਪਸੈਹੁਇਤਵ
 ਨਹਿਉਭਿਗਇਆਪਹੁਜਾਜੈਮੈਨੁਹੁਕਮੁਤੋਵੈ
 ਤਾਇਸਦੇਪਹਿਜਾਵਾਇਹੁਪੁਤੁਦੀਵਯਾਈ
 ਮੇਗਤਿਆਲੋਕਾਨੁਦੇਦਹੈਕੁਛੁਮੈਭੀਐਆਵਾ
 ਤਵਿਥਾਥਾਤਸਿਆਆਖਿਓਸੁਮਰਦਾਨਿਯਾਇਸ
 ਦੇਪਹਿਪੁਤੁਨਾਤੀਤੋਆਯਾਇਸਦੇਪਹਿਏਕੁ
 ਕਰਜਾਈਆਇਆਹੈਚੁਪਾਤਾਹੁਗਤਿਹੋਤਾ
 ਗਾਯਕੇਉਭਿਜਾਵੈਗਾਪਹੁਤੋਹਮਨਿਆਈਤੋ
 ਤਾਜਾਹੈਪਹੁਅਸੀਸਦੇਈਨਹੀਚੁਪਾਤਾ

ਏ. ਘੜਾਓਓ। ਤਾਮਰਦਾਓ ਅਖਿਆਰੁ ਲਾਓਏ
 ਜੀ ਜਾਇਏ ਖਾਤਬਿਸਰਦਾ ਨਾਗਇਆ। ਜਾਇਏ
 ਜੋਤਾ ਚੁਪਤਾ। ਪਥਰਿਥਿ ਸੇ ਨਾਯੀ ਤੀ। ਓਹਿ ਅਇਆ।
 ਤਥਿ ਬੋਥੇ ਅਖਿਆ। ਮਰਦਾਨਿਆਰ ਕੁ ਕੁਟ ਜਾਇ।
 ਤਾਮਰਦਾਓ ਕੁ ਕੁਟ ਜਾਇਆ। ਗੁਰੂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਵੀ
 ਤਾ। ਗੁਰੂ ਬੋਥੇ ਸਕਦਾ ਓਹਿ ਯਾ। ਮ:॥ ਪਹਿਯੋ
 ਪਹਿਯੋ ਗੈਰੈ ਵੈਦਵਤਾ ਰਿਆ ਮਿਤਰੁ ਕਮਿ ਪਾਇਆ
 ਗੁਰੂ ਦਾ ਸੁ। ਓਹੁ ਪਤਪੁਰੀ ਤਰਿਕ ਰੋਵਣ ਜਾਇਆ
 ਮਿਤਰੁ ਪਸਮ ਸੇਤੀ ਮਰਦਾਸਿ। ਪਸਮ ਸੇਤੀ ਮਰਦ
 ਮਿਦਖਾ ਵੈਓ ਗਧਿਧਿਆ। ਗਿਦਾਯਾ ਗਾ। ਗਾਮਰ
 ਜਨੇ ਨਾਇਆ ਕਾਏ ਤੀ ਤਰਿਕਾ ਤੁਲਿਤ ਸੀ ਨਾਗਾ।
 ਜੈ ਸੀ ਕਾਮਦੁ ਜੀ ਹੈ ਮਸਤਕਿ ਤੈ ਸੀ ਜੀਆ

ਰਾਖਿਆਵ ਭੁਨਾਨਾ ਕਪਾਟੀ ਪਠਿਐ ਪਠਿਐ ਭਵਤੁ
 ਪਠਿਐ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੧ ॥ ਦੂਜੇ ਪਠਿਐ ਗੈਰੈ ਵੈ ਵੈ ਰਾਖਿ
 ਆਖਿ ਰਾਖਿ ਸਹਿਗ ਏਯਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਭਵਤੁ ਭੁਨਾ
 ਚਾਏਐ ਵੈ ਰਾਖਿ ਆਖਿ ਰਾਖਿ ਸਹਿਗ ਪਾਪ ਰਿਖਾ ॥
 ਭਵਤੁ ਭੁਨਾ ਚਾਏਐ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਾਤ ਕੈ ਸੁਤੁ ਮੇ
 ਗਾਏਤਿ ਯੇਤਿ ਮੁਕੁਤ ਮਾਮੇ ਗੈਰੈ ਭੀ ਕੁਦੁ
 ਤੇਗਾ ਸਿਰਿ ਗਹਿ ਗਹਿ ਆਤਿ ਸਠਿਨਾ ਰਾਖੈ ਮਾਨਿ ਕੁਸੁ
 ਰਿਖਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਕਪਾਟੀ ਪਠਿਐ ਦੂਜੇ ਪਠਿਐ
 ਗੈਰੈ ਸਹਿਗ ਏਯਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ੨ ॥ ਤੀਜੇ ਪਠਿਐ
 ਵੈ ਵੈ ਰਾਖਿ ਆਖਿ ਰਾਖਿ ਪਾਪ ਨ ਜੋਥ ਨ ਮਿਠਿਐ
 ਰਿਖਾ ਨਾਮੁ ॥ ਚੌਥੇ ਪਠਿਐ ਰਾਖਿ ਰਾਖਿ ਪਾਪ
 ਭਵਤੁ ਸਿਤਾ ॥ ਰਿਖਾ ਨਾਮੁ ॥ ਚੌਥੇ ਪਠਿਐ

ਸਿਵਾਨੁਤ ਇਆਸੰਗਿ ਮਇਆ ਪਨੁ ਸਿਉ ਭੁਤਾ
 ਜੋ ਬਿਮਭਾਅ ਭਿਲਾ ਜਨੁ ਮੁਗ ਫਇਆ ਪ
 ਰਮ ਸੇਤੀ ਏ ਪਾਹੁ ਨਾ ਵੀ ਤੇਕੁ ਮੁਗਾ ਰੀਤ
 ਮਿਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੀਜੇ ਪਹਿ ਪ੍ਰਣੀ ਪਨੁ ਜੋ
 ਬਾ ਸਿਉ ਬਿਤੁ॥ ੩॥ ਚਉਥੇ ਪਾਸੈ ਏਕੈ ਦੁਸਰਾ
 ਗਿਆ ਸਿ ਤਾਹੀ ਫੀਆਇਆ ਖੇਤੁ॥ ਜਾ ਜਾਪਿ ਪ
 ਰਸਿ ਗਾਇ ਇਆ ਦੁਸਰਾ ਗਿਆ ਸਿ ਤਾਹੀ ਸੇਨ
 ਮਿਲਿਆ ਭੇਤੁ॥ ਭੇਤੁ ਭੇਤੁ ਹਰਿ ਸੇਨਾ ਮਿਲਿ
 ਆ ਜਾ ਸਮ ਪੁਰਿ ਪਰਸਿ ਗਾਇ॥ ੪॥ ਚਉਥੇ
 ਭੇਤੁ ਭੇਤੁ ਭੇਤੁ ਸਿਨ ਮਾਭਿਤੁ ਇਆ ਪ
 ਰਾਇਆ ਸਾਈ ਦਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਠੀ ਸਿਸੇ
 ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਭੇਤੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਣੀ ਚਰ

ਥੇ ਪ੍ਰਯੋਗਾਈ ਲੁਇਆ ਖੇਤਾ ॥੧॥ ਜਬਿ ਭਾਗੁ ਕੁ
 ਤੇ ਮਾਤਾ ਓਹੁ ਲੁਇਆ ਚਹਿਅਗਾ ਤਾਹੁ ਦੇ ਪਿ
 ਦਿ ਦੇ ਨਿਕਲੇ ॥ ਤਾ ਮਰਦੇ ॥ ਮਰ ਜਾ ਵੀਤੀ ॥ ਅ
 ਥਿ ਓਹੁ ਜੀਇ ਮਰਦੇ ਬਾਬਿਕਿਆ ਵਰਤੀ ॥ ਕਹਿ
 ਆਲਤਾ ਪ੍ਰਦੇ ਮਾਹੇ ॥ ਮਰਦੇ ਬੋਧੇ ਭਰਦੇ
 ਬੋਧੇ ਭਿਖਾਰੇ ॥ ਬੋਧੇ ਕਹਿਤਾ ॥ ਸਿਤੁ ਮੁਹਿ ਪਿ
 ਲਾਨਿ ਮੁਖਾ ਧੀਲਾ ॥ ਪਮਿਲੈ ਆਸੀ ਸਾ ॥ ਤੇ
 ਮੁਹਿ ਫਿਰਿ ਪਾਟ ॥ ਧੀਲਾ ਨਿਮਨੁ ਤਨੁ ॥ ਮਰਦੇ
 ਕਸੀ ਸਾ ॥ ਇਕ ਮੁਹਿ ਇਕ ਕਹਿਅਗਾ ॥ ਇਕ
 ਦਿਤੇ ॥ ਨਦੀ ॥ ਵਹਾਇ ॥ ਗਇਆ ਮੁਖਾ ਧੀ
 ਨਾ ॥ ਨਵਾ ਭੀ ਮਰਦੇ ॥ ਮੁਖਾ ਧੀ ॥ १ ॥ ਤਬਿ

ਬਾਬਾ ਤੇ ਮਹਾਰਾਜਾ ਭੁਖਾ ਭੁਖਾ ਲਾਗਾ ਤਬਿਗਾ (੬੯)
 ਇਕੁ ਚੰਦਿਆ ਦੀ ਫੜੀਆਈ ਓਸਾ ਤਬਿਪਾਲੀ
 ਕਾਲਗਾ ਤੇ ਗਾ ਕਹਿਣਾ ਤਬਿ ਮਹਾਰਾਜੇ ਕੇ ਜੀ
 ਮਾਆਈ ਜੋ ਬਾਬਾ ਚ ਲੈਤਾ ਦੁਇ ਕੁਝੇ
 ਲੈਤਾ ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਮੁਸਕਾਇਆ ਜਾਇ ਬੈ
 ਠਾ ਤਬਿ ਓਸ ਪਾਲੀ ਤੇ ਲੇਅਗੇ ਕਾਇ ਰਬੈ
 ਤਬ ਬਾਬੇ ਮਹਾਰਾਜੇ ਨੂਰੇ ਤੋ ਤਾਓ ਸਾਲ ਕਰੇ
 ਦੇਸੀਆ ਮਾਈ ਰੁਖਿ ਫੁੱਲ ਪਠਿ ਤੇ ਲੈਆ ਬਾ
 ਏਕਾ ਗੇਰੇ ਮੁਠਿ ਪਛਰ ਤੇ ਈ ਤਬਿ ਓਤੁ
 ਚਿਤ ਲਿਆ ਤਾ ਬਾਬੇ ਪਛਿਆ ਤਾ ਮਾਇ
 ਓਸੁ ਜੀ ਕੁਝ ਫੁੱਲੇ ਮਾਏ ਤੇ ਮੁਠ ਪਾਏ
 ਰੁਤਾਈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸੋਯੋ ਕ ਰਿਤ

ਸਬਦੁ ਤੇ ਗਾਏ ਯੁਨਿ ਭਾਗੀ ਭਗਉਤਿ ਗਪਕਏ
 ਭਾਗਾਨਕ ਸਿਧਤੀ ਕ੍ਰਿਪਤਿ ਮਾਥੁਰੇ ਸੁਭਤ
 ਭਾਗਾਨਕ ਤਬਿ ਪਤਸਾਹੀ ਮਿਥੀ ਚਉ ਮਾਥੀ ਮੁ
 ਚਿੰਦਾ ਸਰਕਾ ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਭੁਭੁਰ ਫਰਾਹਤਿ
 ਆਗਾਤਾ ਮਹਾਰਾਠੇ ਮਾਥਿ ਮਾਥੀ ਸਿ ਬਭੁ ਬੈਠੇ
 ਜੈ ਚਉ ਮਾਥੀ ਤਬਿ ਬਾਬਾ ਮਾਥਿ ਮਾਥੀ ਭਾਠੇ
 ਫੈਗਾ ਸੇਕੇ ਟੀ ਗਭੁ ਆਏ ਤਰੁ ਬੈਠਣਾ ਤਬਿ
 ਸਤਗੁਰੇ ਸੇਧੇ ਭੁਭੁਰਿ ਆਇ ਬੈਠੇ ਗਭੁ ਫੈ
 ਚਿੰਦਾ ਤਬਿ ਭੁਭੁਰਿ ਫੈ ਚਿੰਦਾ ਸੇਧੇ ਭੁਭੁਰਿ
 ਗਭੁ ਆਹੀ ਭੁਭੁਰਿ ਕਰਿ ਨਾ ਆਇ ਰਸਨਿ
 ਰੇਖਣੇ ਆਇ ਆਗਾ ਰਸਨਾ ਰੇਖਣੇ ਆਇ
 ਨਿਤਾ ਪਤਿ ਆਏ ਸੇਧੇ ਕਰਿ ਨਾ ਤਬਿ ਫੈ

ਕਦੇ ਨੇ ਮੁਕੀ ਤੇ ਸੁਰੇ ਰਸ ਨ ਬਿਨਾ ਲੇਨਾ
 ਬਿਨਾ ਹੀ ਜ ਲੁ ਪਾਨਾ ਤ ਬਿਨੇ ਕੀ ਪਾਸ
 ਲੇ ਠਟ ਵਲੀ ਏ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਤਾਈ ਜੀ ਤੁੰ
 ਨਿਤਾ ਪੁਰਿ ਉਜਾਦਾ ਠਾ ਗਾਓ ਆਗੈ ਬਿਤੇ
 ਸੰਜੋਗ ਪਾਇ ਜਾਦਾ ਤਾਓ ਨਿ ਸਿਖ ਆਖਿ
 ਆਗਾਈ ਜੀ ਇਕੁ ਸਾਧੁ ਆਇ ਗਏ ਆਠੇ
 ਉਸ ਕੇ ਦਰਸਨਿ ਜਾਦਾ ਠਾ ਤ ਬਿ ਉਸ ਕਹਿ
 ਆਜੀ ਉਸ ਕਾ ਦਰਸਨ ਮੈ ਨੁ ਭੀ ਕਗਾਇ
 ਤ ਬਿ ਇਕ ਦਿਨਿ ਉਤਰੀ ਨਹਿ ਆਇ ਆਸਾ
 ਵਦਿ ਆ ਆਇਦਿ ਆਇ ਕਾਹੀ ਉਤਰੀ ਸਾਖਿ
 ਆਟ ਬਿ ਆਗਾ ਤ ਬਿ ਨਿਤਾ ਪੁਰਿ ਘਰਿ ਤੇ ਇਕੇ
 ਆਇ ਨਿਤਾ ਉਤਰਾ ਵਲੇ ਲੀ ਪਾਠਾ ਆ

ਤੇਓਤੁਜਾਗੈਆਦਰਾਆਤਸੇਆਦੈਗੁਰੂ
 ਰਮੇਸਰਕੀਸੇਦਾਕਰਹਿਅਭਿਵਿਦਿਉਤਮਰ
 ਭਿਆਭਾਈਜੀਤਾਦਭੀਦਰਮਕਰਹਿਆਮੈ
 ਤੁਜਾਦਭੈਸਾਖੀਸੇਦਾਕਰਹਿਆਮਜੇਤੇਗਾ
 ਤੇਮੇਰਕਰਹੈਗਾਜੇਦੇਖਾਤੇਨਰਿਆਪਕ
 ਪਤਿਉਦਾਅਤੇਮੇਰਿਆਮਿਯੋਗਾਜੇਤੁੰ
 ਆਗੇਆਂਦਰਿਤਾਂਈਤਾਅਇਥੈਠਣਾਅ
 ਤੇਸੇਮੈਆਦਰਾਆਇਥੈਠਣਾਅਜ
 ਏਕਠੇਤੋਇਕਠਿਚਲਣਾਅਥਿਓਤੁਜਾ
 ਦੈਤਾਏਓਡੀਭੋਗੇਨਾਹੀਅਥਿਓਤੁਜਾ
 ਗਾਭਤੋਇਕਠਿਓਠਿਆਇਆਆਇ
 ਕਹਿਕਿਕਾਟੇਓਪਰਿਥੈਠਾਥਿਕਰਿ

ਆਖਿਤੁ

ਨਾਨਿਕਾ ਗਾਧਰੀ ਬੇਰੇ ਸੇਰੇ ਬੇਰੇ ਏਕੁ ਮੁਖ
 ਹਰ ਹੈ ॥ ਤਬ ਫੁਲੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਗਾਧਰੀ ਬੇਰੇ ਨਿਕੇ
 ਰੇ ਬੇਰੇ ॥ ਕੇਹੇ ਨਿਮ ਦੁਰਿ ਮਾਠੇ ਮਾਠੇ
 ਬਿਓਂ ਹਰੁ ਪਾਸੇ ਪੈਰੀ ਪੈਰੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਗਾਧਰੀ ॥
 ਤਾਨ ਨਿਤ ਬਹਿਰਿ ਕੰਨੁ ਚੁਭਿਓ ਮੁਖ ॥ ਤਾਕ ਪ
 ਕੇ ਸਾਖਿ ਪੈਰੁ ਬਿਰਿਕਿ ਮਾਠਿ ਮਾਠਿ ॥ ਇਕੁ
 ਜੁਤੀ ਚਰੀ ਇਕੁ ਜੁਤੀ ਚਰੀ ॥ ਤਬਿ ਓਸ ਪੁਰਿ
 ਮਾਠਾਈ ਜੀ ਜੁਤੀ ਚਰਾਇਓ ॥ ਤਬਿ ਓਸ
 ਕਰਿ ਮਾਠਾਈ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪੈਰਿ ਕੰਨੁ ਚੁਭਿਓ ॥
 ਤੈ ॥ ਤਬਿ ਓਸ ਕਰਿ ਮਾਠਾਈ ਜੀ ਮੁਖ ਮੈ
 ਪਾਈ ॥ ਮੁਖ ਹਰਾ ਮਤੇ ਤੈ ॥ ਚੁਭਿਓ ਮਾਠੀ
 ਗਾਏ ॥ ਬਾਤ ਧੁਵੀ ਚਾਏ ॥ ਜੇਤੁ ਜਾਏ

ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰਿ ਗਿਆ ॥ ਤੈ ਮੈ ਜਾਇ ਪਾਪ
 ਕਮਾਵ ਨਿ ॥ ਤਉ ਦੋ ਵੈ ਆਇ ਆਇ ਕਰਿ ਬੇ
 ਨਤੀ ਕੀਤੀ ॥ ਤਕੀ ਕਉ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ ॥
 ਤਉ ਗੁਰੂ ਬੋਲਿ ਆਗੁ ਪਕਰਿ ਹਰੁ ॥ ਤਉ
 ਨਿ ਆਖਿ ਆਗੁ ਜੀਵਤ ਹੀ ਕੀਚੈ ॥ ਤਉ ਬਾ
 ਬਾ ਬੋਲਿ ਆਗੁ ਆਖਿ ਓਸੁ ਓਹੁ ਜੋ ਮਤੁ ਕੋ
 ਲਿ ਆਗੁ ਰਾਖਾ ॥ ਸੋ ਸਕੁ ਮੁਹ ਗਥੀ ਆਖਿ
 ਫਲੇ ਜਨਮ ਕਾ ਬੀਜ ਆਇ ॥ ਏਕੁ ਮੁਹ
 ਸਾਧੂ ਕੋ ਪਿਰਤੀ ਬੀ ॥ ਓਸ ਦਾ ਸ
 ਰ ਕਾ ਮੁਹ ਗਾਉ ਏਕੀ ਆਖੀ ਆਗੁ ਪ
 ਰਸਿ ਓਸਿ ਓਇ ਕਹ ਮਾਨੁ ॥ ਰਉ ਸਿਧਾ ॥

ਤੇ ਉਤਿ ਓ ਮ ਤਗਾਰੇ ਕੇ ਹਿ ਲੋ ਤੇ ਹਿ ਗੇ
 ਅ ਤੇ ਤੇ ਹੇ ਲੇਖਿ ਸੁਲੀ ਥੀ॥ ਸਿ ਓ ਸਿ
 ਓ ਸੇ ਓ ਨੁ ਆ ਹਿ ਆ ਤੇ ਉਤਿ ਓ ਮੁਲੀ
 ਅ ਹਿ ਗਈ॥ ਸੁਲੀ ਰਾ ਕੇ ਕੋ ਤੇ ਹਿ ਆ॥
 ਸੇ ਓ ਰਾ ਸਰ ਕਾ॥ ਤੇ ਹਿ ਓ ਹਿ ਓ ਪੈ ਗੇ
 ਪਏ॥ ਨਾ ਓ ਪ ਗੇ ਕੇ ਤੇ ਹੇ ਗੁ ਗੁ ਗੁ
 ਗੇ ਰਾ ਪ ਲਿ॥ ਤੇ ਹਿ ਓ ਓ ਓ ਹਿ ਆ ਮ ਓ ਰੁ
 ਗੁ ਗੁ ਮਾ ਰੁ ਹਿ ਲਿ॥ ਮ॥ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਕਾ ਕਾ
 ਨੁ ਮ ਸ ਓ ਓ ਓ॥ ਬੁ ਗੁ ਕਾ ਲਾ ਰੁ ਹਿ
 ਲੇ ਓ ਪ ਏ॥ ਸਿ ਓ ਸਿ ਓ ਹਿ ਰੁ ਰੁ
 ਹਾ ਓ ਤੇ ਹਿ ਹੀ ਹ ਲੀ ਐ ਤੇ ਹਿ

ਟੁਨੀ ਅਤੁਰੀ ॥ ਲਿਖਿ ਚੇਤਿ ਸਖੀ ਨਹੀ
 ਕਾਵਹਿ ॥ ਹਰਿ ਕਿਸ ਰਤੇ ਰੇਗੁ ਰੁਗਲਿ ॥
 ਹਰਿ ॥ ਜਾਨੀ ਰੇ ॥ ਜਾਨਿ ਨਹੀ ॥ ਜੇਤੀ
 ਅਤੀ ਉਠੀ ਤੇਤੀ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਚੇਗੁ ॥ ਗਹਿਨਿ
 ਤਖਸ ਭਿਛੁ ॥ ਸਿਖੁ ॥ ਜੈ ਰਵਤੁ ॥ ਗੁਣੀ
 ਕਾ ॥ ਕਾ ॥ ਅਤੁਰਿ ॥ ਨਹਿ ॥ ਲਿਖਿ ॥ ਰਾਪ ॥ ਚ
 ਅਗਨਿ ॥ ਤਿ ॥ ਤੁਲਾ ॥ ਰਿ ॥ ਰ ॥ ਕਾ ॥ ਕਾ ॥ ਕਾ ॥ ਪ
 ਪੜੇ ॥ ਤਿ ॥ ਸੁ ॥ ਭੁ ॥ ਪ ॥ ਰਿ ॥ ਮ ॥ ਨ ॥ ਜ ॥ ਲਿ ॥ ਆ ॥ ਸੰ ॥ ਨੀ
 ਲਿ ॥ ਤੁ ॥ ਰ ॥ ਟੀ ॥ ॥ ॥ ਕਾ ॥ ਕਾ ॥ ਮਾ ॥ ਨ ॥ ਰ ॥ ਕੰ ॥ ਚ ॥
 ਇ ॥ ਰਿ ॥ ਤ ॥ ਵੈ ॥ ਰੇ ॥ ਗੁ ॥ ਗੁ ॥ ਮਿ ॥ ਲੈ ॥ ਤਿ ॥ ਨੇ ॥ ਟਾ ॥
 ਏ ॥ ਰੁ ॥ ਨਾ ॥ ਮੁ ॥ ਭੁ ॥ ਤੁ ॥ ਅ ॥ ਪਿ ॥ ਤੁ ॥ ਰੇ ॥ ਵੈ ॥ ਨ ॥

ਵਰਿਸਟਸਿਨੇਠਾ॥ ਅਥਿਓਬਹੁਰਏ॥ ਪੈ
 ਤੇਵਿਓਹਗਾ॥ ਮਿਲਿਗਏ॥ ਨੇਪਿਕੋਗੇ॥
 ਖਿਓਗੇ॥ ਸਿਸਨੇਮੁਹਿਵਿਓਐ॥ ਸੀਰਓਏ
 ਸੇਖਾਧੀਨਾਠੀ॥ ਇਸਨੇਪਐਏ॥
 ਉਤਰੁਗੀਐ॥ ਪਹੁਗੁਏ॥
 ਤਥਿਥਾਥੇਰੇਰਓਏ॥ ਐਐਐ॥
 ਤੇਓਏ॥ ਤਥਿਰਗਸੁਨੇਪਏ॥
 ਲਿਸਤਐ॥ ਮਰਗੁਏ॥
 ਬਹੁਰਏ॥ ਤਥਿਗੁਪੁਏ॥
 ਸੀਰਏ॥ ਅਸੁਏ॥ ਤਥਿਓਐ॥
 ਤਿਐਸੀਰਏ॥ ਤੇਰੇਮੇ॥

ਕਉ ਆਇਓਗਾ ਤਥਿ ਬੋਥੇ ਆਖਿਆ ਤ
 ਯਾਤੈ ॥ ਇਕ ਕੰਧੁ ਕਰਿ ਕੈ ਮਾਹੁ ॥ ਓਤ
 ਜੋ ਧੂਮਾਂ ਨਦਰਿ ਆਵਦਾ ਹੈ ॥ ਤਹ ਤੇ ਆ
 ਗਿਐ ਆਵੁ ॥ ਮਾਰਿ ਦਾਹੁ ਦੇਹੁ ॥ ਤਥਿ ਚਗਾ
 ਆਖਿਆ ॥ ਕਹਾ ਆਗਿ ਕਹਾ ਮਿਮਰਿ ਦੁਰਿ
 ਹੁ ॥ ਤਥਿ ਏਕ ਨਾ ਆਖਿਆ ॥ ਸਾਥੁ ਤੁ
 ਜੀ ਅਮਰੇ ਹੈ ॥ ਪਰੁ ਤਸਿ ਕਰਿ ਸਿਮੇ ਨਹੀ
 ਕਹਿ ਆਜੇ ਮਾਗਾ ॥ ਸਾਤੇ ਕਹਾ ਜਾਦਾ ਹੈ ॥ ਤ
 ਥਿ ਦੁਇ ਚਗ ਦਭੁ ਜੇ ਆਗਿ ਨਾ ॥ ਜਬ ਜਾ
 ਵ ਨਿਤਾ ਅਗੈ ॥ ਥਾਪ ਧੀ ਜਾ
 ਦੀ ਹੈ ॥ ਅਤੈ ਗਮ ਗਦ ਤੇ ਜ ਸੁ

ਗਣਖੜੇਭਗੜੇਹੈ। ਤਬਹੁ ਗਾਪੁ
 ਵਿਆ। ਤੁਸੀ ਕਣਹੁ ਤਉ ਬਿਉ ਭਗੜੇ
 ਤਉ। ਤਬਿਉ ਨਾ ਕਹਿਯਾ। ਸੀਰਮਗ
 ਰਹਾ। ਆਗਿਆ ਪਾਇ ਪਰਮੇਸਰੀ ਨਾਲਿ
 ਇਸੀਆ ਕਉ ਕੁੰਭੀ ਨਰ ਬਿਐ ਚਾਲੇ। ਭੈ
 ਅਤੇ ਭੈ ਤਪਿ ਵਹੁਗਮ ਰਣਾਏ। ਤਉ।
 ਸਤੈ ਬੋਸ ਭੈ ਚਾਲੇ। ਤੁਮ ਪੁਵੇ ਜੋ ਬਿ
 ਓ ਬੋਸ ਭੈ ਚਾਲੇ। ਤਉ। ਤਬਿ ਚਗਾ ਪਵਿਆ
 ਤੁਸੀ ਬਿਉ ਘਸਿ ਭੈ ਚਾਲੇ। ਤਉ। ਇਨਾ ਪਸ
 ਹੁ। ਤਬਿ ਰਮਗੁ ਰਾਮਾ ਪਿਆ। ਸਿਮਰੁ
 ਰੁਪਰਮੇਸਰ ਕਉ ਤੁਮ ਮਾਰਣਾਏ

ਤੋ॥ ਤਿਸਕੀਦਿਸਦਿਸਕੀਚਿ ਖਾਕਾਧੁੰਆ
 ਪਇਆਏ॥ ਤਿਸਕਾਸਰਕਾਬੈਕੁੰ ਚਕਓਪੁਗ
 ਪਤਿਭਇਯੋ॥ ਤਥਿਚਗਸੁਣਤੇਹੀਰਓਕੇ
 ਆਏ॥ ਆਖਿਓ॥ ਸਿਸਕੀਦਿਸਦਿਧੁੰਆ
 ਪਵਤੇਸਗਮੁਕਤਿਪਗਪਓਭਇਯੋ॥ ਤਿ
 ਸਕੇਸਾਹੁਕਓਆਸੀਆਏ॥ ਤਥਿ
 ਓਤੁਆਇਪੈਗੀਪਏ॥ ਆਗਾਇਆਪੁਕਿ
 ਆਆਖਿਸੁਣਈ॥ ਤਥਿਓਤੁਗੀਆਇਪੈ
 ਗੀਪਏ॥ ਤਥਜੋਲਿਖਕੇਤੋਏ॥ ਲਗੈ
 ਬੇਨਤੀਕਹਣਿ॥ ਆਖਿਓ॥ ਸੀਆਸਾਕ
 ਓਨਾਓਧਗੀਕ ਕਹਾ॥ ਆਸਾਕੇ
 ਪਾਪਥਿਨਾਸੁਕਹੀ॥ ਆਸਾਮਹ

ਪ੍ਰਿਥੁ ਪਾਪਕ ਮਾਏ ਭੈ ਤਥਿ ਹੁਕਮ ਨਾਨ
 ਕਮਿ ਹਰ ਵਾਨ ਭੈ ਆਗਾ ਆਖਿ ਓਸੁ ਤੁਮ
 ਭੈ ਪਾਪ ਤਬ ਹੀ ਬਿਨਸੁ ਭੈ ਵਰਿ ਜਾਇ
 ਪੁਰਿ ਹਰਿ ਵੇਰੁ ਹੁਆ ਅਤੇ ਕਿਹ ਸਾਣੀ
 ਕਹੁ ਭਾਉ ਜੋ ਕੁਛੁ ਵਸਤੁ ਹਰਦੀ ਭੈ
 ਸੋ ਪਰਸੁ ਰੇ ਕਾਇ ਦੇ ਹੁਆ ਅਤੀ ਤਾ
 ਰਗਤਾ ਦੇ ਮੁਹਿ ਪਵੇ ਹੁਤ ਬਿਓਨਾ
 ਆਗਿ ਆਮ ਨਿਯ ਈਸੇ ਕੁਛੁ ਵਸਤੁ
 ਸੀਸੇ ਆਇ ਆਗੈ ਗਾਖੀ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ
 ਗੈਰ ਪਇਸਾ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਆਗਤ ਬਿ
 ਬਾਬੇ ਬੋਲੇ ਆਗਾ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਸੀ ਗੁਰੁ

ਮੰਗਲ ਬੁਤਾਰੁ ਤੁਰੁ ਤੁਰੁ ਕਾਠ ਗਿਖਧਾ
 ਮੁਹਰਾਗਾ ਪਗਲਿ ਪਗਮਾਨੁ ਮੁਖ ਸੁਧੀਅ
 ਗਲਿ ਕੇ ਰਖ ਚੰਗਾ ਗਸਕ ਸਮਾਪੁਸ
 ਯਹ ਟਾਏ ਪੁਕਰ ਮਮੋਰ ਕਰਤਾ ਗਾਥਾ
 ਥਾਥੀ ਲੈ ਪਤਿ ਓਇ। ਉਤਮ ਸੇਰੁ
 ਉਤਮ ਕਹੀ ਯਾਨਿ ਨਾਚਕਰ ਮਬਲਿ
 ਏ। ਗਤ ਓ। ਗਸੁ ਮੁਇ। ਗਸੁ ਰੁਪਾ ਕਮ
 ਵਿਗਸੁ ਪਗਮਾਨੁ ਕੀ ਵਸੁ। ਗਸੁ ਪੈਰੇ
 ਸੁਮੇਰੇ ਮੰਦਾ ਗਸੁ ਮੀਠਾ ਗਸੁ ਮਾਸੁ
 ਏਤੇ ਗਸੁ ਸਹੀ ਗਵੇਰੈ ਪਰਿ ਨਾ ਮੁਨਿ ਦ
 ਸੁ। ਰਾਸਿ ਤੋ ਬੋਲਿ ਲੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ਲੈ

ਸੋ ਬੋਲਿਆ ਪਰ ਦੁਖ ਧਿਕਾ ਬੋਲਿ ਦਿਹੁ
 ਚਟਾ ਸੁਇ ਮੁਹ ਪਮਨਾ ਜਾਣਾ ਜੋਤਿ ਸੁ
 ਗੈ ਏਸੇ ਭਾਗਾ ਅਦੁਰਿ ਕਰਤੁ ਦੁਖਿ ਆਤਮਾ
 ਅਤਿ ਨਾਮ ਭਤਿ ਨਾਪਤਿ ਤਿਨਾ ਪਨੁ ਪਾਏ
 ਜਿਨਾ ਭਿਰੈ ਰਹਿ ਆਸ ਮਾਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਕਿ
 ਆਸਾਗਾਹੁ ਆਤਮਾ ਦੁਰਸੁ ਆਇ ਉਕਾਇ
 ਨਾਨਕ ਨਰਗੀ ਬਾਹੁ ਰੇਗਾ ਚਰਿ ਦਾਨਿ
 ਨਾਨਾਇਆ ਮੇਲੇ ਕਾ ਬਲ ਰਮ
 ਸਾਇ ਕਹਾਨੀ ਸੇਖਿਆ ਪਰਤ ਕਤੇ ਕਠਿ
 ਜੀਏ ਖਾਚੇ ਟੀਕਾ ਪਰ ਸੇਓ ਅਗੀਜ
 ਈਆਤਾ ਪਇਆ ਸੁਭੇ ਕੇ ਪਾਇਆ

[illegible]

ਨਾਨਕ ਉਤਪਤੀਆਖਿਆ ਅਸਤਾਮਾਦੁਸੀ
 ਇਥੈ ਆਇਆ ਹੈ। ਤਖਿਉ ਸਿਕਤਿਆ। ਇਥੈ
 ਈ ਨਾਤੀਆ ਦੇਖਿਯੋ। ਤਖਿਬਾਥਾਥੈ
 ਲੇਆ। ਸਲੋਕਾ। ਕਾਹਰੀਆ ਦੁਸਾਰੀ
 ਆ। ਤੂੰ ਹੈ ਮੁਸਕੁ ਮੰਗੇ ਨਾ। ਅਮਾਯਾਥ
 ਤੁਨਾਨਕਾ। ਤਿਉ ਕਰਿਖ ਸਮਿ ਮਾਲੇ ਨਾ।
 ਆ। ਤਖਿਉ ਸਕੇ ਸਿਰਥ ਪਰਿਘੜਾਹਿ
 ਆ। ਉਤਰੈ ਨਾਤੀ। ਕੁੜਕਾਸ ਦ ਕਾ
 ਲਈ ਫਿਰੇ। ਤਖਿਨੂ ਸਾਹਿ ਨੁਪਥਰਿ
 ਤਈ ਜੋਏ ਕੁਐ ਸਾਮੈ ਦੁਖਾਨੁ ਆਇਆ ਹੈ
 ਜਿਸਿ ਰਤੇ ਘੜਾ ਨਾਤੀ ਉਤਰਦਾ। ਤਖਿ

ਨੂਰਮਾਤੁਕੁ ਮੁਕੀਤਾ ਜੋ ਵੇਈ ਸਤਿਗੁਰਿ
 ਮੰਤਰ ਨਾਉ ਸੋਹਣ ਟਾਕਾ ਹੀ ॥ ਤਬਿ ਜਾਤ
 ਕਤਾਈ ਵੇਈ ਮੰਤਰ ਨਾਮੀ ਸੋ ਮਰਭਾ
 ਪਿਆਪਣੀ ਦਿਸਿਆ ਲੇਆਈ ਆਗਾ
 ਈਰਗ ਪਤਥੁ ਪਰਿਚਰਿਆਈ ॥ ਕਾਈ
 ਮਗਧਾ ਭਉ ਪਰਿਚਰਿਆਈ ॥ ਵੇਈ
 ਚੰਦਰੁ ਪਰਿਚਰਿਆਈ ॥ ਕਾਈ ਵੇਈ
 ਚਿਨ੍ਹਰਿਆਈ ॥ ਕਾਈ ਬਾਹੁ ਮਾਧਿਯੋ
 ਆਈ ॥ ਕਾਈ ਚੋਲਾ ਲੇਵਾ ਦਾਦਾਈ
 ਆਈ ॥ ਤਬਿ ਆਇਕ ਗਿਯਾ ਗੀਆ ਕੰਮ
 ਰੁਪਾਇਨਿ ਪਾਗੇ ਬੈਨਿ ਬੈਨਿ ਕਰਿ ਗਿਤ

ਥਿਥਾਥੇ ਮਹਰਾਨੇ ਥੇ ਨੇ ਦੇ ਪਿਆ ਤਾਮ
 ਰਾਨਾਨਾ ਗਾਮੇ ਆਕਇ। ਤਥਿ ਗੁਰੂ
 ਬਾਹਿਮਿਆ ਆਖਿਓ ਸੁ ਮਹਰਾਨਿਆ ਵਾ
 ਹੁਗੁਰੂ ਕਰਿ ਮਥਾਟੇ ਕੁ ਹਥਾਥੇ ਕਰਿਆ
 ਉਤਾਮਹਰਾਨੇ ਮਥਾਟੇ ਕੇ ਆਗਾਏ ਪ
 ਗਾਤੁ ਪਇਆ। ਹਥਾਥੇ ਕਰਿਆਇ
 ਆਗਾ ਤਥਿ ਥਾਥੇ ਆਖਿਆ ਮਹਰਾਨਿਆ
 ਗਥਾਥੁ ਦਸਾਇ। ਤਥਿ ਮਹਰਾਨੇ ਹਥਾਥੁ
 ਦਸਾਇਆ। ਗੁਰੂ ਦਰੁ ਤੰ ਸੁ। ਮਨ। ਸਭ
 ਕੀ ਤਾਗੁ ਦਵਤੀ ਮਹਰਾਨਿਆ ਨਿ
 ਗੁਰੂ ਦਰੁ ਕੇ ਕਾਹਿ। ਰੇ ਗੁਰੂ ਦਵਤੀ ਥੀ

ਹੁਤਾਗੀ ਸੁਹਾਗਾ ਦਿਸਾਇੰ॥੧॥ ਮੇਗ ਕੰਤੁਗੀ
 ਸਾਹੁ ਕੀ ਪਾਨ ਅਵਗਾ ਹੋਇ ਜਾਓ॥ ਗਠਾਓ॥
 ਕਰੀ ਕਾਮ ਦਰੇ ਕੀ ਦਿਸੈ ਮਨੁ ਪਾਗਾ
 ਤੇਇ॥ ਮਾਨੁ ਮੁਨਿ ਨ ਪਾਈ ਮੈ ਜੇਹਾ
 ਚੈ ਚਿਤੇ ਪਰੇਇ॥ ਸਾਗੁ ਦਰਸਾਈ ਨਾ ਜਾਯਾ
 ਮਾਖਾ ਮੁਖੀ ਮਾਸੁ॥ ਤੈਸ ਨਾਇ
 ਮਾਨੁ ਦਰੀ ਕਿਉ ਕੀ ਦਿਖਾਇ ਸੁ॥ ਸਾਨਾ
 ਨਾਵੇ ਕੀ ਬਾਹੁਗੀ ਦੁਜਾਨਾ ਹੀ ਕੋਇ
 ਤੈਸ ਨਾਹੀ ਜੇਹੇ ਕੀ ਸੁਹਾਗੇ
 ਮੋਇ॥ ਤਜ ਕਾ ਕੁਰੁ ਦੁਇ ਨਾਹੀ
 ਤਖਿਨੁ ਸਾਹੁ ਕਉ ਪਥਰਿ ਹੋਇ॥ ਜੇ

ਰੇਸੁਪੇਰੇਉਸਜੀਉ॥ ਬਿਆਛੁ ਏਤੇਹੇਇਥਾ
 ਬਿਆਬਿਆਪਿ ਨਾਤੇਗਾਉਜੀਉ॥ ਇਕਤੁ
 ਰੇਗਿਨ ਅੰਬੜਾਸਰਕੁਰਥਾਏਤੇਹੇਜਾਉ
 ਜੀਉ॥ ਸੈਨਾਹੁਪਾਹੁਗਾਹਾਮੋਤੀਤੇਮਾਛੁ
 ਕਜੀਉ॥ ਸੇਵਸਤੁਸੁਦਿਤੀਆਮੈਡਾ
 ਓਨਸਿਉਯਗਾ ਓਤੁਜੀਉ॥ ਮੰਦ
 ਗਮਿਟੀਸੰਦੜੈਪਥਰਕੀਤੇਗਮਿਜੀ
 ਓ॥ ਹਉਇਤੁਤੁਲਾਏਕੁਲੀਆਤਿ
 ਸੁਕੰਤਨਥੈਠੀਪਾਸਿਜੀਉ॥ ਅੰਬ
 ਓਤੁਜਾਕੁਗਲੀਆਥਗਥਓਠੇਯਾ
 ਇਜੀਉ॥ ਸਾਧਨਗਲੀਸਾਹੁਮੈ

ਰਿਆਮੁਹੁਦੇਸੀਆਗੈਜਾਇਜੀਓਸੁਤੀ
 ਸੁਤੀਬੁਧਾਭੀਆਭੁਭੀਦੁਟਸ਼ੀਆ
 ਸੁਜੀਓਤਓਸੁਨਾਨੁਸੁਤੀਆ
 ਤਿਨਾਰੁਖਾਕਓਧਗੀਆਸੁਜੀਓਤੁਧ
 ਗੁਣਾਮੈਸਭਮਵਗੁਣਾਇਨਾਨਕਕ
 ਆਹਦਾਇਜੀਓਸਭਿਗੰਤੀਸੇਹਗ
 ਸੀਮੈਰੁਹਗਦਿਗਤੇਜੀਓ॥॥
 ਤਥਿਗੁਰੁਬਾਥਾਦਾਹਦਾਹਕਰਿਓਓਓਆ॥
 ਤਥਿਗੁਰੁਸਾਤੀਮੰਤਰੀਕਰਿਕਰਿਕ
 ਕੀਸਿਫੁਟੈਨਾਹੀ॥ਤਾਹੁਰੁਮੁਕੀਤਿਸੁ
 ਜੋਗਨਾਹੁਪਾਇਆਮੁਤਤਾਐਕਰਿਹੀ॥

ਛਾਹੀਆਂ ਖੜੀਆਂ ਓਈਆਂ ਆਗੀਆਂ
 ਨਚਦਿਗਾ ਦਿ। ਤਥਿ ਬੋਥੇ ਆਖਿਆ ਮਨਾ
 ਨਿਆਗ ਬਾਬੁ ਦਸਾਇ। ਤਾਮਰਦਾ ਨੇ ਬੋਥਾ
 ਦਸਾਇਆ। ਗੁਰਸੀ ਗੁਰਕੀ ਤਾਮ: ੧॥ ਬੋਥੇ
 ਸਬਤੁ ਓਠਾਇਆ। ਤਾਲਾਮ ਦੀ ਰੋਘ ਦੇ
 ਘਾਟਾ ਦੋਹ ਖੁਰੂ ਗੀਆ ਦੋਜੈ ਦਰਾ। ਨਾਮੁ
 ਨਾਮੈ ਕਾਹ ਕੈ ਭਾਇ। ਸਤੀ ਸਤੀ ਕਹਾ ਸਾਖੇ
 ਪਾਓ॥ ੧॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੀ ਦਿਦੁ ਰੁਕ ਬੰਦੁ
 ਅੰਧੀ ਦੁਗੀਆ ਮੇਰਾ ਸਹਿਬੁ ਜਾਤਾ। ਗੁਰੂ
 ਦਰਸਨੁ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਦਇਆ ਨ ਤੇਇ। ਭੋ
 ਏਇ ਤੇ ਬਿਨੁ ਗਹਿ ਨ ਕੋਇ। ਗੁਰਾਨਿਆ ਬੁ
 ਕੈ ਓਥਿ ਤੇਇ। ਕਹਿ ਖੁਦਾਇ ਨਾਮ

ਮਨੁ ਉਕਸੁ ਮਾਨਾ ਲੀਯਾ ਧਾਰੁ ਚਿਤਿ ਦਈ ਮਨੁ

ਨੈਕੇ ਟਿ॥ ੨॥ ਜੇਗੁ ਪਾਸੁ ਤੁਰੇ ਆਖਾਇ॥ ਤਾਮੁ
 ਤੁਪੀ ਓਇ ਸੇ ਮਾਨਿ ਆਇ॥ ਜੇ ਸਉ ਕਰਮਾ
 ਪੈਨ ਤੁਖਾ ਲੁਖਾ ਪਸਮੁ ਪਛੈ ਏਤੇ ਗਮੈ
 ਨੁਪਰ ਏਤੁ॥ ੩॥ ਮਦਸ ਮੁਹਤ ਨਾਨਕ
 ਨਾਉ ਕੀਰਤੀ ਕੁਕਰੁ ਰਹਿ ਪਰ ਏਤੁ॥ ਗੁ
 ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੋਇ ਮਿਹਮਾਤੁ॥ ਤਾਬੁ ਫੁਰ
 ਰਗਤ ਪਾਏ ਮਾਤੁ॥ ੪॥ ਤਖਿਗੁਰੁ ਕਬੇ
 ਮਾਯੇ ਕੁਦਿਤਾ॥ ਗਾਯੀ ਨਾ ਸੀਰੀ ਗੋਗੀਆ
 ਅਚਾਰੀ ਬੁਗੀਆਂ ਗੀ ਸਾਕਰ ਨਿਤਿ ਨਾਦੀ
 ਆਸੇ ਵਲਿ ਨਹਿ ਬੜੀਆਂ ਹੋਰੈ ਤਾ
 ਨਿਨਿ ਤਾਈ ਆਰ ਓਨਿ ਨਿਮਾੜੀਆਂ॥
 ਨਾਨਕ ਜਾਮੁ ਸਕ ਰਥਾ ਜੇਤੁ ਨੇਕੇ ਸੰਗਿ

ਨਾਨਕ ਜਾਮੁ ਸਕ ਰਥਾ ਜੇਤੁ ਨੇਕੇ ਸੰਗਿ

ਪਾਉ ਪਾਉ

ਮਿ ਟੜੁ ॥ ਸਥਿਗੁਰੂ ਦੇਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਬੰਦਿ
 ॥ ਅਥਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬੁ ਨਿਯਮੁ ਸਾਹਿਬੁ ॥ ਸਿਮਰਿ
 ਹਉ ਭਿਅਨੇ ਕਪੜਾ ਕਰੀ ਮਾਇਆ ਯੈ ਯੈ ॥
 ਏਕਾ ਮੇਤੀ ਯੈ ਜੇ ਜੇ ਹਰਿ ਮੁੰਦਿ ਨਾਤੁ ਪਾਤੁ
 ਜੀ ਕਪੜਾ ਪਕੈ ਸਿਰੁ ਫੁਰੈ ॥ ਏਸੁ ਤੁਸੀ ਮੇ
 ਆਇਆ ਗੈਰਾ ਖੀਤ ਬਿਬੇਨੁ ਤੀਯਗੀ ਆਕਰ
 ਸਿ। ਜੀ ਕੁਛੁ ਤੁਮਾਏ ਦੁਹਾ ॥ ਅਥਿਗੁਰੂ ਬੰਦੇ ਆਖਿ
 ॥ ਮਗਰਾਇਆ ਕਥਾ ਭੁਫਾਇ। ਤਾ ਮਗਰ
 ਜੇ ਕਥਾ ਭੁਫਾਇਆ ਗੁਰੂ ਤਿਨਿ ਗੁਰੀ ਤਾ ਸਥ
 ਦੁਮ: ॥ ਇਕਾ ਨਜੀ ਮਾਨੁ ਜਾਇ ਕਰੇ ਭੀ।
 ਆਪਾਨੈ ਪਾਇ ਤਹਿ ਗੁਰੀ ਨਾਹੀ ਮਾਏ ॥
 ਸਤੁ ਗੈਰਾ ਕਰੀ ਮਾਯਾ ਏਕਾ ਤਹਿ ਬਿਆਰੁ ਦੇ
 ਭੀ। ਭੈਏ ਕੀ ਦੇਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਯੈ ਯੈ ਏਕਾ ਭੀ

ਕਾਕ ਹਿਸੀ ਗਾਹਾ ਤਸੇ ਭਗਵਿਜਾਣੀ ਆਪ
 ਘੀਜਾ ਸਹੁਧੇ ਪਿਆਹਾ ॥ ਆਪਸੀ ਬਾਪੀ
 ਵਿਆਕੇ ਜਾਪ ਨ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਨਗਨ ਪਾਪਾ
 ਹਕੈ ਬੇ ^{ਤੁਹ} ਸੁਧਾਨ ਮਹਾਨ ਪਾਵੈ ॥ ਗਹਾਉ
 ਦਿਤੁ ਕਰਮਾ ਬਿਛੁਪਾਇ ਨੈ ਨਹੀ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਪਾ
 ਵੈ ॥ ਆਪਸੀ ਭਾਉ ਕਰਮੀ ਮਾਤੀ ॥ ਮਾਇਆ
 ਮਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਆਪੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁਪਾਈ ਨੈ ਨਹੀ
 ਭਈ ਕਾਮ ਦਿਛੀਆਣੀ ॥ ੨ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛੁਤੁ ਸੇਰਾ
 ਟੀਵੈ ਭੈ ਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਇ ਨੈ ਜੇ ਕੁਛੁ ਕਰ
 ਸੇਭਾ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ਨੈ ॥ ਆਪਿ ਮਹਿ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ
 ਆਪੀ ॥ ਜਾਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦ ਗਥ ਪਾਈ ਨੈ ਤਾ ਸੁ
 ਚਰਣੀ ਭਿਤਾ ਆਪੀ ॥ ਸਹੁ ਕਮੁ ਕੀਜੈ ਤਾ ਮਾਨੁ
 ਰੀ ਜੈ ਆਪਿ ਪ੍ਰੇਮੀ ॥ ਆਪੀ ਆਪੀ ਨੈ ॥ ਆਪਿ ਭੈ ਕਰਿ ਭ

ਤਗਈਥੈ ਰੇਹਿ ਨੀਬਾਤੀ ਸੁਪਾਈਐ ॥ ੩੫ ॥
 ਪੁਗਵਾਈਐ ਤਸੁਪਾਈਐ ॥ ਅਵਰੁ ਵੈਸੀਚ
 ਤੁਗਈ ॥ ਸੁਨਾਹਿ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ਸੇਇ ਨਾਉ ਖੈ
 ਕਾਮਇ ਨਾਇ ਪਿਪਾਈ ॥ ਆਪਣੈ ਕੰਤ ਪਿਛ
 ਹੀ ਸਾਸੋ ਤਾਗਇ ਨਾਨਕ ਸਾਸੁ ਤੁਗਈ ॥ ਐ
 ਸੈ ਗੀਗਤੀ ਸੁਨਾਵੀ ਮਾਤੀ ॥ ਨਿਸਿਭਾਇ
 ਸਮਾਣੀ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਾਸੁ ਪੁਖਰਖਟਕ ਹੀਐ
 ਸਾਸਿ ਆਣੀ ॥ ਗਾਤ ਬਿਗੁਰੁ ਕੀਧੈ ਗੀਐ ਪਈ
 ਆਗਾਗਾਇਓ ਪਲਾਪਾਇ ਕਰਿ ਖੜੀ ॥ ਆਉਣੀ
 ਆਗਾ ਆਖਇ ਨੀਗੀ ॥ ਆਸਾਡੀ ਗਤਿ ਬਿਓਕ
 ਹਿਓਣੈ ॥ ਅਤੇਇ ਸਕਿ ਅਹੁਸਿਹੁ ਪੁਕਾ ਬਿਓ
 ਕਰਿਓਨੇਗਾ ॥ ਤਬਿਗੁਰੁ ਬੋਧੈ ਆਖਿਆ ॥ ਵਾਹੁਗੁਰੁ
 ਕਰਿ ਵੈਇਸਦਿ ਆਹੁਸਿਹੁ ਪੁਕਾ ਉਤਾਰਹੁ ॥

ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਿਆ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ
 ਪੁਰਾਤਨ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਪੈਰੀ ਪਈਆਂ ਨਾਉਂ ਪਰ
 ਕੋਈ ਈਆਂ ਬੋਲੇ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਤਵਿੱਥੇ ਵਾਉਂ ਬਹੁ
 ਹਵਰਾ ਗੱਲਿਆਂ ਜਾਨਾ ਜਾਨਾ ਉਦਿ ਆਨ ਵਿਲਿਖ
 ਈਆਂ ਜਾਇ ਬੋਲਾ ਤਵਿੱਥੇ ਪਰ ਮੇਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ
 ਨਾਹਿ ਕਾਨੁ ਜੁਭੁ ਫਾਂਗ ਵਿਕੁਓ ਆਇਆਂ ਆ
 ਇਹੁ ਪੁਰਾਤਨ ਭਾਸੀ ਪੀਓ ਇਹੁ ਪੁਰਾਤਨ ਗੋਓ
 ਰੁਇਆ ਤਵਿੱਥੇ ਮਰਾਨਾ ਬਹੁਤੁ ਕੈਸਾ ਨਾਉਂ ਆਂ
 ਖਿਓ ਮੁਜੀ ਉਪਾਤ ਮਾਹੁ ਆਇਉ ਜਾ ਸਿਧਿ
 ਰਿਪਾਇ ਮਾਹਿ ਮੇਰੇ ਪਰ ਯਹੁਤੁ ਗੋਏ ਆ ਤਵਿੱਥੇ
 ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕਹਿਓ ਆ ਮਰਾਨਾ ਆ ਕਹਾਨਾ ਹੋਹੁ
 ਨਾਹੀ ਆ ਤਵਿੱਥੇ ਮਰਾਨਾ ਆ ਆ ਮਾਹੁ ਤੁਝੇ
 ਇਹੁ ਤੁਝੇ ਆਹਾ ਇਹੁ ਬਾਹੁ ਇਹੁ ਤਾ ਨਾਹੀ ਭਿਖ

ਤੁਹਿਹੁਕਿ ਆਇਆ ਹੈ ਆਸਾ ਸੋ ਤੁਨੀ ਅਤੇ ਤਾਈ
 ਅਥਿਅਗਨਿਕਾਹੁ ਪੁਰਿਖਾਇਆ ਜਿਥੁੰ ਆਰਥੁ
 ਸਿਰਾ ਤੇ ਉਠਿਆ ਚਾਹੇ ਕੁਝ ਆਗਨਿ ਤੇ ਈ। ਤਾਥਿ ਮ
 ਹਰਾਨਾ ਮੁਤੁ ਚਰਿਕੈ ਪੈਂ ਗਠਿਆ ਆਖਿ ਓਧੁ ਜੀ
 ਵਰਾ ਗਠਿਆ। ਤਥਿ ਪਾਣੀ ਕਾਹੁ ਪੁਰਿਆ ਧ
 ਏ ਬੰਨਿਆਇਆ। ਆਗਾ ਕਸ ਦਿਪਾਣੀ ਪੁ
 ਬੋਬੇ ਤੇ ਰੁਪਿ ਪੈਦਾ। ਤਥਿ ਕੁਰੁ ਕਠਿਆ ਮਹਰ
 ਨਿਆ। ਮੁਤੁ ਉਪਜੁ ਉਠਿ ਬੈ ਚਾਹ ਬਕੁ ਦਾ
 ਈ। ਤਥਿ ਮਹਰਾਨਾ ਉਠਿ ਬੈ ਚਾਹ ਬਕੁ ਦਾ ਏ
 ਸ਼ਾਹੁ ਮੁਕੁਰੀ ਤਾ। ਬੋਬੇ ਸਬਤੁ ਉਠਿਆ। ਅਗਾ
 ਤੁਹੈ ਪਰੀ ਅਕਾਸੁ ਨਿ ਝਰਾ ਸਿਰਿ ਉਪਰਿਆ
 ਮਹਰਾਗਾ। ਤੁਹੈ ਪਉਰਾ ਪਾਣੀ ਬੈ ਸੰਤੁਗਾਤ
 ਰਪੈ ਇੰਦੁ ਦਿਰਾਗਾ। ਮੇਰੇ ਮਾਇਕ ਨਿਰੁ

(141)

ਖੜਾਤਿਆ ਆਖਿਓ ਸੁਜੀਓ ਮੈ ਤੈਓ ਹੁਮੇ
 ਹੋਵਨ ਨਿਯਤਾ ਤਕਿਗੁਰੂ ਕੈ ਪੁਕਿਯਾ ਤੈ ਪਾ
 ਸਿਖਿਆ ਹੈ ਤਾ ਕਾ ਜੁਗਿ ਆਖਿਆ ਮੈ ਹੈ ਪਾਸਿ
 ਸਤੁਰਿ ਫੁਟੈ ਤੇ ਆਖਿਤਾ ਮਤੀ ਅਦੇ ਮਦਰ
 ਉਸਾਹ ਭਾਅ ਤੈਹ ਤਾ ਕਾ ਆਲਾਹ ਦਾ ਜਗੁ
 ਕਾਗਾ ਅਗਰ ਚੈਰ ਨਾ ਕਾਏ ਪੁਰੇ ਫਾ ਤਕਿਗੁਰੂ
 ਬੋਲਿਆ ਸਬਦਾ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦਿਲਿ ਮਃ ੧॥ ਮੈ
 ਤੀਤ ਮੰਦਰੁ ਸਗਤਿ ਗਤੀ ਤੇ ਹੋਇ ਜਗੁ ਭਾ
 ਰ ਸਤੁਰੀ ਕੁੰਗੁ ਅਗਰ ਚੈਰ ਨਾ ਆਪਿ ਆਵੈ ਚ
 ਭਾ ਮਤਦੇ ਬਿਰੁਧਾ ਫੈਸ ਹੋਤੇ ਗਿਤੈ ਨ ਆ
 ਵੈ ਨ ਭਾ ॥ ੧॥ ਤਹਿ ਬਿਨੁ ਜੀਓ ਜਲਿ ਬੋਲਿ ਜਾਭਾ
 ਮੈ ਆਪ ਰਾਗੁ ਪੁਕਿਯੇ ਸਿਆ ਆਵੁ ਨਾ ਹੀ ਬ
 ਭਾ ਹ ਭਾ ਤਕਿ ਪਿਰਿ ਕਾਏ ਰਾਗਿ ਆਖਿਆ

ਜੇਜੀਜੇਹੇਹਗਦੀਧੋਤੀਕਗਾਅਗੁਯਾਯਾ
 ਜਾਕੁਭਿਗਤਾਇੰਦਰਦੀਆਮੋਤਦੀਆਯੋਆ
 ਫਾਤਭਿਗੁਪਭੁਜੀਤੁਜੀਆਖੀ॥ਭੀਗਤਾਧ
 ਹਤੀਯਾਲਜਾਤੀਪਲਧਾਯਾਲਜਾਕੁਭਿ
 ਮੋਹਦੀਮੁਖਿਮਦੀਸੋਭੈਕੋਰੰਗਪਸਭਾਮ
 ਤੁਰੇਖਿਗੁਯਾਦੀਸੋਰੇਤਗਰਿਤਿਨਾਏਨਾਭਿ॥
 ਤਖਿਨਲਜਗਿਕਭਿਯਾਜੇਜੀਏਹਕੁਨਾਭਿ
 ਦਤਮਿਧਿਲੈਰੇਗਿਧਿਆਏਆਏਗੁਪਤਪ
 ਹਤੀਫਿਲਿਗਾਯਾਅਗੁਯਾਜੇਕੋਰੰਗਪਸਭਾਮ
 ਦਿਭੀਫਾਤਭਿਗੁਪਭੁਜੀਤੁਜੀਆਖੀ॥ਸਿ
 ਧਿਓਏਸਿਧਿਯਾਈਗਿਧਿਆਧਾਯਾਭੀਗੁਪਤ
 ਪਰਗਦੇਭੀਥੈਯਾਭੀਗੁਥੈਭਾਭੀਮਤੁਰੇਖਿ
 ਗੁਯਾਦੀਸੋਰੇਤਗਰਿਤਿਨਾਏਨਾਭਿ॥ਜਾਤਭਿਕ

ਨਾਨਕੀਆਖਿਆ ਕੁਛੁ ਲੇਖੁ ਸੁਭਾਤਾਨੋਂ ਏਹੁ
 ਗੁਰੁਗੁਹਾਤ ਬਿਗੁਨੁ ਭੁਖੀ ਪੁਰੀ ਕੀ। ਸੁ
 ਲਤਾਨੋਂ ਏਹੁ ਮੋਹਿਲਾ ਸਕਰਤ ਖਸਿਗ ਪਉਪਾਉ।
 ਹੁਕਮੁ ਹਮਲੁਕ ਗੀਥੈ ਚਾਨਾਨਾ ਸਕੁ ਦੁਭੁ
 ਮਤਦੇਖਿ ਭੁਲਾਈ ਸੇਧੈ ਤੇਗਹਿਤਿ ਨਾਨਾ ਏਨਕੁ
 ਨਾਤਕਿ ਕਲਜੁਗਿ ਪਰ ਪਦਾ ਕੀਤੀ। ਆਇਓ
 ਗੀ ਪਇਆ ਆਖਿਓ ਕੁਜੀ ਮੇਰੀ ਗਹਿਤਿ ਏ
 ਕਹਿਓ ਏਹੁ ਤਕਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮੇਰਾ
 ਸਿਖੁ ਕੰਟਮ ਪੈਕੋ ਏਹੁ ਏਹੁ ਗਾਇ ਸਕਾ ਸੁਰ ਕਾ
 ਤੇਗਹਿਤਿ ਏਹੁ ਗੀ। ਤਬ ਕਲਜੁਗੁ ਪੈਗੀ ਪਇ
 ਆਥਾ ਥਾਥੈ ਵਿਨਾ ਕੀਤਾ ਬਿਲੁ ਏਹੁ ਏਹੁ ਗੁਰੁ।
 ਗੁਰੁ ਤੇ ਮਨੁ ਨਾਗ ਦਰਗਹੀ ਆਇਕੀ
 ਰਾਗੁ ਹਪ੍ਰਗੋਟਾ ਜਾਨੈ ਥੈ ਤਾਹੁ ਖੁਬਿਗ

ਚੁਸਕੁਸਿਆਤੁ ਨਰਕਿ ਆਇਓ ਪਰਤੀਸਰੀ
 ਤਵਿਸਰਦਾ ਨਾ ਬਹੁਤੁ ਭੈ ਮਾਨੁ ਤੇ ਆਇਓ ਖਿਕ
 ਗਿਆ ਖਿਓ ਮੁਜੀਇ ਬੈਰਾਜੀ ਏਓ ਏਡਾ ਕਾਲਾ
 ਅਸਾਂ ਕਦੇ ਨਾ ਹੀ ਭਿਓ ਆਇਸੁ ਕਾਲੇ ਤੇ ਨਾ ਆਇ
 ਤਵਿਗੁਰੂ ਬੋਝੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾ ਨਿਆਇ
 ਕੀ ਪਛਿਸਤੀ ਹੈ। ਗਾਇਕੇ ਈਸੁ ਖੁਜੀ ਗਾਇਕੇ
 ਜਾਓ। ਜੋ ਕੇ ਏਸਾ ਨਾ ਏਰਦਾ ਬਰਾ ਪੈਰਾ ਤੇ
 ਤਾ ਖਾਇ ਜਾਵੇ ਨਿਆ। ਤੈਰੇ ਸਿਮੇ ਸਪਦਾ
 7 ਰਾਪੈਰਾ ਤੇ ਏਤਾ ਖਾਇ ਜਾਵੇ ਨਿਆ। ਪਰਤੀਸਰੀ
 ਕੇ ਏਨਾ ਹੀ ਆਏਰਦਾ। ਤਵਿਸਰਦਾ ਨੇ ਆਰਜਕੀ
 ਤੀ। ਆਖਿਓ ਮੁਜੀ ਕਦੇਇ ਬੈਰੇ ਏਨਾ ਆਇਕੁ
 ਗੀ ਹੈ। ਤਵਿਬੋਝੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾ ਨਿਆਇ
 ਕਦੇਇ ਨਿਓਕੁ ਗਾਇਕੇ ਆਖਿਆ ਬਾਨੈ ਏਕੁ

ਤਲੀਲ ਸਕਰੁ ਲੇ ਕਰਿ ਇਕ ਗਜੇ ਓਪਹਿ ਚਰੀਅ
 ਥਾ ਮੇਇ ਤੁਧਰ ਤੀ ਆਇ ਨਿਕਲਿ ਆਗ ਅਖਿ ਇ
 ਵੀ ਕੀ ਜਾਇ ਮਿਲੀ ਆਤਾ ਆਖਿ ਓਸੁ ਤੇ ਗਜਾਇ ਤੁ
 ਗਠਿ ਚਾਲੁ ਨਾ ਹੀ ਆ ਤੇ ਜੇ ਚਾਲੁ ਜਾਏ ਤਾ ਮੇਰੇ
 ਗਜਾਇ ਇਹੋ ਚਾਲੁ ਤਵਿ ਗਜੇ ਪੁਛਿ ਆ ਤੇ ਗੀ ਵਿਖਿ
 ਰ ਜਾਇ ਠੈ ਤਵਿ ਕੀ ਜੀ ਕਹਿ ਆ ਠੇ ਗਜਾ ਮੇਰੇ
 ਇਹ ਗਜਾਇ ਠੈ ਜੇ ਮੇਰੇ ਗੇਰੇ ਪਾਇ ਕਰਿ ਜਾ
 ਠੈ ਤਵਿ ਗਜੇ ਕਹਿ ਆ ਮੈ ਬਾਛਾ ਨਿਖੁ ਤਲੀ ਕ
 ਗਜਾ ਆ ਮੈ ਤੇ ਗੇਰੇ ਕੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਆਣਾ ਤ
 ਕੀ ਕੀ ਜੀ ਕਹਿ ਆ ਠੇ ਗਜਾ ਨਾ ਹੀ ਤਾ ਜੁ ਪੁਕਰਿ
 ਕੇ ਜਾਏ ਤਵਿ ਗਜੇ ਕਹਿ ਆ ਕੁਲਾ ਠੇ ਕੀ ਕੀ
 ਠੇ ਮਗਨਾ ਨਿਯਾ ਤਵਿ ਗਜਾ ਜੁ ਪੁਕਰਿ ਗਾ ਕਹਿ
 ਬਾਛਾ ਨਿਖੁ ਤਲੀ ਆ ਕਰਿ ਕੀ ਕੀ ਮਾ ਖਿਯ

ਅਥਿਵਿਅਕੀਤੀਤੁਰਮੁਕੀਤਗਾਕੀਤੀਆਤਾਈ
 ਸਾਇਕਰਿਵਿਖੁਏਆਵੁਹਾਤਥਿਵੀਕੀਆਗਧ
 ਆਪਿਆਲੇਤੇਥਿਖੁਮੁਤੁਰਹਿਐਆਈਆ
 ਜਿਸਕਥੁਲਧਿਨਿਸੇਸੇਅਹੁਤਇਜਾਈਉ
 ਮਹਨਨਿਅਥਵਾਪੁਲੀਲਸਕਰੁ ਸਤਿ
 ਭੁਆਪਰਮੇਸਰਕੀਆਭਿਸਾਥਿਅਥਿ
 ਏਕੇਗਜਾਹਤਿਆਤਥਿਉਤਕੀਕੀਗਈਆ
 ਥਿਓਤਾਹਿਗਜਾਥਾਤਸੁਆਥਮੇਗੀਕੀ
 ਮਨਹਿਗਾਤਥਿਗਜਾਤਥਿਜੇਕੀਖਜਾਤਾ
 ਆਥਿਓਤੁਕੀਓਤੈਕੀਤਥਿਉਸਕੀਤੀਤੁ
 ਰਮੁਕੀਤਾਕੀਤੀਆਜੇਗਾਜਾਤਆਥਿਤੁਏ
 ਆਵੁਹਾਅਤੇਸਤਰੰਗੀਮੁਤੁਕੈਤੀਆਖ
 ਤਾਲਥਿਓਆਅਤੇਸਤਰੰਗਥਿਖਕੈਏ

ਗਤਿ ਆਖਾ ਸੋ ਮੈ ਤੈ ਕੇ ਸੁ ਕਰ ਕਉ ਪਰਿ ਮਾਏ ॥
 ਮੈ ਤੈ ਰੋਭ ਮਰਿ ਮਾਏ ਹਿ ਮਾਦਾ ਰਾਣਾ ਬਲਿ ॥
 ਖੋਰੋ ਤੇਰਿ ਮਾਏ ਹਿ ਮਾ ਕਉ ਦਿਤਾ ਮੈ ਤੈ ਰੋਭ ॥
 ਮਰਿ ਮਾਏ ਹਿ ਮਾਦਾ ਪਾਤੁ ਗਤਿ ਆਖਾ ॥
 ਸੋ ਤਿਰਿ ਮਾਏ ਹਿ ਮਾ ਤਾਈ ਪਹਿ ਮਾ ਜਾਇ ॥
 ਗਜਾ ਜਾਇ ਕਰਿ ਨਿਥੈ ਤਾ ਕਈ ਲੰਬਾ ਹੀਤ ॥
 ਹੋ ਪਹਿ ਪੈਗਿ ਤਵਿ ਗੋਰੇ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ਤੁਰਿ ॥
 ਤੇ ਮਾਮਾ ਖਿਉ ਸੁ ਮੈ ਸੇ ਗੋਰੇ ਦਰੇ ਤੇਰੇ ॥
 ਤਵਿ ਗਜਾ ਪਿਰਿ ਪਰਿ ਮਾਇਆ ਤਵਿ ਕਾ ਕੋ ॥
 ਹਿ ਮਾਮਾ ਸੋ ਕੁਰਾ ਸੀ ਹੋ ਕਾ ਜਾਤੁ ਹੀ ਮਾਤੁ ॥
 ਗਾਇਨਾ ਪਦਾਏ ਪਾਤਾ ਪਾਤੁ ਪਾਤਿ ॥
 ਮਾਤੁ ਪਦਾਏ ਹਿ ਦੋਹਾਏ ਗਾਤਾ ॥
 ਰਾਮਾ ਦਿਲਿ ਦੇਖੇ ਪਾਏ ਬਾਗੀ ਕੋ ਮਾਮਾ ॥

५
 सीआमामितीहालेजीआनरगीवगेपासाउ
 वीसीषाधनेद्वैपडिमहीमववगेमु
 हाहावसीउसिउमनेउादतिउरिउने
 गिगता॥अममरातापैगीपडिआगिब
 उहाउगुगाउषउगदरेगैतातपिपि
 उगाउदिउिषेगाउषिउमगउदिउिबेपीबि
 दिनेद्वैतातागगेममवगीआवगडिउ
 वगुगुषाषेमलेकवठिआनुपवगताआपीमै
 डिउपपिनाहीमडिआताषागताआपीमैव
 वरवगेषउताताषेउताआपीमैषेउमष
 उमपडिआउिज्यागताआपीमैद्वैगडि
 मिपिपडिआनिउगउताआपीमैनिउनि

ਕਰੋਗਤੀ। ਕਾਈ ਗਾਈ ਨਮੋ ਹੁਣੀ ਸਿਤੁ ਬਤਿਕ
 ਦੀ ਤੁਖਿਆ। ਇ ਬੈਠੁ ਬੈਠੁ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੈਠੁ
 ਤਿਆ। ਤਬਉ ਬੈਠਾਈ ਪਪੜੀ ਨਹੀਂ। ਤਬ ਮਹਾ
 ਨਾਮ ਖਿਆਜੀ। ਇ ਨਾਨਕ ਬਾਕਿਰਿਆ ਤੁਕ ਮੁਹਿ
 ਤਬਿ ਬੋਝ ਖਿਆ ਮਹਾ ਨਾਮ। ਇਹੁ ਸੁਹੁ ਦਸ
 ਦਾ ਹੋ। ਤਬ ਮਹਾ ਨਾਮ ਸੁਹਿ ਗਏ। ਤਬਉ ਨਾ ਕੁ
 ਤੁਸੇ ਵਾਕੀਤੀ। ਓ ਬੈਠਾ ਗਤਿ ਹੋ। ਭਾਗੁ ਕਉ ਚਿਹਾ
 ਤਾ ਗੁਰੂ ਬੀਨਿਆ ਜੇ। ਇਹੁ ਸੁਹੁ ਉਤਾਰਿ ਭੈ ਗਾ
 ਮਾਹਣਾ ਟੁਟੈ। ਤਬ ਮਹਾ ਨਾਮ ਖਿਆਜੀ ਤੇਰੇ
 ਰਿਭਾ ਨਾਮ। ਉਛਿਹਾ ਸਿਥੈ ਬੈਠੇ ਨਾਮ। ਇਸੇ
 ਵਸਾਇਆ। ਅਤੇ ਜਿ ਨਾਮੇ ਵਾਚੰਦਗੀ ਬਹੁਤ ਵੀਤੀ
 ਜੇ ਸੁਹੁ ਉਤਾਰਿ। ਤਬ ਗੁਰੂ ਬੋਝ ਖਿਆ ਮ

ਹਰਾਨਿਅਗਾਊਸਮਤਰਕਾਅਚਮੀਅਵਰਸਤਰਿਜਾਵੈ
 ਗਾਤੋਰਕੀਵਿਗਰਨਿਗੇਅਤੈਇਸਮਤਰਕਾਅਚਮੀ
 ਤੋਰਤਸਯੋਜਾਵੈਗਾਤਾਊਨਾਰੀਕੀਗਤਿਕਰੈਗਾਅਤੈ
 ਸੁਮਤਿਦੈਵਗਾਤਬਮਰਦਾਨੇਅਧਿਆਸੀਤਊਭਾ
 ਵੈਤਾਊਸਦੀਕੀਗਤਿਕਰੈਗਾਤਬਿਬੋਥੇਸਬਦੁਕੀਜਾ
 ਗਗਮਾਗਵਿਗਾਮ:॥ਖਾਣਾਪੀਣਾਤਸਦਾਸਭੁਲੇ
 ਵਿਸਰਿਗਇਆਹੈਮਰਦਾਪਸਮੁਵਿਸਾਰਿਖੁਆਗੀਕ
 ਤੀਪ੍ਰਿਯੁਸੀਵਤਨਹੀਰਤਣਾ॥ਪ੍ਰਣੀਵਿਰੁਭੁ
 ਧਿਆਵਹੁਆਪਣੇਪਤਿਸੇਤੀਅਹਿਸਵਹੁਗਰਭੁ
 ਜੇਤੁਪ੍ਰਸੈਵਸੇਤੁਪੁਰਿਯਾਨੇਵਹਿਸਾਗਤਿਦੈਵਹਿਰੁ
 ਹਿਨਾਹੀ॥ਤੁਰਾਤਾ ਸਭਨਕਲੀਆਮੁਰਹਿਜਾਭੁ
 ਤੁਹੀ॥ਪ੍ਰਾਗੁਮੁਖਿਯਿਆਵੈਸੇਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਦਹਿਸੇਈ
 ਸੁਚੇਤੁਹੀ॥ਅਤਿਨਿਸਿਨਾਮੁਜਪਤੁਰੇਖੁਲੀਮੈਯ

(153)

ਸਾਧਿਕਾਨੁ ਹੀ ਬਿਕੀ ॥ ਤਪਹੁ ਰੁਹੀ ਏਖੁ ਚਰਿਅੰ ਵੇਈ ਬੇ
 ਜੀਤੁ ਬਸੀ ਕੋਈ ॥ ਯਥੇ ਪਾਗਿ ॥ ਨਾਪਾਣੀ ॥ ਬੇਜੀਆ
 ਨਤੁ ਬੈਨਾਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਖੁ ਮੁਖੁ ਪਾਨੁ ਮਹੇਜੇ
 ਉਯਾਸ ਮਾਇ ॥ ॥ ਤਬ ਸੇਖ ਯਹੀ ਨਕਹਿ ਯਾ ਸਾਧਿਕਾ ॥
 ਯਹੀ ਨਾ ਚੁਕੇ ਯਾ ਸਿਉ ਹਰਿ ਯਾ ॥ ਨਾ ਯਾ ਚੁਕੇ ॥
 ਨਾਨਕ ਯਾ ਯਹੀ ਕੇਖ ਯਾ ਯੁਜ ਸਿਵੈ ਏਖੇਤੁ ॥ ॥ ਤ
 ਬ ਯਹੁ ਏਖੇਤੁ ਬਾਕੁਰਿ ਤਾ ਸਾਧਿਕਾ ॥ ਯਹੀ ਨਾ ਪੁਰਖੁ
 ਪੁਰਖੁ ਯਾ ਯਾ ਚੁਕੇ ਯਾ ਸਿਉ ਹਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਯੇਤੁ
 ਨ ਯੁਜੈ ਜੇਗ ਯਾ ਹਰਿ ਸੁਚੇਤੁ ॥ ॥ ਤਬ ਸੇਖ ਬੋਧਿ ਯਾ
 ਸਾਧਿਕਾ ॥ ਯਹੀ ਨਾ ਤਨੁ ਹਰਿ ਯਾ ਮਨੁ ਯਹੈ ਯਾ ਤਾਗ
 ਤਿਹੀ ਨਾ ਕਾਇ ॥ ਪਿਰੀਤ ਬੀਬੁ ਬੀਬੁ ਕਾਗੀ ਨਹੁ ਯਾਇ ॥
 ਤਬ ਯਹੁ ਏਖੇਤੁ ਬਾਕੁਰਿ ਤਾ ਸਾਧਿਕਾ ॥ ਸਾਧਿਕਾ ਸਤਨਾਮੁ ਸੁਖੁ
 ਯਖਮ ਯਖਮਾਨੁ ਵੇਖੈ ॥ ਯਗਾਨਾਨਕ ਮਾਨਿਸੁ

ਹੁਲਖਤੁ ਪਹੁਤੁਰਿ ਨਾ ਮੁਪਗੀ ॥ ਤਬ ਸੇ ਧੁ ਯਹੀ ਦੁਖ
 ਿਆ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸੁਹੀ ਵਿਗਿਆ ਬੇਰਾ ਬੇਰਿ ਨਾ ਸਹਿ ਓਨਾ
 ਬਿਨ ਵਿਗਿਆ ॥ ਤਰਿ ਸਹ ਦੁਹੁ ਜਬ ਓਹੁ ਲੈ ਤ ਕਤ
 ਗੁਰੂ ਓਹਾ ॥ १॥ ਓਹੁ ਨਾਨਾ ਟਿਕ ਮੁੰਤਰੈ ਜਾਇਆ
 ਸੀ ਓਹੁ ਨਾਨਾ ਟਿਕ ਅਪਿ ਪਾਪਤਾਨੀ ਬਿਆਸ ਓਹੇ
 ਬਿਨਾ ਯੁਧਾ ਬਣੀ ਨਾ ਆਵਹੀ ਫਿਰਿ ਓਹੀ ਨਾ ਮੇ
 ਯਾ ॥ ਕਹੈ ਯਹੀ ਦੁਸੁ ਓਹੀ ਓਸੁ ਓਹੀ ਓਸੀ ॥
 ਓਸੁ ਓਹੀ ਗੁਰੂ ਮਾਣਹਿ ਓਹੁ ਨਾ ਪਾਕੁ ਗੋਸੀ ॥ ਤਾਤਬ
 ਗੁਰੂ ਜਾਬਾ ਬਰਿਤਾ ਸਬਦੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਸੁਹੀ ਵਿਗਿਆ ਮਨਾ ॥
 ਜਪਤਪਕਾ ਬੰਧੁ ਬੇਨਾਨਾ ਸਿਤਾ ਲੈ ਪਾਠਿ ਦੇ ਓਹਾ ਨਾ ਸੁ
 ਰਹੁ ਨਾ ਓਹੁ ਲੈ ਐਸਾ ਧੰ ਧੰ ਸੇ ਓਹਾ ॥ ਤਗਟਿ
 ਰਿਨਾ ਮੁਮੰਤੀ ਚਾਕਾ ਸਿਤੁ ਗਤਾ ਮੇਰ ਓਹਾ ਸਬਦੁ
 ਗੁਰੂ ਓਹਾ ॥ ਹੁ ਓਹਾ ਸਜਣੁ ਚਾਏ ਪਿਆਰਿ ਆਖਿ ਓਹੀ

ਲਾਉਈ॥ ਜੇਹੁ ਛੋਟੁ ਫਿਰਿ ਰਹੀਆ ਮੇਧੈ ਗੋਸਟੀ॥
 ਮਿਲਿਆ ਤਹਿ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਜੇ ਮਿਲਿਆ ਤਹੀਆ ਆਵਾਹੁ
 ਤਨਿ ਵਾਰ ਸੀ ਸਚੁ ਨੈ ਛੋਟੀ॥ ੩॥ ਤਉ ਮੈ ਮਾਹਿ ਨਿਬ
 ਗੀਐ॥ ਸੀਤਾ ਮੇਗਾ ਚੋਲਾ॥ ਗੁਰਬਰਨੀ ਸਤੁ ਪਾਇਆ॥
 ਸਤੁ ਕੇ ਅੰਤੁ ਬੋਲਾ॥ ੪॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸਤਾਈ ਉਤੁ
 ਸਤੁ ਪਗ ਪਿਆਗਾ॥ ਤਸੁ ਸਤੁ ਕੇ ਗੀਆ ਦਾਸੀਆ ਸ
 ਰਾਖ ਸਤੁ ਮਾਗਾ॥ ੫॥ ਤਬ ਸੇਖੁ ਯਹੀ ਦੁਬਿਧਾ॥
 ਸਭੁ ਰਾਗਾ ਸਭਿ ਗਾਏ ਇਸਿ ਖੁਦਾਇ ਹੀ॥
 ਰਾਗੈ ਸਿ ਨਾਇ ਸਗਿਆ॥ ਹਿ ਨਾਮੁ ਸੇਕੁ ਭਿਭਾ
 ਕੁਏ॥ ੬॥ ਟਿਯਾਹੁ ਸੁਤ ਬਤਿ ਸਿ ਸੁਮੇਈ ਸਭਿ॥
 ਮਨਿ ਤੁਝੁ ਖੋਲ੍ਹੈ ਸੇਕਾਹੁ ਕਰਿਆ॥ ੭॥ ਪਰ
 ਵਰਗੁ ਅਪਭੁਆ ਪਰਾਗੁ ਗੁਭੀਅੰਤੁ॥
 ਸਿਨਾਭੁ ਫਿਆਮਨਿ ਸਤੁ ਤਿਨਾਹੁ ਮਾਧੈ ਰਾਮੁ॥
 ਤੇਗੀ ਪਨਾਹੁ ਪਦਾਇਤੁ ਬਖਸੈ ਰਗੀ॥ ਸੇਖ

ਗੈਰ ਬੈਰਦੀ ਸੈਬੰਦ ਗੀ॥ ੩॥ ਤਬਿ ਬਾਬੋ ਬੋਹਿਯਾ ਮ
 ਬਡਾ॥ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮ॥ ੧॥ ਸਾਤੁ ਤਾ ਮੈ ਸਭੇ ਕੋਇ॥ ਤੁ
 ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰੀ ਗਸਿ ਜੀਉ॥ ਤੁਧੁ ਅੰ ਤਰਿ ਹੁੰਦੁ ਸੁਖਿ
 ਸਾਤੁ ਅੰ ਤਰਿ ਸਬਿ ਜੀਉ॥ ਭਾਣੈ ਤਪਤੁ ਦਰਿ
 ਈ॥ ਭਾਣੈ ਭੀ ਪੁਰਿ ਜੀਉ॥ ਭਾਣੈ ਬਾਹਿਰਿ
 ਸੁਹੁ ਏਕੈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥ ਕਾਸਿ ਜੀਉ॥ ਕੋਇ
 ਭਵ ਜਾਹੁ ਪਾਪੀ॥ ਭਾਣੈ ਮਧੁਰੀਆ ਸਿਰੀ
 ਭਾਣੈ ਸੋ ਸੁਹੀ ਗਾਇ॥ ਯਤਿ ਗੋਤੁ ਗੁਰੂ ਸਿ
 ਜੀਉ॥ ਭਾਣੈ ਸੁਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਦਰਿ
 ਦਿਸੁ ਈ॥ ਸੁਜੀਉ॥ ਸਿਰੀਆ ਗੁਰੂ ਵਿਆ ਕਹਿ
 ਸੁਤੁ ਏ ਮੈ ਰਸਨਾ ਭੁਖਿ ਆਸਿ ਜੀਉ॥ ਭ
 ਹ ਸਬਦੀ ਸੁਪਾਇਆ॥ ਇਕਾ ਨਾਕ ਵੀਅਰ
 ਰਾਸਿ ਜੀਉ॥ ੧॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਅਤੇ ਸੋਖਣੀ ਦੁਰ
 ਏਕੈ ਗਤਿ ਇਕੈ ਹੋਰੀ ਗਾਇ॥ ਤਬਿ

ਕੁੰਦਾਖੁਦਾਇਦਾਅਇਨਿਕਲਿਅਾਉਤੁਦੇਖਿਕ
 ਰਿਖਭਿਉਭਿਕਇਆਤਬਏਨਤਬਾਭਾਨੁਪਕ
 ਤੁਰਿਕੇਲੇਅਇਆਵਿਉਰਿਮੁਤਗਾਪਾਇਕਭਿ
 ਪਿਛਲੀਗਤਿਨੁਲੇਅਇਆਤਬਸੇਖਯਹੀ
 ਦਾਪਣਬਖਗਪਾਇਲਇਆਅਤੇਭੁਰੁ
 ਬਖਗਗਭਿਭਿਭਿਉਤਾਤਬਸੇਖਯਹੀਦੇਖ
 ਲਿਅਾਸਾਉਕਾਜੇਜਾਗਲਿਸੇਸਾਈਪਸਹੁ
 ਯੈਲਿਦਤਿਪਹਿਲੀਗਤਿਯੁਲੇਤਾਯਾਯੁ
 ਤੀਪਿਛਲੀਗਤਿ॥॥ਤਬਬਾਬੇਰਾਬਾਬੁਦਿਤ
 ਸਾਉਕਾਦਾਤੀਸੰਈਸੰਦੀਅਭਿਅਾਤ
 ਯੈਤਿਮੁਨਾਯੋਇਕਜਾਗੰਦੇਨਾਲੈਠੈ॥
 ਇਕਮੁਤਿਅਾਘਿਯੈਭੁਠਲਿ॥॥ਤਬਿਬ

ਕੋਈ ਨਾਮ ਸੇਖਰੀ ਦਾਇਸੁ ਦਿਓ ਭਾਖ
 ਏਕੋ ਗੋਰੇ ਪੁਰਿਆ ਹੈ। ਸਾਸੇ ਪੁਰੀ ਦੁਰੇ
 ਪੈਤਾ ਮੁਹਾਨਾ ਹਿੰਮ ਸਾਨਿ। ਤਖਿ ਓਹੁ ਤਥਾ
 ਬਜੇ ਫੋਕਿ ਰਿਚਾ ਚਰਾਹਿ ਆ। ਤਥਾ ਕੁਛ
 ਲਿਖਾ ਸਾਸੇ ਬੁਝਾ ਗੁਤ ਪਾਗੀ। ਵਤੁ ਮ: ੧। ਪ
 + ਰਿਐ ਪਹੁੰਗੈ ਨਾਮੁ ਨੀਦੈ ਗੋਇ ਮਾਧਿ
 ਆਗੀ ਗਮਾ। ਵਖਰੁ ਗੁਪਤੁ ਈਯੋ ਆਵੈ
 ਗੀ ਗਮਾ। ਵਗੀ ਆਵੈ ਕਦੁ ਜਗੈ ਸੁਤੀ
 ਜਮੁ ਮੁਖੁ ਮਏ। ਗੋਇ ਮਾਧਿ ਪੋਗੀ ਬਿਆਗਤਿ
 ਤੁੰਗੀ ਕੋਰੁ ਪੜੈ ਪੁਰੁ ਮੁਸਏ। ਗਪਣਹਾਰੇ
 ਗਮਾ ਪਾਹੇ ਸੁਇ ਬੋਨੀ ਤੀਯੋ ਗੀ ਆਗਾ
 ਕਮੁ ਰਖੁ ਕਰੇ ਨਾਚੈ ਤੈ ਬਿਆਸੁ ਏਹੈ

ਅੰਧਗੀਆ॥ ਰੂਪਾਪਹਰਤਿਆ ਜਾਗਮਚੇ
 ਤੀਗਮਾ॥ ਏਕੀਗਪਮੁਈਠੇਖਾਜੈਖੇਤੀਗਮੁ॥
 ਗਪੁਖੇਤੀਤਹਿਗੁਣੇਤੀ॥ ਜਗਤਚੇਰਨਾ॥
 ਗੋਸਮਮਸਿਨਾਜਾਵਹਨਾਦੁਖੁਪਾਵਹੁ
 ਜਮਕਰੁਗੁਭਉਭਗੋ॥ ਗਵਿਸਮਿਦੀਪਕਰੁ
 ਰਗਤਿਦੁਆਰੇਮਾਨਿਸਚਾਮੁਖਿਪਿਆਏ॥
 ਨਕਮੁਰਖਾਜਾਹੁ॥ ਚੇਤੇਕਿਉਦਜੈਸੁਖੁ
 ਖਾਏ॥ ਤੀਜਾਪਹਰਤਿਆ॥ ਨੀਰਦਿਅ
 ਪੀਗਮਾ॥ ਮਾਇਆਸੁਤਦਗਾਦੁਖੁਸੰਤਾਪੁ
 ਗਮਾ॥ ਮਾਇਆਸੁਤਦਾ ਗਜਗਤਪਿਆ
 ਗਚੇਗਦੁਗੈਨਿਤਫਾਸੈ॥ ਨਾਮੁਪਿਆਏ
 ਤਾਸੁਖੁਪਾਵੈਗੁਰਮਤਿਕਾਲੁ॥ ਗਸੈ॥

ਸਮੁਦ੍ਰਮੁਕੁਕਾਨੁ ਨੈਵੈਤੈਤਿਤੁ ਨੈਵੈਸੰਤਪ੍ਰ
 ਾਨਾਨਕਤੀਜੈਵੈਵਿਖਿਲਿਕਾਮਾਇਆਮੇਤੁ
 ਵਿਆਪੀਆਸ਼ਾਚਉਥਾਪਤੁਕੁਕਾਇਆਨੈਤੁ
 ਬੇਤਗੇਰਮਾਇਨਿਪੁਰੁਗਾਧਿਆਕਾਮਾਨਦਿ
 ਨੁਸਾਗੇਰਮਾਕੁਰਪੁਕਿਜਾਗੈਨਾਮਿਯਗੈਤਿ
 ਗੈਰਿਸੁਤੈਲੀਆਗੁਰਮਕੁਰਕਮਾਦੁਤਾ
 ਨਮਿਨਾਕਾਦੁਤੀਨਾਹਿਪੁਰੁਕਾਧੀਆ
 ਕਰਿਕੇਪਿਆਚਰਮਗੇਰੁਕੈਪੈਨਾਨਾਪੁ
 ਰੇਤਨੁਕੁਮਮਸੋਨਾਨਾਨਕਤਪੀਆਕੁਰੁ
 ਚੈਵਿਨਾਨਾਮਹਿਕੇਮਨਿਦੁਸੋਨਾਨਾਪੁ
 ਲੀਲੀਠਜੀਆਉਗੁਰਿਖਿਆਕਾਇਆਕ
 ਆਰਮਕਮਸੁਖਠਾਕੇਵੀਨਿਰਾਗਾਇਆ

ਗਮਾਬਿਨਿਯਾਗਿਯਾਗਾਸਾਧੁਭਿਕਾਇਅੰ
 ਨਾਦੀਸੈਨਾਮੁਟੀਯੋਆਪਣੀਦਾਗੀਸਰ
 ਸੈਆਏਪਵੀਥੇਤੀਯੁਟੀਯੋਆਪਣੀ
 ਚ ਸੇਵਾਯੋਧਾਯੀਜੈਬੁਭਾਗਾਮੁਤੀ
 ਯਾਗਾਨਾਨਕਮੁਗਨਗਮਥਰਿਮਿਯਾਏ
 ਤਿਨਿਧੁਭਿਕਾਗੁਵੀਆਪਾਤਥਥਾਥਾ
 ਅਤੈਸੇਖਯਗਦੁਭਿਭੁੰਗਦਾਸਥਥੁ
 ਪੁਆਇਕੈਦੇਖੈਤਾਤਥਾਥਥਪਇਅਥੁ
 ਰਾਥਥੁਤੁਚਕੈਤਾਮੁਇਨੇਕਾਯਾਅਤੈ
 ਤਗਨਾਯੋਕੁਰਿਅਾਹੁਆਯੋਤਥਥੁਤੁ
 ਗਾਪਏਤਾਏਏਆਪਿਥਿਥੁਥੁਤੁ
 ਗਿਆਰਗਯੀਰਥੋਜਿਯਿਥੁਤੈ

ਬੀਜਰਾਏਅ ਹੁਗਤਿ ਕਉ ਲੁਇਰਿ ਨ ਕਉ
 ਲੁਟ੍ਹਾਏ। ਤਬ ਆਸਾਰੇ ਸ ਕੇ ਲੋਕਾ
 ਗੇ ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਹਿ। ਤਾਂ ਜੋਤ ਕੀ ਆ ਆਖੇ
 ਆਸੇਇ ਸ ਕੀ ਮੁਕਤਿ ਤਬ ਭੈ ਏ ਜਾ ਸਾਪ
 ਕੇ ਨਹ ਹੁਗਾ। ਤਬ ਆਸਾਰੇ ਸ ਕੇ
 ਤਬ ਧਰਮ ਗਿਆ। ਏ ਕੁਰ ਹੁਗਾ ਗਿਆ
 ਆਸੇ ਕੇ ਏ ਧਰਮ ਹੁਗਾ। ਏ ਤਾਏ ਤੇਰ
 ਏ ਜੇ ਕਹੀ ਐ। ਤਬ ਧਰਮ ਆ ਤੇ ਸੇ
 ਧਰਮ ਹੁਗਾ। ਤਾਏ ਕਹੀ ਆਸੇ ਧਰਮ
 ਧਰਮ ਹੁਗਾ। ਤਬ ਧਰਮ ਆਸੇ ਧਰਮ
 ਧਰਮ ਹੁਗਾ। ਤਬ ਧਰਮ ਆਸੇ ਧਰਮ

ਮੈ ਪੈਰੁ ਪਗਾਤ ਬਥਾ ਬਥੈ ਪੈਰੁ ਪਥਿ ਆਗਾਤ ਬਥੈ
 ਗੀ ਟੁਟਿਗ ਟੀ॥ ਓ ਸਜੀ ਅਕੀ ਮੁਕਤਿ ਓ ਟੀ॥
 ਤਬ ਸਾਗ ਆਸਾ ਦੇਸੁ ਆਇ ਪੈਰੀ ਪਇ
 ਆਗਾਤ ਬਥਾ ਬਥੈ ਆਗਾਤ ਬਥਾ ਗਾਗੁ
 ਮਾਗੁ ਵਿਲਿ॥ ਮਃ॥ ਮਿਲਿ ਮਾਤਿ ਪਿਤਾ ਪਿਤੁ
 ਕਮਾਇ ਆਗਾਤਿ ਨਿਕਰੈ ਤੇਲੇ ਖੁਲਿ ਖਾਇ
 ਆਗੇ ਖੁਨਾ ਸੇਜੇ ਓ ਵਡਿ ਆਈ॥ ਮਿਲੇ
 ਮਾਇ ਆਸੁ ਗਤਿ ਗਵਾਈ॥ ॥ ਮੂਰਖ ਮਨੁ
 ਕਾ ਓਕ ਰਸੀ ਮਾਣਾ॥ ਓਹਿ ਗਾਯਣਾ ਪਸੈ
 ਭਾਣਾ ਗਾਓ॥ ਤਸਿ ਸਦਾ ਸਤਿ ਪੁਖ
 ਓਈ॥ ਅਗਛੁਰੈ ਗੈਰੈ ਓਕੈ ਓਈ॥ ਸਿਧੁ
 ਓਐ ਸਿਧੁ ਪਰਿਜਾਈ ਐਕੈ ਬਾਹਰਿ

ਜੇ ਮੈ ਖਾਧੀ ਠਾਯ ਤੇ ਪਲੈ ਤੀਬੰਧੀ ਠਾਯ ਤਬ ਸੇਖ
 ਯਹੀ ਦਰੀ ਕਾਠਿ ਕੀ ਮੁਦਿ ਪਾਈ ਆਖਿ ਓਸੁ
 ਟਿਕਣੀ ਗੰਭੀਰ ਆਖੇ ਦਾਸ ਕਾ ਗੰਭੀਰ ਤੀਸ
 ਜਾਇ ਪਾਈ ਠਾਯ ਤਬ ਬਾਥੇ ਦੀ ਪੁਸੀ ਠਾਯ ਸੇਖ
 ਯਹੀ ਦਿਸਿ ਆਵੀ ਯਾ ਤਬ ਬਾਥੇ ਬੀਯਾ ਆਖਿ ਸੇਖ ਯਹ
 ਗੰਭੀਰ ਤੁਸਾਇ ਲਿਖੁ ਦਇਸੀ ਠਾਯ ਪਰਤੁ ਪੀਤੁ
 ਗੁਰ ਤਬ ਸੇਖ ਯਹੀ ਆਖਿ ਆਖਿ ਕਾਠਿ ਠਾਯ ਤਬ
 ਸੇਖ ਯਹੀ ਦੁਇ ਦਾਠਿ ਆਖਿ ਗਾਇ ਵਿਦਿਯਾ ਗਿਮਿਲਿ
 ਤਬ ਗੁਰੁ ਬਾਥੇ ਬੀਯਾ ਆਖਿ ਸਕੁ ਦਾਗੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ
 ਚਿੰਮਤਿ ॥ ਆਵੁ ਭੁਭੈ ਟੇਗਾ ਲੇਖਿ ਠਾਯੀ ਸੇਖ
 ਜੀ ਆਖਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਕਰ ਠਾਯ ਆਖਿ ਸੇਖ
 ਮਰਯਾਵੀ ਆਖਿ ਸੇਖ ਸਾਧਿ ਬਸਤੁ ਗੁਇ

ਦੁਸਰੇ ਸਭਿਅਸਾਗਾ ॥ ਕਰਤੇ ਸਭ ਕੇ ਤੇਰੇ ਜਗਿ ॥ ਏ
 ਕੁ ਸਥਤੁ ਈਰਗੀਯੋ ॥ ਜਾਤੁ ਤਾਕਿ ਯਾਹੋ ਗਾਹੁ ॥
 ਜਾਇ ਪੁਕੁਤੁ ਸੁਭਾਈ ਸੁਹਾਈਯੋ ॥ ਏਨਿਗੁਣੀ ॥
 ਸਹਸਿ ਸੰਤਿ ਸੀਸਾਗੀ ਅਖਿ ਠਾਥੇ ॥ ਏਨੀ ॥ ਆਪਿ
 ਭਗਿ ਸਾਹੁ ਤਾਇਯੋ ॥ ਜਾਗੁ ਕਾਸਥਤੁ ਸੁਣੀ ॥
 ਕੇਤਾਯਾਤੁ ਗੀਯਾ ਕੁਰਗੀ ਕੇ ਦਰੇ ਗੀਯਾ ॥ ਕੇਤੇ
 ਤੇਰੇ ਜਾਗੁ ਜੰਤਿ ਯਥਿ ਕਰਿ ਨਿਦਿ ॥ ਗੁਣੀ ॥ ਕੇਤੇ
 ਹੇਠੁ ਪਰਗਵੇਤੇ ਜਾਇ ਯਾਤਾ ॥ ਭਾਸਚੁ ਮਿਯੋ ਸ
 ਭੁਖੁ ਪਰੈ ਸਚ ਮਹਿ ਸਚੁ ਸਮਾਇ ॥ ਸੁਹਾਉ ਏ
 ਪਾਤਿ ਭੁਖੁ ਪਰੈ ਗੁਰਸਥਰੀ ॥ ਭੁਖੁ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸ
 ਚਾਪਥਿ ਸਾਹੁ ਯਾਪੇ ॥ ਏਨਿਗੁਣੀ ॥ ਗਾ ॥ ਤਖ
 ਥਾ ਜੀ ਕੇ ਏਨਿਗੁਣੀ ॥ ਯਾਸਾਇ ॥ ਏਨਿਗੁਣੀ ॥ ਯਾਸਾਇ ॥

੨੨

(170)

१६८२००॥रुगैविआसुगदाउहउवीग
 मउसिहहिहउहउसधिणीगावउगाव
 रुगैविआसुगवीगयाहउहउसपति
 आसवरुधुगाया॥३॥हिववेसिउहगैजग
 पचहगमीउउसागा॥१५८२००॥बसगसुग
 मठिबीगउगुगैआमउसिहहिहउहउ
 वभाहैआवउगावबसगसुगवीगया
 हउहउसपतिआसवरुधुगाया॥३॥हिव
 गैपचहगैजगपचहगैजगउउसागा॥१५५५२००॥
 पमसुगसिआगुधुधियगिआमउसिह
 हिहउहउवगिआवउगावपमसुग
 वीगयाहउहउसपतिआसवरुधुगा

ਥਾ॥ ਗਾਇਕ ਕੋ ਗੋਲੀ ਨ ਭੁੰਜੇ ਜਾਣਾ ਖਤਾ ਮਹਤਾਗ

॥ ੫੪੩.....॥ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੁਗੁਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਜਾਤਾ

ਮਹਤਾਗ ਦਿਖਾਇ ਦੁਖ ਪਦ ਤਾਗ ਕਰੁ ਨਾਨਕ

ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੁਗੁਗੁਰੂ ਗਾਥਾ ਦਰਦੁ ਤਾਪ

ਭਿਆਸ ਕਰੁ ਧੁਆਥਾ ਥਾ॥ ੫॥ ਗਾਇਕ ਕੋ ਗੋਲੀ ਪੰਜ

ਗਾਥਾ ਯਾਤਰੀ ਹਰੁ ਤਾਗ ॥ ੫੪੨.....॥ ਤੁਝਿ

ਭਿਆਸ ਕਰੀ ਤਾਇਕੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਹਤਾਗ ਦਿਖਾ

ਮਹਤਾਗ ਦੁਖ ਪਦ ਤਾਗ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਦੁਖ

ਭਿਆਸ ਕਰੀ ਗਾਥਾ ਦਰਦੁ ਤਾਪ ਭਿਆਸ

ਕਰੁ ਧੁਆਥਾ ॥ ੬॥ ਗਾਇਕ ਕੋ ਗੋਲੀ ਬੈਤਾਗੀ ਤਾਪ

ਪੰਛੰਤ ਹਰੁ ਤਾਗ ॥ ੫੪੧.....॥ ਗੋਲੀ ਕਰੁ ਜੁਗੁਗੁਰੂ

ਭਿਆਸ ਕਰੀ ॥ ਮਹਤਾਗ ਦਿਖਾਇ ਦੁਖ ਪਦ ਤਾਗ

ਜਾਗੀ॥ ਕੁਹਾਨਾ ਕੇਰੇ ਕਰੁ ਗੁਰੀ ਗਾਥਾ॥ ੧੮੬੭
 ਪਤਿ ਮਾਸ ਕੁਰੁ ਖੁਲਾਥਾ॥ ੧॥ ਇਕ ਕੋਰੇ ਸਿਮਰਤੀ
 ਤਾਪ ਥੈ ਤਾਪੀ ਤਤਸਾਗਾ॥ ੧੩੮੨੦...॥ ਚਕਰੁ
 ਗਰਿ ਤੁਹਿ ਸਿਉ ਗਰਿ ਮਾਸ ਤਸਿ ਦਇ ੬੮੬
 ਤਵੇਰਿ ਮਾ॥ ਕੁਹਾਨਾ ਕੇਰੇ ਕਰੁ ਗੁਰੀ ਗਾਥਾ॥ ੨
 ਤਵੇਰੁ ਪਤਿ ਮਾਸ ਕੁਰੁ ਖੁਲਾਥਾ॥ ੨॥ ਇਕ ਕੋਰੇ
 ਕ੍ਰਿਤੀ ਤਾਪ ਥੈ ਤਾਗਾ॥ ੩੩੨੨...॥ ਮਾ
 ਮਾਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਸਿਮਾਨੁ ਪਿਠਾਨਾ ਮਾਸ ਤਸਿ ਦਇ ਮ
 ਰਿਦੁ ਤਵੇਰਿ ਮਿਠਿ ਸਾਨਾ॥ ਕੁਹਾਨਾ ਕੇਰੇ ਮਾਮਾ
 ਗੁਰੀ ਗਾਥਾ॥ ੩੩੨੨ ਪਤਿ ਮਾਸ ਕੁਰੁ ਖੁਲਾ
 ਥਾ॥ ੨॥ ਨਿਰੁ ਗੁਰਿ ਥੈ ਵੇਰੇ ਵੇਰੇ॥ ਵੇਰੇ ਨਿਰਿ ਮਿ
 ਰੀਤੀ॥ ਅਗੇ ਵੇਰੇ ਪਠਿ ਕੀ ਕੀ॥ ਵੇਰੇ ਗੇ

ਹੈਂ ਹਮੇਰੇ ਆਪੇ ਆਪੇ ਕੇਰੇ ਸੇਵਾ ਦੇਵੇ
 ਹਵਾ ਪਾਣੀ ਨਾ ਨਉ ਜੁਗ ਵਾ ਮਥਿ ਮਥਿ ਕੀਨਾ
 ਅਖਰੁ ਚੁਛਿਣ ਵੀਉ ਪਰਿ ਆਨਾ ਨਕ ਨਉ ਜੁ
 ਗੁਣੁ ਹਰਿ ਆਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ਪਿਆਉਣੇ ਵੇਕ ਨਿਬਰਿ ॥
 ਤਗ ਕੋਰੀ ਚਉਤ ਹਿਲਾਖ ਬਤੀ ਸਹਜਾਗ ॥ ੧੧ ॥
 ਪਿਆਉਣੇ ਵੇਕ ਨਿਬਰਿ ॥ ਸਹਜੇ ਵਾਇ ਮਹਿ
 ਵਾਂਕੀਤਾ ॥ ਅਗੈ ਹਰਿ ਆਨਾ ਇਕ ਕੋਰੀ ਉਤਰਾ
 ਕਸਮਿ ਹਜਾਗ ॥ ੧੨ ॥ ਥਿਓ ਆਨੁ ਮਹਿ ਕਿਓ
 ਵੀਨਾ ਗੀ ॥ ਹੋਤਿ ਉਕੀ ਨੀਰੁ ਜਗੀ ॥ ਹੋਤਿ ਮੰਗਿ ਉਚ
 ਤਥੈ ਚਤੁਰ ਬਾਤਾ ॥ ਕਹਾਨਾ ਸੰਤ ਮਣੀ ਵੀ ਬਤਾ
 ॥ ਇਕ ਕੋਰੀ ਪਨੀ ਸਾਧਾ ਅਠੀ ਸਹਜਾਗ ॥ ੧੩ ॥
 ੨੦ ॥ ਅੰ ਪਰੁ ਗਮੀ ਪਕਾਰੁ ਗਵਾਇ ਆਨਾ

ਬਾਤਾ॥੫॥ਇਕਰੋਹਿੰਦਿ ਪੰਨਹਾ ਬਿਰਭੁਗਮੀਤਾ॥
 ੧੫੬੨੪੦੦॥ਗੋਬਿੰਦੁਗਮਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਕਰਤਾ॥
 ਗਾਮਿ ਮੇਲੇ ਖੁਨਿ ਗਲ ਖੁਰਤਾ॥ਬੈਠਤੁ ਚਤਾ॥
 ਹਿੰਦਿ ਸਗਤਾ॥ਕੁਟਾਨ ਕਮੰਤ ਮਏ ਸਿੰਘੀ ਬਾਤਾ॥੬॥
 ਨਕੰਨੈ ਏਲਖ ਫੜੀ ਸਹਜਾਗਾ॥੨੨੩੬੦੦॥
 ਗਤਿ ਜੁਗਮਤਿ ਗਾਏ ਗੋਬਿੰਦਾ॥ਭੈ ਪਸਿਐ ਤੋਰੇ
 ਤਨਿ ਸਿੰਦਾ॥ਹਰਿ ਪੁਜੀ ਹਰਿ ਭੋਜਾ॥ਭਾਤਾ॥ਕੁਟਾ
 ਨ ਕਮੰਤ ਮਏ ਸਿੰਘੀ ਬਾਤਾ॥੧॥ਬਾਨੈ ਏਲਖ ਫੜੀ
 ਸਹਜਾਗਾ॥੨੨੪੦੦੦॥ਕਿੰਨੈ ਜੁਗਮਤਿ ਏਕ ਬਾਤੁ
 ਬਾਨਈ॥ਕਿੰਨੈ ਰਾਗ ਰਗ ਜਟਗਈ॥ਕੀਰਿ
 ਰਸਾਧੁ ਪਾਗਿ ਖਾਤਾ॥ਕੁਟਾਨ ਕਮੰਤ ਮਏ ਸਿੰਘੀ
 ਬਾਤਾ॥੮॥ਭੁਣਾਨੈ ਏਲਖ ਬਹਤ ਹਿੰਦੁ ਜਾਗਾ॥੨੨੩॥

[illegible]

ਘੋਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਪੁਰਖੁ ਪਦਾਤਾ ਗੁਰਗਾ
 ਰਿਖੀ ਤਿਨ ਮਸੰਗਿ ਮਤਾ ਗਿਯਾਨੁ ਬੀਚਰੀ
 ਆਕ ਬਾਪੁ ਦਾਨੀ ॥ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਸੁਪਾਵੁ ਦਿ
 ਵੀ ਕਥਾ ਦਾਖਾਨੀ ॥ ॥ ਬਿਯਾਸੀ ਹਲਾਖਾ
 ਚਰਚਤਾ ਗਾ ॥ ੨੧੮ ॥ ਅਰਧ ਜੁਗਮਤਿ
 ਅਰਧ ਬੀਰੁ ਰੀਨਾ ॥ ਆਪਨੇ ਚਲਿਤੁ ਆਪੇ
 ਹੀਨੀ ਨਾਗੈ ਪਵਿਐ ਭਇਆ ਸਿਯਾਨੀ
 ਸੁਪਾਵੁ ਦਿ ਨਾਨਕ ਭੈ ਗਾਨੀ ॥ ਵਾਸਤੁ ਚਰਿਤੁ
 ਪਵਿਤੁ ਚਰਿਤੁ ਗਾ ॥ ੨੧੯ ॥ ਓਨ ਮਹਿ ਜੁ
 ਗ ਬਿਦੁ ਕਥਾ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਸੁਭ ਕਹਿ
 ਸਾਮਾਨੈ ॥ ਸੁਪਾਵੁ ਦਿ ਐਸਾ ਸੁਭ ਗਹਿ ਯਾਨੈ ॥
 ਕਰੁ ਨਾਨਕ ਓਨ ਮਹਿ ਤੇਹਿ ਰਹਿ ਯਾਨੈ ॥ ३ ॥

ਬਤਤਰਿਯਾਬਰੁਭੁਗਸੀਹਤਾਗਾ॥੧੨੮੦੦॥ਸੁ
 ਵੰਤਗਸੇਇਰਹਿਯਾਅਜੇਨੀ॥ਅੰਤਕਿਸਮੇਰੇ
 ਥਾਹਤਿਤਰਿਯਾਸੇਨੀ॥ਅਨੁਤਰਸਥਰਿਯਾ
 ਕਾਮਨੁਗਹਿਯਾ॥ਨਾਨਕਸੁਪਾਦਇਕਹਿਉ
 ਮੰਤੁਕਹਿਯਾ॥ਗਾਸਤਹਰਿਯਾਖਬਤੀਸਹਤ
 ਜਾਗਾ॥੧੨੮੦੦॥ਇਯਾਕੁਗਹਿਯਾਮਾਨਿਯਾਈ॥
 ਨਾਨਕਹਿਯਾਗੀਵਥਾਸੁਨਈ॥ਗਿਯਾਨੁਰਤਨੁ
 ਮਾਨਮਹਿਯਾਗੀ॥ਨਾਨਕਸੁਪਾਦਇਸੁ
 ਰਿਯਾਨਾਨਕਹਿਯਾ॥ਪਾਨੁਭੁਸਹਿਯਾਖਾਨੁ
 ਹਤਤਾਗਾ॥੧੨੮੦੦॥ਸੇਘਰੁਗਰੁਭਿ
 ਘਟਥਾਈ॥ਨਾਨਕਸੁਪਾਦਇਕਹਿਉ

ਭਿਯਾਈਯੋਧਿਯੋਧਿਯੁਕਤੁ ਮਨਿਯੋਗੇ॥
 ਨਕਤੀਜਤਿਮੰਤਮਤਗੋ॥੬॥ ਸਭਿਯਾਖਮੁ
 ਚਤਾਨੀਚਤਸਾਗ॥੬੦੦॥ ਇਨਿਕੁ
 ਗਯਾਪਨਾਯਾਪੁਚੀਨਾਯਾਪਨਾਪੇ
 ਯਾਪੇਯੀਵੀਨਾਗਗੈਯਿਯੁਕਾਂਮੰਜਮੁਕਯਿ
 ਯਾਨਾਨਾਕੁਪਾਏਯਿਗਗੈਯਿਯੁਕਿਯਾ॥
 ੭॥ ਯਿਯੋਕਾਯਾਖਮੇਯੁਕਤਸਾਗ॥੫੬੧੬੦॥
 ਨਿਰੰਭਿਯਾਜਗਤਿਗੁਰੁਯੁਕਿਰੰਕਾਗਾਯਾਪੇ
 ਕਥਤਾਯਾਪੇਮੁਨਾਯੋਯੁਗਾਯੀਮੁਕਤੁ
 ਜਿਮੁਮਾਨਿਯਾਈ॥ ਮੁਪਾਏਯਿਨਾਕੁਮਿਯਿ
 ਪਾਈ॥੮॥ ਯਿਕਏਨਾਯਾਖਮੁਕੁਰਮੀਯੁ

ਸਾਗਾ ੫੧੮੦੦॥ ਨਿੰਕਾ ਰੁਜੁਗੇ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਸੁ
 ਆਖੀ॥ ਸਭ ਬਿਛੁਜਾਨੈ ਅੰਤ ਰਿਜਾ ਮੀ॥ ਕਿੰ
 ਦਿਕੁ ਭਾਇੰ ਰੇ ਕਰਹੰ ਤਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਪਾਏ
 ਹਿਗਗਾ ਗਾਇਤਾ॥ ੯੦॥ ਆਗੈ ਗੈ ਵੀ ਪਉਕੀ
 ਚਾਈ॥ ਗੈ ਗੈ ਤੀ ਸਭ ਮੈ ਟੈ ਗਿਆਨੁ
 ਥੀ॥ ਚਾਹੁ ਮੀਤਾ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ਰ
 ਜੁ॥ ਗਗਾ ਰਖਹੁ ਧੀਤਾ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਕਰਹੁ
 ਗਾਇ॥ ਆਹਿ ਗਹਿ ਗਹਿ ਏਕਿ ਗੰਗਾ॥ ਨਾ
 ਨਕ ਨਉ ਜੁਗਰਹਿ ਰਹਿ ਆ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੈ
 ਸੰਗੀ॥ ੧॥ ੧॥ ੨॥ ਪਿਆਉ ਸਗੋ ਵਾਨਿ ਬਹਿ ਆ
 ਫਿਰਾ ਕੈ ਰੀਤੀ ਸਾਧਾ ਪਤੀ ਸਤੁ ਰਾਗ

੬੨੧੩...॥ ਗੋਗੋਖ ਆਜੁ ਗਕਾ ਜੋਤੁ ਸੁਖਾ ਬ
 ਦਿਵਿਉ ਗਾਗਾ ਕੀਤਾ ॥ ਅਗੈ ਗਰਚਹਿ ॥
 ਅਤੀ ਤਵ ਦਿਵਿਉ ਗਾਗਾ ਕੀਤਾ ॥ ਸੈਤਾ ਲੀਹਾ
 ਖੈਵੈ ਤਾ ਲੀਹੋ ਤਾਗਾ ॥ ੪੭੪੬...॥ ਸੈਯੁ ਜੁਗਿ
 ਕੁ ਸੈਯੁ ਬਾਇਆ ॥ ਲਾਲ ਰਤਨ ਅੰਤਰਿ
 ਪਾਇਆ ॥ ਗਮੁ ਨਾਮ ਜਪਿ ਸਭੁ ਦੁਖ ਗਇਆ ॥
 ਨਾਨਕ ਅਤੀ ਤਵ ਦਿਵਿਉ ਗਾਗਾ ਕੀਤਾ ॥ ੪੭੪੭...॥
 ਤਾਲੀ ਸਾਧਾ ਖੈਵੈ ਤੀਸ ਹਜਾਰਾ ॥ ੪੭੪੮...॥
 ਪਸੁ ਆਜੁ ਗੋਤੈ ਰਹਿਅ ਆਜੁ ਨਾਮੁ ਖ
 ਹੁਨੈ ਵੈਲੈ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆ ॥ ਗਾਗੈ ਰਹਤ ਪ
 ਸੁਕੀ ਕੀਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਅਤੀ ਤਵ ਦਿਵਿਉ
 ਸਭੁ ਬਿਧਿ ਦੀਨੀ ॥ ੪੭੪੯...॥ ਅਚਤ ਹੋਇ ਖ

ਰਾਮੀਠਕਗਾ ੩੨੨੨... ਸ੍ਰੀਜਾਮਜੁਗਸ੍ਰੀਜਾ
 ਮਥਾਨਾਇਆਦੀਨੀਤਗਭਿਨਦਿਧਿਮਾਇ
 ਆਪਾਪਿਮਾਹਿਤਿਤੁਹਿਮਿਓਕਲਿਯਾਨਾਕ
 ਹੇਹੇਮਾਨਾਮੁਮਥਿਯਾ ੩੩ਚਉਤੀਸਾਯਾਖਫੁ
 ਪੰਜਠਯਾਗਾ ੩੪ਖਫੁ... ਮਥਿਗਤਿਜੁਗਮਥਿ
 ਗਤਿਪਣਮਾਗੇ ੩੫ਮਥਿਸਥਿਕੀਨੇਦੀਏਰਿਵ
 ਗੇ ੩੬ਸਿਭਾਏਤਿਸੁਜੀਏਥਾਯੋ ੩੭ਨਾਕਮਥਿ
 ਤਏਸਿਮਥਿਸਤਿਗੁਰੇਏਯੋ ੩੮ਪਰੀਸਾਯਾ
 ਖਥਾਨੈਏਯਾਗਾ ੩੯੨੨... ਮਥਿਸੰਕਜੁਗੇ
 ਏਗਥਿਮਥਿਸੰਕਾਜਪੀਐਤਹਿਤਹਿਮਿਧਯਿ
 ਏਕਾਨਮਥਿਸੰਕਾਜਪੀਐਤਹਿਤਹਿਮਿਧਯਿ
 ਕਮਥਿਏਏਗੇਮਥਿਮਥਿਯਾ ੪੦ਚਉਏ

ਸਾਗਾ ਕਚਰਿ ਸਚਿ ਤਗਾ ॥ ਕ ੨੪੦ ॥ ਸੋਭਿਕਾ
 ਭਵਿਕਤ ਸੋਭਿਕਾ ॥ ਕੀਰਤਿ ਗਤਿ ਨਾਮ ਨਾਇਕ
 ਭਵਿਕਾ ਕੁ ਨਾਨਕ ਵਿਚਿ ਰਹਿ ਜੁਗੀ ਨਾਮ ਅਤਿ
 ਦਇਮ ਭਿਗਮ ਨਾਮ ਚੀ ਨਾਮ ॥ ਫਾਤੇਈ ਸਾਗਾ ਖਾਧੇ
 ਤਾਗੀ ਤਤਾਗਾ ॥ ਕ ੨੪੧ ॥ ਤਗਾ ਜਗਤਿ ਤੁਮ
 ਚਿਪਕਾਨਾ ਪੰਚਾਮੇਤੀ ਗਸਿ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥ ਨਦਰ
 ਹਰਪਤੇ ਅਵਰ ਸਤਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਅਤਿ ਤਵ ਦਇਲੈ
 ਸੀਮਿਤਿ ਪਾਈ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈ ਸਾਗਾ ਖਦ੍ਧ ਪੰਚਤਤਕ
 ਗਾ ॥ ਕ ੨੪੨ ॥ ਖਾਗਾ ਜੁਗ ਖਾਗਾ ਪੁਰਿ
 ਕਰਿ ਧਰਿ ਨਾਨਕ ॥ ਕ ੨੪੩ ॥ ਖਾਗਾ ਜੁਗੀ ਨਾਮ
 ਅਤਿ ਜੁਗ ਕਾ ਅਰੁ ਕੀ ਨਾਮ ॥ ਫਿਰੀ ਸਾਗਾ ਖਾ
 ਸਚਿ ਤਗਾ ॥ ਕ ੨੪੪ ॥ ਅਰੁ ਜੁਗ ਅਰੁ ਜੁਗ ਏ
 ਕੁਤ ਮਾਧਿ ਸਨ ਮਹੇ ਸਚਿ ਪਾਈ ॥ ਕ ੨੪੫ ॥

ਤੀਗਨੀ ਨਾਜਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਗੁਰੁ ਜਗ ਕੀ ਸਾਖਸੁ
 ਨਾਈ॥ ੯॥ ਆਗੈ ਗੇਰੇ ਵੀ ਪਉੜੀ ਚਲੀ॥ ਗਾ
 ਰੇ ਮਨ ਜਪੁ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗੈ ॥ ੧੦ ॥ ਸਤੁ ਰਗ
 ਨਾਗਿ ਦਿਵਾਹੁ ਏਕੁ ਬੁਝੈ ਕਹਾਵੀ ਚਹੁ ਦਹਾ॥
 ਦਹਾ ਅਦਹਾ ਸਤੁ ਆਪੇ ਕੀ ਏ ਸਤੁ ਮਾਠਿ ਆਪੇ
 ਬਸਿ ਆਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਨਦੁ ਜਗ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੇਰੇ ਸੰ
 ਗਿ ਰਸਿ ਆਗਾ॥ ਗਾਪਿ ਆਉ ਗੇਰੇ ਕਾ ਨਿਬਰਿ ਆ॥
 ਦੁਇ ਕਰੋ ਕੀ ਬਿਅਸੀ ਤਾਪ ਅਠਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਜਗ
 ੨੮੨੮੦੦॥ ਗੇਰੇ ਰਿਜੁ ਗਵਾਜੇ ਜੁ॥ ਅਤੀ ਤਦੁ ਦਿ
 ਵਿਹਿ ਗਵਾਜੀ ਤਾਪ ਅਠਾ ਅਠਾ ਗਵਾਜੇ ਜੁ॥ ਮਿਸਤ
 ਦਾਨ ਦਾਨੁ ਜਗ ਕਾ ਜੇ ਜੁ ਸੰ ਪੁਰਾ ਸਹੀ ਦੋ ਦੋ
 ਹੇ ਗੇਰੇ ਗੇਰੇ ਜੇ ਜੁ॥ ਤੇਰੇ ਹਰੇ ਕੀ ਚਉਤ ਰਿ
 ਯਾਪ ਬਤੀ ਸਹਜਾ ਰਹੈ ਦੋ ਵਾਜੇ ਜੁ॥ ੧੨ ॥ ੩੨੫॥

ਨਉ ਕੋਰੀ ਉਤ੍ਰ ਸੀਯਾ ਖਚੁੰਦੁ ਹੁੰਦੁ ਗਾ ॥ ੨ ॥
 ੨੧੦੦੦ ॥ ਹੋਰ ਕੋਰੀ ॥ ਫੁਲ ਕੋਰੀ ਇਕੀ ਸਾਧ
 ਖਤੀ ਮਹਤਾ ਗਾਗੇ ਕੋਰੀ ॥ ੬੨੧੩੦੦੦ ॥ ਹੁਇ
 ਕੋਰੀ ਬਿਯਾਸੀ ਹਾਥ ਖਾਥਾ ਚਾਈ ਹੁੰਦੁ ਗਾਗੇ
 ਕੋਰੀ ॥ ੧੨੨੨੦੦੦ ॥ ਫੁਤੀ ਹਾਥ ਕੋਰੀ ॥
 ਖਤੀ ਮਕੋਰੀ ॥ ਫੁਤੀ ਹਾਥ ਖਾਥਾ ਚਾਈ ਹੁੰਦੁ
 ਗਾ ॥ ੩੨੫੬੨੨੦੦੦ ॥ ਫੁਤੀ ਹਾਥ ਕੋਰੀ ॥
 ਫੁਤੀ ਮਕੋਰੀ ਕੋਰੀ ॥ ਫੁਤੀ ਮਕੋਰੀ ॥
 ਕੋਰੀ ॥ ਹੋਰ ਕੋਰੀ ॥ ਫੁਤੀ ਮਕੋਰੀ ॥
 ਗਾਗੇ ॥ ਫੁਤੀ ਮਕੋਰੀ ॥ ਫੁਤੀ ਮਕੋਰੀ ॥
 ਹੁੰਦੁ ਗਾਗੇ ॥ ੧੨੨੨੦੦੦ ॥ ਫੁਤੀ ਮਕੋਰੀ ॥
 ਇਯਾਸੀ ਮਕੋਰੀ ॥ ਫੁਤੀ ਮਕੋਰੀ ॥

ਸਤੁਤਿ ਅੰਤਰਿ ਮਾਨੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਜੁ ਬੋਲੇ ਪ੍ਰਸੰਗੇ ॥
 ॥ ਬਾਗੁ ਭਖਾਇ ਨੈਦੈ ਹਜਾਗਾ ॥ ੧੨੨੨੦੦ ॥ ਤੈ ਤੈ ਜੁ ਬੋਲੇ
 ॥ ੩੦ ॥
 ਤੈ ਗੁਣ ਪ੍ਰਗਟੇ ॥ ਸਤੁ ਪਰਮੁ ਆਨਿ ਰਖੇ ਸਮਾ
 ॥ ॥ ਭਿਸੇ ਤੀ ਨ ਸੰਤੋਰਿ ਦੁਰਭਿਯਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਤੇ
 ਜੁ ਬੋਲੇ ਉਕਤਿ ਆਮ ॥ ੩੮ ॥ ਆਗਾ ਖਚੁ ਸਭਿ ਹਜਾ
 ਗਾ ੮੬੪੦੦੦ ॥ ਦੁਆ ਪੁਰਿ ਜੁ ਮਾਨਿ ਤੁਹਿ ਚਤੁਰੀ ॥
 ਯੁਕਤੁ ਰਹਤੁ ਤੁਹਿ ਦੇਵੀ ਨੀਨੇ ॥ ਮਸਤੁ ਹਿਰ
 ਨੈ ਗੇਢੁ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਆ ਪੁਰਿ ਅਖਿ ਮੁਕਤੁ
 ਹਿ ॥ ੩੯ ॥ ਗੰਗਾ ਖਬਤੀ ਸਹਜਾਗਾ ॥ ੩੨੦੦ ॥ ਵ
 ਰਿ ਜੁ ਮਾਨਿ ਸਤੁ ਕਾਯਾ ਪਟਾਈ ॥ ਬੀਸੈ ਬੀਸ
 ਕਿੰਕਰੀ ਖਾਈ ॥ ਕਹਿ ਕਾਗੀ ਮਾਨਿ ਸੁਖੇ ਰਹੈ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਿ ਉਕਤਿ ਜੁ ਕਹਤਾ ॥ ਗਾਗਾ

॥ ज्ञानवासेनादिताणीं ताण्णपदीमउत्तागा ॥ ३२ ॥

मन्त्रसुगवन्तेशामन्त्रगुणधामन्त्रादीरुक्ता

॥११५८॥ उतर्वरिजुषगणपदिनैर

॥१२८३॥...॥ शुभाष्टमिवासी शुभमहाशय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ८६ ॥ वाणिज्यगवानेका ॥

ਚਰਿਤ ਪਥਤੀ ਸਹੁਤਾ ਗਾਇਕ... ਆਗੇਰ

॥ॐ नमो भगवते वासुदेवाय॥

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਦਿਉਰੇਗੇ ਗੁਰਗੋਅਖਰ

गुरुभिरादिभिरागोपायेगुरुभिराये

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

राणीसरगरहि अक्षरमषोभागैरा

ਕਰਾਨਾਉਰੀਆਵਿ ਪਰਦਿਆਨਾਨਕਹਿਉਕ

(189)

ਭਗਤੁ ਲੋਨਾ ਮੁਭਗਤਿ ਕਮਾਈ ॥ ਤੇਤੇ ਜੁਗ
 ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਪਾਦੁ ਪੁਰਿ ਕਮਾਈ ॥
 ਪੁਦੁਇ ਮਾਗੇ ਕੀ ਨੀਭਗਤਿ ॥ ਹਿੰਦੂ ਰਿਖ
 ਗਿਆਨਿ ਰਿਖੁ ॥ ਭਗਤੁ ਲੋਨਾ ਮੁਭਗਤਿ ॥
 ਨਾਨਕ ਦੁਆਪੁਰਿ ਮਾਖਿ ਸੁਣਾਈ ॥ ੬ ॥
 ਕਹਿ ਜੁਗ ਮਹਿ ਕੀਰਤਨੁ ॥ ਪਰਧਾਨੁ ॥
 ਮਾਨੁ ਮੇਸਤਰੁ ॥ ਤੁਹਿ ਸਨਾਨਾ ਕਹਿ
 ਜੁਗ ਮਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਭਗਤਿ ॥ ੭ ॥
 ੭੬ ॥ ਗੁਰੂ ਕਾ ਮਤੁਰਾ ਪਾਇ ॥ ਮਾਇ
 ਮਾਸ ਘੋਰਿ ਰੂਪ ਫੀਨਾ ॥ ਮੰਤ੍ਰਾ ਮਾਇ
 ਪੰਥੀ ਕੀ ਕਥਾ ਕਉ ਬਿਗਨਾ ॥ ੮ ॥

ਸੰਤੁ, ਨਾਨਕ ਵੇਤਾਨੀ ਗੁਰੂ ਤੇ ਮਾਜੇ ਤੀਜੇ ਤਿਉ
 ਲਾਇ। ਨਾਨਕ ਮਾਈ ਪੰਥ ਕੇ ਬਿਆਗੁ ਨ
 ਹਮੁ ਨਾਇ। ਮਾਈ ਪੰਥ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਰਗ
 ਨ ਜਾਨਿਤਾ। ਜੁਗਾਦਾ ਲੀਓ ਪਿਸੰ ਪੁਰਾ
 ਹੋਈ। ਬੋਲੁ ਹੁਣੁ ਹੁਗੁ। ਮਹਿਗੁਰੂ ਪਸ
 ਦਿ। ਤਬ ਬਾਬੇ ਦੀ ਪੁਸੀ ਹੋਈ। ਤਬ ਝੰਡ
 ਬਾਦੀ ਬਿਸਹਰੇ ਸਕਉ ਬਿਦਾ ਕੀ ਭਾ।
 ਝੰਡੇ ਬਾਦੀ ਕੀ ਮੰਜੀ ਬਿਸੀ ਯਹਰੇ ਸਦਿ
 ਚਿਤੈ। ਕਹਿ ਜੁਗਾਦਾ ਹਿਤ ਜਾਗ ਸਤ ਸੈ ਪੈ
 ਤੀ ਮਥਾ ਸਦਾ ਹਉ ਆਪੈ। ੴ੩੫॥ ਕੀ
 ਜੁਗਾਦਾ ਹਿਤ ਜਾਗਿ। ਆਖ ਸਤਾਈ ਹਤਾ

॥ ७ ॥
 गुरुमैयै ॥ ७ ॥ वगमगठिगागा ॥ ४२९२६५ ॥
 जालीमसुगवाभिरासामंतुलिपी ॥ ६ ॥
 उगुगुवाभिरासामंतुलिपी ॥ ७ ॥ ६७७७७७
 जेकुमजसिदसिवाजेकु ॥ १३७४३२००० ॥
 मंसमदसिवाजेकु ॥ ७७७७७००० ॥ मुपाद
 सिवाजेकु ॥ ६७७३०००० ॥ मतीउदसिवा
 जेकु ॥ २८२२८०००० ॥ मतिजगवाजेकु ॥ ११
 २८०००० ॥ तेतेकुगवाजेकु ॥ १२४२०००० ॥
 दमापुविसिगवाजेकु ॥ ८६४०००० ॥ व
 मिसगवाजेकु ॥ ४३२०००० ॥ उगुगुगवा
 जेकु ॥ ४३०००० ॥ सुगादालीवाजेकु ॥
 ६७७७७० ॥ मजसिदसिवाभिरासामंतुलिपी ॥

ਮੰਜਮਫਾਇਕੀਮਿਗਜਾਨਾਅਤੀਤਫਲਿ
 ਕੀਮਿਗਜਾਨਾਮਤੁਜਗਕੀਮਿਗਜਾਨਾਤੇਤੁ
 ਜਗਕੀਮਿਗਜਾਨਾਦੁਆਪੁਰਿਜਗਕੀਮਿ
 ਗਜਾਨਾਕਾਜਿਜਗਕੀਮਿਗਜਾਨਾਇਤੁ
 ਗੁਰਕੀਮਿਹਿਨਤਤੋਇਪੁਤੀਆਕਾਇ
 ਬਿਸਆਰੇਸਕੇਨਗਰਫਨਪਾਟਕੇ।
 ਤਬਥਾਥਾਅਤੇਮਗਰਾਓਥਹੁਗਥ
 ਦੇਗੇਠਾਜੇਜਾਦੇਜਾਦੇਦੁਤੀਉਜਾਇਦਿ
 ਰਿਜਾਇਪੇਠਾਤਬਉਥੈਵੇਈਮਿਐਨ
 ਠੀ।ਤਬਿਮਗਰਾਨਾਥਹੁਤੁਰੁਪਿਐ
 ਗੀ।ਤਮਗਰਾਨੇਥਾਥਿਐਸੁਤਇ
 ਤੇਗੀਭਗਤਿਨਾਮਸੀਰੁਮਸੇਭੁਲ

ਖਰੇਤੁਕੇਜੇਮੀਭਿਖਰੇਥੋ। ਓਥਹੁਗੀਗਫ
 ਓਯਾਯਸੀਤਾਫਤੀਓਜਾਸਿਦਿਓਯਾਓਪੈ
 ਓਯਾਕਰੇਖੁਦਾਓਕਾਨੈਤਾਓਕਾਨਾਓ।
 ਹੁਦਿਕੇਧੀਮੀਹੁਥੁਕਿਪੈਫਗਤਾਧਾਰਿਜਾ
 ਫਗਤਾਓਥਥਾਥੇਯਾਧਿਯਾਯਮਰਦਾਓਯਾ।
 ਤੇਰੇਨੇਕੇਧੀਨਾਹੀਯਾਫਰਾਪਹੁਤੁ
 ਓਮੀਯਾਹੁਤੁਯਾਯਾਧਿਓਮੁਜੀਕਿਓਕਰ
 ਓਮੀਯਾਹੁਤੁਯਾਓਜਾਸਿਦਿਓਯਾਓਪੈ
 ਓਯਾਯਾਓਥਥਾਥੇਯਾਧਿਯਾਯਮਰਦਾਓਯਾ
 ਯਸੀਓਜਾਸਿਦਿਓਨਾਹੀਯਾਯਸੀਫਸਦੇ
 ਫਿਓਯਾਯਸਿਥੇਯਾਓਓਓਓਯਾਫਰਾਯਾਓ
 ਥੇਥਾਥੇਯਸਥਦੁਥੇਓਯਾਯਾਯਾਯਾਯਾ

ਵਿਗਿਆਨ: ੧॥ ਰੇਵਤਿ ਕਾਨ੍ਹ ਸੁਨੈ ਤਾਈ ॥
 ਤੁਖੁ ਤੁਖਤੀ ਰਖਵੀ ਏਸੇ ਗੀਤ ਤੀਜੁ ਗਉ
 ਮਹਿ ਰਹਿ ਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਹੈ ਗੈ ਦੇਵ ਸਭੁ ਏ ॥ ੧॥
 ਤਉ ਕਾਰਿ ਸਾਹਿਬ ਗੰਗੇ ਤੇ ਰਹੈ ਦੇਵ ਸਭੁ ਏ
 ਤੇਗਾ ਮਾਯੇ ਕਰੁ ਮਾਯਾ ਨ ਤਾ ਕਹਤੁ
 ਜਾਈ ਤੇਗੁ ਤੁਕੈ ਤਾਗੁ ਤਉ ਕਾਨ੍ਹ ਰਖਿ ਮਰ
 ਮਹਿ ਰਹਿ ਤਸੀਧੇ ਤੇ ਦੇਹਿ ਦਿਯਾਇ ਭਿਰੇ
 ਸਿਰਾ ਏ ਪੀਰ ਪੈਰ ਬਰਸਾਯ ਕਸਰ ਕ
 ਵੰਗੀ ਨੁਗੀਆ ਖਾਇ ਪੇਏ ॥ ਰਾਮੁ ਕਾਨ੍ਹ
 ਸੁਖ ਸੁਖ ਸਰਸਤੀ ਮਾਯੇ ਕਪਸਿ
 ਦੇਹੁ ਰਮ ਸਿਧੀ ਏ ॥ ਤੁਖੀ ਏ ਰਹੈ

ਦਰਖਿ ਤੇਗਾਂ ਮਿਰਤੇ ਰਹੇ ਸਭ ਏ॥ ਭਾਉ
 ਕਰੀ ਰਮੀ ਪਲੀ ਖਪੀ ਸਿਖਾ ਸੁਤ ਧੇ
 ਤੀ ਕੀ ਨੀ॥ ਤੁੰ ਮਾਹਿ ਬੁਠੁ ਮੁਖਾਂ ਗੀ ਤੇਗ
 ਨਾ ਕਰਗ ਤਾ ਜਾ ਤਿ ਕੈ ਸੀ॥ ਗਤ ਬਿਥਾ ਬੇ
 ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਸਬਦੁ ਦਿਤਿ ਕਰਿ
 ਤੁਛੁ ਬੁਝੁ ਬਾਣੀ ਸਹਿ ਨਾ ਹੀ ਆਵਰੀ॥
 ਤਬਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ॥
 ਹ ਬ ਬੁਝ ਜਾਇ॥ ਤਬ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
 ਜੀ ਮੇਰਾ ਪਤੁ ਪੁਰੈ ਨਾਹਿ ਮਿਲਿ ਗ
 ਇਯੈ॥ ਮੈ ਦਿਹੁ ਬ ਬੁਝ ਜਾਇ ਨਾ ਹੀ ਸ
 ਕਰਾ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿ

ਆਚਾਰੁ ਪਿਵੈ ਸਿਸੈ ਸਦੀ ਸਾਹਿਬਾਨੀ ॥ ਅਜੀ
 ਸੈਵ ਸਦੀ ਭੀ ਨਾ ਹੀ ਜਾਇ ਸਕਦਾ ਮੇਰਾ ਭੁਖਨ
 ਲਿਖਤੁ ਮਿਲਿ ਗਇਆ ਹੈ ॥ ਹੁੰਮ ਹਰਦਾ ਹੀ ਤਖਿ
 ਬੇਬੇ ਅਖਿਆ ਮਰਦ ਨਿਆ ॥ ਹੁੰਤੈ ਨੁਕਾਈ ਬਿ
 ਨ ਮਰਦਿ ਨਾ ਹੀ ਦੇਵਾ ॥ ਭੁਸੀਆ ਹੁੰਤੈ ਤਖਿ ਮ
 ਦਾ ਨੇ ਅਖਿ ਭੁਜੀ ॥ ਹੁੰਤੈ ਕਰਿ ਭੁਸੀਆ ਹੁੰ
 ਵਾ ॥ ਹੁੰਮ ਹਰਦਾ ਹੀ ਜੀਵੈ ਦੈ ਗਲ ਹੀ ॥ ਤ
 ਬੇਬੇ ਅਖਿਆ ਮਰਦ ਨਿਆ ॥ ਇਸੁ ਹੁੰਤੈ ਘਰ
 ਖਾਠਾ ਪੁਰੁ ਲਿਖੈ ਖਾਠਾ ॥ ਲਿਖੈ ਖਾਠਾ ਇਸਕਦਾ
 ਹੀ ॥ ਪੁਰੁ ਪੁਰੁ ਪੁਰੁ ਪੁਰੁ ॥ ਤਖਿ ਮਰਦ ਨੇ
 ਖਿਆ ਜੀਭਾ ਹੁੰਤੈ ॥ ਤਮਰਦਾ ਨਾਨਾ ਖਾਠਾ ॥
 ਘਾਗਾ ਸੁਆਤੁ ਖਾਠਾ ॥ ਭੁਸੀਆ ਕੈ ਹੁੰਤੈ

ਸਭੈ ਖਾਇਯਾਈ ਭਿਰਿ ਤਖਿਆਵ ਨਿਰਿ ਨਾ ਆਵ ਨਿਪ
 ਕੁਟੁਪਾਏ ਭੀ ਬੰਨਿਯੋਈ ਮੁਤੁ ਤਖਿਆਵ ਨਿਰਿ ਨਾ ਆਵ
 ਨਿਤ ਬਿਮਰਦਾ ਨਿਯਾਖਿਆ ਭੁਭਾਗੈ ਗੋਗੀ ਤਾਖਾਵ
 ਮਰਦਾ ਨੈ ਪਾਏ ਭੀ ਬੰਨਿਯੋਈ ਮਰਦਾ ਨੈ ਭੁਭਾਗ
 ਗੀ ਤਾ ਆਖਿਉ ਸੁਕੁਟੁ ਖਾਵਾਜਾ ਮੁਠਿ ਪਾਏ ਤਾਓ ਤੈ
 ਏਯੈ ਚ ਭਿਪਇਆ ਤਬ ਬੋਝੇ ਆਖਿਆ ਸਿਯੋ ਭੋਝ
 ਏ ਮਰਦਾ ਨਿਯਾਜਾ ਭਿਪਾਤਿ ਸਹਤੁ ਪੁਆਖਿਆ ਸੀਜੇ
 ਖਾਠਿ ਸੋ ਖਾਠਿ ਏ ਪਰੇ ਪਾਏ ਬੰਨਿਯੋਈ ਮੈ ਆਖਿਆ
 ਕੁਟੁਪਾਏ ਭੀ ਬੰਨਿਯੋਈ ਮੁਤੁ ਤਖਿਆਵ ਨਿਰਿ ਨਾ ਆ
 ਵ ਨਿਸਿ ਮੈ ਮੁਤੁ ਪਾਏ ਸਿਨਿਆ ਮੇ ਗਏ ਏ ਏ ਏ ਏ ਏ
 ਗਇਆ ਤਬ ਬੋਝੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾ ਨਿਯਾਜਾ ਤੁਧੁ
 ਗਕੀ ਤਾ ਸੀਜੇ ਮੁਠਿ ਪਾਏ ਸਾਨਿ ਏ ਏ ਏ ਏ ਏ

॥ ਸਨਿਆਪੁਰਬਰਨਕਰਿਕੈਅਸਿਤਯਾਹੋਇਸਨਿ
 ਤਬਬਾਥੈਮਥੈਓਪਰਿਪੈਰੁਗਖਿਆਤਬਰੰਗਭਾਗੋ
 ਆਭਿਓਥੈਗਾਤਬਿਮਰਦਾਨੇਅਖਿਆਸੁਭਤੁਤੇ
 ਰਗਤਿਨੁਆਤੈਤੇਗੀਕਮਾਈਨੁਆਮਸੀਤਨੁਮਮੰਗਿ
 ਪਿਨਿਖਾਧਾਹੋਭਯਾਤੁਅਤੀਤਮਹਾਪੁਰਖਖਾਹਿਖ
 ਏਹਿਭਿਭਨਾਹੀਆਤੈਵਸਦੀਏਭੇਨਾਹੀਹਓਕਿਓ
 ਕਰਿਤੁਪੁਨਾਹਿਗਭਾਮਸਾਨੁਦਿਦਕਗਿਤਬਿਬਾਥੈ
 ਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਮੇਗੀਥਹੁਤੁਖੁਸੀਭਾਤੁਪੁਓਪਰਿ
 ਤੁਰਿਓਦਿਦਮੰਗਦਾਹੋਮੈਥਾਵਹਾਤਬਮਰਦਾਨੇਆ
 ਖਿਆਸੁਭਤੁਤੇਗੀਖੁਸੀਨੁਪੁਰਮੇਗੀਦਿਦਕਗਿ
 ਹਓਆਪੇਣਘਰਿਜਾਣਾਤਬਬਾਥੈਅਖਿਆਮਰਦ
 ਨਿਆਸਿਏਰਹੈਭੀਤਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਹਓ

ਉਤਾਇਵਿਗਾ ਤਖਿਘੜੀ ਉਰਸਸਤਾਇਕਰਿ ਮਹਦੈ
 ਅਗੁਰੀਤੀਜਿ ਮੈਨੂਠਕਮੁ ਠੈਣਾਪਹਿਜਾਣਾ
 ਪਹਿਰੀਖਥਹਿਐਆਵਾਇਖਾਅਸੇਭੁਆਰਮੀਜਿ
 ਉਕਰਿਐਨਿ।ਕੇਈਗਠਿਆਹੈਕਿਕੇਈਨਾਹੀਗਠਿਆ
 ਤਥਥਾਥਾਤਸਿਆਤਸਿਕਰਿਕਠਿਆਮਹਦਾਨਿਆ
 ਤੇਗਯਾਮੀਮਹੇ ॥ ਤੁਸੈਸਾਕਰਿਉਕਰਿਖਧਿ
 ਗਾਪਰਤੇਗਯਾਤਸੈਆਵਰੀਠੈਤਾਤੁਜਾਠਿ।ਮਿਥਿ
 ਆਉਪਰਤੁਤੁਆਈਅਤੈਕਾਯੁਦੇਪਹਿਭੀਜਾਵੈ
 ਅਸਾਡਾਨਾਉਹੰਈਨਾਹੀ।ਤਖਿਮਹਦਾਨਾਪੈਗਧੈਇ
 ਕਰਿਗਠਿਆਤਲਵੰਤੀਆਇਆਜਾਇਪਹਿਵਰਿਗਾ
 ਤਖਿਐਕੁਥਹਤੁਜੁਗਿਐ।ਸਭਕੇਈਆਇਪੈਗਧ
 ਏ॥ਅਤੈਸਭਐਕਆਖਿਨਿਜੈਮਹਦਾਨਾਤੁਮਹੇ॥

ਪਰ ਨਾਨਕ ਵਾਸਾ ਇਥਾ ਹੈ ॥ ਏਹੁ ਏਹੁ ਨਾਨਕੀ ॥ ਸੰਸਾਰ ਤੇ
ਇਥੋਂ ਆਇਆ ॥ ਜੇ ਆਵਦਾ ਹੈ ॥ ਸੇ ਆਇ ਪੈਸੀ ਪਵਦਾ ਹੈ ॥
ਤਬ ਮਰਦਾ ॥ ਪਰੁ ਬਹੁ ਦੇਖਿ ਕਰੀ ॥ ਕਾਹੁ ਦੇਵੇ ਦੇਵਦਾ ॥
ਗਇਆ ॥ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ॥ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਦੀ ਮਾਤਾ ॥ ਗੋਲੇ ਨਾਚ
ਮੰਡੀ ॥ ਆਗੀ ਬੈਠਾ ॥ ਗੁਰ ਗੁਰ ॥ ਬੈਠਾ ॥ ਗੁਰ ਗੁਰ ॥ ਬੈਠਾ ॥
ਮਰਦਾ ॥ ਨਿਯਮਿ ਬਾਛੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀ ਖਬਰਿ ਦੇ ॥ ਹੈ ॥ ਤਬ ਮ
ਰੇ ਦੇਵੇ ਦੇ ਲੋਕ ਜੇਹੇ ॥ ਸੋ ਗੋਲੇ ॥ ਸਭਾ ॥ ਕੁਪੁ ॥ ਦੁਇ ॥ ਗੋਲੇ ॥
ਤਾ ਮਰਦਾ ॥ ਨਿਯਮਿ ਬਾਛੁ ॥ ਏ ਜਾਬਾਬਾ ॥ ਸੁਨਾਤਾ ॥ ਨਿ
ਮੁਰਿ ॥ ਆਹਤਾ ॥ ਤੁਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ॥ ਆਹਾ ॥ ਇਹਿ ਮੈ ॥ ਨੁਪਦਾ ॥
ਖਬਰ ਨਾਨਕੀ ॥ ਤਬ ਪਤੀ ॥ ਇਕੁ ਬੈਠਿ ਕਰਿ ਮਰਦਾ ॥ ਏ
ਹਿ ॥ ਗੋਲੇ ॥ ਆਹਤਾ ॥ ਤਬਿ ਬਾਬੇ ਦੀ ਮਾਤਾ ॥ ਆਖਿਆ ॥ ਭਾਈ
ਦੇ ॥ ਏਹੁ ਜੇ ਤੁਹ ॥ ਤੇ ਦੇਵੇ ॥ ਇਹੁ ਜੇ ਗਇਆ ॥ ਸੇ ਪਾਸੀ ॥
ਹੀ ॥ ਤਾ ਮਾਤਾ ॥ ਏਹਿ ਖਤੀ ॥ ਏਹੀ ॥ ਕੁਪੁ ॥ ਪਤੀ ॥ ਕੁਪੁ ॥

ਠਿਆਈਐਕਿਸਿਵਹੁਆਇਮਰਦੇਨਨੁਆਇਸਿਆ॥
 ਤਾਆਖਿਓਤੁਮਰਦਾਨਿਆਮੈਨੁਨਕਸਿਲਾਇ॥ਤਾ
 ਮਰਦਾਨਾਪਕਰਿਗਠਿਆਓਥਹੁਰੇਗੇਆਏ
 ਆਏਜੇਕੋਹਤੁਓਪਰਿਆਏ॥ਤਾਥਾਥਾਥੈਰਾਏ
 ਤਥਾਥੈਰੇਰੇਮਭਾਤੇਮਰਦਾਨਾਏ॥ਤਥਾਥਾਥਾ
 ਇਕਰਿਧੈਗੀਪਇਆਤਾਮਾਤਾਗੀਥੈਗੁਗਵਹਿ॥
 ਸਿਰੁਮਿਓਤੁਆਖਿਓਤੁਓਏਗੀਓਏਗੀਬੇਦਾ
 ਹਓਤੁਪੁਇਟਹੁਏਗੀ॥ਤੇਰਾਓਇਟਹੁਏਗੀ॥
 ਰੇਰੇਰਸਾਇਟਹੁਏਗੀ॥ਸਿਥੇਤੁਠਿਰਦਾਏ
 ਓਸੁਥਾਓਇਟਹੁਓਏਗੀ॥ਤੁਪੁਨਿਯਾਕੀਤੀ॥
 ਮੈਨੁਆਪਣਾਮੁਹੁਇਖਾਇਓ॥ਤਥਾਥਾਮਭਾ
 ਕਾਏਤੁਦੇਖਕਰਿਗੁਤੁਏਏਏਇਗਇਆ॥

ਲਹੈ ਸਿਧ ਭਿਕ ਗੀਅ ਹਰ ਸਿਧੀ ਤਥਾ ਹਿਮ
 ਤਥਾ ਪਦੇ ਸਿਧੀ ਹੀਅ ਗੋਗ ਪੀਤਥਾ ਮਾਤਾ ਅਖਿ
 ਥਾ ਚਤੁਰ ਪਾਤਿ ਤਥਾ ਬੇਅਖਿ ਆਮਾਤਾ ਤਥਾ ਹਿ
 ਆਤਾ ਤਮਾਤਾ ਅਖਿ ਆਬੇਤਾ ਤੁੰਦਿਤ ਖਯੈ
 ਹਰਿ ਆਪੈ ਤਥਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬੇਅਖਿ ਆਮਾਤਾ
 ਨਿਯਾਗ ਬਾਬੁਦ ਜਾਇ ਤਮਾਤਾ ਨੇਗ ਬਾਬੁਦ
 ਜਾਇ ਆਬਾਬੇ ਸਬਦੁ ਵੀਤਾ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਮਃ ॥ ਸਭ ਹਰ ਸਿਧੀ ਹਮ ਨਿਯਾਗ ਸੁੰਦਿ ਆਸਾ
 ਏ ॥ ਖਟੁਰ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਿ ਬੇਲ ਨਾਮਾ ਹਰੁ
 ਕੀਏ ॥ ਵਤੀ ਤਮਾਤਾ ਤੁਰਾਓ ਭਿਕੁ ਜਾਕ ਭਿ
 ਰਿਕੇਗੇ ॥ ਮਾਤਾ ਤੇਰੁ ਪਦੁ ਖੁਸੀ ਖੁਆਭਾ
 ਸਿਤੁ ਖਯੈ ਤੁਰ ਪਾਇ ਮਾਮਾਤਾ ਮਹਿ ਚਲਾਇ

ਬਿਕਾਗਾਗੁਭੁਤਬਹਿਮਿਤਾਕਤਿਅਗਾਇਭੁ
 ਪਿਕਾਗਾਗੁਭੁਤਗਿਨੈਵਪੜੇਪਉਗਾਤਬ
 ਬਾਬੇਪਉਕੀਦੁਜੀਆਪੀਪੈਨਤੁਰਤਮਨੁ
 ਰਤਾਮੁਪੇਦੀਸਤੁਦਾਨਾਨੀਲੀਸਿਆਭੀ
 ਕਦਾਕਗਦੀਪੈਨਤੁਪਰਸਿਆਗਾਕਮ
 ਗਵੰਧੁਮੰਤੋਖਕਾਪਨੋਥਨਤੇਗਾਨਾਭੁ॥੨॥
 ਮਾਗੋਭੁਪੈਨਤੁਪੁਸੀਖੁਆਗਾਸਿਤੁਪੈਪੈ
 ਤਨੁਪੀਲੀਐਮਨਮਹਿਚਲਭਿਕਾਗਾਗੁਭੁ
 ਤਬਬਾਬੇਕਾਗੁਨੁਖਬਹਿਭੋਈ॥ਤਕਾਗੁਪੈ
 ਕੈਚਕਿਕਰਿਆਇਆਗਾਗਾਇਆਤਬਬਾਨੀ
 ਆਇਪੈਗੀਪਇਆਗਾਨਮਸਕਾਰਕੀਤੇਸੁ॥

ਤਬ ਕਾਲੁ ਆਗੈ ਭਗੁ ਕਰਿ ॥ ਤਬ ਕਾਲੁ ਕਰਿ ॥
 ਨਾਨਕ ਤੁਧੈ ਕੈ ਚਰਿ ਕੈ ਪਹਿ ਚਲਾ ॥ ਤਬ ਕਾਲੁ
 ਨਾਨਕ ਕਰਿ ॥ ਪਿਤਾ ਸੀ ਪੈ ਕੈ ਮੈ ਕੈ ਮਿਤ
 ਹੀ ਆਵੇ ॥ ਤਬ ਕਾਲੁ ਪੁਰੁ ਕੀਤੀ ਸੀ ਆਖੀ
 ਘੋੜੇ ਪਾਖ ਗੁਮੈ ਸਾਖ ਤਬ ਫੁਟੇ ਤੇਗੀ ਦ
 ਟਿ ॥ ਤਬ ਸਤੀ ਸਤੀ ਮਾਟੀ ਸੰਗ ਬੰਦੁ ਰੁਪ
 ਤਾਵੇ ਸੇਠੇ ਸੇਪ ਤਿਉ ਪਗੈ ਕਰਿ ਮੁਤੇ
 ਗਮੈ ਗੀਤ ॥ ੩ ॥ ਥਾਥਾ ਹੋਰੁ ਨਾ ਪੁਸੀ
 ਪੁਸੀ ਗਾਇਤੁ ਲੀਨਾ ਤਨੁ ਪੀਤੀ ਮੈ ਮਾ
 ਮਹਿ ਚਲਾ ਹਿਥਿ ਕਗਾ ਗਏ ॥ ਤਬ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ
 ਕਰਿ ॥ ਥਾਥਾ ਹੋਰੁ ਨਾ ਪੁਸੀ ॥ ੪ ॥

ਅਗੁੰਮੇਗੈਗਿਆਤ੍ਰੈਦੁਖਿਰਪਿੰਦਮਾਇਗਾਏ॥
 ਤੇਗਪਗਵਹੈਭਾਤ੍ਰਿਮਾਭੁਭੁਮਤੈਜੇਤ੍ਰਪੁੰਡਾ
 ਏਸੀਤੋਘਰਿਸਾਏ॥ਤਬਦਿਹਿਥਾਥੇਰਭੁਖੀ
 ਪਭੁੰਜੀਆਖੀ॥ਅਗਮਰਹੁਪੁਸੀਆਨਾਮ
 ਕੀਨਰਹਿਤੇਗੀਪਗਵਹਾ॥ਉਕਮੁਸੈਈ
 ਤ੍ਰਪੁੰਡਾਏਸੀ॥ਉਗਾਭਤੁਭੁਤੁਮਪਾਗਾ
 ਨਾਨਕਸਾਚਾਪਾਤਿਸਾ॥ਉਪੁਛਿਨਕਰੈਕੀ
 ਚਾਗਾ॥ਗਾਥਾਥਾਉਸਦੇਪੁਸੀਖੁਆਗਾ
 ਸਿਤੁਸੁਤੇਤਨਪੀਸੀਐਮਾਨਮਹਿਚਲ
 ਓਥੇਕਾਗਾਤਥਿਯਿਹਿਕਾਭੁਆਖਿਆਥਚ
 ਤੇਗਸੀਉਸਿਤੁਗਾਏਖਟੋਓਆਪੈਤੁਮੈ

ਨੂਰਖਿ ਜੋਆਖਹਿ ਤੋਹੁ ਦੀਏ ਹੁਕਮੀ ॥ ਭਾਗੀ ਸੀ
 ਹਿਰਾ ਸੀ ॥ ਅੰਬਰ ਨਾਹਿ ਦੀਏ ਹੁਕਮੀ ॥
 ਤਬ ਥਾਥਾ ਬੋਲਿਆ ॥ ਸਬਦੁ ਆਗੁ ਸੁਭਾਇ
 ਚੰਦੁ ॥ ੫ ॥ ਸਿਰਿ ਕੀਆ ਭਿਰਿ ਰੇਖਿਆ ਜਗੁ
 ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਦਾਨਿ ਤੇਰੈ ਪਇਨਾ ਨਾਨਕ
 ਮੁਖਿ ਚੰਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਚੰਦੁ ਦੀ ਪਾਇਆ
 ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਕੈ ਰੂਪੁ ਅੰਧੇਰਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ॥
 ਗੁਣੀ ਫੁਲਾਏ ਨਾਹਿ ਸੇਧ ਪਰਖਿ ਮੇਰੇ
 ਵੇਗੁ ਲਾਇਆ ॥ ਦੀਏ ਹੁਕਮੁ ਸੁਭ ਮੇਰੇ
 ਰਸ ਬੰਦੀ ਗਇਆ ॥ ਸਿਰਿ ਕੀਆ ਭਿਰਿ ਰੇਖਿਆ
 ਆਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਤਉ ਬਲਿਯ

ਸੀਸਾਨਾਮੀਤਾ ਅਭੀਤਾਸਿ ਨਾਮੇਤੀਮਨੁ
 ਗਤਿਅਉਤੁਲਾਇਅਤਾਨੀਤਾਅਤਿਤੁਲਾਇ
 ਲੀਤਾਸਿ ਨਾਮੇਤੀਸੇਸਾਨਾਵਿਉਦੀਸਰ
 ਭਿਅਸਿ ਨਾਨਾਵਿਅਭਿਅੰ ਤੇਭਿਅੰ
 ਜੀਅਸੇਤੀਗਤਿਅਭਿਅੰਸਰਗੁਰੁਅਭਿਅੰ
 ਤਨਾਭੀਕੇਇਉਭਿਅੰਤੀਤਾਨੀਤਾਤੁਭਿਅੰ
 ਲਿਭੀਸਾਨਾਸਭਿਅੰਗੇਅਮੀਤਾਨਾਨਾ
 ਸਭਿਅੰਸੁਭੀਏਨਿਮਣੀਏਸੇਸੁਭਿਅੰ
 ਦਸਮਭਿਅੰਨਾਨਾਵਸਾਨਾਸੁਭਿਅੰਗੇ
 ਪਦਾਭਿਅੰਗੀਭੁਟੇਨਾਨਾਗੁਰੁਕੇਭਿਅੰ
 ਵਿਦੁਸਾਨਾਕੇਭਿਅੰਸੁਭਿਅੰਗੀਸਾਨੇਭਿਅੰ

ਤੁਹਿ ਸਾਜਾ ਪਿਸਾਇ ਕੀ ਸੋ। ਸਾਇ
 ਕੀ ਸੋ ਗੁਣ ਕੇ ਗੰਢਿ ਅੰਗੁ ਤਰਾਸੀ
 ਪਸਿ ਪਟ ਬਰਕਿ ਅੰਗੁ ਬਰਕਾ ਪਟਾਪਿ
 ਕੁਮਾਰੀ। ਸਿਥੈ ਜਾਇ ਬੀਠੀ ਐ ਕਾਕਰੀ
 ਐ ਤੁਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਸੀ। ਗੁਣ ਕਾ ਤੁਹਿ
 ਸੁਭਾ ਕਹਿ ਵਾਸੁ। ਸਾਧਿਕ
 ਗੈਰਿ ਸੁਭਾ ਪੀਐ ਤੁਹਿ ਕੈ ਨਾਕੇ ਟੀਕਾ
 ਖੜਿ ਸੁਪਤਿ ਜਾਈ ਐ ਜਗੁ ਭੂਲ ਜਾਉ
 ਟੀਕਾ ਜੋ ਤੁਹਿ ਭੂਲ ਜਾਇ ਕੀ ਐ ਸਾਧਿਕ
 ਰਤਾ ਕਿਉ ਭੂਲੈ। ਮਨ ਮੰਗਿ ਮਾਨੁ ਰਖੁ
 ਵਿਆਹਾਨੁ ਤਰਿ ਕਾਇ ਉਮਿ ਲੈ। ਦੁਹ

ਰਿਹਿਤਾਜਗਿਬਿਧਤਾਨਾਨਕਸਤੁਸੇਈ॥
 ਆਖਿਕਹੈਬਿਸੁਆਖੀਐਤੁਕਹੈਨਕੇਈ॥
 ਗਗਾਤਬਥਾਥਾਧਿਆਧਿਤਾਜੀਮਾਤਾਜੀ॥
 ਓਤਬਿਧਤਾਪੁਰਖੁਹੈ॥ ਓਹੁਕੁਲਦੇਵਿਓ
 ਨਹੀ॥ ਜਿਉਸਿਸੰਜੋਗੁਕੀਤਾਹੈਸੇਤਲਾਕੀ
 ਤਾਹੈ॥ ਤਮਾਤਾਧਿਆਥਰਤੁਓਹਿਚਾ
 ਲਾਮਾਵਾਈਯਾਵੇਤੁ॥ ਓਹਿਸਿਯਾਸੰਜੋਗੁ
 ਬਣੈਗਾ॥ ਸਿਤੁਓਹਿਮਿਲਾਹਿਗਾ॥ ਤਬਥੇ
 ਸਥਤੁਕੀਤਾ॥ ਗੁਮਾਗੁਮਾ॥ ਧਿਵਹੁਗਤੀ
 ਸਰਤਾ॥ ਨਉਖਸਮਕਾਲੇਹੁਧਿਆਵਰ
 ਸਗਹਿਯੇਰਿਸਾਨਿਰਥਪਾਏ॥ ਸਿਨਾਤੇ

ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿ ਆਇ ਨ ਕਉ ਸਦਿ ਮਿਓ ਹੁ
 ਥਾਥਾ ਮੈ ਕਰਮ ਹੀ ਤੁਥੁ ਸਿਆਹਾ ਨਾਮੁ ਨ
 ਪਾਇਆ ਤੇਗਾ ਮੀਧਾ ਤੁਰ ਮੁਕੁੰਗਾ ਮਨੁ ਮੇ
 ਗਾਗਹੁ ਭੀ ਸਾਨੁ ਕੀਤੇ ਤੁਖ ਪਾਗਯੇ ਪੁਕੁ
 ਥਿਓ ਥੇ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ਸੁਖ ਥੇ ਕੇਤੁ ਪਾਯ
 ਗ ਲੇਤੁ ਪੀਤੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਧਿਆਇ ਦੁਖੁ ਆ
 ਕਾਰਿ ਆਇ ਦੁਖੁ ਮਿਓ ਆ ਕਾਰਿ ਆ ਮੇਲੁ
 ਸਾਭਿ ਥੁ ਸੇ ਸ ਲਾਹੀ ਯੈ ਸਿਧਿ ਕਰਿ ਰੇਖਿ
 ਆਖੋ ਭਾਗੁ ॥ ਕਾਸੀ ਜੋਗੀ ਮਿਓ ਦੁਖੁ ਤਿਓ
 ਕੀਤੇ ਭਗਾਇ ਜੋਗੀ ਮਿਓ ਦੁਖੁ ਤੇਗਾ
 ਕ ਕੀ ਸੇ ਜੋਗੀ ॥ ॥ ਤੁਥੁ ਥੇ ਥੇ ਆਖਿਆ

ਬਾਬਾ ਜੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਅਸੀਂ ਜੋ ਆਏ ਹਾਂ ਸਿੱਖ
 ਹਿੰਦੂ ਆਇਸਾ ਪੁਰਤੁ ਸੀ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ
 ਮੰਨਿ ਲੈ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਉਦਮ ਹਾਤ ਬਮਾਤਾ ਕ
 ਹਿੰਦੂ ਬੇਦਾ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖ ਉੱਕਰਿ ਤੈਵੇ
 ਜੋਤੁ ਬੁਝਤੀ ਵਹੀ ਉਦਮੀ ਕਰਿ ਕੈ ਆਇਆ ਹੈ
 ਤਬ ਬਾਬੈ ਕਹਿ ਆਮਾ ਮਾਤਾ ਤੁਬ ਚਨੁ ਮੰਨੁ ਤੈ
 ਸੰਤੋਖੁ ਆਇਗਾ ਤਾ ਮਾਤਾ ਚਪ ਕਰਿ ਹੀ ਤ
 ਬਸੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਉਥੇ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ ਗਈ ਚਨਾ
 ਉਦੇਖ ਕਰਿ ਉਤਾਹਿ ਉਤਾਹਿ ਪੈ ਚਲਿ ਆਪ
 ਦਰਦੇ ਸਦਿਉ ਆਇ ਨਿਕਲਿ ਆਪ ਦਰਦੇ
 ਕੇ ਸਤਿ ਨਿਉ ਜਾਹਿ ਥੀ ਓਥੈ ਆਇ ਬੈ ਰਾਮ ਰ
 ਦਾਨਾ ਨਾਇ ਆਪਾ ਪਦ ਕਪੀਰੁ

ਸੇਖਠਗੀਦੁਬਾਤਿਸਕੈਤਖਤਿਸੇਖੁਇਹਮੁਖਾ
 ਤਿਸਕਾਇਮੁਗੀਦੁਸੁਥਕੈਵੈਏਯੋਯਕਤੀਆਚੁ
 ਏਯੋਯਾਇਆਥਾਤਿਸਕਾਨਾਉਸੇਖੁਕਮਾਯੁਥਾ
 ਸੇਖੀਗੇਖੁਰਥਗਥੇਵੀਆਯਕਤੀਆਚੁ
 ਏਯੋਯਾਇਯਾਨੇਖੈਤਾਨਾਕੈਕੈਯੋਯਥਾਥਾਯੋਯਥਾ
 ਨਾਇਏਥੈਏਯੋਯਾਤਮਥਾਥੈਯੋਯਥਾਥੈਯੋਯਥਾ
 ਯਾਥਾਥੈਯੋਯਾਥੈਯੋਯਾਥੈਯੋਯਾਥੈਯੋਯਾਥੈਯੋਯਾ
 ਯਾਥਾਥੈਯੋਯਾਥੈਯੋਯਾਥੈਯੋਯਾਥੈਯੋਯਾਥੈਯੋਯਾ
 ਤੀਯਾਥੈਯੋਯਾਥੈਯੋਯਾਥੈਯੋਯਾਥੈਯੋਯਾਥੈਯੋਯਾ
 ਯੋਯਾਥੈਯੋਯਾਥੈਯੋਯਾਥੈਯੋਯਾਥੈਯੋਯਾਥੈਯੋਯਾ
 ਯੋਯਾਥੈਯੋਯਾਥੈਯੋਯਾਥੈਯੋਯਾਥੈਯੋਯਾਥੈਯੋਯਾ
 ਯੋਯਾਥੈਯੋਯਾਥੈਯੋਯਾਥੈਯੋਯਾਥੈਯੋਯਾਥੈਯੋਯਾ

ਗਇਆ ਅਰੁ ਰਖੀ ਮੁਖੀ ਜੀਉ ਇਸ ਰਬਾ ਬੀਰ
 ਉਤਕ ਮੁਖੀ ਜੀਉ ਜੀਉ ਉਥੇ ਤੁਝਿ ਰਿਖਾ ਬੈਠਾ ਮੁਖ
 ਹਰਾਏ ਨੁਹ ਕਮੁ ਠੇਕਾ ਜੀਉ ਸਹਿ ਕਥਿ ਰਿ
 ਦੇਹਿ। ਤਾ ਮਹਾਏ ਸਹਿ ਕਥਿ ਰਿਦਿ ਤਾ ਬਮੁ
 ਲਿਖਿ ਲੈਏ ਇਕਾ ਜੀਉ ਕੁਝ ਲਕੜੀਆਂ ਚੁਣੀਆ
 ਬੀਆਂ ਸੇਈ ਪਿਠਿ ਕਰਿ ਸਾਧਾ ਮੁਖੀ ਤੇ ਸੁਪਾਪਟ
 ਦਿਖਾਇਆ ਲਕੜੀਆਂ ਸੁਇ ਕਰਿ ਜਾਇਆ ਪੁ
 ਏ ਪੀਰ ਕਥਿ ਸਾਧਾ ਮੁਖੀ ਤੀ ਮਸਾ। ਤਾ ਅਖਿ
 ਓ ਸੁਪਾਹ ਸਾਧਾ ਮਤਿ ਮੈ ਨੁਹੇ ਕੁਖ ਦਾਇਰ
 ਪਿਆਰ ਸਿਉ ਆਏ। ਤਾ ਪੀਰ ਕਥਿ ਆਕ ਮੁਖਿ
 ਬਿਬਤੁ ਮਿਲਿਓ। ਤਾ ਕਮਲਿ ਕਥਿ ਆਪੀ ਹਸ
 ਲਾ ਮਤਿ ਮੈ ਲਕੜੀਆਂ ਚੁਣੀ ਗਇਆ ਬਾ

ਉਸਕੈ ਨਹਿ ਇਕੁ ਰਥਾ ਥੀ ਯੋਗ ਤੇ ਨਾਉ ਨਾਨਕ
 ਕੁਹੈ ਸਾਧਾ ਪਦੇ ਸੋਹਿਕ ਆਖਦਾ ਹੈ ॥ ਤਥਾ
 ਪੀਰ ਆਖਿਆ ਥਾ ਚਾਕੋ ਟੀ ਤੈਰੀ ਬੈਤੁ ਸਿਖ
 ਆਗ ॥ ਤਥਾ ਕਮਾਇਆ ਆਜੀਵੀ ਪੀਰ ਸਾਧਾ
 ਤਿਉ ਕੁਥੈ ਤੁਸੈ ਨੋਰੀ ਹਮਲੁ ਆਖੀ ॥ ਤ
 ਕਮਾਇਆ ਆਖਿਆ ਜੀਉ ਤੁਥਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੇ ਆਪੇ
 ਪਈ ਕਾਮ ਆਖਿ ਉਪਰਿ ਲੇਖੁ ਭੀ ਤੁਥਾ ਏਕੈ
 ਕਹੂੰ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਜਾ ਕਹੈ ਕੁੰ ॥ ਤਾ ਪੀਰ ਆਖਿਆ
 ਥਾ ਚਾਕੋ ਸਮਝਿ ਉਥਿ ਨਾਨਕ ਇਸ ਬੈਤੁ ਦਾਖਿ
 ਆਨਾ ॥ ਤਾ ਕਮਾਇਆ ਆਖਿਆ ਪੀਰ ਸਾਧਾ
 ਤੈ ਨੋ ਸਤੁ ਕੁੰ ਸਨੈ ॥ ਤਾ ਪੀਰ ਆਖਿਆ
 ਥਾ ਚਾਕੋ ਸਾਧਾ ਆਖਿਆ ॥ ਤਾ ਇਉ ਬੈ

ਤੇਏ ਭਿਸਦੀਦੁਰਦੇਖਾਏ॥ ਓਹੁਖੁਦਾਇਚ
 ਠਕੀਹੁਏ॥ ਮੈਨੁਭੀਲੈਚਾਹੁ॥ ਓਸਿਤਾਖੁਦਾ
 ਏਦੀਆਗਾਯਾਕਰੀਆਹਨਿ॥ ਤਬਸੇਖੁਬਿਕ
 ਹਮੁਸੁਖਵਾਸਇਚਕਿਰਹਿ॥ ਆਕਮਾਹੁਨਾ
 ਲਿਹੀਤਾ॥ ਆਵਦਾਮਛਦਾਰੋਹਤਿਉਉਪਰਿ
 ਆਇਆ॥ ਜਾਦੇਖੈਤਾਥਾਥਾਥੈਠਾਏ॥ ਤਬਸੇਖੁਬਿ
 ਹਮੁਖੁਦਾਇਖੜੋਏ॥ ਆਖਿਓਸੁਨਾਨਕਸਾਹਮੁ
 ਆਯੋਕਮਾ॥ ਤਬਹੁਰੁਥਾਥੈਅਕਏਆਆਯੋਖੁ
 ਮਮਸਾਹਮਾਪੀਸੀਸਾਹਮੁਤਿਆਈਯੋ॥ ਖੁ
 ਦਾਇਅਸਾਨੁਸਿਹਰਵਾਨੇਏ॥ ਤੁਸਤੁਦੀਦਾ
 ਹੁਪਾਇਆ॥ ਤਬਏਨੋਓਨੋਰਸਤਪੇਸੀਕਰਿਥ
 ਹਿਗਇਏ॥ ਤਬਪਹੀਪੁਛਣਕੀਤਾਏਨਾਨ

ਕਤੇਗੇ ਕੁਥੈ ਤਸਵਿਕਿ ਹੈਗਾ ਭਿਆਨਾ ਮਾਸਾ ਮਾਸਿ
 * ਸਵਿਕਿ ਕਤੇਗਾ
 ਸਿਆਤਾ ਰਿਸਦੀ ਦਾਹਦੇ ਖਾਏ ਤਥਾ ਥੇ
 ਸਿਆਤੀ ਭਿਆਨਾ ਨਿਵਾਜ ਸਤਿ ਏਏ ਭੀ
 ਤੁਸਾਰੀ ਦਾਹੁ ਪਇਆ ਤਥਾ ਪੀਰ ਕਹਿਆ
 ਨਾਨਕ ਵਿਸੁਥੈ ਤਦਾ ਥੇ ਭਾਨੁ ਦੇ ਹਿ ਤੁਜੇ
 ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿਹਾ ਨਾਨਕ ਤੁਜਾ ਕਾ ਹੈ ਕੁਝ
 ਭੇਦੁ ਸਾਧਿਓ ਤੇ ਦਇਹ ਦੀ ਕੇਹੜਾ ਸੇਵੀ
 ਤੇ ਕੇਹੜਾ ਦੀ ਤੁਝ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਇਕੋ ਤਿਕ
 ਹੈ ਪਰ ਤਿਤੁ ਆਖਦੇ ਹਨਿ ਜੇ ਲਾਸਾ ਵਿਚ
 ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸਾਰੀ ਮਾਨ ਆਖਦੇ ਹਨ
 ਜੇ ਲਾਸਾ ਵਿਚ ਸਹੀ ਹੈ ਆਖਦੇ ਖਾਕਿ ਸੁਣ
 ਰਿਸਹੀ ਕੇਹੜਾ ਮੁਖਿ ਸੁਣਿਓ ਅਨੁਸਹੀ

ਕੇਹਾ ਤਬ ਥੋਥਾ ਨਾਨਕ ਰਿਆ ਜੀ ਭੈ ਸਾਹਿ
 ਭਉ ਕਾ ਭਇਆ ਭੈ ਸੈਏ ਤੁਜਾ ਹੋਇ ਮਯੋਕ
 ਤੁਜਾ ਕਾ ਭੈ ਸੈਏ ਭੈ ਸੈਏ ਮਹਿ ਜਾਇਓ
 ਕੇਸਿ ਮਹਾ ਨਾਨਕ ਜੋ ਜਾਇ ਬਹਿ ਰਹਿ ਮਾਮ
 ਭੈ ॥ ਜਾਤ ਬਾਇਓ ਮਾਯੋਕ ਬੋਧੇ ਤੁਜਾ ਤਬ ਪੀਰ
 ਪੁਛੁ ਵੀ ਤੁਜਾ ਪਾਇ ਪੋਟੇ ਪਾਪ ਸਿਰ ਗੰਧ
 ਲਜੀ ਪਹਿਰੇ ਭਾਸਿ ਗੀਏ ਸੀਸੁ ਪਾਈਐ
 ਸੇਈਏ ਸਕਰੇ ਭਾਤ ਬਠਿ ਰਿਗੁ ਬਾਧੇ ਰਖ
 ਬੁਝਿ ਤੁਜਾ ਕਾਇ ਪੋਟੇ ਪਾਪ ਜਾਗਿ ਕੇ ਮਾਯੋਕ
 ਪਹਿਰੇ ਰਹਿ ਭਾਪਿ ਗੀਏ ਸੀਸੁ ਪਾਈਐ
 ਜੇ ਲਿਤੁ ਗਏ ਬਾਇਓ ॥ ਘਰਿ ਜੀ ਮੁੰਦਰੇ
 ਪਹਿਰਿ ਤੁਜੇ ਸਮਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਯੋ

ਆਦਿ ਨਾਨਕ ਏਸੇ ਨਾਨਕ ਤਿਸੇ ਵੇਗੇ ॥
 ਜਾਣੁ ਜਾਣੁ ਬਾਬ ਬਾਬੈ ਤਾਤਾ ਪੀਰ ਪੁਰਖ ॥
 ਕੀਤਾ ਜਾਨਿ ਕਾਨੀ ਧੀ ਨ ਕਹਿ ਆਵਤੀ ॥
 ਧੀ ਗਈ ਆਪਾ ਪਰਿ ਕੁਝ ਵੀ ਗੋਰ ਪਈ ਤੈਸੇ ॥
 ਤਿਥਾ ਆਈ ਆਪਾ ॥ ਤਬ ਬਾਬੈ ਜਾ ਬਾਬੈ ॥
 ਤਾ ਜਾਨਿ ਕਾਮ ਪਰਿ ਕੁਝ ਨੀ ਮਾਤ੍ਰ ਦਰੁ ॥
 ਕਾਨੀ ਮਾਤ੍ਰ ਕੁਸੁ ਪਾਸੇ ਗੁਣ ਤੇ ਬਨਿਤ ॥
 ਸੁਰਗੈ ਵਾਨਾ ਕਾਵ ਆਵ ਗੁਣ ਮੁਖਾ ॥ ਤਾ ॥
 ਏਹੀ ਪੀਰ ਪੁਰਖ ਕੀਤਾ ਜਾਨਿ ਕਾ ਕਵਰ ॥
 ਸੁਆਖ ਕੁਵਰ ਕੁਵਰ ਕੁਵਰ ਕੁਵਰ ਕੁਵਰ ॥
 ਤਾ ਕਵਰ ਕੁਵਰ ਕੁਵਰ ਕੁਵਰ ਕੁਵਰ ਕੁਵਰ ॥
 ਆਵੈ ਕੁਵਰ ਤਾ ॥ ਤਾ ਪਰਿ ਬਾਬੈ ਜਾ ਬਾਬੈ ॥

ਸਲੋਕਾ ਨਿਵਰਤੁ ਸੁਆਧਿਵਤੁ ਗੁਣਸਿਧਾ
 ਮਣੀਆ ਮੰਤ੍ਰਾ ਏਤੈ ਤੈਵੇ ਵਸਿਕ ਹਉਸਿਤੁ
 ਵਸਿਆ ਏਵੰਤੁ ॥ ੧ ॥ ਸੇਵਕ ਹੋਵੈ ਤਕੀਰੰਤੁ
 ਤੇਜਾ ਕੋ ਹਉਨਾ ਨਾਨਕ ਸਤੇ ਸਹੀ ਆਵੇ ਭਿਕ
 ਭਿਕੇਤਿ ਤੇਜੀ ਪਹਿਉਨੀ ॥ ਜਾਥੈ ਥੈ ਹੁਜਾਥਾ
 ਨਿਤਾਗਤਾ ਧਿਭਿ ਪੀਠਿ ਆਖਿਆ ਨਾਨਕ ਮੈ
 ਹੁਏ ਕੁਰਾਤੀ ਜੀਵੀ ਹੋ ॥ ਓਹੁ ਕੁਰਾਤੀ ਮੈ ਨੁ
 ਹੀ ਸਿਸਰਾ ਕੁਰਾਤੀ ਮੀਰ ਲਾਲ ਹੋਵੇ ॥
 ਇਹ ਜੋ ਕੁਰਾਤੀ ਹੈ ਤਿਸ ਦੇ ਅਗਿਤਾ ਵਰਕ
 ਸਦੇ ਹੋ ॥ ਆਤਮਾ ਮੀਰ ਲਾਲ ਵੈ ਹੋਤਾ
 ਹਾਲਾਤੁ ਹੋਵੇ ॥ ਮੈਨੂੰ ਓਹੁ ਕੁਰਾਤੀ ਦਿਹਿ ਸਦਾ
 ਕੁਰਾਤਾ ਹਾਲਾਤੁ ਹੋਵੇ ॥ ਤਬ ਥਾਥੇ

ਵਾਧੁਇਤਾਪੀਰਜੀਲਾਈਐਸਾਮਲੋਕਾਮਲਿਕ
 ਕਾਤੀਸਚੁਸਚੁਸਾਗਾਘਾਤਤਤਿਸਕੀਘ
 ਰਾਪਗਾਮਲਿਕੀਸੁਇਲਾਇਲਿਕਾਇ
 ਗੁਣਕੀਬੇਕਤਿਸੁਇਲਿਸਮਾਇ॥ਤਿਸਕਾ
 ਰੁਠਾਏਸੇਖਾਲੋਹੁਭੁਨਿਕਬਾਦੇਖੁ॥
 ਤੇਇਤਾਨਾਨੁਲਗੇਤਵਿਜਾਇ॥ਨਾਨਕਰ
 ਰਿਦੀਰਾਗਸਮਾਇ॥੧॥ਜਾਇਓਕਾਤੀਬਾਥੈ
 ਦਿਤੀ॥ਤਾਪੀਰਸਿਉਭਿਰਿਯਾਮਾਖਿਉਨੁ
 ਏਹਏਹਪੁਰਾਇਕਾਪਿਆਗੈ॥ਪੁਰਾਇ
 ਏਹੀਨਿਦਰਸਕੀਤੀਐ॥ਤਾਭਿਰਿਪੀਰਿ
 ਕਰਿਯਾ॥ਨਾਨਕਤਿਕਪੁਰਾਇਕੀਏਹਸੁ
 ਏਇ॥ਆਸਾਨੋਏਹਮਖਸੁਰੁਏਐਜਿ

ਏਹੁਤੁਬਖੁਤੁਨੀਨਾਹੀ॥ ਅਤੇਤੁਭਿਕਿ
 ਕੁਆਖਰਾਹੈ॥ ਏਖਾਖੁਦਾਇਰਾਸਹੀਕੁਤੁਕਦ
 ਏਕਹਸੀ॥ ਤਬਥਥੇਅਖਿਆਮਹਦਾਨਿਆਰ
 ਥਥੁਦਸਾਇ॥ ਤਮਹਦਾਨੇਥਥੁਦਸਾਇ॥
 ਗੁਆਸਾਕੀਤਾ॥ ਥਾਥੇਸਾਕੁਦਿਤਾ॥ ਸੋਲ੍ਹੇ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅਸਾਕੀਵਾਹਮਹਾਨਾ॥ ੧॥
 ਸੋਲ੍ਹੇ॥ ਥਾਥਿਹੀਗੁਰੁਆਪਣੇਦਿਉਤਾ੩੧
 ਸਰਦਾਗਿ॥ ਸਿਨਿਮਾਣਸਤੇਰੇਏਤੇਕੀ
 ਏਕਹਤਨਾਨਾਹੀਵਾਹਾਜੇਸਉਚੰਦਾਉ
 ਗਵਹਿਸੁਰਾਚੜਹਿਹਜਾਗਾ॥ ਏਤੇਰ
 ਨਾਣਹਿਦਿਆਗੁਗਥਿਨੁਪ੍ਰੇਰਮੀਯਾਗਾ॥
 ਨਾਨਕਗੁਰੁ॥ ਨਚੇਤਨੀਮਨਿਆਪਣੇ

ਚੇਤਾ ਫੇਰੇ ਫਿਰਾ ਬੁਝਾਤੁ ਸਿਉ ਸੁੰ ਫੁਲੈ ਰਹਿ
 ਖੇਤਾ ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਦੁਇ ਆਕਰੁ ਨਾਨਕ ਸਭ
 ਨਾਨਿ ਘਲੀ ਅਨਿ ਘੁਲੀ ਅਨਿ ਥਪੁਕੇਰੀ
 ਤਨ ਦਿਲਿ ਸੁਆਹਾ ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੀ ਏ
 ਆਪੁ ਸਾਸਿ ਕਰਿਆ ਪੀਏ ਹਉ ਭੁਨਾਓ ਨੂਹੀ
 ਕੁਰਗਿ ਤਿਸੀ ਸਾਕਰਿਆ ਸਤੁ ਹਿੰ ਚਾਉ ॥ ੨ ॥
 ਤਕਰ ਤਾ ਆਪਿ ਤੁੰ ਤੁਸਿ ਦੇਵਹਿ ਕਹਿ ਧਿ
 ਸਾਭਾ ਤੁੰ ਜੋ ਦੇਈ ਸਭ ਸੁੰ ਦੇਲੈ ਸੀ ਸਿਉ
 ਕ ਵਾਉ ॥ ਕਰਿਆ ਸਤੁ ਹਿੰ ਚਾਉ ॥ ੧ ॥ ਪਉ
 ਤੀ ਆਨ ਭਉ ਏਈ ਆਏ ਤੁਪ ਹਥਾਇ ॥ ਤ
 ਬਧਿਹਿ ਪੀਰੁ ਭਉ ਭਿਖੜਾ ਏਯਾ ਆਇ ਰਸ
 ਤਪੈ ਸੀਕੀ ਤੀਯਾ ਮੁਆਖਿ ਭਉ ਨਾਨਕ

ਤੁਧੁ ਪੁਰਾਇ ਪਾਇਆ ਹੈ ॥ ਤੁਧੁ ਮਗੁ ਪੁਰਾਇ
 ਵਿਭੇਤੁ ਨਾਹੀ ॥ ਪਰ ਤੁਸਿ ਹਰ ਦਾਨੁ ਤੇ
 ਜੇਕਰ ਸਾਡੀ ਭੀ ਪੁਰਾਇ ਨਾਲਿ ਹੋਇ ਆਇ ॥
 ਤਬ ਥਾਥੇ ਮਾਧਿ ਮਾਸੇ ਪਥੁ ਮਤੇ ਸੀਖੇ
 ਪੁਰਾਇ ਨਿਥਾਇ ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਾਧਿ ਮਾਸੇ
 ਜੀ ਥਰੁ ਰੇ ॥ ਤਬ ਥਾਥੇ ਕਹਿ ਆਸਾਇ
 ਥਰੁ ਰੇ ॥ ਤਬ ਸੇਖੁ ਭਿਖਾਰੀ ਮਾਸੇ ॥
 ਥਾਥੇ ਸੇਖੁ ਦਿਖਾਇ ॥ ਥਾਥੇ ਭੀ ਭਿਖਾਰੀ
 ਮਾਸੇ ਦਿਖਾਇ ॥ ਪੁਰਾਇ ਮਾਸੇ ॥ ਕਹੁ
 ਪੁਰਾਇ ਮਾਸੇ ॥ ਕਹੁ ਪੁਰਾਇ ਮਾਸੇ ॥ ਪੁਰਾਇ
 ਮਾਸੇ ॥ ਗੋਰੁ ਦਿਖਾਇ ॥ ਗੋਰੁ ਦਿਖਾਇ ॥ ਗੋਰੁ
 ਮਾਸੇ ॥ ਗੋਰੁ ਦਿਖਾਇ ॥ ਗੋਰੁ ਦਿਖਾਇ ॥

ਕੀਰਤਨਾਤਿ ਸਕੀਤੁ ਗੀਵਿਜਿਤਾਇ ਗਠਿ ਮਾਧਾ
 ਉਪਦਰਸੀ ਕੇਰੀ ਭਾਗਤ ਬਥਾ ਜਾਇ ਪਰ
 ਠੰਢਾ ਮਾਧਿ ਠੰਢੇ ਟਕਰੀ ਗਠਿ ਗਠਿ
 ਦੇਹਿ। ਤਬ ਟਕਰੀ ਗਠਿ ਗਠਿ ਜੁ ਕੀਤਾ ਮਾਧਿ
 ਠੰਢੇ ਜੀ ਮੇਰਿ ਮੁਖ ਮੁਖ ਜਾਇ ਗਠਿ
 ਦੇਹੈ ਨਿ। ਪਰ ਪੁਰਾਇ ਰਾਗ ਮੁਖਿ ਠੰਢੇ
 ਜੇ ਮਾਨ ਮੀਟੀ ਸੁਗਠਿ ਨ ਰਹਿ ਮਾਧਿ
 ਤਾਉ ਬੈ ਗਠਿ ਮਾਧਿ ਟਕਰੀ ਗਠਿ ਗਠਿ
 ਪਰ ਗਠਿ। ਤਬ ਬਥਾ ਬਥਾ ਮਾਧਿ ਸਥਤੁ
 ਗਠਿ ਪਰ ਮਾਧਿ ਗਠਿ ਮਾਧਿ ਸਥਤੁ ਜੀ
 ਉਤਪਤੁ ਠੰਢੇ ਬਾਗਿ ਤਪਿ ਤਪਿ ਪੈ
 ਬਹੁਤੁ ਟਕਰੀ ਗਠਿ ਤਤੁ ਨਿਥਾਣੀ ਟਕਰੀ

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
 धर्मो रक्षति रक्षितः ॥ २ ॥
 सत्यमेव जयते ॥ ३ ॥
 अहंकारं त्यज ॥ ४ ॥
 अनादिमममृतममृतं ॥ ५ ॥
 अनादिमममृतममृतं ॥ ६ ॥
 अनादिमममृतममृतं ॥ ७ ॥
 अनादिमममृतममृतं ॥ ८ ॥
 अनादिमममृतममृतं ॥ ९ ॥
 अनादिमममृतममृतं ॥ १० ॥
 अनादिमममृतममृतं ॥ ११ ॥
 अनादिमममृतममृतं ॥ १२ ॥
 अनादिमममृतममृतं ॥ १३ ॥
 अनादिमममृतममृतं ॥ १४ ॥
 अनादिमममृतममृतं ॥ १५ ॥
 अनादिमममृतममृतं ॥ १६ ॥
 अनादिमममृतममृतं ॥ १७ ॥
 अनादिमममृतममृतं ॥ १८ ॥
 अनादिमममृतममृतं ॥ १९ ॥
 अनादिमममृतममृतं ॥ २० ॥
 अनादिमममृतममृतं ॥ २१ ॥
 अनादिमममृतममृतं ॥ २२ ॥
 अनादिमममृतममृतं ॥ २३ ॥
 अनादिमममृतममृतं ॥ २४ ॥
 अनादिमममृतममृतं ॥ २५ ॥
 अनादिमममृतममृतं ॥ २६ ॥
 अनादिमममृतममृतं ॥ २७ ॥
 अनादिमममृतममृतं ॥ २८ ॥
 अनादिमममृतममृतं ॥ २९ ॥
 अनादिमममृतममृतं ॥ ३० ॥

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਰਬ ਰਤਾ ਗਾ ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਸਿਰ
 ਰਹਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਖਿਉ ਮੁਖ ਰਾਨਿ ਆ ॥
 ਰਬਾ ਬੁਝ ਜਾਇ ॥ ਤਮਰ ਦਾ ਨਰਬਾ ਬੁਝ
 ਇਆ ਗਗਨ ਉੜੀ ਕੀਤੀ ॥ ਬਾਬੇ ਸਬਦੁ ਉ
 ਠਾਇਆ ॥ ਮ: ॥ ਮਨ ਕਰਤਾ ਪਰਦੇਸ
 ਆਖਿਉ ਸਿਧੀ ਲੈ ਤਰਿਆਇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ
 ਪੁਰੈ ਪਾਇਆ ਗਹਿ ਮਿਲਿਆ ਪਿਆਰ
 ਆਇ ॥ ੧ ॥ ਮਨ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਗੁਰੂ ਪੁਰ
 ਖੁਸ਼ਿਆਇ ॥ ਰਤਾਇ ॥ ਮਨ ਕਰਤਾ ਬੀ
 ਰਾਗੀਆ ਤਰਿ ਮਨ ਮੁਖਿਆਇ ॥ ਸਿਖੈ
 ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਲੈ ਤਰਿਆ ਪੇਲੇ ਦੇਵਤਾ ॥

॥ मानवगुणानि विविक्तानि भवन्ति ॥
 उक्तमैव हि पातयति यः पतिरिति पित्र
 गदिदृष्टिर्न च पाति ॥ ३ ॥ मानवगुणानि मे
 प्रीतिमाह विविदैर्भक्तिर्गुणानि ॥ उच्यते
 विवेकान्न च दीर्घगतिर्न च उच्यते पाति ॥ ४ ॥
 मानवगुणानि मे प्रीतिमाह नैव हि उच्यते
 विवेकान्न च दीर्घगतिर्न च उच्यते पाति ॥ ५ ॥
 गुणमेव उच्यते पाति ॥ ६ ॥ मानवगुणा
 न्मुनीन् मेव पातयन्ति ॥ उच्यते पाति ॥ ७ ॥
 प्रीतिर्न च दीर्घगतिर्न च उच्यते पाति ॥ ८ ॥
 मानवगुणानि मे प्रीतिमाह नैव हि उच्यते

ਰਭਰਮੁਗ ਬਇਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੁਗੁਰਿ ਪੁਰਿ
 ਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮੈਲੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਾ
 ਕਰਤਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਇਕੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿ
 ਖਿ ਮੁਖੁ ਦਇ ॥ ਇਹੁ ਮੇਰੁ ਮਾਇਆ ਪਸਰਿਆ
 ਅੰਤਿ ਸਥਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਇ ॥ ਪਾਸ ਨ ਕਰਤਾ
 ਮੇਰੇ ਸਾਜ ਨਾ ਹਰਿ ਬਹੁ ਚੁਲੀਆ ਪਤਿ
 ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਗ ਪੈ ਨਾਇਆ ਹਰਿ ਆਪਿ
 ਲੀਆ ਗਲਿ ਲਾਇਆ ॥ ਪਾਸ ਨ ਕਰਤਾ
 ਰਮੀ ਨਿਆ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਕਾਰਕ ਮਾਇਆ ਗੁਰ
 ਆਗੈ ਕਰਿ ਜੋਰੁ ਜੀਤ ਨਾਨਾ ਨ ਕਰਤਾ ਹਰਿ ਮਿ
 ਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਦਾਸ ਕ੍ਰਮ ਸਰ ਕਰੇ ਹੁਕਮ

ਗੁਰੂਤਲਗਰੀਤਾ॥ ਬਾਬੈ ਸਬਦੁ ਭਾਇ
 ਆਗਾਗਇਸਾ॥ ਮ: ੧॥ ਸਿਨਿਕੀ ਆਤਿਨਿ
 ਰੇਖਿ ਆਸਿ ਆ ਕਹੀ ਯੋਗੇਤਾਈ॥ ਆਪੇ
 ਜਾਣੈ ਕਹੈ ਆਪਿ ਸਿਨਿਦਾਈ॥ ਭਾਈ
 ੧॥ ਗਇਸਾਪਿ ਆਗੇ ਕਾਗਇਸਾ॥ ਸਿਤੁਸ
 ਦਾਸੁ ਭੁਭਈ॥ ਗੁਰੂ॥ ਸਿਨਿਕੀ ਕੰਤੁ
 ਗਇਆ ਸਾਧੇਵੇਤਾਈ॥ ਭਧਪਦੁ
 ਰੇਸਿਰੁਪੁਟੈ ਰਾਬੈ ਬਿਦਿਤਾਈ॥ ਸਾਧੁ
 ਰੇਤਾਣਾਨਾਮਿਐ ਰਾਬੁ ਚੁਕੈ ਗੀ ਸਾਗੀ
 ਤਾਇਰਿਪਿ ਆਗਾਈ॥ ਰਾਬਾਏਈ
 ਧੁਗੀ॥ ਸ਼ਾਕੰਤੁਲੀ ਆਸੇਤਾਈ ਮੈਓ

ਫਾਧਈ ਏਯਾਸੇਗੁਰਮੁਖੁ ਫਾਧਈ
 ਵੈਜੀ ਦੇਸੁਧਰੇਯਾਸਿਗੀਸਥੀਸੁਤੁ
 ਗਇਯਾਤਿਨਿਪੁਦੁਰਗੀਜਾਏਯਾਪਾਇਯਾ
 ਗਾਥੇਗੀਤੀਕਰਉਗਿਉਗੀਪੈਥਕਤਏਯਾ॥
 ਪੁਕਮੁਪਫਾਏਗਾਨਕਗਉਚੈਦੁਯਾ
 ਏਯਾਗੁਰੁਕਾਮਕੁਰਾਮਨਿਕਰੈਤਉਕੁ
 ਨਗਉਧਾਏਯਾ॥ ਫਾਨੋਦਿਯਾਮਿਯਿਯਾਸੇ
 ਮਿਯਿਗਉਯਾ॥ ਮਿਯਿਯਾਕਤੀਮੈਰੇਸੇਏ॥
 ਜੇਥਉਤੇਗਉਚੀਮੈਥਤੀਮੇਯਾ
 ਤੇਏਯਾ॥ ਯਤੁਮਿਯੈਫਾਨਿਧਾਤਕਉ
 ਲਿਏਏਯਾਫਾਥਯਾਏਯਾਯਪਸਦੀ

ਜਾਣੀਐ ਤਉ ਮਾਨਤਉ ਪਾਇਆ ਪਾਨਤ
 ਕੀ ਤਉ ਖਿਖਿਰੁ ਸਾਗਰ ਜੇਇ ॥ ਹਮੀ ਅਤ
 ਏ ਮੁਸਕਰਤ ਬੁਧੁ ਉਪਛਾਏ ॥ ੧੭ ॥ ਅਪਿ
 ਉਪਾਇ ਜੋਗਾਨ ਕਰੁ ਮੁਕੁ ਤੁਮ ਮਾਇਆ ਸ
 ਤੇ ਸਤ ਜੇ ਮਿਲਿ ਗਏ ਮਾਮਗ ਪਦੁ ਪਾਇ
 ॥ ੧੮ ॥ ਤਬ ਪਾਗਲ ਕਰਮ ਗਏ ਤਉ ਗਿਗੇਰ
 ਮਸਾਨਾ ਨਾਕ ਕਰਹਿ ॥ ਤਬ ਗੁਰੁ ਬਾਬੁ ਕਰਹਿ
 ਗਏਰ ਗਤਿ ਮਾਗਿ ਫਿਟਿਟਾਏ ਫਿਰਿ ਰੇ ॥
 ਸੈਰ ਪੁਰਿ ਸੰਤੋ ਭਾਈ ਰਾਇ ਕਰਹਿ ਮਾਗੈ ਪ
 ਰਾਣੀ ਪਰੀ ਵੀ ਵਡੇ ਤੇਰੇ ਤਿਨਿ ਮਾਰੁ
 ਬਾਬਾ ਗਿਰੁਫੁ ਫਕੀਰੁ ਕੀ ਬਾ ॥ ਪਰੁ ਪਾਇ

ਆਗੂ ਬੋਧਾਓ ਬੇਬਾਬਾ ਜਾਇ ਵੈ ਠਾਗਾ ਤਾਖਬ ਹਿੰ
 ਮੈ ਨਾਹੀ ਥੀ ॥ ਅਤੇ ਯਕੀਨੁ ਖਆਜ ਜਾਕੀ ਤੇ
 ਤਬ ਬਾਬਾ ਓਹਿ ਖੜੋਓ ਠਾਗਾ ਯਕੀਨ ਨਾਲੇ ॥
 ਤੋਨਾ ਨਾਲੇ ਮਹਾਨਾਨੀ ਤਾਜਾਇ ਸੁਆਲੁ
 ਪਾਇਆ ਪਰਸਆਲੁ ਕਿਨੇ ਮੰਨਿਓ ਨਾਹੀ ॥
 ਤਬ ਬਾਬਾ ਬਹੁਤੁ ਕਹੈ ਪਿਓ ਠਾਗਾ ਆਖਿਓ ਸੁਮ
 ਹਰਾਨਿਆਰ ਬਾਬੁ ਦਸਾਇ ॥ ਤਾ ਮਹਾਨੈ ਰਬ
 ਬੁਦਸਾਇਆ ਗੁਣੈ ਲੰਗੁਕੀ ਤਾ ਬਾਬੇ ਸਬਰ
 ਓਹ ਠਾਇਆ ਕਹਹੁ ਦਿਓ ॥ ਸਬਦੁ ਮਃ ॥ ਸੈਸੈ
 ਆਇਖ ਸਮਝੀ ਬੰਦੀ ਤੈਸਕ ਗੀਆ ਨਾਹੀ
 ਲਾਗਾ ਪਾਪੁ ਜੀਵੈ ਕਾਬਾਨੁ ਪਾਇਆ ਜੋਗੀ
 ਮੰਗੈ ਰਾਹੁ ਦੈ ॥ ਸਹਸੁ ਪਰਮੁ ਤੁਹਿ

ਦਿਖਾਯੋ ਏਕੁ ਤੁਹਿ ਰੋਪਿ ਪਾਨੁ ਏਕਾਗਿ
 ਕਾਜੀਆ ਬਾਮਣੀ ਗਾਭਰੀ ਆਗਦੁ ਪੈ
 ਸੈ ਤਨੁ ਏਕਾਗਿ ਮੁਸਾਧ ਮਾਗੀ ਆਪੁ ਰਹਿ
 ਤੇ ਬਾਕਸਟ ਮਹਿ ਰਹਿ ਮੁਦਾਇ ਏਕਾਗਿ
 ਜਾਤਿ ਸਾਤੀ ਤੇ ਹਰਿ ਰਹਈ ਆਪੁ ਏਕਾਗਿ
 ਲਿਖੈ ਏਕਾਗਿ ਆਪੁ ਨ ਕੋਸਿ ਏਕਾਗਿ
 ਨਾਨਕ ਤੁਕਾਰੁ ਪਾਇ ਏਕਾਗਿ ਮਹਿ
 ਕੇ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਗੈ ਮਾਸ ਪੁਰੀ ਵਿਚਿ ਆਖਿ
 ਮੇਰਾ ਸਿਰਿ ਏਕਾਗਿ ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਏਕਾਗਿ
 ਦਿਖਿ ਏਕਾਗਿ ਕਾਇਆ ਪਤੁ ਪਤੁ ਪਤੁ
 ਸੀਤਿ ਰਮੁਦੁ ਸਮਾਨੁ ਸੀਥੈ ਆਮਾ

ਗਸਤਿਬਸਚਤ ਪਾਵੁਸੁ ਸਚ ਕਾਨਿਆ ਭੁਕ
 ਰੇਗੁ ਅਮੋਗਾ ਆਦਿ ਅਭਤੇ ਜਾਨਿ ਸਤਾਨ
 ਵੈਰੋਗ ਭੀ ਉਚ ਸੀਮਰ ਕਾ ਚੇਲਾ ਸਚ ਕੀ ਥੀ
 ਦੀ ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਸਚੁ ਸੁਣਹਿ ਸੀ ਸਚ ਕੀ
 ਏਹਾ ਆਸੀਏ ਹੁਸਬਦੁ ਥਾਥੈ ਕੀਤਾ ਤਹਿ
 ਬਿਗਮੁ ਮੈ ਵੈਰੀ ਨੀ ਗੇਹਿ ਪਿਨਿਆਇ ਆਖੈ
 ਮਿਨਿਆ ਆਖਿ ਭਉ ਮਿਭਰ ਵਾਨੇ ਹੁਯੋ ਸਭ
 ਦੁਗਜ ਥਕਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੇਠੀ ਐ ॥ ਤਬ ਥਾਥੈ
 ਆਖਿਆ ਸੁਆਮੀ ਹੁਇ ਹਿਰਦੇ ਤੇਗੁ ਨਿਆ
 ਹੁਇ ਵੀਹੀ ਭਾਪੁ ਭੁਭਾਇ ਮਿਨਿਆ ਹੈ ਸੇਧ
 ਸਿਮਿਆ ਹੈ ॥ ਪਰੁ ਥਾਥੈ ਸੇਧੁ ਭੁਭੁ

ਟੋਭੈ ਟੋਭੈ ਬੈਆਪਣਾ ਕੁਟੰਬੁ ਲੈਕਸਿ
 ਹਿਓ ਬੈਰਾਣਾ ਠੀਕੈ ਬੈਰਾਣਾ ਤਾ
 ਮਾਗੀਆਂ ਤਬ ਭਭੁ ਬਾਮੁ ਟੁਕੁ ਬਾਮੁ
 ਇਕ ਬਿਭਾਉ ਕੇ ਸਾਧੈ ਗਇਆ ਭੁਜਾਇ ਇਹਿ
 ਜਾਇ ਬੈਰਾਣੀ ਬੈਰਾਣੀ ਨਹਿ ਸੁਭਾਉ
 ਈਓ ਬੈਰਾਣੀ ਪਤਸਾਹੁ ਪਇਆ ਸਿ
 ਭੁਪਇਆ ਭਿਉ ਸੈਦ ਪੁਰ ਮਾਰਿ ਭਿਉ ਮਾਮੁ
 ਪਸਿਗਿਓ ਸਭ ਮੋਹਾ ਭਿਉ ਸੁਸਾਹ ਮਾਨਿ
 ਸਭਿ ਕਤਲਾ ਮਕੀਤਾ ਪੁਰਾਣੇ ਦੇਹੁ ਭੈ
 ਇਸੇ ਹੀ ਮਾਰ ਬੈਰਾਣੀ ਸਭ ਦਿਵੀਤੀ ਪਠਾ
 ਟੁਕੁ ਗਾਮੁ ਪੁਰਖਾਣਾ ਗਜ ਬੁਠਾ ਅਸਾ
 ਖੁਦਾਇ ਮੇਰੇ ਟੁਕੁ ਗਾ ਟੁਕੁ ਗਾ ਮੁਠਿਅ

ਖੁਦਇਆ ਘਰੀ ਗਦਾਯਾ ਗਧਿਆ ਖੁਦਇਆ ਖੁਦਇਆ
 ਜੋਤੁ ਘਰੀ ਗਦੇ ਦਿਲਿ ਠੰਦੀ ਠੰਦੀ ਸਾਈਯ
 ਗਦਾਠੈ ਪੁਰੁ ਮੇ ਘਰੀ ਕਵ ਵਰੁ ਠੈ। ਸਿਮਿਠਗ
 ਪੁਰੁ ਬਤਿ ਦਿਲੈ ਠੰਡੀ। ਕ ਮ ਸੁਆਯਾ ਯਾਤੀ। ਸਿ
 ਦ ਕ ਸ ਖੁਗੀ ਦਿਲੈ ਠੰਡੀ। ਪੰਚ ਭੂਆ ਤਪਾਈ
 ਕੀ ਤੋਠੀ। ਧੁਰਾਨੇ ਸੀਤੀ ਠੰਡੀ ਕਰਿ ਦੇ। ਏ
 ਕ ਗਣਾ ਨਿਮ ਮਦਿਲ ਸਾਦਿਕ ਠੈ ਖੁਦਇਆ
 ਗਦੇ ਸਾਠੈ। ਸਿ ਘਰੀ ਗੁਰੁ ਠੈ। ਇਸ ਕੀ ਧੀ
 ਦੇ ਠੰਡੀ ਲੀਨੀ ਠੈ। ਜੇ ਕੋ ਚੁਫਾਨ
 ਦਿਲੈ ਘਰੀ ਗੀ ਕਾਰੇ ਖੁਕਰੈ। ਠੰਡੁ ਮੁਸਲ
 ਮਾਨੈ ਗਜਾ ਘੁਟ ਘੁਟ ਘੁਟਿ ਸਕੀ ਮੇ ਘ

ਕਰਣੀ॥ ਕਰਮ ਨਾਹੀ ਬੀ ਰਹਣਾ॥ ਤਬ ਥਾ
 ਅਤੇ ਮਰਦ ਨਾ ਬੰਦਿ ਦਿਹਿਆ ਏ ਮੈ ਰੁਪ
 ਕੀ॥ ਤਬ ਮੀਰਖਾ ਨ ਮੁਗਾਯੈ ਕੋ ਭਿਰਤੀ॥ ਤ
 ਬ ਮੀਰਖਾ ਨਿ ਮੁਗਾਯੈ ਆਖਿਆ ਨਿ ਨ ਗੇ
 ਆਤਾ ਈ ਨਿ ਚਾਹੁ॥ ਤਬ ਥਾ ਥੋਰੇ ਸਿਰਿ ਪੰਤ
 ਮਿਲੀ॥ ਅਤੇ ਮਰਦ ਨੇ ਨੁਪੇੜਾ ਪਕੜਾਇ
 ਆ॥ ਤਬ ਥਾ ਥੋਰੇ ਲਿਯਾ ਸਥੰਦੁ॥ ਗੁਰਮੁਖੁ॥
 ਮ॥॥ ਮੁਖਿ ਖਰੀ ਦੀ ਯਾਹੋ ਗਾਯਾ ਮੇਰਾ ਨਾਉ
 ਸਭਾਗਾ॥ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਚਨੀ॥ ਹਿੰਦਿਕਾ ਦਾ ਸਿਤ
 ਹਾਇ॥ ਅਤਿ ਤਲਾਗਾ॥॥ ਥਾ ਥਾ ਤੇਰੇ ਲਾਹੇ
 ਆਰਤ ਗਾਈ॥ ਸਾਭਿਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨਾ ਮੇਰੇ

ਆਸਾਈ ਗੁਰੂ ਆਸਾਈ ਪਿਉ ਆਸਾਈ ਮੇਰਾ
 ਭਉ ਆਸੇ ਵਾਸਾਇਆ ਆਸਾਈ ਨ ਚੈ ਆਸਾ
 ਗੈਏ ਤੇਰੀ ਭਰਮ ਭਿਕਰੁ ਭਿਕਰੁ ਭਿਕਰੁ ਭਿਕਰੁ ॥੫॥
 ਬਿਤਾਪਾ ਥੋਕਾ ਥੋਕਾ ਥੋਕਾ ਥੋਕਾ ਥੋਕਾ ਪੰਥ
 ਦਿਸਾ ਦਾਪ ਥੋਕੇ ਥੋਕੇ ਪੈਰ ਮਠੇ ਦੁਸਪਤ
 ਗਏ ਗਏ ਦਾ ॥੩॥ ਭੁਭੁਗ ਮੀਨਾ ਨੁ
 ਆਸਾ ਬਖਸਿਤੁ ਪੁਇ ਭਿਆਈ ॥ ਅਦਿ
 ਜੁ ਗਦਿ ਨ ਆਪ ਭਿਦਾ ਤੇ ਤੁਪ ਭਿਨੁ ਮੁਕਤਿ
 ਨਾਪਾਈ ॥ ਆਤਮਾ ਮਰਦਾ ਨ ਆਸੁ ਕੀਤਾ ਆ
 ਖਿਓ ਆਸੀ ਇਨਾ ਦੇ ਬਖਿਰਿਆ ਦਰਤੀ ॥
 ਜਿਥੈ ਗਏ ਉਥੈ ਭੈ ਆਪੈ ਸਿਧਾ ਭੈ

ਦੀਆਜਾਦੀਆਪੈਨਿ॥ ਤਬਥਾਥੇਅਖਿਆ॥
 ਮਹਦਿਨਿਆਰਥਾਥੁਵਜਾਇ॥ ਤਾਮਰਦਾਨੈਅ
 ਖਿਆਜੀਮੈਹੋਭਖਿਘੋਜਾਹੈ॥ ਤਬਥਾਥੇਅਖਿ
 ਆਵਾਹੁਗੁਰੁਕਰਿਕੈਘੋਜਾਹੋਭਖਿਘੋਜਾਹੈ॥
 ਤਾਮਰਦਾਨਿਘੋਜਾਵੇਰਿਤਾਗਰਥਾਥੁ
 ਵਜਾਇਆਗੁਰੁਕਰਿਕੈਕੀਤਾ॥ ਥਾਥਾਥੀਆ
 ਸਥਨੁ॥ ਮ॥॥ ਹਰਿਕੀਅਕਥਾਕਹਤੀਆਗੁਰ
 ਮੀਤਿਸੁਣਾਈਆਥਾਥਿਹਰੀਗੁਰੁਪਾਵੇ
 ਗੁਰੁਕਰਿਥਾਥਿਜਾਈਆਆਇਮਿਲੁਗੁਰ
 ਸਿਖਆਇਮਿਲੁਤੂਮੈਹੋਗੁਰੁਕੈਪਿਆਰੇ॥
 ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿਕੈਗੁਰੁਕਰਿਥਾਥਿਵੇਸੇਗੁਰੁ

ਤੇ ਪਾਏ ਸਿਨਿ ਗੁਰ ਕਾ ਭਾਇ ਸਿਨਿ ਭਾਇ ਨਿਘੁ ਸਿ
 ਘੁ ਸਿਨਿ ਭਾਇ ॥ ਸਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਯਾ ਗੇਧਿ ਭਾਇ
 ਤਿਨ ਕਉ ਭੁਭੁਕਿ ਗੀ ॥ ਸਿਨਿ ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਤੀ
 ਸਾਕੀ ਤਿਨ ਸਦ ਬਹਿਓ ਗੀ ॥ ਭਰਿਓ ਰਿਝੇ
 ਗਾਨੁ ਹੈ ॥ ਰੂਪ ਮੇਟਣੁ ਭਾਗੁ ॥ ਗੁਰ ਮੇਧ ਤੇ
 ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਗਾ ॥ ਜੇ ਭਰਿਓ
 ਭੁਖਿ ਭਾਇ ਦੇ ਤੇਜ ਨ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਭਿਨ ਭਿ
 ਟੁਕਾਨਾ ॥ ਗੁਰੁ ਭਾਇ ਸਦ ਸਦੁ ਗੁਰੁ ਭਾਇ ॥
 ॥ ਸਾ ਭਰਿਓ ਗੀ ਭੁਖ ਤਿਓ ਹੈ ਜੇ ਭਰਿਓ ਪ੍ਰਭ
 ਭਾਇ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਪਾਯਾ ਗੇਧ ਮੇਧ ਰੇ ॥

ਨਹਿ ਘਾਤੁ ਪੈਵੇ॥ ਪਾਸਿ ਨਹਿ ਮੇਤੀ ਪਿਠ
 ਕੀਤਿ ਨਾਜੀਆ ਪੁਰਾਨੇ॥ ਓਇ ਜਪਿ ਜਪਿ
 ਪਿਆਰੀ ਦੇਵੇ ਨਹਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਯੋ॥ ਧ੍ਵਾਸਿ
 ਨਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਪਿਆਰੁ ਮੇਦਿਆ॥ ਤਿ ਨਾ ਕਉ ਪੁ
 ਮਿ ਜਾਇਆ॥ ਓਇ ਨਾ ਪੁਤ੍ਰੇ ਦੇਵੁ ਦੇਵੁ ਸਿਉ ਮੁ
 ਭ ਜਗਤੁ ਛੁਡਾਇਆ॥ ਗੁਰੁ ਪਿਆਰੈ ਨਹਿ
 ਮੇਦਿਆ ਗੁਰੁ ਪੰਨਾ ਗੁਰੁ ਪੰਨੇ॥ ਗੁਰੁ ਨਹਿ ਮਰ
 ਗੁਰੁ ਸਿਆ ਗੁਰੁ ਪੰਨਾ ਗੁਰੁ ਪੰਨੇ॥ ਪਾਜੇ ਗੁ
 ਰਿ ਸਿਖ ਗੁਰੁ ਮੇਵੇ ਮੇਵੇ ਪੰਨਾ ਪਰਵੀ
 ਜਾਨਾ ਨਾਮੁ ਤਿ ਨ ਕਉ ਦਿਖਾਇਆ ਸਦਾ ਸਦ

ਕੁਰਬਾਨੀ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਸਭੇਈਆਸੇ
 ਅਪਿਤਰਿਕਾਈਆ॥ਠਹਿਰਗਹਧੈਨਾਈਐ
 ਠਹਿਅਪਿਗਲਿਯਾਈਆ॥੧੧॥ਜੇਗੁਰਮੁਖਿਨ
 ਮੁਖਿਅਇਰੇਉਨਾਦਰਸਨੁਪੈਸੈ॥ਠਮਤਿ
 ਨਕੇਰਗਥਿਪਖਾਲੇਪੁਰਿਘੋਲਿਘੋਲੇ
 ਪੀਸੈ॥੧੨॥ਪਾਨਸੁਪਾਗੀਖਦੀਆਮੁਖਿਬੀਰੇ
 ਆਲਾਈਆ॥ਠਹਿਠਹਿਕਏਨਾਚੇਤਿਓਜ
 ਮਿਪਕਲਿਚਲਾਈਆ॥੧੩॥ਜਿਨਾਠਹਿਨਾਮੁ
 ਠਹਿਚੇਤਿਆਠਿਗੇਓਹਪਾਗੇ॥ਓਜਮੁਨੇਜਿ
 ਨਾਨਾਵਈਗੁਰਮਿਖਿਗੁਰਪਿਆਗੇ॥੧੪॥ਠ
 ਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਯਾਨਠੈਕੇਈਗੁਰਮੁਖਿਜ

ਦੋ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਰਾਸ ਤਿਹੁ ਰੂਪੇ ਦਿਯਾ ਗੰਗਿ
 ਯੀਨਾ ਮਾਏ॥ ੧੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਤਾ ਯਾ ਖੀਯੋ
 ਤਸਿ ਕੇ ਪਸਾਰੀ॥ ੧੬॥ ਰੂਪੇ ਦਿਯਾ ਗੰਗਿ
 ਸਿਰਾਸ ਤਿਹੁ ਰੂਪੇ॥ ੧੭॥ ਸੇਧੰਗੁ ਰੂਪੇ
 ਬਾਸਿ ਪੈਰੇ ਪੈਰੇ ਸੇਧੰਗੁ॥ ੧੮॥ ਰੂਪੇ ਦਿਯਾ
 ਗੰਗਿ ਸਿਰਾਸ ਤਿਹੁ ਰੂਪੇ॥ ੧੯॥
 ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੀਜੁ ਪਾਣੀ॥ ੨੦॥ ਸਿਰਾਸ
 ਤਿਹੁ ਰੂਪੇ॥ ੨੧॥ ਸਿਰਾਸ ਤਿਹੁ ਰੂਪੇ
 ਗੰਗਿ ਪਸਾਰੀ॥ ੨੨॥ ਰੂਪੇ ਦਿਯਾ
 ਯਾ ਖੀਯੋ॥ ੨੩॥ ਰੂਪੇ ਦਿਯਾ
 ਗੰਗਿ ਪਸਾਰੀ॥ ੨੪॥

ਜਿਨ੍ਹਾ ਕੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਮਾਗਿ ਮਾਸੇ ਸਾਹ
 ਵਤ ਦਾਇਆ ਹਰਿ ਮਾਤਿ ਹਰਿ ਕਰਿ ਮਦਾਵਾਰਿ
 ਮਾਗੁ ਹਰਿ ਬਚਨ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਤੂੰ ਹਰਿ ਕੁਰੁ
 ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸੀਰਾ ਤੁਧੁ ਭਾਇਓ
 ਬੰਦਗੀ ਤੁਧੁ ਈਗਤੀ ॥੨॥ ਆਪੇ ਹਰਿ
 ਏਕੰਗ ਹੋ ਆਪੇ ਬਹੁੰਗੀ ਜੋ ਏਕੁ ਮੁਖ
 ਏਨਾ ਨਕਸਾ ਈਗਤਿ ਚੰਗੀ ॥੩॥ ਜਬ ਥਾ
 ਬੈਠੇ ਹਮ ਬਹੁ ਬੋਲਿਆ ਤਾ ਮੀਰ ਬਾਨੁ ਮੁਗਾਨੁ
 ਆਇ ਗਇ ਆਜਾ ਆਇ ਕੈਰੋ ਬੈਤਾ ਪੰਡ ਸਿਰ
 ਕੇ ਏ ਪਰਿ ਹ ਬਹੁ ਰਿਚਾਈ ਜਾਦੀ ਹੈ ॥੪॥ ਤੈਥੋਂ
 ਕੁਪਿਛੈ ਆ ਗਜਾਦਾ ਹੈ ਤਬ ਸੁਆਤਾ ਨ ਬਥ

ਰਪਤਿਸਹਤੁਖਬਰਿਕੀਤੀਅਖਿਓਜੀਇਕੁਯੁ
 ਕੀਰਤਿਬੰਦਿਓਅਏਆਏ।ਤਿਸਦੇਸਿਹਤੇਓ
 ਪਰਿਪੰਤਜਾਦੀਏ।ਅਤੇਓਸਦੇਇਕੁਤੁਮੁਏ।
 ਤਿਸਦੇਖਿਏਪੇਜਜਾਦੀਏ।ਅਗੁਰਥਾਥੁਏਜਾ
 ਇਦਜਾਦੀਏ।ਅਗੁਰਇਦੀਥੀਦਗੀਕਰਦਏ
 ਤਾਪਤਿਸਾਤਿਅਖਿਓਜੀਐਸਿਓਇਕੀਗਤੋ
 ਦਿਆਸਹਤੁਮਾਗਣਾਗਤਥਾਤਾਮੀਰਅਖਿਓ
 ਸੀਕਰਮੁਕਰਿਕੈਦੇਖਹੁ।ਤਥੇਰੇਰੇਜਾਇਪਾਏਕੋ
 ਹਰੁਹਰੁਪਗਿ।ਤਥੇਰਕੀਆਆਗੈਮਿਲੀਆ
 ਅਖਿਓਜੀਜੇਦਵਾਰਾਹੁ।ਮਹਕਾਗਕਾਪਸਣੇ
 ਅਤੇਖਤਰਸੀਆਅਤੇਬਾਮੁਦੀਆਮੇਰੇਇਕਏ

ਗਸਿਆਪਾਈਪੀਚੈਵਹਿਦੁਰੀਤਾਉਛੁਮਕਨਿਪ
 ਸਿਆਇਕੁਲਪੁਲਹਨਿਥੈਕਿਅਦੁਇਲਖਲ
 ਹਨਿਖਕੀਆਗਰੀਦੁਭੇਖਦੀਆਮਾਣਨਿਸੇ
 ਜਜੀਆਗਤਿਨੂੰਸਿਲਕਾਪਾਈਅਨਿਤੁਇਨਿ
 ਮਿਤਿਸਿਰੀਆਗਾਸ਼ਾਪਨਜੇਬਨਦੁਇਵੇਗੋਭੈਨਿ
 ਰਖਿਅਗੁਲਾਇਦੁਤੋਨਿਦੁਰਮਾਇਆਲੇਖ
 ਲਿਪਤਿਗਵਾਇਭਾਵੈਤਾਰੇਹਿਵਹਿਅਈਆ
 ਭਾਵੈਤਾਰੇਹਿਸਜਾਇਆਗਮੇਰੇਚੇਰੀਐਤ
 ਕਾਉਮਿਲੇਸਜਾਇਆਸਹਸੁਗਤਿਨਪਾਈਐ
 ਗਿਤਮਐਰਾਇਆਬਕਵਾਣੀਵੇਖੁਤੁਪਇਆ
 ਈਖਾਇਆਪਾਚਉਵੇਇਤੁਹਿਦਵਾਈਆ
 ਉਦਿਕੇਕਦਿਨਿਨਾਇਆਇਕਨਾਵਖਤੁਖੇ

ਆਇਆਇਕ ਨਾਪੁਜਾ ਜਾਇ। ਗੁਮਾਨ ਕਥਾ ਚੁਕੇ ਚਿਉ
 ਉਦਿਕ ਭਉ ਨ ਮਿਲੈ ਖੁਦਾਇ। ਫਾਇਕ ਪਾਇ
 ਆਇਆ ਪੈਣੈ ਇਕ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਪੁਕਰਿ ਸੁਖ।
 ਇਕ ਨਾਏ ਭਉ ਖਿਆਜ ਬਠਿ ਬਠਿ ਰੋਵੈ ਚਿਉ
 ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਵੈ ਸੇਵੈ ਨਾਨਕ ਸਿਆਮਾ ਨੁਖਾ॥੧॥
 ਤਦੁ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਪੁਕਰਿ ਆਯਾ ਥਾਥਾ ਤਦੁ
 ਥਾਥਾ ਬਿਸਮਾਦ ਕੇ ਪਾਇਆਇ ਆਯਾ ਤਦੁ ਕੇ
 ਰਮਾਤਿ ਗਾਮੰਗਣੀ। ਭੁਤ ਮਹਿਲਿ ਸਥਾਉ ਭਉ॥
 ਗਗਤਿ ਯੋਗ ਵਿਦਿਮः॥ ਸਿਸਤੰਗ ਪਾਤਿਸਾਹਿ
 ਨਕੇ ਈਨ ਸਕੈ ਮਾਗਾ ਤੇਰੀ ਚੁਪਾਕਿਆ ਗਾਨੀ
 ਭਉ ਆਗਾ ਤਉ ਪਾਗਾ॥ ਗਧਿ ਯੋਗਿ ਪਿਆਰੇ ਗਧਿ
 ਲਹਿ ਮੈਦਾ ਸੁਗਤੇ ਗਾ। ਲਹਿ ਬਹਿ ਮਹੀਨੇ

ਹਵਿਗਤਿਅਸਚਾ ਚਕੁਰੁ ਮੇਗਾ ਹੁਭੁ। ਜੈਦੇਉਨ
 ਮਾਤੈ ਗਬਾਯੈ ਤੇਰੇ ਭਾਗਤ ਪਿਆਰੇ। ਸਿਨ ਕਉ
 ਤੇਯਾ ਪਣਾ ਨਮੁਦੀਆ ਸੈਤੈ ਪਾਇ ਓਤਾ ਗਿਆ
 ਨਾਮਾ ਸੈਨੁ ਕਬੀਰੁ ਤੇਯੈ ਚਨੁ ਤਉ ਗੁਪਿਯਾਯੋ
 ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਬਨਿਯਾ। ਹਵਦਾਸੁ ਚਮਿਆ
 ਹੁਤਉ ਗੁਪਿਯਾਯੋ। ਤੇਰਿਆ ਭਗਤ ਸੰਗਿ ਗਨਿਯਾਯੋ॥੨॥
 ਪੈਨ
 ਨਾਨਕੁ ਕਰਤਾ ਬੇਨਤੀ ਤੁਲਾ ਜਾਤਿ ਕਾ ਠੀਨਾ॥
 ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕਾਇਕੈ ਆਪੁ ਨ ਕਰਿਯਾ
 ਨਾਨਾ। ਜਾਥੈ ਬੈਠੁ ਸਥਤੁ ਆਖਿਆ। ਤਾਪਹਿ
 ਸਾਤਿ ਬਥਰਿਆ। ਏਧੈ ਹਰੁ ਮੇਯਾ। ਖਓ ਮੁਹਿ ਸੁ
 ਯਕੀਰੇ। ਮੁਹਿ ਦਿਖਿ ਪੁਰਾਣਿ। ਨਦਰਿ ਮਾਏ

ਦਾਹਾਤਥਾਹਿਕਹਿੰਦੁਮੁਸਾਹਮਾਨਸਰੁਸਾਹ
 ਮਾਹਗੇਕਹਿਤਾਪਾਤਿਸਾਹਿਮਾਧਿਮਾਹਿੰਦੁ
 ਹੇਵਸਰੁਵੁਕਥੁਹੁਕਗਾਤਾਗੁਰੁਥਾਥਾਧਿ
 ਮਾਮਾਸਾਤੈਕੰਮਿਕੁਫਾਨਹੀ॥ਪਰੇਏਹਰੇ
 ਥਿਹਿਤਾਹੈਸੈਰਪੁਕੀਸੇਵਹਿੰਦੁ॥
 ਮਾਤੈਹਿਨਾਕਾਰੁਫੁਗਾਹਿਮਾਹੈਸੈਹਿਰਿੰਦੁ॥
 ਤਥਾਥਾਧਿਪਾਤਿਸਾਹਿਹੁਕਮੁਕੀਤਾਹੈਥਾ
 ਹਿੰਦੁਸੈਵਹਿੰਦੁ॥ਮਾਤੈਵਸਤੁਪਿਹਿੰਦੁ॥
 ਤਾਸੈਰਪੁਕੀਥਾਹਿੰਦੁਹੈਥਾਸਤੁਵਹਿੰਦੁ॥
 ਤਥਾਥਾਧਿਨਾਜਾਵਹਿਨਾਹੀ॥ਤਥਾਥਾਤੈ
 ਸਾਹਿੰਦੁਸੈਰਪੁਕੀਪਿਹਿਮਾਹਿਮਾਜਾ

ਆਇਕਰਿਦਿਖੈਤਾਵੈਦੈਸਭਕਤਾਯਾਮਪਏ
 ਏਨਿ॥ਤਥਥਾਥੈਆਖਿਆਮਰਦਨਿਆਇਓਕਿਯ
 ਵਰਤੀ॥ਤਮਰਦਨੈਆਖਿਆਸੀਪਤਿਸਹਜੇ
 ਤਪੁਰਾਣਸਾਈਵਰਤੀ॥ਤਥਥਾਥੈਆਖਿਆ॥
 ਮਰਦਨਿਆਰਥਾਥੁਵਰਤਾਇ॥ਤਮਰਦਨੈਰਥ
 ਥੁਵਰਤਾਇਆ॥ਗੁਰੁਆਸਾਕੀਤਾ॥ਥਾਥੈਸਥਦੁ
 ਓਚਾਇਆ॥ਮਃ॥ਕਹਾਮੁਖੋਯਤਥੋਯੋਘੋਰੇ
 ਕਹਾਮੁਖੋਗਸਰਨਾਈ॥ਕਹਾਮੁਖੋਤਗਥੈਦਰੁ
 ਤੀਰਥਕਹਾਮੁਖਾਯੁਕਵੰਈ॥ਕਹਾਮੁਖਾ
 ਰਸੀਆਮੁਖਥੈਕੇਇਥੈਦਿਸਤਿਨਾਈ॥੧॥੬
 ਉਤਯੋਤਗਤੁਮੇਗੁਸਥਾ॥੧॥੬੧॥੬੨॥੬੩॥੬੪॥੬੫॥੬੬॥੬੭॥੬੮॥੬੯॥੭੦॥੭੧॥੭੨॥੭੩॥੭੪॥੭੫॥੭੬॥੭੭॥੭੮॥੭੯॥੮੦॥੮੧॥੮੨॥੮੩॥੮੪॥੮੫॥੮੬॥੮੭॥੮੮॥੮੯॥੯੦॥੯੧॥੯੨॥੯੩॥੯੪॥੯੫॥੯੬॥੯੭॥੯੮॥੯੯॥੧੦੦॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਰਾਮ ਜਾਨਿ ਬ੍ਰਹਮੰਦਰ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਰਾਮ ਰਾਮ
 ਏਕਾਕਿ ਏਕਾਕਾ ਨਿਭਾ ਏਕਾਕਾ ਪਾਵਿ ਨਿਭਾ
 ਮਹਾਰਾਜਾ ਏਕਾਕਾ ਨਿਭਾ ਪਾਵਿ ਨਿਭਾ
 ਨਿਭਾ ਏਕਾਕਾ ਨਿਭਾ ਪਾਵਿ ਨਿਭਾ
 ਤਾਇਕਾ ਏਕਾਕਾ ਨਿਭਾ ਪਾਵਿ ਨਿਭਾ
 ਏਕਾਕਾ ਨਿਭਾ ਪਾਵਿ ਨਿਭਾ
 ਪਾਵਿ ਨਿਭਾ ਪਾਵਿ ਨਿਭਾ
 ਪਾਵਿ ਨਿਭਾ ਪਾਵਿ ਨਿਭਾ
 ਪਾਵਿ ਨਿਭਾ ਪਾਵਿ ਨਿਭਾ
 ਪਾਵਿ ਨਿਭਾ ਪਾਵਿ ਨਿਭਾ

ਸ੍ਰੀ॥ ਧ੍ਰੁਵਾਖੇਖੇਖ ਗਏਕਤਥਿਯਾਪਿਸੁਣਈ
 ਐ॥ ਊਕਮੀਊਕਮੁਚਲਾ ਧੈਐਥਿਗਮੇਨਾਨਕ
 ਲਿਖਿਯਾਪਾਈਐ॥ ੧॥ ਤਥਥਥਗਣਾਣੀਪਗੀਓ
 ਈ॥ ਓਤਮਓਐਥੈਸਥਦੁਵੀਤਾਗੁਸੇਰ
 ਓਵਿਓ॥ ਮ॥ ੧॥ ਗਧੇਥਓਜੁਥਦੀਵੈਜਨਿਰੰਥ
 ਗੁਦੁਗੀ॥ ਕਗਮੁਨਜਾਣਾਪਗਮੁਨਜਾਣਾਓ
 ਭੀਮਓਯਾਸਗੀ॥ ਨਮੁਪਓਓਓਭਗਤੇਗਥਿੰਦ
 ਕਾਓਗੁਗਖਓਪੈਜਓਮਾਗੀ॥ ੧॥ ਓਗਿਜੀਓਨਿ
 ਮਾਓਯਾਤੁਮਾਤੁ॥ ਨਗੀਜੀਯਾਗੀਜਕੈਸੇਰ
 ਗਵਿੰਦੁਤੇਗੀਕਧਿਓਓਓਕੁਗਥਾਤੁਗਓਓ॥
 ਜੈਸਾਥਾਓਕੁਗਓਸੁਤਾਓਓਧਯਾਪਯਾਪ

ਕ ਸਾਏਾ ਕਰਿ ਓਪਦੇ ਸੁਇ ਵਿਕੈ ਬੁਧੁ ਭਾਤੀ
 ਥੁਹਿ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਏ ਪਿਛੇ ਲਾਵਹ
 ਟਬਖਸਿ ਲੈ ਠਿ ਪੁਰੁ ਆਗੈ ਮਗਲਿ ਪਾਏ ॥
 ਹਰਿ ਅੰਤ ਹਿਜਾ ਮੀ ਸਭ ਬਿਪਿਜਾਏ ਕਿਸ ਪਉ
 ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ ਯੋਗੈ ਕਰੈ ਕ ਬਿਨਿ ਨ ਭੀਜੇ
 ਗੋਵਿੰਦੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਾਪੈ ਜਗ ਬਾਈ ਯੋਗਾ
 ਟਰ ਓਇ ਮੈ ਸਭਾ ਗੀਰੇ ਖੀਇ ਕਤੇਗੀ ਓ
 ਟਰ ਓਈ ਯੋਗ ॥ ੩ ॥ ਓਇ ਰਿਗ ਪਾਲ ਦਇਆ
 ਲ ਪੁਰੁ ਭਾਗੁ ਆਪੇ ਸੁਣੈ ਬੇਨਤੀ ॥ ਪੁਰੁ
 ਸਭਿ ਗੁਰੁ ਮੋਹਿ ਮਿਲਾਏ ਤਾਪੈ ਕੈ ਮਨ ਕੀ
 ਚਿਤੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਆਵਖ ਧਰੁ ਸਿਪਾਇ

ਓਹ ਓਹ ਸਿਧਾ ਕਹੁ ਓਹ ਸੀਸੇ ਈ॥ ਤੁਮਰ
 ਵਹੁ ਗੈ ਓਸ ਨਤੁ ਮਕਰ ਓਹੁ ਈ॥ ੩॥
 ਧਾਪਿ ਪੁਰਾ ਈ ਓਤਿ ਮਕੁ ਰੁਕ ਮਵਹਾ ਓਹੁ ਨ
 ਮੁਟ ਈ ਸਿਤ ਓਤਿ ਮਕੁ ਮਵਹੁ॥ ੪॥ ਸਿਸੇ
 ਸੁਤੇ ਨਾ ਕਸ ਗੈ ਵਗੈ ਈ॥ ਜਿਧੁ ਰੁਕੁ ਧੁਆਪ
 ਥਾ ਤਿਸੁ ਗੀਰ ਨ ਓਹੁ॥ ੫॥ ਜਿਚਲਾ ਚਾਲੇ ਚ
 ਜਿਧਾ ਬਿਦੁ ਸਾਥੈ ਨਾ ਧਾ॥ ਯਥੈ ਤਾਪ ਨ ਸੰਚੁ
 ਦੇ ਬਿਸਿਧੁ ਹੁ ਥੀ ਚਗਾ॥ ੬॥ ਵਰੁ ਜੁ ਕਹੁ ਮੁ
 ਧੁ ਮਸਿ ਯਹੁ ਮਤੁ ਪਵੇ ਤਾ ਵਹੁ॥ ੭॥ ਓਹੁ ਕਵ
 ਤਹੁ ਗੁਣ ਕਹੁ ਜੈ ਸਾਤੁ ਤਪਾ ਵਹੁ॥ ੮॥ ਧਰਮ
 ਰੁਮ ਸਤੁ ਥੀ ਜਾ ਕਹੁ ਜੈ ਸੀ ਬਿਰਤ ਕਮਾ ਧੁ॥

ਤਾਵਧਰੀਤਲਾਉਹਾਹੈਜਾਵਹਾ॥੧॥ਕਹੁ
 ਤੈਸਭਿਗੁਰੂਮਿਐਬੁਝੈਦੀਰਗਾਨਾਮੁਦਖ
 ਏਸੁਏਨਾਨਾਮੇਭਿਉਹਾਗਾ॥੨॥ਜਿਉਹਾ
 ਤੇਰਾਤਿਏਵੇਦੇਚਾਦੀਆਈਸਤਿਸੁਭਾਏ
 ਨਾਨਕਾਸਾਈਵਡਿਆਈ॥੩॥ਤਥਾਇਨਲਿਖਿ
 ਮਗਦੀਨਾਗੁਜਰੀਤਾਅਭਿਉਸੁਜੀਏਤ
 ਏਸਿਸੇਵਿਗਾਇਆਅਤੈਤੋਰਿਉਮਾਗੇ
 ਤਥਗੁਰੂਥਾਥੈਆਖਿਆਮੰਗਦੀਆਉਮਰ
 ਗਖਤਤਲੈਜਾਇਸਉ॥ਜਾਉਹਉਗਤਜਖ
 ਭੁਦੇਹਗੇ॥ਤਥਮਗਦਾਜਾਇਸੁਤਾਗੇ
 ਕਥਦਰਿਕਲਖੀਪਈਥੀਸਾ॥੪॥ਪਉ

ਹੋਇ ਪਾਇਆ ਜਿਉ ਸੁਤਾ ਬਾਹਿਰੀ ਜੀਆ
 ਇਹ ਗੀਆ ਇਕੋ ਜੀ ਜੀ ਲ ਜੀ ਸੁਤੇ ਹੋਇ
 ਤਾਹ ਬਾਹਿਰ ਸੁਤੇ ਮਹਿ ਸਦੀਆ ਤਬ ਬੈ
 ਆਖਿਆ ਸੀ ਕੀ ਤੇਵ ਮਹਾਨਿਆ ਤ
 ਮਹਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕੋਈ ਹੋਵੇ ਜੀ
 ਸੁਤੇ ਮਹਿ ਗਈਆ ਤਾ ਬਾਹਿਰ ਸੀਆ
 ਖਿਓ ਸੁ ਮਹਾਨਿਆ ਇਹੀ ਮਹਾਨੀਆ
 ਇਕ ਸੰਕਾਸ ਰਕਾ ਤਾ ਮਹਾਨਾ ਆਇ ਪੇਰੀ
 ਪਇਆ ਤਬ ਸੈਰ ਪੁਰ ਕੋਲੋ ਕੁਝ ਹੁਤਾ
 ਉਪਰੀ ਕੋਲੋ ਆ ਤਬ ਭਾਗੁ ਕਾ ਆਉ ਬੰਦਿ
 ਦਿਓ ਬਾਹਿਰੀ ਖਿਓ ਆ ਪਰਖਾ

ਪੁਰਖਾਥਾਪੁਰਖੀਗਤਿਵਿਦਿਗਵਿਆਥੁ
 ਤਵਰਾਓਦਾਸੀਓਯਾਤਦੁਰਥਾਥਓਥ
 ਹੁਗਵਰਗਠਿਆਪਸੁਰੁਵਿਦਿਓਦਮੀ
 ਲੇਖਿਓਦੇਵਦੇਓਵਿਦਿਯਾਇਨਿਕਾਓਥ
 ਸਮਧਓਪਗਿਓਥੈਥਗਵਿਦਿਜਾਇਥੈਥ
 ਤਥਮੀਏਮਿਓਨਮਗਓਓਥਾਯਾਪਵਿਯਾ
 ਮੁਗਦਾਵਿਓਯਾਥਿਓਸੁਯਾਜੇਨਾਨੁਭਾਯਾਥ
 ਕੀਓਓਯਾਪਥਜੇਯਾਸਾਨੇਮਿਓਗਤਾਇਓਤਾਓ
 ਦੇਓਓਗਿਜਿਓਦੁਪਥਪਥੁਮਾਯਾਈਤਗਿਯ
 ਈਦੀਓਯਾਤਥਥਾਥੇਯਾਥਿਯਾਥਮਦਾਥਿਯਾ
 ਸੁਵਿਥਿਥਾਥਿਯਾਥਾਥਿਦੀਓਯਾਤਮਗਦਾਥੇ

ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੇ ਗਜੇ ਤੁਹੈ ਆਵਤਾਇ ਆਵਤਾ ਦਾ ਹੈ
 ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਮਗਰਾ ਨਿਯਾਜ ਮਿਠਾ
 ਮਸਾਲੂ ਮਿਲੈ ਗਤਾਇ ਉਨਿ ਚਲਿਐ ਓਹੇ ਸਿਉ
 ਨਿਬੁਝਿ ਚਹੁ ਗੁਨਿ ਚੋਜੀ ਚਰਦਾ ਹੈ ਤਬ
 ਮੀਆ ਮਿਠਾਉ ਖੜਾਉ ਆਖਿਆ ਖਿਓ ਸੁਚਾ
 ਪੁਛੋ ਨਾ ਨਕਦਾ ਦੀਦੁ ਕਰੇ ਹਾਤਾ ਮੁਕੀ
 ਦਾ ਆਖਿਆ ਤੁਸਾ ਭਗੇ ਆਵਤਾ ਕੀਤਾ ਆਪਾ
 ਜੇ ਨਾ ਨਕ ਮਸਾਲੂ ਮਿਲੈ ਗਤਾਇ ਉਤਰਿਐ ਓਹੇ
 ਗਾਸਿ ਉਦੁ ਪੁਛੁ ਪਹੁ ਮਾਯਾ ਈਤਾ ਗਿਯਾ
 ਈਦੀ ਤਾਤਾ ਮੀਆ ਮਿਠਾ ਬੋਲਿਆ ਜੇ ਓਥੇ
 ਪੁਛੁ ਆਖਿਆ ਆਪੇ ਸਿਉ ਨਿਬੁਝਿ ਚਹੁ

ਹਮਰਿ ਚੋਖੀ ਚਰਾਏ ॥ ਤਿਉ ਜਾ ਮਿਥੈ
 ਗਤਾਇ ਚੋਖੀ ਚੋਖੀ ॥ ਤਾਦੁ ਪਕਾ
 ਕੁਛ ਨ ਜਾਵੈ ਗਾਮਾ ॥ ਤਿਉ ਤਾ ਗਾਮਾ ਤੇ
 ਨਿਭੁ ਨਿਭੀ ਚੋਖੀ ॥ ਤਾਦੁ ਵੈ ਗਾਮਾ ਤਖਮੀ
 ਆਮਿ ਠਾਦੀ ਦੁਰਦੇ ਪਇਆਇਆ ॥
 ਦਿਤਾਇ ਸਾਗ ਸੁਕਰਿ ਵੈ ਥੈ ਨਿਗਾਇਆ ॥
 ਗੇਸਦਿ ਮਹਾਗਾ ॥ ਤਖਮੀ ਆਮਿ ਠਾਥੀ
 ਆਮ ਸੁਕਾ ॥ ਬਹਿ ॥ ਤਿਉ ਦਾਇਕਾ ਦੁ
 ਜਾ ॥ ਥੀ ਹਮੁ ਪੁਆ ॥ ॥ ਕਕਾ ਮਾਨੇ ਪੁਕ
 ਤਿਤਾ ਦਗ ॥ ਪਦਿਕ ਬੁਝਾ ॥ ਤਖਥੀ ਥੀ

ਬਾਬਦਿਤਾਅਵਦਿਨਾਉਖੁਦਾਇਕਾਦੀਦ
 ਹਵਾਨਹੁਮਾਸੇਖਾਨੀਅਭਿਗਾਭਿਕਾਤਿ
 ਦਰਗਹਪਦੁਇਕਾਬੁਲਾ॥ਤਾਬਾਥੈਆਖਿ
 ਆਸੇਖਸਿਗਾਭਿਸਦਰਗਦੁਇਦੀਠਉਤ
 ਨਾਹੀਜੇਵੇਈਹਹਦਾਏਸੇਠਿਕੇਠੇਆਹ
 ਹਦਾਏ॥ਤਾਸੇਖਿਸਿਠੇਆਖਿਆਜੇਨਾਨ
 ਕਥਿਨੁਤੇਲਦੀਵਜਾਹਦਾਏ॥ਸੇਠਿਕਾ
 ਅਵਾਹਵੇਲਾਈਨਾਵੁਲੈ॥ਇਕਪਾਓਕ
 ਟਹਨਾਕੈ॥ਇਸੁਲੇਭੀਕਾਮਨਾਟਾਹ
 ਪਾਏਥਿਨੁਤੇਲਦੀਵਸਿਧੁਥੈ॥ਤ
 ਥਥੈਜਬਾਬਦਿਤਾ॥ਸੇਠਿਕਾਕੁਗਨਕਤੇ

ਥਕਮਾਈਯੋਭਉਦੁਈਇਤੁਤਨਿਯਾਈਯੋ
 ਸਚੁਬੁਝੁਤੁਯਾਇਜਲਾਈਯੋਥਿਨੁਰੇ
 ਯਦੀਦਇਓਥਾਯੋਵਰਿਚਾਨੁਤੁਸਾਓ
 ਬੁਝਿਓਇਯੋ॥੧॥ਇਤੁਤਨਿਯਾਈਯੋ
 ਥਕਮਾਈਯੋਸੁਖੁਓਦੇਸੇਵਕਮਾਈਯੋ
 ਸਚੁਤੁਨਿਯਾਈਯੋਦੁਸਾਈਯੋ॥੧॥ਇ
 ਦਿਤੁਨਿਯਾਈਯੋਸੇਵਕਮਾਈਯੋਤਾਨੁਗ
 ਓਥੈਸਚੁਪਾਈਯੋਕਉਨਾਨਕਬੰਧ
 ਯੁਗਯੋ॥੩॥ਤਾਮੇਖਿਯੋਓਯੋਗੁਕੀਤਾਯੋ
 ਥਿਓਯਾਤਾਓਓਕਵਨਾਨਕਯੋਓਸਿਤਪ

ਤੇ ਬਾਹੁ ਪੈ ਛਾਅ ਤੈ ਜੀ ਓਹੁ ਕਵਨ ਕਤੇ
 ਬੈਠਿ ਤੁਕਾ ਮਾਏ ਤੇ ਸਹੀ ਬੀ ਛਾਅ ਤੇ ਓਹੁ
 ਕਵਨ ਕਹੇ ਸੀ ਭੈ। ਸਿਤੁ ਰਗੀ ਲਾਇ
 ਬੀ ਛਾਅ ਤੇ ਓਹੁ ਕਵਨ ਕਹੇ ਜਾਏ ਸਿਤੁ ਦਿਲ
 ਗੈ ਜਾਇ ਨਾ ਭੀ ਛਾਅ ਤੇ ਓਹੁ ਕਵਨ ਨਿਦਾਜੈ
 ਜਾਵੇ ਕੁਜਾ ਗੈ ਤੇ ਨ ਜਾਇ ਕੁਜੇ ਗਾਤ ਬਥਾ ਬੈਜਾ ਬੁਝੇ
 ਤਾ ਛਾਅ ਖਿਓ ਮੁਖੰਦੀ ਛਾਅ ਕਾ ਬੁਝੇ ਜਾਇ। ਤਮ
 ਗਦੈ ਗਾ ਬੁਝੇ ਜਾਇ ਛਾਅ ਬਾਥੇ ਸਥਾਵਰੀ ਤਾ
 ਗਗਨ ਕੁਇਲਿ ਮਃ ੧॥ ਛਾਅ ਤਾ ਗਗਨ ਕੁਇਲਿ
 ਦੋਇਲਿ ਛਾਅ ਤਾ ਗੀ ਛਾਅ ਪੈ ਯੋਭੈ ਓਹੁ ਪੈ
 ਛਾਅ ਕਵੀ ਕੁਮੁਸਤੁਰੁ ਦਿਉ ਕਹੇ ਦੁਸ

ਕਥਾਨੁਰ ਗਾ॥ ਸਚੁ ਨਿਵਾਜੁ ਕੀਨੁ ਮੁਖ
 ਗਾਮਾਸਾ ਮਾਗਿ ਨਿਵਾਜੁ ਸਾਨੇ ਹਮਸੇ
 ਤਮਨੁ ਮਥਿਯਾ ਵਾਕਾ ਮਖੁਰੁ ਪਾਕ ਪਗਲਾ॥
 ਸਗਮ ਗੀ॥ ਭਿਯੋ ਕਮਾ ਦੁਆ ਤਰੀ ਕਤਿ ਤਗਿ
 ਉਖੇ ਸਿਵੁ ਦੁਆ ਮਾਗੁ ਕਤਿ ਮਨੁ ਮਾਗਿ ਕਥ
 ਦਾਗਾ॥ ਮਿਯੁ ਹੁਤੀ ਤਿਸਿ ਤਹਿ ਨਿਮਗਾ॥
 ਰੁਗਾ॥ ਕਤੇਬੁ ਭਿਯੋ ਮਾਭਿ ਮਾਭੀ॥ ਰਸਾਨੁ
 ਰਤਰਾਖੁ ਹੁਤਰਾਗੀ॥ ਪੰਚ ਮਯੁ ਮਿਨੁ ਕ
 ਰਿਖੰਧੁ ਹੁਤਿ ਭਿਯੋ ਸਭੁ ਗੀ ਕਥਾ॥ ਪਗਲਾ॥
 ਮੁਖਾ ਮਿਯੁ ਰਿਜਾ ਪੈਠਿ ਖਕੁ ਸਤ ਪੀਰੇ
 ਯਸ ਕਮਾ ਮਿਯਾ ਦੁਆ॥ ਹੁਗਾ॥ ਹੁਗਾ॥

ਸਕ ਬੁਦਈ ਬੇਦਗੀ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ
 ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ
 ਜੇਦਿ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ
 ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ
 ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ
 ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ
 ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ
 ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ
 ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ
 ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ
 ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ ਮਾਤੁ

ਸੁਭਗੀਤੀਤੀਭਲੇਮੀਚਭੀਖੈਗਾਪੰਜਵੇ
 ਪੰਜਿਭਿਕਤੁਮੁਕਾਮੈਪੰਜੈਵਖਤਤੇਰਾਪਰਪ
 ਗਾਇ। ਸਗਲੀਜਾਨਿਕਰਹੁਮੁਰੀਫਗਾਥਰ
 ਅਮਾਭੈਵੇਭਿਕਰਹੁਭਿਕੁਜਾਗੁਰਦਿਭਿਕੁ
 ਬੁਢਿਨੇਵਹੁਭੈਗਾਭਰਗੁਭਰਪੁਰਪੁਰ
 ਤੁਰਗਾਭਰਭੈਰਹੁਪਾਭਾਇਭਿਕੁਰੀ
 ਭਾਭਿਭੈਵਹੁਮੁਭਿਕਾਪੀਰਪਭੈਭੈਭਿਸ
 ਤੀਮੇਈ। ਅਜਗਈਭੁਰੇਗੁਭਗਾ॥ ਕਾ
 ਭਿਕਾਭਿਕਰਾਗਾਭਿਕਿਭਿਕਾਗਾਗਤਮਾਭੇ
 ਮਾਭਿਭਿਕੀਗਾਗਪਾਕਪਾਕਭੁਭਿਕਿਭਿਕੁ
 ਤੁਰਾਭਿਭਿਕਮਭਿਕਿਸੁਗਤਿਰਸਤਾਗਸਗਾ॥

ਮੁਸਾਭਮਾਨੁਮੇਮਦਿਉਠੈਏਅੰਤਰੀਮਾਤੁ
 ਦਿਉਤੇਧੈਏਅੰਤਰੀਮਾਨੁਮੇਮਦਿਉਠੈਏ
 ਸਿਓਰੁਸਮੁਪਾਤੁਪਾਤੁਪਾਤੁਪਾਤੁਪਾਤੁਪਾਤੁ
 ਕਓਰੁਸਮੁਪਾਤੁਪਾਤੁਪਾਤੁਪਾਤੁਪਾਤੁਪਾਤੁ
 ਦੁਮਾਦੁਮਾਦੁਪਾਤੁਪਾਤੁਪਾਤੁਪਾਤੁਪਾਤੁਪਾਤੁ
 ਹਜੀਸੇਧੈਏਸਿਓਰੁਸਮੁਪਾਤੁਪਾਤੁਪਾਤੁ
 ਗਓਰੁਸਮੁਪਾਤੁਪਾਤੁਪਾਤੁਪਾਤੁਪਾਤੁਪਾਤੁ
 ਬਓਰੁਸਮੁਪਾਤੁਪਾਤੁਪਾਤੁਪਾਤੁਪਾਤੁਪਾਤੁ
 ਰਹਿਯਾਥੁਧੈਏਪਾਤੁਪਾਤੁਪਾਤੁਪਾਤੁਪਾਤੁ
 ਤਬਸੇਧੈਏਧੈਏਧੈਏਧੈਏਧੈਏਧੈਏ
 ਗੈਏਧੈਏਧੈਏਧੈਏਧੈਏਧੈਏਧੈਏ

ਕੈਸਾ ਹੈ ਤਬ ਥਾਥੇ ਅਥਿਆਸੇ ਪਮਿ ਚਾਹਿਕ
 ਨਾਈ ਵੀ ਮਤਿ (ਵਿਸਾਨੁ) ਆਈ ਹੈ ਤਾਸੇ
 ਪਮਿ ਚਾਹਿਕ ਅਥਿਆਸੀ ਪਿਤਰਿ ਕੁਟਿ ਮਿਤਾ ਤਬ ਕੁ
 ਰੁਥਾਥੈ ਸੇ ਪਮਿ ਚਾਹਿਕ ਪਰ ਪਕੜੀ ਗੈ ਸੈ ਗ
 ਇਆ ਤਬ ਥਾਥੇ ਅਥਿਆਸੇ ਪਮਿ ਚਾਹਿਕ ਏਕ
 ਨਾਮੁ ਪੁਰਾਣਿ ਕਾਸੁ ਤਬ ਥਾਥੇ ਅਥਿਆਸੇ
 ਆਗੁ ਆਪਣਿ ਨਾਮਿ ਸੁਮਰਤ ਸਮੇਤ ਏਕ
 ਗਇਆ ਤਬ ਸੇ ਪਮਿ ਚਾਹਿਕ ਪਰ ਪਕੜੀ ਗੈ ਤੁ
 ਆਗੁ ਆਪਣਿ ਕੈ ਤਹਿ ਪੁਰੀ ਸੁਮਰਤ ਸਮੇਤ
 ਤਬ ਏਕਿ ਗਿਯਾ ਏਕਾ ਗਿਯਾ ਏਕਾ ਗਿਯਾ

ਏਤੀਕਰਤੈ ਨਹਿ ਭੁਗਿ ਪਤਾ ਤੇ ਮਾਨ ਤਬ ਮੇ
 ਖਮਿ ਚਾਹਿ ਮੇਰੁ ਮੈ ਤਬ ਬਖਸਿਸ ਪਦੇ
 ਘਰਿ ਫਿਰਿ ਬੀਨਿ ਆਗਾਹ ਜਗੁ ਮਿਤਰੈ ਤਾ ਬੇਤਾ
 ਗਵਛਿ ਮਿਤਰੈ ਤਾ ਈਸਾਨੁ ਦੇਸਤੈ ਤਾ ਬੇਈਸਾ
 ਨੁਕਟੁ ਰੈ ਤਾ ਤਿਕ ਬੁਕਟੁ ਰੈ ਤਾ ਗੁਸਾ ਤਰੁ
 ਮੁਤੈ ਤਾ ਨਟੁ ਮੈ ਤਾ ਨੁਤੈ ਤਾ ਗੁਮਾਨੁ ਕਟੁ ਰੈ
 ਪਸ ਗੈਬ ਤਿਕਾਸੁ ਤੁਕਾਨੈ ਤਾ ਬੇਈਸਾਨੁ
 ਨਾਪਕੁ ਤਾ ਮੇ ਮਦਿਲੁ ਪਾਕੁ ਤਾ ਇਲੁ ਮੁ
 ਤਲੀ ਮੀਤਾ ਬੇਤਿਸ ਮਛਲੀ ਮੀਤਾ ਬੇਦਿ
 ਆਨਤਿ ਨਸਰੁ ਖੁਰੈ ਤਾ ਅਕਿ ਰਤਿ ਪਟੇਰੁ

ਦੁਹੈ ਗੋਸਤ ਭੀ ਸਤੁ ਹੈ ॥ ਦੋਹੈ ਦੁਜ ਕੁ ਹੈ ॥
 ਹਾਮੀ ਪਾਉ ਠੇਕੈ ॥ ਜਿਹੁ ਲਖ ਮਹੈ ॥ ੬੮ ॥
 ਸਤੁ ਮੁਸਾਫਰੈ ॥ ਸਿਧ ਭਿਖੁ ॥ ਗੋਬਿੰਦ
 ਬਾਏ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ॥
 ਘੋਰੀ ਸਬੁ ਗੋ ॥ ਗੋ ॥ ਸਬੁ ਗੋ ॥ ਮਕਰੁ ਹੈ ॥
 ਗੁਪੀ ਗੋ ॥ ਬੈ ॥ ਗੁਪੀ ਗੋ ॥ ਗੋ ॥ ੬੯ ॥
 ਦੋਸਤੁ ਹੈ ॥ ਬੈ ॥ ਗੋ ॥ ਗੋ ॥ ਗੋ ॥ ਗੋ ॥
 ਮਰਦੁ ਹੈ ॥ ਮਰਦੁ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੈ ॥ ਗੋ ॥ ੭੦ ॥
 ਗੋ ॥ ਗੋ ॥ ਗੋ ॥ ਗੋ ॥ ਗੋ ॥ ਗੋ ॥
 ਗੋ ॥ ਗੋ ॥ ਗੋ ॥ ਗੋ ॥ ਗੋ ॥ ਗੋ ॥

ਨਾਮਿ ਚਾਇਦੁ ਵੀਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਭੁਖੁ
 ਗੁਰੂ ਗੁਰਿ ਮਾਥੈ ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ
 ਗੁਰੂ ਗੁਰੀ ਦੇਵਿ ਨਾਮੈ ਸਿਰਿ ਗੋਲੇ ਤੇ ਰਿਖੁ
 ਇਨਿ ਕਹਿ ਮਾਤ ਬਾਭੈ ਗੁਰੇ ਪਰਗ
 ਦੇ ਦੁਖੈ ਗੁਰੀ ਦੁਖੈ ਦੁਖੈ ਦੁਖੈ ਦੁਖੈ
 ਬਾਭੈ ਸੇਵਾ ਪਤਾ ਕਾਸ ਗੁਰੂ ਬਾਭੈ ਸੁਖੁ
 ਇਨਾ ਜੀ ਨਾਨਕੁ ਤਪਾ ਮਾਇਆ ਤੇ ਭੁਖੁ
 ਭੁਖੁ ਮਾਇਆ ਰਿਖੈ ਬਾਬੈ ਜੀਵ ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਰਿਖੈ
 ਨਾਮਿ ਮਾਇਆ ਤੇ ਭੁਖੁ ਗੁਰੂ ਜੀਵੈ ਭਾਤ ਭੁਖੁ
 ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਮਤ ਬਾਭੈ ਤੇ ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ ਭੁਖੁ

ਮਾਇਮਿਕੀਤੀ॥ ਦੁਪੁਰੀਯਕਰੀਆ॥ ਤ
 ਮੈ॥ ਤਈਆਰੁ॥ ਤੇਆਰੁ॥ ਬ੍ਰਮਣਕੋਵੇ॥
 ਤਬਬੈਜੀ॥ ਕਉਤੀ॥ ਬੁਝਿ॥ ਆਇਆ॥
 ਤਦੁ॥ ਤੁਹੀ॥ ਪੁਦਿਆ॥ ਤੇ॥ ਗੋਰਿਆ॥ ਤੇ॥
 ਪਾ॥ ਤਬ॥ ਉਸਕ॥ ਤਿਆਜੀ॥ ਮੇ॥ ਪਤਾਕਾ॥
 ਸਗ॥ ਪੁ॥ ਪਾ॥ ਤਿ॥ ਸੇ॥ ਕਾ॥ ਉ॥ ਕੇ॥ ਬ੍ਰਮਣਕੋ॥
 ਵੇ॥ ਤਿ॥ ਪਾ॥ ਤਬ॥ ਬਾ॥ ਬਾ॥ ਤੇ॥ ਗੋ॥ ਪਿ॥
 ਪੁ॥ ਤੁ॥ ਜੀ॥ ਸਗ॥ ਦਿ॥ ਤੁ॥ ਤੇ॥ ਪਾ॥ ਪਿ॥
 ਪਾ॥ ਧਾ॥ ਧਾ॥ ਤੇ॥ ਤੁ॥ ਧਾ॥ ਪਦ॥ ਪੈ॥ ਜੇ॥ ਮੈ॥
 ਉ॥ ਮ॥ ਪੁ॥ ਸਿ॥ ਵੇ॥ ਤਿਆ॥ ਪਾ॥ ਤਬ॥ ਤੁ॥ ਪਿ॥

ਦਬੋਨਤੀਕੀਤੀਆਥਿਓਸੁਜੀਓਹਰਿਥੈਓ
 ਤਬਬਬੋਥਾਥਿਯਾਓਹਰਿਕਮਾਯਵਿਚਿਓਪ
 ਏਯਾਓਯਾਥੈਓਪੰਜਾਓਪਰਿਥਪਿਯਾ
 ਜਕਜਨਮੁਓਪੁਰਤੁਜਾਓਪਸਾਦੁ
 ਏਕਗਿਪੁਰਤੁਰਣਾਨਾਓਯਾਓਜਾਏਨਾ
 ਏਓਸਕੀਥਪਿਸਾਨਖਕੀਓਏਯਾਏਯਾ
 ਪਸਦਯਾਏਯਾਯੁਥਤਾਓਕਰੈਗਾਓਤੁ
 ਥਦਨੀਚੰਦੁਪਸਦਯਾਏਗਏਯਾਥਾ
 ਜਾਏਯੈਗੀਪਓਦਾਕਓਓਸਾਪਸ
 ਤਯਾਯੈਰਥਿਓਸਾਤਥਏਸਪੁਦਿਯਾ

ਨਾਖਿਯਾਪਿਤਾਜੀਤੁਇਤਨਾਮਿਥਿਭੁਯਾਇਯਾ
 ਤਬਇਸਿਨਾਖਿਯਾਗੁਰੁਪੁਰੇਖਿਨਾਇਤਨਾਮਿ
 ਯਾਇਯਾਮੈਏਕਾਚਾਰੀਕਾਮਿਭੁਯਾਯੁ
 ਸੰਮੇਰੇਪਾਸੁਹੁਸਗਊਤੀਮਦੀਦੁਤਾਈ
 ਯੀਜਾਤਬਮੇਰੇਕਾਯਕਾਸਮਾਏਯਾਤਮੈਦੁ
 ਯੀਏਯਾਤਮੇਰੇਪਸਿਸਗਤੀਹਿਨਦੇਸੇਮੈਨੁਵਸ
 ਗਾਯਾਈਮੇਰੀਮਨਸਭੁਭਗਈਯਿਸਕਾਸਦਕਾ
 ਏਤਨਾਮਿਨਾਖਿਯਾਤਬਭੁਭੁਭਿਨੀਯਾਗਾ
 ਯਾਏਭੁਭੁਭਸਿਗਾਇਯਾਤਦੁਦੁਨਾਚੰਦੁਯਾ
 ਏਧੈਰੀਪਾਇਯਾਤਬਗੁਰੁਬਾਬੇਜੀਕਭੁਯਾਇ
 ਏਗਾਇਯਾਭੁਸਕੇਦਰਭੁਪਰਿਸਤਪਜਾ

ਵੀਧੀਆਥੀਆਯਾਯਾਧਵੀਇਸੁਤਥੀ॥ਤਥ
 ਥਥੈਪੁਇਆਏਤਪਜਸਿਸਵੀਆਏਠਿ॥ਤਥ
 ਥਥੈਪੁਇਆਤਥਦੁਨੀਚੰਦਾਧਿਯਾਜੀਇਠਿ
 ਥਜਾਮੇਗੀਆਏਠਿ॥ਤਤੁਥਥੈਥਿਪੁਥੀਇਠਿ
 ਥਥਿਥੁਸੁਜੀਸਾਹੀਥਥਾਨਾਥੁ॥ਥਸੀਥਾ
 ਗੈਮਥੀਲੈਠਿਗੈਤਥਦੁਨੀਚੰਦੁਸੁਥੀਤੀਮਤਿਥ
 ਸਿਲੈਗਇਆਥਥਿਥੁਥਿਥੁਥੀਥੁਥੁਥੁਥੁ
 ਤੀਠੈ॥ਥਤੈਥਥਿਥਾਏਸੁਜਾਥਗੈਮਥੀਲੈਠਿਗੈ
 ਤਤੁਤੀਮਤਿਥਥਿਥਾਏਪਰਮੇਸਰਕੇਥਿਥੁ
 ਥੀਤੈਥੈਥਥਿਥਲੈਥੀਥਾਗੈ॥ਤਤੁਨੀਚੰਦ
 ਥਥਿਥਾਜੀਥਾਕਗੀਥੈ॥ਤਤੀਮਤਿਥਥਿਥਾ
 ਜਾਠਿਥੈਥਾਥੁ॥ਤਥਦੁਨੀਚੰਦਸੁਥੀਥਰ

ਲੇਖਾਇਆਥਾਥੇਪਸਿਅਇਆਥਿਓਤੁਇਹੁਮੁਈ
 ਮੋਰਪਸਿਅਮੋਰਾਏਵੀਨਾਪੀਯੋਗਿਓਵੁ
 ਤਥਗੁਰੂਥਾਥੇਅਸਿਅਗਾਇਤਪਸਾਇਓਕਰਿਪੁ
 ਹੁਚਾਵਹਿਗਾਜੇਮੁਈਨਾਪੀਪਹੁਚਾਇਸ
 ਕਦਾਤਥਦੁਨੀਚੰਦਰਉਥਿਮਥੇਵੇਰਾਥਾ
 ਆਥਿਓਤੁਜੀਓਹੁਥਾਤਕਰਿਸਿਤੁਆਗੈਪਹੁ
 ਚੈਤਾਤਦੁਹੁਗੁਰੂਆਥਿਅਪਰਮੇਸਰਕੇਨਾਥਿ
 ਦਹਿਅਤੀਤਾਥਾਥਿਅਥਾਤਦੇਮੁਓਪਾਇਓ
 ਉਸਥਿਪਹੁਚੇਗੀਤਥਦੁਨੀਚੰਦਰਸਤਾਥ
 ਰੀਥਾਪਸਾਏਵਹਿਤੁਰਿਵੀਤੀਓਤੁਪੁਕਤੁ
 ਮੰਨਿਥਾਤੁਕਤੁਗੁਰੂਕਾਥੇਸਾਓਜੀਵਈ

(283)

[illegible]

ਮਾਇ ਪੈਸ ਪਾਇਆ ਮਾਇ ਭੰਜੁ ਜੀ ਭੰਜੁ ਪਰਸਾ
 ਦੁ ਮੈ ਗੁਮਿਐ ਮੈ ਕੁਖਾ ਮੁਆਯਾ ਤਦੁ ਭੰਜੁ
 ਹੁ ਮਾਇਆ ਮੁਆ ਮੀ ਭੰਜੁ ਭੰਜੁ ਗਇਆ
 ਪਗੁਰ ਕਾ ਪਤੁ ਤਾ ਭੰਜੁ ਗੁਰੁ ਕੀ ਕੈ ਪਗੁਤੀ
 ਖੇਦੁ ਗੰਧੇ ਧਰੁ ਭੰਜੁ ਭੰਜੁ ਤਬ ਬਾਬਾ ਭੰਜੁ
 ਮਥੁ ਗੁਰੁ ਬੰਸੁ ਤੁਹਿ ਰਿਮਃ ॥ ਸੁੰਦਰਿ ਨਿਕਾਰੁ ਭੰਜੁ
 ਕਾਰੰਗ ਨਾਕੁ ਗੁਪੇਰੀਆ ਕਾ ਬਭੁਤੁ
 ਬਿਸਧਾ ਗਾਗੀ ਗਾਕਾ ਭੰਜੁ ਕੁਰੰਗੇ ਕੀਆ
 ਗਗਨੁ ਭੰਜੁ ਪੁਸਿਓ ਗਾਇਆ ॥ ਗੰਧੇ ਪੈ
 ਕਥੁ ਭੰਜੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮੁ ਭੰਜੁ ਸੈ ਮਹਿ ਭੰਜੁ
 ਗੁਰੁ ਭੰਜੁ ਮਾਯਾ ਪੈ ਭੰਜੁ ਭੰਜੁ ਪਾਇਆ

ਜਥਾ ਅਤੀ ਕੀਰ ਭਿਉਂ ਵੇਤਾ ਭੁਠਿ ਜੈ ਬਾਤ ਥ
 ਥਾਥੈ ਇਕ ਦਿ ਨਿਕ ਭਿਯਾਨਾ ਲੁਧੇ ਪੁਰਾਨ ਜਾ
 ਪਕਸਿ ਗਖਣਾ ਜਥ ਮਥਾ ਦੇ ਭਿਯਾਨਾ
 ਤਾਸੇ ਗਤਿ ਪਕਸਿ ਗਖਿਯਾਨਾ ਆਇਤ ਜਗੁਰੀ
 ਤਾਗਤ ਥਥੈ ਪੁਛਿਯਾਨਾ ਆਖਿਯਾਇ ਲੜਕੇ
 ਤੁਜੇ ਭਿਤੁ ਥਥੈ ਭਿਯਾਨਾ ਵਧੈ ਗੋਸੇ ਭਿਯਾ
 ਵਧੈ ਗੋਸੇ ਤੇ ਗਵਥੁ ਥਥੈ ਵਧੈ ਥਥੈ
 ਭਿਯਾਨਾ ਤਦੁ ਭਿਯਾਨਾ ਵਧੈ ਥਥੈ ਆਖਿਯਾ
 ਇਕ ਦਿ ਨਿਯੋਗੀ ਮਤਾ ਕਠਿਯਾਨਾ ਜੈ ਥਥੈ
 ਗਿਥਾਨਾ ਤਾਸੇ ਆਗਿਯਾ ਗਵਾਨੁ ਥਥੈ
 ਯਕਸੀ ਆਪਾਈ ਆਤ ਪਠਿਯੋ ਨਿਕਸੀ

ਆਕੁ ਭਾਗੀ ॥ ਤਪਿ ਵਰੁਣੀ ਆਕੁ ਭਾਗੀ ॥
 ਤਦੁ ਮੈਭੁ ਭਵੀਤਾ ਜੋ ਮਤਾਮੁ ਸੀਖ
 ਕੇ ਯੋਗ ਜਾਹਿ ॥ ਵੇਡੇ ਹੋਇ ਮਿਲਹਿ ॥
 ਮਿਲਹਿ ਭਾਵ ਕੀ ਆਕਾਸ਼ੀ ॥ ਤਮੈ ਭੁ
 ਖਿ ਆਜੇ ਗੁਰੁ ਜਾਪਿ ਲੇਹਿ ॥ ਤਦਿ ਮੰਗਤਿ ਭੋਗ
 ਨੇ ਭੋਗੀ ॥ ਸਦਿ ਕੈ ਤਬ ਬਾਝੈ ॥
 ਸੀਉ ਧੀ ॥ ਲੜਕਾ ਧੈਰੀ ਪਇ ਆਤਮਾ ॥
 ਬਾਝੈ ਤੁਮਹਿ ॥ ਸਬਦੁ ਬੋਲਿ ਆਗੈ ॥
 ਗਾਇ ॥ ਮਃ ॥ ਪ੍ਰਤੀਤੁ ਤਤਕਾ ਪਾਉ ॥
 ਨਿਤ ਕਾਜ ਸਦਾ ॥ ਭਗਵਾਨੁ ਆਕਾਸ਼ੀ ॥

ਵਿਆਪਿਅਾਨੁ ਬੁਝੈ ਗੁਣਗੁਣਿ ਚਰਿਅਾਮ
 ਤੁਤਾ ਵਿਆਜਾਵਿ ਸਿਪ ਵਿਆਜਮਰੰਦਗਾ॥
 ਅਧੇਮਾਨੁ ਤੁਥੈ ਰਾਕੰਠੀ ਮਹਿ ਸੇਠੈ ਪੁ
 ਰਬਿ ਸਿਖਿਆਤਾਸਤੁ ਗੁਰਾ ਬਚਨੁ ਕੁ
 ਈ ਗੁਣਉ ਸਿਖਾਤੁ ਸਿਖਾਤੁ ਗੁਪਤੀ
 ਦੁਰੁ ਦੁਰੁ ਗੁਣਾਏ ਕਰਿ ਦਾਤੀ ਆਇ ਪਰ
 ਰਿਆ ਕਰਿ ਆਇ ਤਉ ਗੁਣਾ ਗੁਣਾ ਕੁਠੈ
 ਬਿਗਲਾਵਿ ਦਿਵੀਤਾ ਖੇਤੁ ਤਈ ਆਤਮਾ
 ਪਹਿਲਾ ਪਰੁ ਪੰਥੈ ਸਹਿ ਆਤਮੈ ਤਹਿ
 ਸਹਿ ਆਤਮੈ ਤਹਿ ਪੰਥੈ ਆਤਮਾ ਚ

ਏਥੇ ਏਹ ਗਤਾਇਆ ਇਤਿ ਨਾਮ ਇਓ ਸੁ
 ਪਾਸ ਬੰਨ੍ਹ ਮੁਸਿ ਨਿਜੀ ਏਪਿ ਰੁਦੀਆ ਸੁ
 ਸਾਪਸੰਗਤਿ ਏਤਿ ਯੁਗੁਵਰਿਆ ਮੇਗਸੀ
 ਓ ਕੀਤਾ ਕੁਰਬਾਨਾ ਜਿਨਿ ਮਿਓਆ
 ਜੇਈ ਪਈ ਪਈਆ ਸੁਦੀ ਬੁਝਾਨਾ
 ਤੁਹਿ ਕਾਦਸੈ ਤੁਓ ਮੰਤਰਿ ਜਾਪਾ
 ਜਾਤਾ ॥ ੧ ॥ ਤਦੁ ਭਾਗਵੰਤਾ ਹੋਆ ॥
 ਅਗੇ ॥ ੧੪ ॥ ਜੇਤਿ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਦਿ ਦੁਤੀਆ
 ਏਹ ਸੀ ਕੀਤੀ ਦਖਲ ਕੀ ॥ ਅਤੁਹ

ਤਾਹੀ ਭਰਿਓ ਤੁਕੀ ਕਰਹੀ॥ ਤਦੁ ਪੈ ਗੀ ਖੜ
 ਏਕਾ ਠਕੀ ਆਗੁ ਖਿਆਸਾ ਸਿਰਿ ਸੇ ਪਾਏ
 ਏਕਾ ਠਕੀ ਆਗੁ ਸੇ ਪਾਏ ਏਕਾ ਮਥੈ ਟਿਕ
 ਬਿੰਦੁ ਆਗੁ ਤਦੁ ਆਗੁ ਮੈਂਦੁ ਜਤ
 ਜਤ ਆਗੁ ਭਾਗੁ ਤਦੁ ਭਾਗੁ ਮਗੀ
 ਦੇਸਿ ਜਾਇ ਨਿਕਾਸਿ ਆਗੁ ਤਬੋ ਕੀ ਧਰਿ
 ਭਿਉ ਗਏ ਆਗੁ ਤਬੋ ਕੀ ਮੈਂਦੁ ਆਗੁ ਤੇ
 ਭਿਉ ਗਏ ਆਗੁ ਤਬੋ ਕੀ ਮੈਂਦੁ ਆਗੁ ਤੇ
 ਮੈਂਦੁ ਕੀ ਆਗੁ ਤਬੋ ਕੀ ਮੈਂਦੁ ਆਗੁ ਤੇ

ਵਹਿਅਤੈ ਮਾਹਿਦਿ ਪਸਰਿ ਜਗੁਰੁ ਖੋਆ ਜੇ ਤੇ
 ਪਾਈ ਹੈ। ਤਉ ਗੁਰੁ ਓਤੈ ਬਾਇ ਪਾਈ ਹੈ। ਇਕ ਸ
 ਖੈ ਓਨਾ ਅਖਿਆ ਜੇ ਅਸੀਂ ਸੀ ਸੇ ਵਕਾਤਿ ਤਉ
 ਕਉ ਦੇਖਾ ਨਿਤਾ ਇਕ ਮਹਦੁਰ ਹਿਯਾ ਅਦੁ
 ਦਾ ਹੈ। ਓਥਿ ਮਢੀ ਹੈ ਸੁਆਤਾ ਓਸ ਮਹਦੁ ਪੁਇ
 ਆਤੁ ਸੀ ਕਓਤੁ ਓਠਾ। ਤਦੁ ਮੈ ਦੇਖਾ ਤੈ ਸੀ
 ਬਹਿਅਾ ਜੇ ਅਸੀਂ ਗੁਰੁ ਨਾ ਕੇ ਕੇ ਸਿਖਾ ਹਾਂ। ਤ
 ਬਗਤਿ ਕੈ ਸਮੈ ਓਸ ਮਹਦੁ ਪੁਇ ਆਤੁ ਸੀ ਕਹਾ
 ਨਿਉ ਓਠਾ। ਤਬ ਮੈ ਦੇਖਿਅਾ ਜੇ ਜੀਅ ਸੀ ਨਿਤਾ ਪੁ
 ਤਉ ਗੁਰੁ ਓਤੀ। ਖੋਆ ਜੇ ਦੀ ਸੇ ਵਕਾਤਿ
 ਜਾ ਦੇਹਾ ਜੇ ਅਸੀਂ ਗੁਰੁ ਜੇ ਤੇ ਹੀ ਪਇਆ ਹੈ।

ਤਬ ਮੈਂ ਦੇ ਪੁਇਆ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਕਉ ਭੁਭਿਓ ਭੈਜਾ
 ਵਹੁ ਗੈ॥ ਤਬ ਭੁਭਿਓ ਮਹਿ ਬਹਿਯਾ ਜਾਇ ਮੈ ਬੇਅ
 ਜਾ ਹੋਂ ਗੁਰੂ ਪਸਿ ਜਾਨਹਾ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਾ॥ ਇਤੁ ਸਮੇ
 ਜਾਨਹਾ ਮੇ ਦੂਰ ਹੋਇ॥ ਜੁ ਮੁਢਾ ਗੀ ਭੇਇ ਲੈ ਚ
 ਯਿਯਾਨਾ॥ ਤਬ ਮੈਂ ਦੇ ਸੀਠੇ ਯਾਇ ਪੈਸੇ ਪਾਇ॥ ਅਖਿ
 ਓ ਜੀ॥ ਜੀ ਸੀ॥ ਯਾਖ ਦੇ ਹੋਰੇ ਗੁਰੂ ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਪਾ
 ਇਯਾ ਭੈ॥ ਯੈ ਤੁਸੀਂ ਯਾਖ ਦੇ ਹੋਰੇ ਜੀ॥ ਜੀ ਸੀ॥
 ਤਪ੍ਰਤ ਮੇ ਵਰ ਹੋਇ ਜਾਨਹਾ॥ ਜੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੀ
 ਭੇਇ ਮੁਢਾ ਗੀ॥ ਯੈ ਯੈ ਜੀ॥ ਤਦੁ ਹੁਖ ਯਾ ਜੇਖਿ
 ਵਹਿ ਯਾਖਿ ਯਾਖਿ॥ ਜੀ ਸੀ॥ ਯਾਖ ਦੇ ਹੋਰੇ ਜੀ॥ ਜੀ ਸੀ॥
 ਯੈ ਯੈ ਪਉ ਪਉ ਗੁਰੂ॥ ਯੈ ਕੀ ਵਰ ਹੋਇ

ਤੇ ਭਪ ਸਿਆਹਾ ਅਰੁ ਕਈ ਵਰੁ ਭਸ ਪਤਿ ਸਮ
 ਫਿਗਿ ਸਿਆਹਾ ਤਬ ਸੈਰੇ ਅਤੇ ਸੰਤਿ ਤਿਥੇ ਹੋ
 ਦੇਵੈ ਸਿਖਾ ਫਿਗੁ ਪ੍ਰੈ ਗੀ ਪਏ ॥ ਤਦ ਹੁਗੁ
 ਪੁਇਆ ਜਾਤੁ ਸੀ ਇਸ ਵਖਰੇ ਰਿਓ ਆਏ ॥
 ਹੋਇ ਨਿਚਰੈ ਆਵੇ ਤੇ ॥ ਤਬ ਸੈਰੇ ਪੈਂਤਿ ਦੁਹੀ
 ਬੋ ਨਤੀ ਕਰਿ ਸੁਣਾਈ ਖੁਆਰੇ ਮਿਓ ਕੀ ॥ ਤਬ
 ਬਾਬੋ ਬੋਲਿਆ ॥ ਸੋਹਿਕੁ ॥ ਅਹੀ ਪਤੀ ਅਰੁ
 ਜੰਤੁ ਨਾਵਖੰਡ ਸਗੀ ਗਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਦਿ ਨ ਓਨਿ ਪਿ
 ਨਾਮੈ ਓਇ ਕੁਭਾ ॥ ਓਹੁ ਟੀਗੁ ਟੀਗੁ ਮਛੰ
 ਸਾਗਤਿ ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਗੁਰਪੀਰਾ ॥ ੧ ॥ ਚਉ
 ਬੈ ਪਉਸ ਬਾਹੁ ਕੈ ਸੁਮਤਿ ਆਓ ਪੈ ਜੈ ਜਾਓ ॥

ਤੇ ਨਾਗਾ ਵਸਿਓ ਦਿਸਤੀ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਚਾ
 ਉਥੈ ਭੈਰਵੁ ਵੰਗੀ ਐਕਰ ਮੀਂ ਤੇ ਪਾਤੁਓ।
 ਵੰਗ ਨੁਕਲਿਯਾ ਵਸੀਐ ਵੰਗੀ ਚੜ੍ਹੈ ਚੜ੍ਹਾਉ।
 ਜੇ ਤੈ ਵੰਗ ਦਰਿ ਸਹਾਯਕੀ ਬਹੁਰਿ ਨ ਪਾਈ
 ਤਾਓ ਸਤੀ ਪੁਰੀ ਸਤੁ ਭਾਯਾ ਬਹੀਐ ਪਸਿਯਾ।
 ਪਸਿਯਾਓ ਪੈਖਾ ਪੁਖੁ ਨੁਕਲਿਯਾ ਐਕਰੁ ਪੈ
 ਗਸਿਯਾਓ ਭੈਰਵੁ ਸੁਦਾਨੁ ਭੈਰਵੀ ਦਿਸੁ ਬਾ
 ਸਿਯਾਓ ਭੈਰਵੁ ਭੈਰਵੁ ਨਾਨਕਾ ਪੁਸੁ ਪੁਖ
 ਜ ਸੈ ਪਸਿਯਾ॥੧॥ ਸੋਭੁਕਾ ਪੁਛੁ ਤੁਹਾ ਪਾਏ
 ਪਗਾਮਾਤਾ ਪਗਤਿ ਮਹਤਾ ਦਿਵਸੁ ਦਿਵਸੁ
 ਦਈ ਦਰਿਯਾ ਭੈਰਵੁ ਸਗਲ ਜਗਤਾ ਭੈਰਵੀ

ਆਈਆ ਬੁਝਿਆਈਆ ਫੁਲੇ ਪਸਮ ਹਜੁ ਰਿਪ
 ਕਰਮੀਆ ਪੀਆ ਪਈ ਕੋ ਨੈ ਕੋ ਤੁਹਿ ਸਿਰ
 ਨਾਮੁ ਪਿਆਇਆ ਗੇਏ ਮਸਕਤ ਪਾਇ
 ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਦੁਈ ਨਾਇ ॥
 ਤਬ ਭੁਭੁਭਾਥਾ ਪਾਸ ਗੰਦੇ ਸਿਰੇ ਪੈਦਿ ਨ
 ਗਠਿਆ ਆਠੈ ਬਹੁਤ ਓਕ ਨ ਓਧ ਗੰਢ
 ਏਨਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੈ ਜਪਇ ਤਬ ਏਕੁ ਸੇਵ
 ਜੋ ਕਾਮੁ ਤੁਥਾ ਓਸ ਕੀਯੋ ਕੁਥੁ ਤੁ ਪੁਜਾ
 ਕੈ ਗੈ ਤਬ ਓਸ ਸੁਇਆ ਜੋ ਗੁਰੂ ਆਇਆ
 ਠੈ ਤਉ ਤੁ ਆਪਣੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਰਿਗੈ ਆ
 ਏਆ ਆਇ ਦਰੈ ਬਾਹਰਿ ਦੁਰਿ ਦੁਰਿ

ਇਕੋਥੇ ਹਰੇ ਥਾਨਾ ਮੁਕੁੰਦ ਜੋਗ ਮਾਥਿਭੇ ਸਿਓ
 ਤਾਜੇ ਥਾਹਿ ਮਾਥੇ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਥਾਹਿ ਮਾਥੇ
 ਇਥਾ ਤਦੁ ਮਾਥੀ ਸੋਧੈ ਤੇ ਪੁਰਿ ਮਾਥੇ
 ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੋਗੇ ਜੋਗੇ ਮਾਥੇ ਮਾਥੇ ਮੁਕੁੰਦ
 ਵਤਾਓ ਮਾਥੇ ਚੰਦਿਭੇ ਨਖਾਵਤਾਓ ਮਾਥੇ
 ਪਾਣੀ ਚੰਦਾ ਪੀਵਤਾਓ ਬਿਨੁ ਵਾਇਆ
 ਬਾਨੁ ਤੁਝਿ ਤੁਝਿ ਬਾਦੋ ਮਾਥੇ ਤੇ ਗੁਰੂ ਕਰ
 ਵਾਦੋ ਮਾਥੇ ਸੋਧੈ ਕਿ ਮਾਥੇ ਪਾਇਆਓ
 ਜੋਗਿ ਤਾ ਪ੍ਰਤੀਆ ਮਾਥੇ ਮਾਥੇ ਤਬ ਗੁਰੂ
 ਬਾਬੇ ਬੀਗਿਆ ਗੁਰੂ ਮਾਥੇ ਕੀ ਵਾਹੁ ਪਓੜੀ
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇ ਹਿੰਦੁ ਹਿੰਦੁ ਮਾਥੇ ਤਾ ਸਗੁ

ਪੁਗੀਯੋਮਤਿਗੁਰੂਤੋਹਿਦਇਯਾਲਾਨਾਕਥ

ਪੁਗੀਯੋਮਤਿਗੁਰੂਤੋਹਿਦਇਯਾਲਾਨਾ

ਦੁਖਾਨਾਨਾਨੀਯੋਮਤਿਗੁਰੂਤੋਹਿਦਇ

ਯਾਲਾਨਾਨੀਯੋਮਤਿਗੁਰੂਤੋਹਿ

ਦਇਯਾਲਾਨਾਨਾਨੀਯੋਮਤਿਗੁਰੂਤੋਹਿ

ਗੁਰੂਤੋਹਿਦਇਯਾਲਾਨਾਨੀਯੋਮਤਿਗੁਰੂਤੋਹਿ

ਮਤਿਗੁਰੂਤੋਹਿਦਇਯਾਲਾਨਾਨੀਯੋਮਤਿਗੁਰੂਤੋਹਿ

ਪਾਈਯੋਮਤਿਗੁਰੂਤੋਹਿਦਇਯਾਲਾਨਾਨੀਯੋਮਤਿਗੁਰੂਤੋਹਿ

ਮਤਿਸਮਾਈਯੋਮਤਿਗੁਰੂਤੋਹਿਦਇਯਾਲਾਨਾਨੀਯੋਮਤਿਗੁਰੂਤੋਹਿ

ਖਿਰਾਇਪੀਦਇਯਾਲਾਨਾਨੀਯੋਮਤਿਗੁਰੂਤੋਹਿ

ਗਿਮੰਗਿ ਖਾਹੀ ਏਹਿ ਘੋਰੀ ਭਉ ਮੁਹਿ ਏਹਿ ਨਿਕਰ
 ਸਾਖਾ ਏਹੇ ਖਿਸੰਗਾ ਹੀ ਭਉ ਏਹੇ ਖਿਸੰਗਾ
 ਏਹਿ ਨਿਕਰੀ ਘੋਰੀ ਨਿਕਰ ਮੁਹਿ ਘੋਰੀ ਘੋਰੀ
 ਖਿਸੰਗਾ ਏਹਿ ਨਿਕਰੀ ਘੋਰੀ ਘੋਰੀ ਘੋਰੀ
 ਖਿਸੰਗਾ ਏਹਿ ਨਿਕਰੀ ਘੋਰੀ ਘੋਰੀ ਘੋਰੀ
 ਖਿਸੰਗਾ ਏਹਿ ਨਿਕਰੀ ਘੋਰੀ ਘੋਰੀ ਘੋਰੀ
 ਖਿਸੰਗਾ ਏਹਿ ਨਿਕਰੀ ਘੋਰੀ ਘੋਰੀ ਘੋਰੀ
 ਖਿਸੰਗਾ ਏਹਿ ਨਿਕਰੀ ਘੋਰੀ ਘੋਰੀ ਘੋਰੀ
 ਖਿਸੰਗਾ ਏਹਿ ਨਿਕਰੀ ਘੋਰੀ ਘੋਰੀ ਘੋਰੀ
 ਖਿਸੰਗਾ ਏਹਿ ਨਿਕਰੀ ਘੋਰੀ ਘੋਰੀ ਘੋਰੀ

ਮਾਥਿਕਸੀਮਾਗਾਦੀਦਿੱਸੇਦੇਇੰਗਿ
 ਦਿਗੁਤੈਦਿਦਾਦੇਤੋਗਲਾਜੀਮਾਮਰਿਜਾ
 ਫੋਲੇਸੀਦਾਮੁਹਰਾਨੇਦਾਗਥੋਦਾਨੋਤੈ
 ਦਿਸਾਨੋਦੇਦੈਤੁਪਯਾਮਿਰਿਖਥੋਪ
 ਦੀਦਿਹੁਤਾਨੁਓਪਾਨੇਮੇਰਾਮਾਮਸ
 ਯੋਮਾਮਰਿਤੀਰਥੇਦੀਥਾਪੇਪੁਰਬੀ
 ਰੇਗੇਥਾਦੀਨਾਇਨਿਦਾਜਾਨਾਤੈਪੁਜਾਨਦ
 ਨਿਸਦਾਮੁਜਾਦੀਮੁਇਆਜੀਦਦਿਯਾਗ
 ਤਿਉਦੈਜਾਮਿਰਿਪਾਈਐਪਾਦੀਨਾਨਾਵ
 ਮਿਰਖੁਥੈਸੈਤਾਨੀਏਨਾਗਾਨਾਨੁਤੀ
 ਦੁਏਤਉਤਉਤਿਥਿਯਾਦਿਯਾਜੀਮਾਜਗ

ਤਿਸਮਲੀਏਓਭੁਕਮਾਰਕਪਾਠਸਭ
 ਸੇਪਤਦੇਓਏਏਓਧਾਠਚਗਓਓਤਮੁ
 ਹੀਸਾਧਕਾਰੀਖਿਲੈਏਤਿਤਪਮਓ
 ਮਸਗਸਦਪੁਜਾਪਇਐਰਗਸਮੇਓਗੁਰੁਮ
 ਮੁੰਦਕਾਰੀਮਸਭਸਿਖੀਠਤੇਰਿਤੁਖੀਮ
 ਏਐਠਕਰੇਸਿਧਿਖੁਬੇਠਵਠਿਠੀਤ
 ਸਤਚੇਸਿਧਿਏਏਐਐਐਐਐਐਐ
 ਕੇਸੁਗੁਰੇਧੀਗਤਿਐਐਐਐਐਐਐ
 ਪੁਰੁਪਾਏਵਿਐਐਐਐਐਐਐਐਐ
 ਗੇਸਿਧਿਐਸਭੁਐਏਏਏਏਏਏਏਏ

ਤਪਤਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾਪਤਿ ਗਥੈ ਜੋਇ ॥ ੨ ॥ ਰਾਜ
 ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਏਹੁ ਮੋਹਿ ਜਾਖਿ ਆਤਮਾ ਨ ਭੀਸ
 ਹੋਇ ਜਾ ਆਇ ਪੈਰੀ ਪਇਆ ॥ ਆਓ ਪਗੈ
 ਹੋਆ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗਾਥਾ ਪਇ ॥ ਭਿਤੁ ਮਹ
 ਰਿਖਿ ਸਮਾਇ ਦਿਖਿ ਪਾਸ ਮਗੈ ਦੇਸੇ ਹ
 ਵਰਤੀ ॥ ਸਾਧੂ ਗਾਥਾ ॥ ਤਦੁ ਮੈ
 ਪੈ ਹੋਇ ਪੀਸੀ ਪੁਰਾ ॥ ਪੜ੍ਹਣੀ ॥ ਤਬ ਪਾ
 ਸਗੈ ਦੇਸਿ ਬਹੁਤੁ ॥ ਆਓ ਪਗੈ ਕਹੋਇ
 ਕਮੰਤੀ ॥ ਭੀਭੀ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ ਏਹੁ ਗੁਰੂ ਤਦ
 ਪੁਬਾਬਾ ਜੀ ॥ ਭੀਭੀ ॥ ਵੇਦੇ ॥ ਗੋ ॥ ਤਦੁ ਮੈ
 ਮੁੰਦੂ ਕੀ ਬਹੋਤੀ ॥ ਕੈ ॥ ਪਇ ॥ ਰਿ ॥ ਤਪ ॥ ਸਿ ॥

ਇਤਿ ਨਿਗਾਉਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੀਰਖਰਾਯਾ
 ਪਾਸ ਸਗੀਦੇ ਸਕਾਤੁ ਭਵਥਾਜਾਇ ਪ੍ਰਗ
 ਏਕਾਗ੍ਰਿ ਮੈਦੇ ਮੀਰਜਾ ਜਤਿਯੋਏ
 ਭਵਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਨੇਖਿ ਕਰਿ ਕਤਾਤੁ
 ਪਾਇਆਤੁ ਭਵਥਾਥੇ ਜਗੁ ਪਕਹਿਯੋਗਿ
 ਮਾਨੇਖਿ ਕਰਿ ਮਿਲਾਤੁ ਭਵਸੈਦੇ ਮਤੈ ਮੀ
 ਭਾਗੈਥੈ ਗੁਰਗਿਆਥਿ ਨਿਜੈ
 ਸਾਨੇ ਜੀਅ ਕੇਤੀ ਕਤਾਤੁ ਏਕਿਓਤਾਗੀ
 ਨਿਗੈ ਭਵਥਾਥਾਤੁ ਪਤੈ ਕਤਾਤੁ ਏਕਿਓਤਾ
 ਥੈਗਾਤੁ ਦੁਖਿ ਸਮਦੈ ਪਾਇਆਇਆ
 ਭਿਤੁ ਮਹਿਸਥਦੈ ਭਾਗਗੁਰੁ ਏਕਿ

ਮ:॥ ਯੁਟਾਮੰਤਰੁ ਮਕਾਟਿ ਮੈ ਤਹਿ ਮੁ
 ਪਰਗਾਸਾ ਕਾਟੀ ਬੇਲੀ ਪਗਵੀ ਗੁਗੀ ਨੈਥੀ
 ਰਖਾਗਾਸਾ॥॥ ਬਾਬਾ ਮੇਗਾਯਾ ਵਟੁ ਸਾਤੁ
 ਗਹਿਯਾਗਾਤ ਪਤਿਕਾ ਹਾਥੁ ਹਿੰਗੁ ਗਹਿਯਾਗੁ
 ਸੀਤਲਾ ਨਾਮੁ ਦੀਯਾਗਾ ਹਠਾ ਚੁਕਾਤਾ ਗਵ
 ਮਕਾਟਿ ਹਿੰਗੁ ਮਕਾਸਾ ਸਗਰ ਤੇ ਕੰਢੀ ਚ
 ਰੇ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ ਪਰਮਾਗਾ ਕਾਜ ਬਕਾਸਾ ਪਸੰਗ
 ਰਹਿਯਾਗਾ ਵੈਰਿ ਗਹਿੰਗਿ ਹਠਾ ਨਾਸਿ ਮਕਾ
 ਮਾਟਿ ਸਿਤਿ ਮੇਤੁ ਫੁਟੀ ਮਕਾ ਹਕੈ ਗੁਟ
 ਵਾਗਾ॥॥ ਸਚੁ ਬਾ॥ ਸਚੁ ਬੈਸਕਾ

ਸਤੁਸੁਆਓਥਾਇਆ॥ ਸਤੁਪੁਰੀਸੁ
 ਵਖੋਰਨਾਨਕਪਰਿਪਾਇਆ॥ ਗਿਤਦੁ
 ਤੁਖੇਵਾਗਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਕਤਪਓਗਇਆ॥
 ਕਰੁਹਤਪੈਨਾਹੀ॥ ਸੀਤਾਉਤੋਇਗਇਆ॥
 ਤਬਆਇਪੈਗੀਪਾਇਆ॥ ਤਾਅਖਿਓਮੁਰੀ
 ਮੇਗੀਮੁਕਤਿਗਾਤਬਸੀ॥ ਓਪਹਿਦਿਤਾ
 ਨਾਉਪਗੁਰੋਆ॥ ਮੁਕਤਿਕਓਗਇਆ॥
 ਮੁਕਤਿਭਇਆ॥ ਬੇਹਤੁਹੁਗੁਰਾਤਦੁ
 ਬਾਬਾਹੁਦਰੁਹਇਆ॥ ਸਮੁਦਰੀਬਰੇਤਾ
 ਵਿਸਿਮੁਸਾਉਓਪਾਇਆ॥ ਬੇਲੁਦੁਖਾ
 ਤਬਗੁਰੀਜਾਇਪੁਗਇਆ॥ ਤਬਮਖੁ

ਮਥਾ ਫਟੀ ਰੇਖਿ ਕਹਿ ਸਾਧਾ ਮੁਖਾਇਆ ਆਖਿ
 ਓਸੁ ਸਾਧਾ ਮਾਯੇ ਕਰ ਗਏ ਸੁ॥ ਤਬ ਥਾਥੈ ਰਖ
 ਭੁਰਿਗਾ ਆਖਿ ਓਸੁ ਯੋਕ ਮਸਲਾ ਮਾਮਖ
 ਤੁਮਥਾ ਫਟੀ ਕੁੰਗੀ॥ ਤਬ ਰਸ ਤਪੈ ਸੀਯੇ
 ਕਹਿ ਥੈ ਫਿਗਿਯਾ ਤਬ ਮਖਤੁ ਮਥਾ ਫਟੀ
 ਆਖਿ ਯਾ ਨ ਕਰ ਗਏ ਸਾ॥ ਗੁਪਤ ਮੁੰਦ੍ਰ ਕ
 ਸੈਯੁ ਕਹਿ ਯਾ ਫਟਾ ਤਬ ਥਾਥੈ ਆਖਿ ਮਖਤੁ
 ਮਥਾ ਫਟੀ॥ ਕਰੈ ਸੈਯੁ ਕਰੈ ਨ ਕਰੈ
 ਰਿਭੀ ਆਇਓ॥ ਤਬ ਮਖਤੁ ਮਥਾ ਫਟੀ ਆਖਿ॥
 ਯਾ ਕਹਿ ਕਹਿ ਨਿਯੁ ਮਾਗਾ ਨ ਰਹਿ ਆਇਯੁ
 ਤਬ ਥਾਥੈ ਆਖਿ ਯਾ ਫਿਓ ਸਕੀ ਥਾਥੈ

ਮਾਊਤਬਮਖਤੁਮਬਠਾਦਰੀਮਖਿਮਾਕੁਰਤੁਏਸੇ
ਤਬਮਖਤੁਮਬਠਾਦਰੀਮੁਮਲਾਮਮੁੰਦੁਇਲਿਖ
ਇਲਾਮਿਰਦਬੇਤਦਾਦਿਨਿਕਲਿਲਾਸਾਦੇ
ਖੇਤਦਿਮੁਮਾਗੈਠਾਤਬਮਖਤੁਮਬਠਾਦਰੀ
ਉਥੈਗਇਲਾਮਗੇਸਾਦੇਤਬੀਸਮਮਰਵੈਹੇ
ਤਨਿਐਥੈਸਾਦਿਮਲਾਮਪਾਇਓਮੁਨਿਮਤ
ਪੰਜਾਨੈਕਰਿਥੈਓਗਇਲਾਸਬਠਪਈਤ
ਬਇਕੀਸਭਨੇਪਾਇਕੇਲਾਮਸੇਤਉਤਗੇਤ
ਦੁਪਾਣਾਘਰੀਗਪਾਧਾਗੇਪਠਰ
ਮੁਦਾਇਕੀਬੰਦਗੀਕਰੇਗੈਠਾਸਬਇ
ਨੁਕਲਿਲਾਤਬਉਤਬੀਸਮਮਰਦਲਾਦੇ

ਗੈਰਾਤਬਸਖਸਤੁਮਬਤਦੁਹੁਰਿ। ੧੭੩।
 ਉਥੈਹੀਗਇਆਸਬਪਹੁਰਿ। ੧੭੪।
 ਤਬਹਿਕੁਬੋਧਿਬਾਅਇਨਿਕਹਿਆ। ੧੭੫।
 ਹਿਉਹੁਆਗਾਤੁਬਸਿ। ਤਬਸਖਸਤੁਮਬਤ
 ਦੁਹੁਪੁਰਾਇਆਗੈਤਬਖੇਰੀਤ। ਜਿ
 ਹਿਉਬੋਧਿਬਾਮੈਖਰਿ। ੧੭੬। ਤਬ
 ਹਿਯਾਤੁਬਤੈਤੇਗਹਿਗਇਆਸਬਗਇ
 ਪਈਤਬਉਹਿਮਰਹਿਗਿਯਾਹੁਆ।
 ਹਿਗਇਕੋਠਹੋ। ਤਬਅਗਸਤੋਪ
 ਟਾਉਤਹੋਨਾਹੀ। ਤਬਗਤਿਭੀਧਰੀ

ਪਾਣਾ ਅਸਤੇ ਉਤਰੇ ਨਾਹੀ ॥ ਤਦ ਉਤਰੇ ਨਾਹੀ ॥
 ਅਖਿਆ ਜੇ ਸਿਰਿ ਬਰਖ ਪਤ ਪੁਦਾਇ ਕੇ ਕੀਤੇ
 ਏਹੁ ਪਾਇਆ ਹੈ ॥ ਤਬ ਆਪੇ ਇਹੀ ਹੋਵੇ
 ਰਾਤ ਕਰਿ ਪੁਦਾਇ ॥ ਤਬ ਮਖਤੂ ਮਥਤ
 ਦੀ ਅਖਿਆ ਜੇ ਮੈਥੋਂ ਬਾਝ ਤੇ ਮਾਗ
 ਖਿਆ ਹੈ ॥ ਤਬ ਓਨਾ ਮਗਰਾ ਪੁਦਾਇਆ ਏਰ
 ਹੋਵੇ ਸਤੇ ਨਾਉਂ ਖਿਆ ਹੈ ॥ ਤਬ ਮਖਤੂ ਮ
 ਥਤ ਵੇਰੀ ਅਖਿਆ ਮੇਰਾ ਨਾਉਂ ਮਖਤੂ ਮ
 ਥਤ ਵੇਰੀ ਪੀਹੁ ਹੈ ॥ ਤਬ ਓਨਾ ਮਗਰਾ ਅ
 ਖਿਆ ਏਰ ਹੋਵੇ ਸੇਧੈ ਪੀਗ ਪਾਤਿਸਾਹ
 ਕੀ ਹੋਇ ਨਾਹੀ ॥ ਪੀਗ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤੁਹੀ

ਆਇਓ ਸੋ ਤੇਰੇ ਹੀ ਆਪ ਤੇ ਪੁਰਾਇ ਕੇ ਆਪ
 ਦੁਹ ਨਿਵਾਏ ਆਪ ਤੇ ਪੀਰ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਕੀ ਸਿਰ
 ਭੰਗ ਹੋਤ ਬਖਸ਼ਿ ਮੁਖ ਮੁਖ ਤੇ ਰੀਸ ਲਾ
 ਮਾਯਾ ਲੋਕ ਕਰਿ ਕੈ ਮੁਸਾਯਾ ਚਲਾਇ ਦੁਹ
 ਗਤਿ ਆਪ ਆਇ ਮੁਸਾਯਾ ਸਮੁੰਦੁ ਵਿਲਿਖ
 ਇਉਂ ਮੁਸਾਯਾ ਭੁਪਤਿ ਚਲਿ ਬੈਠਾ ਪੁਰ
 ਮੁਸਾਯਾ ਚਲੇ ਨਾਹੀ ਚਲਿ ਪਤਰ ਦਿਨੁ
 ਗੀਆ ਭੁਵਿਲਿ ਬੈਠਾ ਗਤਿ ਆਪ ਦਿਨੁ
 ਗਾਯਾ ਤੁਸੀ ਤਭੁ ਤੁਮਰ ਭੀ ਆਪੈ ਤੁ
 ਬੇਰੇ ਆਪਿ ਤਾ ਸਮੁੰਦੁ ਵਿਲਿਖੈ ਚਾਹੈ ਤਬ

ਤੁਮਬਠਾਣੀਆਂ ਸਿਖਿਆਰਾ ਤੁਮਬਠਾਣੀਆਂ
 ਦਾਹਾ ਤੇਰਿਆਰਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਾਤੁਰਾ
 ਆਇਪਾਉਰਿਆਰਾ ਤਬਥਾਥੇਥੇਰਿਆਰਾ
 ਸਾਹਿਬਾਨਾ ਪੁਰਾਣਾ ਮੇਰਿ ਦਸਕੇਰਾ
 ਮਿਥਿਸਾ ਮਿਥਿਸਾ ਮਿਥਿਸਾ ਮਿਥਿਸਾ
 ਦਿਵਰਾ ਗੀਤਾ ਗੀਤਾ ॥ ਤਬਥਾਥੇਥੇ
 ਰਿਆਰਾ ਪਿਛਾ ਮਖਤੁਮਬਠਾਣੀਆਂ
 ਕਰਮਕਰੰਗਾ ॥ ਏਥੇ ਤੇਰਾ ਮਾਨਾ
 ਹੈ ਜੇਥੇਥੇ ਪਾਤਕ ਤੁਮਬਠਾਣੀਆਂ
 ਤੇਰਾ ਆਇਪੈਰਿ ਮੇਰਿ ਤੁਮਬਠੀ

ਨਥਦੁੱਠਾਗੁਸੀਗੁਇਲਿ॥੫॥ਮੁਕਮੁਕਰਿ
 ਪਰਿਥੈਸਣਾਨਿਤਚਲੈਵੀਧਿਖਾਮੁਕਮੁ
 ਤਾਪੁਰਜਾਣੀਜਾਗੈਨਿਰਚਲੁਲੋਕਾ॥੫॥
 ਦੁਗੀਆਵੈਸੇਮੁਕਾਮੈ॥ਕਰਿਸਿਦਕੁਕਰ
 ਈਖਰਚਥਾਪੇਹੁਲਾਗਿਗੁਨਾਮੋਗੁਤੁ॥
 ਜੋਗੀਤਾਨਾਸੁਤਕਰਿਥੈਰੁ ਮੁਲਤਾਥੈਰੁ
 ਮੁਕਮਾਪੰਡਤਦਖੈਣਿਪੈਥੀਆਸਿਧ
 ਤਨਿਦੇਵਲਾਸਥਾਨਾ॥ਸੁਗਨਿਧਗੁਰੁ
 ਪ੍ਰਥਮੁਨਿਜਾਨੈਖਮੀਰਸਾਨਗਾਰਿ
 ਕੁਚਕੁਚਕਰਿਗੇਏਲਾਵਗੁਤਿਚਾਨੁ
 ਲਗਾਸਾਮੁਲਤਾਨਖਾਨਮਾਨੁਕਰਿ

ਮਹਿਗੇਏਕਰਿਕਰਿਕੁਚਾਪਪਸੀਮੁਤਤਿਬਿਚਲ
 ਛਾਇਲਸਮਝੁਤੁੰਗੀਪੁਰੁਚਾਮਸਥਦੁ
 ਤਹਮਾਹਿਦਖਾਣੀਐਵਿਗਲਤਬੁਏਕੋ
 ਈ॥ ਨਾਨਕਦਖਾਣੇਥੇਨਤੀਰਾਹਿਬਹਿ
 ਮਹੀਮਹਿਸੇਇ॥ ਪਾਮਲਹਰਮਲਹਰਮਲਮ
 ਮਕਾਦੁਕਰਣਹੁਕਰੀਮ॥ ਸਤਤਨੀ
 ਆਤਮਾਵਣੁਰਾਵਣੀਮੁਕਾਮੁਏਕਰੀ
 ਮੁ॥ ੬॥ ਮੁਕਾਮੁਤਿਸੇਨਾਖੀਐਸਿਸੁਸਿ
 ਰਿਨੋਰੇਈਏਖਾਮਸਮਾਯਗਤੀਚਲ
 ਸੀਮੁਕਾਮੁਤਿਹੀਏਕਾ॥ ਗਾਇਨਾਮਚਏ
 ਹਵਿਸਸਿਗਾਏਤਾਹੇਲਖਪਾਓਇ॥

(316)

ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਵੇਲੇ ਅਪਹਿਰਿ ਗਇਆ ਅਗੇ ਮਛਿੰਦ੍ਰ
ਅਤੇ ਗੋਰਖ ਨਾ ਬਥੈ ਠੇਥਾ ਤਬ ਮਛਿੰਦ੍ਰ
ਠੇਥੇ ਬਿਕਰਿਅ ਬਿਓਲੁ ਗੋਰਖ ਨਾ ਬਥੈ
ਕਠਿ ਤੁਆ ਦੁਹੈ ਹੋਰ ਗੀਉ ਹਿਰਿ ਤਬ ਗੋਰ
ਖ ਨਾ ਬਥਾ ਬਿਯਾਜੀ ਹੁ ਨਾ ਨਕੁ ਹੋਰ
ਥਾਥਾ ਜਾਇ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਆਦੇ ਸੁਆਦੇ ਸੁ
ਕਰਿ ਵੈ ਬੈਹਿ ਗਇਆ ਤਬ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਪੁਇ
ਆਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾ ਨਕੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ
ਹੋਰ ਭਿਓਰਿ ਤਿਓ ਪਿਰ ਗੀਆ ਉਤਰਿ
ਤਬ ਥਾਥਾ ਬੋਹਿਆ ਸਕੁ ਦੁਹੈ ਗੋਰ
ਹੀ ਹਿਰਿ ਮਾਃ ॥ ਸਿਤੁ ਦਹੈ ਸਹਿ

ਵਾਹੁਕੁਰੀਐ ਵਗੀਤ ਹਿੰਦੁਕੁਵਾਹੁ
 ਹੈ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਹਿੰਦੁਕੁਵਾਹੁ
 ਵਗੁਰੀਐ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥॥॥ ਸਿਮਰਿਓ ਸਗੁਰੁ
 ਸਾਧੋ॥ ਜੀਵਹਿ ਭਾਗੀ ਸਾਧੋ॥ ਗੁਰੂ॥ ਦੁ
 ਮੁਦਗਵਾਜੋਰੁ ਪੁਰਖੁ ਵਾਹੁ ਭਾਸਾਯੋ ਸਦੁ
 ਦਿਖਤੁ ਜੈ॥ ਮਾਇਆ ਜਾਪਾਈ ਪਾਣੀਖੁ
 ਰੁਖੀ ਪਿਆਸ ਤਵੈ ਭਾਸਾਇ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰੂ॥ ਕਾਕੇ
 ਤੇ ਨਾਮ ਤੇ ਗਾਯੰ ਤੁਨ ਜਾਨਿਆ ਤੁਮ ਸਹਿਨਾ
 ਹੀਐ ਵਗੁਰੂ॥ ਭੁਚਾਨ ਹੀ ਕਰਤਾ ਮਨਮਹਿ
 ਸਹਣਾ॥ ਭਾਖੇ ਜਾਇ ਭਾਖਿ ਕੇਗਾ॥ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ
 ਨਾਮ ਭਾਸਾਯੋ ਸਾਤੁ ਥੀ ਕਿਉ ਕਹਿਓ

ਇਕੁ ਕੈ ਭਾਸਾ ਭੀ ਤਹਿ ਰਹੈ ਨਿਗਮ ਤਉ ਨਾਨ
 ਕੇ ਏਕੇ ਏਕੁ ਮਿਲੈ ॥ ਗਾਇਤਰਿ ਪਿਸਾਗੁ ਤਗੈ ॥
 ਜੀਵਦਿ ਆਇ ਦਮਗੀਐ ॥ ਗੁਣ ॥ ਭੁਜਾ ॥ ਆ ॥ ਭਿ
 ਤਮ ਹਰਿ ਸਬਦੁ ਭਯਾ ॥ ਗੁਣ ॥ ਮਕਾਨੀ ਵਿਸਿਖ ॥
 ਸੁਗਤਿ ਸਬਦੁ ਸੁਗਤਿ ਸਾਖੀ ਮੇਰੀ ਸਿੰਘੀ ਵੈ
 ਲੋਕੁ ਸਦੇ ਧੀ ॥ ਪਤੁ ਭੁਲੀ ਮਗਣ ਕੈ ਤਾਈਓ
 ਖਿਆਨ ਮੁਖੇ ਧੀ ॥ १ ॥ ਬਾਬਾ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ
 ਰਖੇ ਸੇ ਸਿਰਿ ਗਉਠ ਚਾਹੀ ਕਰਤੇ ਬਾਗਾ ॥
 ਗੋ ॥ ਗੁਣ ॥ ਪਾਣੀ ਪਉਤੁ ਪਾਣੀ ਪਿਸਾਗੇ
 ਤਸੁ ਗੁਣ ਮੁਖ ਦੀਵਾ ਮਗਣ ਜੀਵਨ ਕਉ
 ਸੁਗਤੀ ਦੀ ਗੈਰੇ ਗੁਣ ਤੇ ਹੋਇ ਸੇ ॥ ॥

ਸਿਸਸਖਕਮੁਕੇਸੀਗੀਜੀਗਮਪੀਰਪੁਰਖਥਉਤੇ
 ਜੇਨਮੁਮਿਲੈਤਾਕੀਗਤਿਅਖਾਤਮਨੁਸੇਵਕੇਗੇ॥
 ਕਾਗਦੁਲੁੰਤੁਰੈਪਿਰਤਸੇਰੈਸੇਪਾਣੀਕ
 ਛਾਹੁਰੈ॥ਐਸੇਭਗਤਿਮਿਲਹਿਜਨਨਾਮ
 ਤਿਨਿਜਮੁਕਿਅਕੇਗਾ॥੨॥ਤਥੇਯਹਿਮਫਿੰਦੂ
 ਬੀਰਿਆਮੁਖਿਓਸੁਨਾਨਕਜੇਗੁਲੈਜੋਡੇਲੈ
 ਤੇਗੈ॥ਤਵਜਾਹੁਸੁਖਾਹਤਗਹਿ॥ਤਦੁਹ
 ਗੁਰੂਬੀਰਿਆਸਬਦੁਗੁਰਮਕਾਹੀਵਿਰਿਮ॥੧॥
 ਸੁਇਮਫਿੰਦੂਨਾਨਕੁਬੀਰਾਵਸਿਗਤਿਪਾਰਿ
 ਕੇਨਹੀਡੇਲੈ॥ਐਸੀਜੁਗਤਿਜੋਗਕਉਪਾਏ
 ਆਪਿਤੈਸਗੈਉਤਾਹਤੈਗਾ॥ਸੋਅਭੁ

ਯੁਤੁਯੈਸੀਮਭਿਪਾਵੈਅਭਿਨਿਸਿਸੁਨਿਸਮਯਿ
 ਸਮਾਵੈਗੁਰੁਭਿਖਿਅਤਾਭਤਗਤਿਭੈਚਲੈਭਿ
 ਵੇਸੁਰਿਪਤਿਸੰਤਖਿਅਮੁਯੈਗਾਧਿਅਨਾਨੁਪਿਭਿ
 ਈਅਸਤਪਾਵੈਸਭਿਨਮਿਤਰੀਦਿਤਾਯੈਵੈ
 ਨਾਨੁਕਥੈਲੈਅਮ੍ਰਿਤੁਥਾਣੀਸੁਖਿਮਫਿੰਦੁਅਭਿ
 ਪੁਨੀਸਣੀਅਸਾਮਭਿਨਿਗਸਵਾਯੈਯੈਤਾਨਿ
 ਚਭਿਨਾਨੁਕਥੈਲੈਅਮ੍ਰਿਤੁਥਾਣੀ॥੩॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨ
 ਨਕਅਗਮਸੁਣਾਏਗੁਰੁਚੇਲੇਵੀਸੰਧਿਭਿ
 ਯੈਯੈਦੀਖਿਅਦੁਭੈਤਾਨੁਕਥੈਦਿਅਕ
 ਸਨਕੀਸੇਧੀਪਾਇ॥੪॥ਤਥੈਗੋਰਖਨ
 ਧਥੈਤੀਵੀਤੀਅਭਿਭਿਸੁਰਾਗੁਰੁਪੀ

ਤੁਸਤੀਰੁ ਹੁਸਿ ਹੈ ॥ ਆਦਿ ਜਗਾਦਿ ਰਾਜੀ ਆਈ ॥
 ਤਬ ਥਾਥੈ ਅਖਿਆ ਕਵਣੁ ॥ ਗੁਰੂ ਕਰੁ ਹੋ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ॥
 ਤਬ ਗੋਰਖ ਨਾਥਿ ਆਖਿਆ ॥ ਜੀਉ ਸੋ ਸਾ ਕਉ ਤੂੰ ॥
 ਜੀਤੁ ਮਾਰੈ ਮਥੈ ॥ ਭੁਖ ਥੈ ॥ ਪਗੁ ਭੈ ॥ ਈਤੁ ਮਗ
 ਗੁਰੂ ਜੀਤੁ ਮਾਰੈ ॥ ਅੰਗ ਤੈ ਪੈ ਦਾ ਹੋਵੈ ॥ ਤਬ ਥਾਥੈ
 ਅਖਿਆ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ॥ ਤਦੁ ਭੁਖ ਥਾਥੈ ॥ ਦਰੁ ਹਿ
 ਆਗੋ ਸਦਿ ਮਹਿ ॥ ਦੁ ਨਿਸੰਯੁਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕ
 ਈ ਸੈ ਰੋਜੁ ॥ ਜਟ ਜਾਤ ਪੈ ॥ ਭੀਖੀ ॥ ਥੈ ॥ ਹੁਣੁ ਹ
 ਗੁਰੂ ॥ ਤਬ ਸਿੰਘ ਲਾਦੀ ॥ ਪਕੀ ਸੁਗਤਿ ਹੋਈ ॥ ਜਾ
 ਇਸ ਮੰਦੁ ॥ ਅਸਗੁ ਹੁਇ ॥ ਏਥੇ ॥ ਭੈ ॥ ਹੋਈ ॥ ਤਬ
 ਥਾਥੈ ॥ ਅਖਿਆ ॥ ਏ ॥ ਅਸਗੁ ॥ ਹਸਤੰਦੁ ॥ ਭੈ ॥

ਰਿਤ ਗਿਐਲੀਪੀਐਤਦੁਸਿਖੋਬਨਤੀਕੀਤੀ
 ਸੈਦੇਅਤੇਸੀਓਐਭਿਯਾਸੀਤੇਹੁਕਮਨੀਐ
 ਪਠੜਤਗਨਿ।ਤਥਗੁਰੂਬੋਲਿਯਾਐਭਿਓਸੁ
 ਜੇਹੇਹੁਸੇਓਕਪੜਦੇਐਵਹੁਸਤਿਨਪੁਕ
 ਗਤਪੁਰਖਨਿਗਭਓਨਿਗੈਵਹੁਕਾਯਮੁਗਤਿ
 ਐਜੇਨੀਸੈਭੀਸੀਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ।ਤਥਥ
 ਥਾਬੋਲਿਯਾਐਭਿਓਸੁਜਿਸੁਖਿਖੈਮੁਓਹੇਹੁ
 ਸਲੋਕੁਓਹੈਗਾਐਤਉਹੁਪੜਦਾਜਾਵੈਗਾ
 ਐਤਉਸਦੇਖੈਵੈਸਿਤਨੀਸੁਦੈਗੀਤਿਤਨੀ
 ਸਭਭਵਦਾਯਪਰਿਲਯੈਗੀ।ਤਥਨਿਖ
 ਪੈਗੀਪਦਾਐਭਿਓਨੀਸੀਸਿਸਨੁਤਪੁਤ

ਵੈਰਿਸ ਨੁ ਪਾਰਿਓਤਾਹਿ। ਤਦੁ ਪਾਰਿਗੇ ਏਸਿ
 ਪਾਲਦੀ ਪਸਿਦਾ ਨਿਰੋਸੇ ਕੈ ਗਇਆ। ਗੇਰੇ
 ਬਾਗਿਥ ਸੇ ਗਵੀਆ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕੇ ਪਾਗਿ। ਤਬ
 ਗੇਸਿ ਓਤਾ ਨਿਰਿ। ਨਉ ਲਿਖਾ ਬਾਗੁ ਸੁਕਾ ਪ
 ਏਆ ਬਾਸੇ। ਓਰਿ ਆਉਆ। ਘੁਲਾਈ। ਘੁਲਾ
 ਪਹਿਲਿਆ ਪਤਾਈ। ਪਤੁ ਪਹਿਲਿਆ। ਘੁਲਾਈ।
 ਘੁਲਾ ਪਹਿਲਿਆ। ਤਬ ਮਧੇ ਗਥ ਗਵਾਨੇ ਰਖੈ
 ਤਬ ਗੁਥ ਗਸਾਕਾ ਸੁਕਾ ਪਹਿਲਿਆ ਬਾਸੇ। ਓਰਿ
 ਆਉਆ। ਤਦੁ ਪੁਰਿ ਰਾਇ ਖਬਰਿ ਗੇ
 ਸਿਦਾ ਨਿਰਿ। ਪਸਿਕੀਤੀ। ਮੁਸਾ। ਆਪਿ ਓਸੁ
 ਜੀਬਾ। ਓਰਿ ਆਈ। ਇਕ ਸਯਕੀ ਗੇ ਕੈ ਬੇਧਿ

ਨਾਇਕੁ ਹਰਿਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਤਬ ਸੇਸਿ ਵਾਸਿ
 ਗੀਆਰੇ ਸੀਆ ਪਰਮ ਸੀਆ ਪਰਮ ਸੀਆ
 ਆਇ ਨਿਗਤਿ ਗੀਆ ਕਹਿ ਆਯੋ ਕਰ ਗੰਗ
 ਵੀਤਾ ਤਬ ਬਬੋ ਬੋਲਿ ਓਨਾ ਪਿਆ ਨਦਿਰਿ
 ਓਹ ਓਹਿ ਆਤਮ ਪਿਛੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਨ ਭੁਯਾਇ
 ਆਆ ਆਇ ਕੈਲਾਸ ਪੁਰਿ ਆਇ ਮੁਕੁਮ
 ਈਤੋ ਗਾਉ ਸਿਯਾ ਓਹ ਕਹਾ ਸਤਿ ਓਤੁ ਮੇਰੇ
 ਗੀਉ ਓਹਿ ਸਿਰ ਪਾਕ ਗੀਐ ਤਾਭੀ ਤਰਿ ਮਹਿ ਓਹਿ
 ਚਾਹੁ ਓਹ ਤਬ ਬਬੋ ਬੋਲਿ ਆਸ ਬਡਾ ਗੁ
 ਮੁਹਿ ਦਿਖੈ ॥ ਗੁਮੀ ਈਤੋ ਗਾ ਕਹਾ ਮੁਕੈ ਮੇਰੇ
 ਜਾਤੀ ॥ ਚਾਹੁ ਓਹ ਤਾਭੀ ਤਰਿ ਮਹਿ ਓਹਿ ਬੁਝਾ

ਤਿਸੁ ਬੰਧੁ ਤਿਸੁ ਗਤੀ॥ ਗੁਣੀ ਸਿੰਗੁ ਗਤਿ ਮਨਿ
 ਰਮਾਇ॥ ਤਾ ਕਉ ਮੈ॥ ਲਾ ਲਾ ਗੈ ਗਤੀ॥ ਪ੍ਰ
 ਤਤੁ॥ ਮੁਸਦਾ ਸੁਰ ਸੰਗੇ॥ ਸਾ ਮੁਸਦ
 ਗਉਥੀ ਤੀ॥ १॥ ਤਬ ਗੇ॥ ਪੁਇਆ ਜੀਤੁ ਮਥੁ
 ਤਮੁ॥ ਤਉ॥ ਤਬ ਬਾਥਾ ਪਉੜੀ ਤੁਜੀ ਬੋਲਿ
 ਆਥਿ॥ ਤਮੁ॥ ਤਉ॥ ਮਗਿਆ॥ ਨਹਿ ਸਾਨੀ॥ ਤ
 ਰਿੰਗੁ॥ ਪੁਜੈ ਪਤੀ॥ ਏਕੇ॥ ਨਾਮੁ॥ ਏਕੇ॥ ਨਾਮੁ॥ ਤਉ
 ਰਿੰਗੁ॥ ਦਏ॥ ਕੋ॥ ਜੇ॥ ਤੀ॥ १॥ ਤਬ ਧਿਰਿ ਗੈ॥ ਸੇ॥ ਮੁ
 ਦਿਆ॥ ਜੀਤੁ॥ ਮਥੁ॥ ਤਉ॥ ਤਬੁ॥ ਗੁਰੁ॥ ਬਾਥਾ
 ਜੀ॥ ਪਉੜੀ॥ ਬੋਲਿ॥ ਆਸਿ॥ ਤਉ॥ ਤੀ॥ ਤਉ॥ ਤਉ॥
 ਵਥੁ॥ ਤਉ॥ ਤਉ॥ ਨਾਮੁ॥ ਜਾ॥ ਜੀ॥ ਏਕੇ॥ ਤਉ॥

ਹਮਭਨਾਮਿਹਿਦੁਸਰੇਥਪੁਰਤੀ॥੩੦੨੬੬॥
 ਗਮਤਿਗੁਰੂਨਾਥੇਸੇਸੇਥੁਧੈਸਿਮੁਹਿਕਾਹਿਦੁ
 ਨਗੁਧੀ॥ਸਥਦੁਦਮਾਇਭਗੁਮੁਚੁਕਾਏਸ
 ਦਸੇਦੁਰਦਿਨੁਗਤੀ॥ਪਾਤਥਗੁਸੈਸਿਦਾ
 ਭਿਪੁਦਿਅਸੀਤਮਗੋਰਖਨਾਥਪੁਰੀਤ
 ਦੁਹੁਥਥੋਥੇਲਿਅਪਾਠਸੀ॥ਪੰਜਵੀ॥੬੫॥
 ਰਿਗਗਨੁਗਗਨਪਰਿਗੋਰਖਤਕਾਨਗਮਗੁਰੂ
 ਪੁਰਿਦਾਸੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਥਾਹਰਿਪੁਰੁਇ
 ਰਤਨਾਨੁਭਵਿਅਭੁਦਾਸੀ॥ਪਾਰਥਗੁ
 ਰੁਭੇਗੁਪਾਇਅਗਤਥਾਨਾਇਪੈਗਪਾਇਅ

ਬੋਧੀ ਵੀਤੀ ਨ ਮੁਆ ਆਖਿਓ ਸੁਜੀ
 ਅਹਿਕਾਰਿ ਕੈ ਪਹਿਚਾਨੁ ਹਾਤ ਬਥੈ
 ਆਖਿਆ ਜੇ ਮੈ ਪਿਆਦਾ ਨਾ ਹੀਚਾ
 ਦਾ ਤਦੁ ਹੁਗੈ ਸਿਫ ਨ ਭਿਆਖਿਆ
 ਜੀ ਤੇ ਗਦਿ ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਹੋ ॥ ਭੁਕਮੁ
 ਉਏ ਤਾ ਪੈ ਜੈ ਹ ਥੀ ਚੜੀ ਮੈ ॥ ਅਤੇ
 ਜੀ ਤਖਤ ਹੋਵਾਹ ਜੀ ਮੈ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ
 ਬੋ ਆਖਿਆ ਜੇ ਭੋਗ ਜਾਨ ਸੀ ਮੁਖ
 ਦੀ ਅਸਵਾਹੀ ਕਰਦੇ ॥ ਤਬ ਗੋਜੇ ਆ
 ਖਿਆ ਜੀ ਮੁਖ ਭੀ ਬਹੁਤ ਹੋਇ ॥

ਚਹਿਚਲੀਐ॥ਤਬਥਾਥੈਆਖਿਆ॥
 ਤੇਗਜਾਓਮਨੁਖਤੈਦੇਜੇਗਜਾਕੁੰਦਿ
 ਤੇਹੈਐ॥ਤੈਨਗਕਾਗਜਾਓਦੈ॥ਓ
 ਸਕੀਪਿਓਪਰਿਚਰਾ॥ਤਬਗੇਜੇਆਖਿ
 ਆਪਾਓਸਾਜੀਤੇਗਕੀਤਾਗਜਾਮੈਹਾਚ
 ਹਿਚਲੀਐ॥ਤਬਥਾਥਾਗੇਜੇਕੀਪਿਓ
 ਪਰਿਚਹਿਆ॥ਤਬਓਕਾਯੈਆਖਦਿ
 ਜੇਗਜਾਕਮਲੋਓਆਓ॥ਤਬਚਹਿਕਹਿ
 ਗਇਆ॥ਜਾਇਥੈਓ॥ਤਬਗਏਚੰਦਕ
 ਲਾਅਤੈਗਜਾਸਿਦਾ॥ਤੁਓਥਜੇ

ਸਿਉ ਏਹਾਲੇ ਗੇਥਾ ਤੀਕ ਗਇ ਜਿਨੀ ਪ
 ਹ ਸਾਦਰਾ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇ। ਤਦੁ ਹੁਥਾ ਬੈਠ
 ਖਿਅਲੇ ਤੇ ਮਾਧੈ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਤਬ ਗੈਸਾ
 ਖਿਅਲੀ ਮਾਡਾ ਭਾਗਾ ਵਿਠਕ ਹੋਇ
 ਤਬ ਗੁਰੂ ਖਿਅਲੇ ਮਾਡਾ ਕਾਮੁ ਹੋਇ
 ਤਾ ਅਹੁਕਾ। ਤਬ ਗੈਸਿ ਦਾ ਭਿਅਖਿ
 ਯਾਤੀ ਤੇ ਹਾਸਦ ਕਾ ਦਮੀ ਭੀ ਬਹੁਤ
 ਹੈ। ਤਬ ਬਾਥੇ ਖਿਅਲੇ ਹੋਗਾ ਭਉ
 ਦਮੀ ਹੋਇ ਜੇ ਗੈਸੈ ਪਹਿਤ ਹੋਇ
 ਅਤੇ ਗਾਨੁ ਹੋਇ। ਅਤੇ ਬਾਹੁ ਬਹੁਤ

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

ਮਹਿਤਾਬਾਹੁ ਥਰ ਸਾਕਾ ਭਯਾਇ ॥ ਤਬ
 ਜੈ ਕਹਿਯਾ ਬੇਦ ਤੇਗ ਸਾਗੀ ਰੁਕੁ ਰੁਕੈ
 ਮਿਆਣੁ ਦਾਇ ॥ ਤੇਗੀ ਵਿਆਮ ਨ ਸਾਹੈ ॥ ਤਾ
 ਲੜਕਾ ਬਹਿਯਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਇਸ ਤੇ ਵਿਆ
 ਰਾਹੁ ਭਾਜੈ ਮੇਗ ਸਾਗੀ ਰੁਕੁ ਰੁਕੈ ਮਿਆ
 ਫੈ ॥ ਤਬ ਜੈ ਮਿਆ ਜੈ ਇਸ ਨੁ ਸਤਦਿ
 ਨਦੀ ਦੁਰੀ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਇਸ ਕੀ ਇਸ
 ਰੀਤੀ ਪੁਛੀ ਚਾਹੀ ॥ ਤਬ ਜੈ ਮੇਗ
 ਜਾਇ ਨੁ ਰੁਕੈ ਪਾਸਿ ਬੈਠੈ ॥ ਤਬ ਜੈ ਬਹਿ
 ਯਾ ਮਿਆ ਭਿਓ ਮੁਥੇ ਦੀ ਤੇ ਹਰ ਹਰ ਤੇ ਕਾਸ

ਕੜੈਅਮਤੈਤੁਭੇਦੁਗੀਐਕਹਿਸਥਠਿਕਹਿ
 ਤਮੋਗੇਕਮਿਐਤਥਾਜੈਸਿਓਨਕਿਹੁਗੁ
 ਰਾਹੁਕਮੁਮਨਿਯਾਹਿਭੁਗੀਐਕਹਿਥੈ
 ਏਸਥਠਿਕੀਤਾਹਿਨਿਕਹਿਅਇਆਗੈ
 ਗਧਿਯਾਤਥਥਥਥੀਯਾਯੋਗਜਾਤੁਮੈ
 ਤਿਨੈਅਖੀਮੀਦਿਕਹਿਵਹੁਗੁਆਖਿਕ
 ਹਿਮੁਠਿਪਵਹੁਤਥਾਜਾਮਤੈਗਣੀਅਤੈ
 ਗਜੇਕੀਨੁਤਿਹਾਅਖੀਮੀਦੀਆਵਹੁ
 ਹੁਗੁਕਹਿਕੇਰਾਮੁਠਿਪਾਇਆਤਥਾਗੈਥੈ
 ਨਿ॥ ਪੁਰਸਾਅਖੀਥੀਨਿਤਾਹੁਗੁਥਥ

ਨਾਹੀ। ਤਬ ਗਜਾ ਬਿਅਕਲੁ ਤਹਿ ਗਇਆ।
 ਓਇਆ ਨਪ ਕਰਿ ਮਸਾ। ਪੈ ਗਏ ਓਥਾ ਹਥ
 ਸਿਰੇ ਤੇ ਨਾਗਾ। ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਕਰਾ। ਇਹੇ ਗਾਤ ਬ
 ਬਾਹਤ ਮਹੀ। ਨਿਪੁੰਦੇਆ। ਇਹ ਸਨੁ ਦਿਤੇ
 ਸੁਆਰ ਗੀ। ਗਇ ਓਥਾ। ਜਨਮ ਮਰਤੁ ਹੋ
 ਸਿਉ ਨਾ। ਭਿਕਾ ਕਇਆ। ਸਿਖੁ ਓਥਾ। ਸੈਦ
 ਜਤੁ ਜਾਤਿ। ਪੈ ਓਥਾ। ਹੁਕਮ ਨਾ। ਹਿਦਿ
 ਸਾਗ ਸਿੰਘ। ਲਾਦੀ। ਪੁਸਿ ਓਥਾ। ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ
 ਲਾਗਾ। ਜਪਹਿ। ਸਾਗ ਖੰਡੁ। ਬਖਸਿਆ। ਗੇ
 ਸਿਦਾ। ਨਾ। ਭਕੈ। ਪੈਦੇ। ਬੋਲ। ਹੁਕਮੁ ਗੁਰੂ।

ਸਿਖਲਾਨਾ ਪਰੀਸੰਗਤਿ ਵੀਹੁ ਸਿਖ
 ਬਗਤਿ ਪੈਦਾ ਸਭੈ ਏਕੇ ਠਾਠਿ ਬਹਿਨਿ
 ਧਰਮ ਸਾਧਨਾ ਤਬ ਏਕੁ ਸਿਖ ਪਰਮਾਤਮਾ
 ਤੀ ਕਹਿ ਜਾਇ। ਤਾ ਕੇ ਏਕੇ ਠਾਠਿ ਪਾਈ
 ਸਿਸਿਖ ਦੈ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੈ ਏਤਿ ਸਕੇ ਏਕਾ
 ਸਮਾਨੁ ਤੁਹ ਸੇਈ ਪੈਦਾ ਏਤੁ ਮਹਿਲਿ
 ਉਤੀ ਬਣੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੇਈ ਸੀਸਤਿ ਗੁਰੂ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਏਤੀ ਪ੍ਰਾਨ ਸੰਗਤੀ ਸੰਗਤ
 ਤਲੀ ਕੀ ਕਾਗਿਰੀ ਕਾ ਕਾਪਿਯਾਨਾ
 ਤਲੀ ਬਣੀ ਬੈਕਾ ਬੈਕਾ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਤ੍ਰ
 ਮਾਥੀ ਤਾਤੁ ਤੁਥਾ ਪਾਉ ਤੁਥਾ ਹਰ

ਹਰ ਬਾਸ ਮੁੰਦ੍ਰੇ ਪਾਹਿ ਉਈ ॥ ਸਿੰਘਾ
 ਦੀ ਪਾਸੇ ਸਿਉ ਨਾ ਕੀ ਪਾਸੀ ਉਈ ॥
 ਤਦੁ ਨਾ ਲਿਖੈ ਦੇਸ ਤੇ ਸੀ ਉਥੇ ਸਿਖਾ
 ਤਥਾ ਪਾਸੇ ਗਈ ਉਈ ॥ ॥ ॥ ਪਿਆਉ ਪ
 ਠਿਯਾ ਗੁਰੂਆ ਸਾਮ ਹਰਾ ॥ ॥ ॥ ਉਨਮਾਨਿ
 ਸੁੰਨੁ ਸੁੰਨੁ ਸੁੰਨੁ ਕਰੀ ਮੈ ॥ ਉਨਮਾਨਿ ਤਰਖ
 ਸੇ ਗਾਨੀ ਗੀ ਮੈ ॥ ਉਨਮਾਨਿ ਆਸਾ
 ਦੇਸਾਨੀ ਬਿਆਪਤਾ ॥ ਉਨਮਾਨਿ ਦਰ
 ਬਿਤਨੁ ਨੀਰਾਪਤਾ ॥ ਉਨਮਾਨਿ ਕਬਾਕ
 ਗੰਨੀ ਕਾਨੀ ॥ ਉਨਮਾਨਿ ਗਤਾ ਸੁੰਨਾ
 ਆਈ ॥ ਉਨਮਾਨਿ ਆਪੁ ਨਾ ਆਪੁ ਨਾ

[illegible]

ਸਿਓਓ ਨਤੁ ਬਨਿਯਾਈ॥ ਭਾਉ ਨਮਨਿ
 ਸੁਨਿਯਾਈ ਭੁਭੁਤਾ ਭਾਉ ਨਮਨਿ ਬਨ
 ਨੁਕਤ ਨਤੀ ਕਤਤਾ ਭਾਉ ਨਮਨਿ
 ਪੁਨਾਯਾ ਨਰਾਯਣੀ ਭਾਉ ਨਮਨਿ ਤੇਤ
 ਨਮਨ ਸਾਧਾਈ॥ ਭਾਉ ਨਮਨਿ ਸਾਕਸ਼
 ਤਨੀਯਾਈ॥ ਭਾਉ ਨਮਨਿ ਦਿਕੁ ਦਿਕੁ
 ਕੇਲਾਨਾ ਨਾਭ ਭਾਉ ਨਮਨਿ ਗੈਰੇ ਮੁਹੇ
 ਲਾ॥ ਭਾਉ ਨਮਨਿ ਅਸਥਾਵਰ ਨਤੀ
 ਜੰਗਮਾ ਭਾਉ ਨਮਨਿ ਤੇ ਦੁਇਆਮ ਹੁ
 ਲਖਿ ਜੰਗਮਾ ਭਾਉ ਨਮਨਿ ਹਵਿਰੀਜ

ਤਿਨਧਗੀ॥ ਭੁਨਮਨਿਹਿਗਨਿਨਮਮਹਿਮਦਗ
 ਭੁਨਮਨਿਨਿਮਦਿਨੁਨਾਉਜੀਆਗਾਓਨ
 ਮਨਿਹਿਕੁਨਹੀਕੀਆਪਸਾਗਾਓਨਮੁ
 ਨਿਖਾਣੀਬਾਣੀਨਹੀਜਾਣੀ॥ ਨਨਕਉ
 ਨਮਨਿਗਤਨਿਰਬਾਣੀ॥ ਯਾਓਨਮਨਿ
 ਪਦਰੂਪਾਣੀਨਹੀਕੀਨਾਓਨਮਨਿ
 ਓਪਤਿਖਪਤਿਨਹੀਕੀਨਾਓਨਮਨਿ
 ਖੇਤੁਪਾਤਾਓਨਹੀਮਗਗਾਓਨਮਨਿ
 ਨੀਰਨਹੀਮਦਵੈਗਗਾਓਨਮਨਿ
 ਜੀਅਜੀਤਨਹੀਕੀਨਾਓਨਮਨਿਅਮੁ

ਨਾਨਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਭੁਨਮ ਨਿਮੁਕ ਭੈ ਬੈਰੁ ਬ
 ਨਕੀ ਏ॥ ਨਾਨਕ ਭੁਨਮ ਨਿਮੁਕ ਭੈ ਬੈਰੁ ਬ
 ਏ॥ ਭੁਨਮ ਨਿਮੁਕ ਭੈ ਬੈਰੁ ਬ
 ਭੁਨਮ ਨਿਮੁਕ ਭੈ ਬੈਰੁ ਬ
 ਮਨਿ ਜਾਤਿ ਜਨਮ ਨਾਨਕੀ ਭੈ ਬੈਰੁ ਬ
 ਨਿਤੁ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਭੈ ਬੈਰੁ ਬ
 ਤੀ ਮਤੀ ਨਾਨਕੀ ਭੈ ਬੈਰੁ ਬ
 ਮਨਿ ਪੁਤਿ ਤੀ ਭੈ ਬੈਰੁ ਬ
 ਤੀ ਭੈ ਬੈਰੁ ਬ
 ਨਾਨਕ ਭੈ ਬੈਰੁ ਬ
 ਨਾਨਕ ਭੈ ਬੈਰੁ ਬ

ਕੀਏ ਭਾਉ ਨਮਨਿ ਕੀ ਮਤੀ ਮਨ ਮਥੀ ਏਥੇ ਭਾਉ
 ਮਨਿ ਚਉਦਹ ਭਾਉ ਨਮਨੇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਉ
 ਮਨਿ ਮਹਿ ਭਾਉ ਸੋ ॥ ੧ ॥ ਭਾਉ ਨਮਨਿ ਮਨ ਮਥੀ
 ਤਾ ਨਹੀ ਤਿਆਗਾ ਭਾਉ ਨਮਨਿ ਮਥੀ ਮਥੀ
 ਨ ਕੋਈ ॥ ਭਾਉ ਨਮਨਿ ਭਾਉ ਨਮਨਿ ਤਾ ਨਹੀ ਭਾਉ
 ਨਮਨਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਭਾਉ ਨਮਨਿ ਮਥੀ
 ਤਾ ਨਮਨਿ ਕੀ ਗਾਏ ਭਾਉ ਨਮਨਿ ਭਾਉ ਨਮਨਿ
 ਕੀ ਗਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਉ ਨਮਨਿ ਮਥੀ ਮਥੀ
 ਕੀ ਗਾਏ ॥ ੧ ॥ ਭਾਉ ਨਮਨਿ ਮਥੀ ਮਥੀ
 ਭਾਉ ਨਮਨਿ ਮਥੀ ਮਥੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਉ
 ਨਮਨਿ ਮਥੀ ਮਥੀ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਉ

ਗਾਯਸਥਾਨੀ ਯੁਗਾਓ ਨਮਿ ਯੁਗਵਤੁ ਨਾ
 ਯਾਓ ਨਮਿ ਸਮਾਨ ਨੀ ਪ੍ਰਗਟਾਓ ਨ
 ਮਿਓ ਏਵਾਨਕੇ ਹਿ ਨ ਬੰਧੀ ਨਾ ਨਕੁ ਨ
 ਮਿਗਿਤ ਕੁ ਸੁਖਿ ਨਾ ਧੀ ॥ ੧੨ ॥ ਯਾਓ ਨਮਿ
 ਸੇਵਾਨਕੇ ਹਿ ਨੀਕੀ ਨਾ ਯਾਓ ਨਮਿ ਬਰਾ
 ਕੇ ਹਿ ਨੀਕੀ ਨਾ ਯਾਓ ਨਮਿ ਨਕੁ ਹੇ
 ਨੀਸਾ ਜਾ ਯਾਓ ਨਮਿ ਕਰਾ ਨਕੁ ਪਤਿਥ
 ਜਾ ਯਾਓ ਨਮਿ ਯਾ ਚਕਰ ਨੀਕੀ ਨਾ ਯਾਓ
 ਮਿਕੁ ਏਵਾ ਨੀਕੀ ਨਾ ਯਾਓ ਨਮਿ
 ਰਬ ਮਕੁ ਨੀਕੀ ਨਾ ਨਕੁ ਨਮਿ
 ਏਤ ਰਾਖਾ ਨੀਕੀ ਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਯਾਓ ਨਮਿ

ਨਿਪਿਅਨਾਨਾਨਾਨਿੰਨਾਗਾਤਬਅਤਸਜ
 ਜਨੀਕਿਦੁਪਸਾਗਾਭਨਮਨਿਪਿਅਨਾਨਾਸੇ
 ਤਸਿਕੀਨਾਭਨਮਨਿਪਿਅਨਾਨਿਨਭਤਤੁਰਾ
 ਨਾਭਨਮਨਿਸਹਸਿਕੀਨਾਭੀਗਾਗਾਭ
 ਮਨਿਸੰਜਮਨਪ੍ਰਾਤੀਤਗੀਸੁਪਭਕੀਨਾਭ
 ਮਨਿਨੀਮਥੀਨਾਨਕਅਤੀਤਬਕੀਨਾਭ
 ਮਨਿਨੀਕਥੀਨਾਨਾਭਨਮਨਿਅਮਨਿਗ
 ਮਨੀਧੋਗਾਭਨਮਨਿਸਥਾਸਿਥਾਨਸਫੇ
 ਭਨਮਨਿਸੰਜਮਨੀਨਾਨਾਤਾਭਨਮ
 ਨਿਪਿਅਨਾਨਾਨਾਨਾਨਾਭਨਮਨਿਅ
 ਨਾਨਕਾਨਾਨਾਨਾਨਾਭਨਮਨਿਅਨਾਨਾ

ਬਤੁਪਵਤਾਭੁਨਮਸਿਖਿਆਨਗਤਾਨਿਰੰਕ
 ਗਾਨਾਨਕਭੁਨਮਸਿਰਹਤਾਨਿਰੰਕਾਪਾਭੁਨ
 ਮਨਿਬਈਤੇਜੁਨਪੀਤੁਭਾਭੁਨਮਨਿਏਕਾਕ
 ਗਤੁਭਾਏਕੇਏਕਹਤਾਨਿਰਬਾਤੁਸੁੰਨ
 ਮਯੋਕਏਏਪਿਆਨਾਤਥਿਏਕਏਕੇਏਕੇ
 ਆਨਾਨਕਹਤਾਭੁਨਮਸਿਖਿਆਨਿਰਿਗਤੁ
 ਹਤਾਭਾਪੁਨੇਸੀਭਾਪੇਜਾਨਾਨਾ
 ਕਹਤਾਸੁੰਨਪਿਆਨੈ॥੧੬॥ਸੁੰਨਾਨਿਰੰਤਰਿ
 ਦੀਸੈਬੰਧਾਭੁਨੇਨੰਸੁਭਾਪਝੈਨਕੰਧੁ
 ਸੁੰਨਿਗਟਾਘਰਿਛੰਦੁਛੰਦੁਛੰਦੁਛੰਦੁ
 ਨਦੇਹਰੇਨਿਨੀਭਇਯਾਅਰਾਵਰਾਮੁ
 ਗਪਹਿਦਾਸਾਸੰਨਗਯਾਮੁਨਿਰਭਿਅਮੁ

ਖੋਗੀ॥ ਓਨ ਮਨਿ ਬਹਿ ਬਤਾਈ ਮਨ ਸਾ॥ ਤੁਮ ਦੇ
 ਖਤ ਮਨੁ ਬਿਯੋਸਿ ਮਾਸ ਸਾ॥ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ
 ਮਨ ਸਾਮਾਈ॥ ਬੁਢਵੀ ਸੈ ਆਉ ਤੁਮ ਨੁ ਬਿਯੋ
 ਸਾਈ॥ ੧੯॥ ਆਪੁ ਹੁਕੀ ਨੀ ਮਨ ਸਾਮਾਈ॥ ਆਪੁ
 ਹੁਕੈ ਗੁਣ ਪੂਰਿ ਸਾਈ॥ ਆਪੁ ਹੁਕੈ ਚਤੁਰ
 ਲੋਕੀ ਆਪੁ ਹੁਕੈ ਹਰਾਮ ਮਨ ਬਿਯੋਸਾ॥
 ਆਪੁ ਹੁਕੈ ਦਿਗੰਤ ਗਿਓ ਪਾਈ॥ ਆਪੁ ਹੁਕੈ
 ਸਟਿਕੀ ਸਕਰੇਈ॥ ਆਪੁ ਹੁਕੈ ਦੁਖੀ ਆ
 ਵਨਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਓਨ ਗਤਿ ਲਖੀ ਨਾਨਾਈ॥
 ਓਨੀ ਕਾਹੁ ਤਪਤਿ ਪੁਰਕੀ॥ ਓਨੀ ਕਾਹੁ
 ਗੁਣ ਮਨ ਬਿਯੋਸੀ॥ ਓਨੀ ਕਾਹੁ ਸਾਹੁ ਪਸ
 ਨਿਯਾ॥ ਗੁਣ ਸਤਾਮੁ ਸੁਸਤੁਤੁ ਮਾਇਆ॥

ਬੁਝਾਵਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਭੁਖਾਏ ॥ ਤਿਨੀ ਗੰਧਾ
 ਗੰਗਾ ਨੀਤਾਏ ॥ ਅਨਿਕਤਾ ਤਿਨੀ ਬਿਧਿ ਮਹਿ
 ਜੀਅਗਾਨਾ ਕਠਨ ਕਾਹੇ ਸਤੁ ਬਿਦੁਖੀ ॥
 ੨੧ ॥ ਤਿਨੁ ਮਹਿ ਪੁਰਾਨ ਸੰਗਲੀਓ ਏਥੇ ॥
 ਵੀਚੀ ਨਮਸੀ ॥ ਪੁਰਾਣਿ ਨੈਨ ਸਵੀ ॥
 ਓਥੈ ਭੀ ਦੁਗੀ ॥ ਸੈਦ ਪੈਓ ਭਿਖਾਈ ॥ ਚਰ
 ਸਮੁਤਰੈ ॥ ਗੋਗਰੁਟ ਕੀ ਪਸਿ ਗੋਰ
 ਖਟ ਕੀ ਵੈ ਪਸਿ ॥ ਏਕੁ ਚੁਭੁ ਕਹੈ ॥ ਰੇ ਕਰ
 ਕਠੁ ਸਮੁਤਰੈ ॥ ਤੈਥੈ ਸੈਠਾ ॥ ਤਿਨ ਦਿਲਿ
 ਰਿਖਤੁ ॥ ਹੁਇ ਗਾਪੁ ਗਵੀਤੀ ॥ ਨੀਪ
 ਗਾਨੁ ॥ ਰਖਾਈ ॥ ਪੁਰਾਣੁ ਪਾਇ ॥ ਨਿਧ

ਏਸੇ ਗੀਗੇ ਜਿਉ ਨਿਭੇ ਸੇ ਗੁਣਿ ਗੀਗੇ ਥਾਨੁ
 ਆਸੇ ਇਕ ਆਦਮੀ ਆਇ ਗਾਨੁ ਬੁਨੀਧ
 ਤਾਏ ਸੇ ਗੁਣਿ ਖਿਨੇ ਵੇਲੇ ਸਾਮਲੇ ਕੁ॥੧੫॥
 ਸੈਰੇ ਬੈਸੀ ਪੁਰੁ ਬੀ॥ ਦੁਇ ਏਨਾ ਸੀ ਤੇ
 ਬੈਸੀ ਪਾਇ ਨਾਹਿ ਗੇਘਾਗੇ ਸੇ ਸਿਉ ਨਿਭੇ
 ਏਹਿ ਤਮ ਜੀ ਗੀਗੇ ਜੇ ਸਿਉ ਨਿਭੇ ਜੇ
 ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਦੀਪੁ ਸੀ ਤੇ ਏਨਾ ਏ ਬੁਝਦੇ
 ਗੈਰੇ ਬੀਧੁ ਏਨਾ ਗੁਰੁ ਏਕ ਸੁਥਾ ਕੀ ਕੈ
 ਆਇ ਗਏ ਗੈਰੇ ਏਨੇ ਸੇ ਵਰਾ ਏ ਬਿਧੁ ਤੇ
 ਕੀਤਾ ਮੰਜੀ ਗੰਧਿ ਤੀਯਾ ਥਾਥਾ ਗ
 ਤਿਸੁ ਤਾਰਾ ਏਨੇ ਏਥਾ ਨਾਹਿ ਭੁਗੀ ਕੀ

ਕਰੀਪਕਰੀਅੁ ਮੁਖਤੇਪਸਦੇਨੇ ਨਾਹਿਮ
 ਜੀਰੰਗੀਅੁ ਮੁਆਰਾਬਥਪੁਰਿਆਇਆਤ
 ਮੈਦੇਸਿਖਿਥੇਨਤੀਕੀਤੀਅੁ ਅਖਿਓਸੁਰੀ
 ਮਾਗੇਸਹਗਵਿਓਵੇਈਸਾਗਾਨੀਮਾਦੇਦੁ
 ਇਸਥਾਨੀਹੁੰਦੁਦਿਤੀਅੁ ਇਸਕੀਆਵਸ
 ਤੁਰੀਗਵਈਆਇਕਤੁਗੀਅੁ ਤੈਮਸ
 ਥੀਸੇਤੀਦਾਤਿਰੰਗਿਚਹਿਓਗਾਓਸਕੈ
 ਥਥਿਰਿਆਵਗਤੀਅੁ ਤਥਥਾਥੈਆਖਿਆ
 ਮੈਦੇਓਸਕਾਤੁਓਥਿਪਇਆਓਤਾਤਥ
 ਓਤਪਰਿਸਾਵੇ ਤੁਓਤੁਗੇਪਾਵੇਪ

ਮਤਿ ਇਹੁ ਬਗੈ ਹੈ ਨਿਸੇ ਓ ਨਵੈ ਤਾਉ ਨ
 ਰੇਤਾ ਏਕੇ ਸਾਧਕੇ ਹੈ ਨਿਸੇ ਓ ਸਤ੍ਰੰਗੀ ਕੇ
 ਮਤਿ ਓ ਸਾਗੈ ਹੈ ਨਿਸੇ ਓ ਸਤ੍ਰੰਗੀ ਕੇ
 ਲਿਖਤੁ ਹੈ ਨਿਸੇ ਓ ਸਤ੍ਰੰਗੀ ਕੇ
 ਸੀਪਣਾ ਤਬ ਘਰਿ ਆਏ ਵੇਈ ਦਿਨੁ ਪਹਿ
 ਗੈ। ਤਬ ਯੇ ਰਿਗੇ ਵੇਈ ਤੀਯਾ ਓਦਾਸੀ
 ਕਰਹਿ। ਗੈ। ਤਿਤੁ ਓਦਾਸੀ ਅਕਰੀਯਾ
 ਮਖੜਾਯਾ ਅਤੇ ਯੁਗਾਯਾ ਤੁਰਕਰਾ
 ਥਾਪਤੁ ਸੁਕਾਯਾ ਅਤੇ ਪੈਗੀਚ ਮਝਾਯਾ
 ਸਿਰਿ ਮਝਾਯਾ ਸਗੇਰੇ ਤਾਪੇ ਦਿਨੁ

ਮਤਿ ਇਹੁ ਬਗੈ ਹੈ ਨਿਸੇ ਓ ਸਤ੍ਰੰਗੀ ਕੇ

ਅਤੇ ਮਾਥੈ ਇਕਾਕੇ ਸਹ ਕਾ ਤਦੁ ਨ
 ਹਿਤੁ ਸਾਉ ਹੁਗਾ ਅਤੇ ਸੀ ਹਾਏ ਬਾਥੇ
 ਤਬ ਥਾਥਾ ਕਸਮੀ ਗਗਇਆ ਕੇ ਏਹਿ
 ਹੁਏ ਬੈਠੀ ਮਹਿ ਆਗੇ ਕਥੁ ਤੁ ਨ
 ਓਪਰੀ ਕਹੇ ਏਹੁ ਬਕਸਮੀ ਗਕਾ
 ਪਉਤੁ ਬਿਹਮ ਦਾਸੁ ਥਾਓ ਸਮੁਦਿ
 ਆਨੇ ਇਕੁ ਘਰੀ ਹੁਆਇਆ ਹੈ ਤਬ
 ਓਸ ਕੈ ਸਾਥਿ ਤੁਇ ਓਹੁ ਪੁਰਾਣਾ ਕੇਰ
 ਆਨਿਆ ਅਤੇ ਗਾਇਲਿ ਚਕੁਰ ਪੈ
 ਆਇਗਾ ਮਗਮ ਕੀਤੀ ਉਸੁ ਕਵੈ

ਬੇਠਿਗਣਿਯਾ ਤਬ ਭੁਖ ਦੇਖਿ ਕੈ ਅਖਿ ਓਸੁ
 ਤੁਏ ਹਸਾਧੁ ਹੈ ਤੈਰ ਮੜੇ ਸਿਓ ਪਹਰੇ
 ਹਨਿ ॥ ਅਤੇ ਹਸੇ ਸਿਓ ਪਾਏ ਹੋਨਿ ॥ ਅ
 ਤੈਤੁ ਸੀਰਿ ਸਿਆਕਰ ਮੁਕਿ ਓਏ ਓਏ ਅਯੋ
 ਅਤੇ ਮਾਸੁ ਮਛਾਲੀ ਸਿਓ ਹੋਰੁ ਓਏ
 ਤਬ ਥਾਥਾ ਬੇਲਿਯਾ ॥ ਪਛੜੀ ॥ ਗੁਰ
 ਮਾਧੁ ਵਿਚਿ ਤਿਤੁ ਮਹਿ ਦਿਖਾਹੇ ਹੋ ॥ ਅਯੋ ॥
 ਗੁਰ ਮਿਲਿਯਾ ਮੁਹੁਰੰ ਸੀਐ ਸਿਓ ਦੁ
 ਹੈ ਪਰਣੇ ਸੀ ਗਾਗਾ ਸਰਦਿ ਸੈਹਰੇ
 ਆਵਾਹੀ ਸਰ ਭਰੇ ਸੁਭਰ ਤਾ ॥

ਮੰਦਰੁ ਰਤਾ ਸਚਿ ਗੰਗਿ ਸਿਉ ਭੰਗੁ ਮਨੀਐ
 ਲਾਲਾ ਕ ਵਡਾ ਦਿਗ ਮੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਗੁ
 ਹੁ ਕੈ ਸ ਥਰਿ ਨਿਭਾ ਲਾ ਮਨ ਮੁਖਿ ਦੁਜਾ
 ਤਰ ਘੋਰੈ ਦੇਖਤ ਨਰਿ ਨਿਭਾ ਲਾ ਘ
 ਭੀ ਘਾ ਭੈ ਮਿਹ ਗਸਿਉ ਸਿਰਿ ਮੈ ਸਮੁ
 ਕਾਲਾ ਪੁਪਿ ਆਰਿ ਮਨ ਨਿਰਿ ਆ ਥੁਰ
 ਕ ਮੁਕੇ ਰੁਖੁ ਥਿਕ ਗਾ ਲਾ ਏਨੀ ਅਖੰ
 ਨਰਿ ਨਾ ਆਵ ਏਨੀ ਸਿਰੁ ਗੁਰੁ ਸ
 ਥਰਿ ਨ ਕਹੈ ਏਨਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਮੰ
 ਤੇ ਪੀਆ ਚੁਕੈ ਆਲੀ ਸਾਲਾ ਮੁ

ਭੁਗੈਗੁ ਮੇਦਿ ਮੈਗੁ ਪਛੜੀ ਨਿਰਮ
 ਗਾ ਨਾਨਕਾਗੀ ਤਤੁ ਐਤੁ ਮਨਮ
 ਰਿਅਗਾ ॥ ਏਕੇ ਪਾਧੁ ਏਕੁ ਦੁਗੁ
 ਪਛੜੀ ਨਿਰਥਾਈ ॥ ਗੁਰੂ ਏਕੁ ਨਾਨਕ
 ਕਾਸਤੁ ਮੁਖਤਾਰਿ ਕੈ ਨਾਉ ॥ ਪਛੜੀ
 ਆਪੀਏ ਆਪੁ ਸਾਸਿ ਆਪੁ ਪਛੜੀ ॥
 ਅਥਰੁ ਧਰਤਿ ਏਕੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਆਤਮਿ ॥
 ਦਿਤੁ ਥੀਮਾ ਗਗਨੁ ਗਹਿ ਸਬਦੁ
 ਨਿਮਹਿ ਆਸੁ ਗੁਰੂ ਦੁਖ ਪਾਇ
 ਰੇਤਿ ਸਮੁਹਿ ਆਵੀਏ ਗਤਿ ਰਿਨਿ

ਚੇਰਵਿਡਾਇਆਤੀਰਥਧਰਮਦੀਰਗਿਨ
 ਵਤੁਪੁਰਥਾਇਆਤੁਪੁਸਿਰਿਅਵੁਨ
 ਕੇਇਰਿਅਆਥਿਵਪਾਇਆਤੁਪੁਸਾ
 ਚੇਤਪਓਨਿਵਸੁਤੋਰਿਅਵਦਿਜਾਇ
 ਆ॥੧॥ ਸਲੋਕ॥ ਨਾਨਕਸਵਤੁਜੇਵਸੈਚ
 ਓਓਮਾਹਾਉਇ॥ ਨਗਮਿਰਗਾਮਫੀਅਸੀਅ
 ਪਰਿਮਨੁਉਇ॥੧॥ ਨਾਨਕਸਾਵਤੁਜੇਵਸੈਚ
 ਪੁਇਵੇਜਾਉਇ॥ ਗਾਈਪੁਤਾਨਿਰਪਨਾਪੇਖੀਚ
 ਕਹਉਇ॥੧॥ ਪਉਜੀ॥ ਤੁਸਚਸਰਿਆਗੁਜਿ
 ਨਿਸਚੁਵਰਤਾਇਆਥੈਰਤਾਜੀ॥੧॥ ਇਕਵ
 ਲੁਵਪਿਯਾਥਾਥਮੈਵਰਾਕਹਉਇ॥੧॥ ਤੁਨ

ਪਾਇਆ ਨਤਿ ਸੁਰੁ ਮੁਕਤਿ ਖਵਾਨੁ ਸਬਦਿ
 ਯਾਨਤਿ ਸੁਥਪਾਨੁ ਮਾਇ ਵਿਨਿਤੁ ਜਾਇਆ
 ਨਤਿ ਸੁਰੁ ਪਾਪਾ ਸਗਲਿ ਯ ਪਾਇਆ ਗੁਰੁ
 ਮਾਇ ਪੁਸਤਕੁ ਸੁਥੁ ਤਵਤਾਇਆ ਸਰੋਰੁ
 ਪਤੀ ਯਾਇ ਸਹਿ ਸਮਾਇਆ ਕਾਇ ਸੰਪੂਰਨੁ
 ਹੋਈ ਮਾਯਾ ਕੀ ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਹਮਦੁ ਸੁਪੰਡੁ
 ਯਾਇ ਪੈਗੀ ਪਾਇਆ ਯਾਇ ਭਿਖੁ ਜੀਰੀ ਏਹੁ ਦਸ
 ਤਨੀ ਸੀ ॥ ਤਬ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਰਹਾ ਯਾ ਤਰੁ
 ਬਕਾਬੀ ॥ ਯਾ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਮਾਇ ਵਿਨਿਤੁ
 ਸਮਾਯਾ ਰਬਰੁ ਨ ਰਬਰੁ ਪੁੰਧੁ ਕਾਗ ॥ ਪਰ
 ਨਿਗਗਨਿ ਨਹੀਂ ਹੁਕੁ ਮੁਖ ਪਾਗਾ ਨਾਇ

ਏਨੇ ਕਾ ਬੁਕਾਇ ਦੈ ॥ ਪਾਤਪਤਪਸੰਤ
 ਮਥਗੁਨ ਪੁਸਾਗਾਨੇ ਕਾ ਖਿਦਕਾ ਦੇਤੁ ਜਾ
 ਕਾ ਪੇਸ਼ ਪਛਾਇ ਦਿਸੈ ਕਾ ਪੇਸ਼ੀ ਮਠਿ ਪ
 ਦਿਦੈ ॥ ਏਨਾ ਸੁਸੰਤਮੁਤਾ ਮੀਆ ॥
 ਗੋਪੀ ਕਾਨਕ ਭੁਗਾਨਾ ਤੇਤੁ ਮੰਤੁ ਪ
 ਖੰਡ ਕਾਨਕ ਕਾਨਕ ਦੇਸੁ ਦਸਾਇਦੈ ॥ ੧ ॥
 ਕਰਮ ਪਰਮਾਨੀ ਕਾਇਆ ਮਾਖੀ ॥ ਜਤਿ
 ਨਮੁ ਨੀਦੈ ਸੈਆਖੀ ॥ ਮਮਤਾ ਜਾਤੁ ਕਾ
 ਨੀਮਾ ਬੈਰੋਰਿ ਸੈਆਖੀ ॥ ਦੁਖਿ
 ਦਾਖਿ ॥ ਨੀਸੀ ਭੁਲਿ ॥ ਨਤ ਦਿਸੈ
 ਧਾਮ ਦਿਸੈ ॥ ਨਤ ਦਿਸੈ ਗਿਆਨ ਪਿਆ

ਨਗੁਤੁਭੁਪਤਿਨਾਕੇਗਦਿਤਗਦੁਇਰਯੋਭਿ
 ਦਗੁਭੇਪੁਨਾਭੀਭੁਮੁਤੁਪਤੀਏਭਨ
 ਦੇਤਗਗੁਭੁਗੁਇਤੀਓਮਸਗਨਾਭੀਤੀਗਭ
 ਨਾਦੁਤਨਾਕੇਪੁਸਾਭੀਇਰਯੋਭਿ॥ਨਾਕੇਮੁ
 ਭੀਨਾਕੇਕਾਸੀ॥ਨਾਕੇਸੇਖੁਮਸਾਇਕੁਭੀ
 ਗਈਅਤਿਗਭਨਾਭੁਮੈਤਨੀਅਨਾਕੇਕਾਤੁ
 ਕਭੁਦੁਯੋਭਿ॥ਨਾਕੇਭੁਨਾਕੇਤੀ॥ਨਾਮਿਦਸਕ
 ਤੀਮਸਨਾਨਾਤੁਭਿਤਨਾਭੀਕਤੀ॥ਅਪੇ
 ਸਹੁਅਪੇਦੁਰਸਾਗਾਸਾਏਏਏਭਾਇਰ
 ਯੋਭਿ॥ਨਾਕੇਕੇਤੇਭਾਸਿੰਸਤਸਮਤਾਪਾਤੁਪੁ
 ਗੁਭੁਦੁਰਨਾਭੀਅਸਤਾਕਭਤਭਕਤਾਭਿ

ਮੇਰੇ ਚਰਮ ਅਪੇਸ਼ਾ ਪੁਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ॥੧੩॥ ਰਹਿ
 ਭਰਾ ਫਾਜ਼ਾ ਗੁਰੂ ਪਾਇਆ ॥ ਬਹੁ ਕਾਲਾ
 ਰਾਤ ਗਾਇਆ ॥ ਬਹੁ ਮਾਥਿਸਾ ਮੇਰੇ ਸੁਰ
 ਫਿਲਾ ਮਾਥਿਸਾ ਮੇਰੇ ਪਾਇਦੇ ॥੧੪॥ ਵਿਰ
 ਚਿਕੁ ਫਿਲਾ ਮਾਥਿਸਾ ॥ ਬਹੁ ਮਾਥਿਸਾ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ
 ਦੇਖੈ ਪੁਕ ਮੁਸਫਿਲਾ ॥ ਪਰ ਬਹੁ ਮਾਥਿਸਾ
 ਲਾਲੇ ਰੰਗ ਪਤ ਪ੍ਰਗਟਾਇਦੇ ॥੧੫॥ ਤ
 ਕਾਲੇ ਤਾਕਾ ਫਿਲਾ ਪ੍ਰਗਟਾਇਦੇ ॥ ਮੇਰੇ
 ਫਿਲਾ ॥ ਨਾਕਾ ਫਿਲਾ ॥ ਬਿਸਮਾ ॥ ਬਿਸਮ
 ਭੇਦੇ ਗੁਰੂ ॥ ਫਿਲਾ ॥ ਬਹੁ ਮਾਥਿਸਾ
 ਪਰ ਫਿਲਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟਾਇਦੇ ॥

ਫਿਯਾਇਆਨਾ ਫੁਪਗੀ ਕੁੰਡਿਆ ਸੇਵਾਗਾ
 ਕਾਇਆਪਤਮਾ ਨਤੋਕਸਾਨਾ ਜਾਣੁ ਨਾਹੀ ਸਿ
 ਸੇਵਾ ਕੈ ਸੇਸਾ ਸੁਭਾ ਹਿਸਤਿ ਸੁਭਾ ਹਿਕੈ
 ਮਾਨੁ ਤੈਆ ਦੇਸੈ ਮੈਯੋਗੀ ਏਸੇ ਵਾਰ
 ਯਾਤਰਾ ਭਉ ਮੈ ਕਾਮਰ ਕਾਥਾ ਫਿਪੈ ਏਨਾ ੧੯
 ਤਦੁ ਗੁਰੁ ਥਾਥੈ ਏਕਦਿ ਨਿਆਖਿਆ ਜੈਜਾਇ
 ਗੁਰੁ ਗਾਤਰ ਪੰਡਿਤ ਯਾਖਿਆ ਜੀਵ ਫੁਟੁ ਗੁਰੁ
 ਕਾਤਦੁ ਗੁਰੁ ਥਾਥੈ ਯਾਖਿਆ ਜੈਜਾਇ ਫਿਦ
 ਯਾ ਨਵਿਦਿ ਫਿਕੁ ਕਾਹੈ ੨੦ ਤੈਥੈ ਯਾਹਿ ਯਕ
 ਗਥੈ ਚੈਤਨਿ ਫੁਪੁਤੈ ਨੁਰ ਸਾਹਿਬਾਤ ਥਥੈ
 ਪੁਬੁਰਮਾਦੁ ਰਹਿਆ ਜਾਇ ਪੈਗੀ ਪਥੈ

ਟਕਰਿਆ ਤਥਾ ਵਿਕਾਸ ਸਮਤਾ ਵਿਕੇਰਨ
 ਸਿਖਾਕਰਿਆ ਉਸਮੰਦ ਗਿਰਿਤੇ ਗੁਰੂ ਭੈਰਵ
 ਥਪੰਤੁਕਾ ਵਿਆਯਾ ਵਿਤਸਾਗੀ ਮੁਕੀਤੀਕ
 ਭਾਤਥਾਗੈਰੇ ਉਥਸਤਪੈਯੇ ਇਸਤੀਪ
 ਤੀਥੀ ਤਥਾ ਵਿਕਰਿਪੈਰ ਮਥੁਰੇ ਗਿਰਿਆ
 ਤਥੇਰੇਰੇਰਾ ਵਿਆ ਤਥਾ ਵਿਨਿਸ਼ਾਪੁਰਿ
 ਯਾਗੇਗੁਰੂ ਮਿਥਿਓ ਤਥਾ ਵਿਸਾਪੁਰਿ
 ਕਰਿਅਸਿਸੁਣਾਈ ਤਥਾ ਵਿਨਿਸ਼ਾਪੁਰਿ
 ਭਾਈਗੈਰੇਰੇਰਾ ਸਿਸਟੀ ਤੰਕਸਾਨ
 ਕਰਨਾਥਾਗੈਰੇਰੇਰਾ ਸਿਸਟੀ ਤੰਕਸਾਨ
 ਥਾਥੇਰੇਰੇਰਾ ਪੈਰੇਰਾ ਪੈਰੇਰਾ ਪੈਰੇਰਾ

ਤਿਆਗੇ ਕੇ ਕਰਿ ਪਾਪੀ ਤਹਿ ਯਾਗੇ ਕਰਿ ਸੇਖਰ
 ਸਾਇਵ ਪੀਗਾ ਅੰਤਿ ਕੀਤੁ ਮੁਤਾਗੈ ਗੈਰੁ ਰਾਗੈ
 ਦਹਿ ਗੇਰੇ ਕਾਪੁ ਰੇਖਾ ਪਾਇ ਪਾਇ ਗੀਤਿ ਪਿਛਾ ਮਾ
 ਰਿਤਾ ਭਾਗੈ ਸਿਰੁ ਮਾਸੰਦਿ ਮਾਸਾਇ ਪਾਇਤੁ
 ਰਿਦੈ ਸਿਧਾਗੁਰੁ ਦਾਇਆ ਬਾਗੈ ਰਿਦੈ ਸੁਧਾਗੈ
 ਭੁਤਗਾਨਾ ਕਰੁ ਪੀਯਾਸ ਭੁਸੰ ਸੁਧਾਮ
 ਯੈਨਾ ਮੁਸੈ ਸਿਦਿਕਾਇਆ ਫੁਲਕਰੁ ਮਾਨੈ ਪੈ
 ਪਾਇਆ ਤਬ ਬਾਬੇ ਦੀਪਸੀ ਹੋਈ ਆਉ ਬਹੁ ਗੁਣ
 ਦੇਹ ਗੋਸਾ ਸਦਾਗਾ ਧੁਪ ਰਥ ਤਾਯੰ ਪਿਆਗੈ ਸੁ
 ਮਹਿ ਰਾਇ ਚਹਿ ਯਾਗੈ ਜਾਤੁ ਮਾਤੈ ਦੁਕਾਨ ਸਥਾ
 ਰੁਥਾ ਤਬ ਯਾਗੈ ਮਾਤੈ ਫੁਲ ਤੈਰੇ ਰਖਾ ਧਾਥਾ

ਤੇਰਾ ਬੰਨ੍ਹੀ ਅਤੇ ਗੋਪੀ ਚੰਦੁ ਅਤੇ ਗਪਤੁ ਬੈਠੈ
 ਤਬ ਬੈਠੈ ਰਾਇ ਅਤੇ ਸੁ ਅਤੇ ਸੁ ਕੀਤਾ ਬਾਬ ਬੈਠਿ
 ਗਇਆ ਤਦੁ ਸਿਪਾਇ ਬੀਰਿ ਤੀਤਾ ਅਥਿਐ
 ਜਾਤਿ ਜੀਤਹਿ ਐਯਾ ਭੀ ਕਾਯੁ ਜੁਗੁ ਕੈ ਬਾਲ ਕੇ
 ਤਦੁ ਬਾਬੁ ਬੀਰੁ ਗਇਆ ਜਾਪਾਣੀ ਦਿ
 ਚਿਪਾਏ ਤੀਰੇ ਸੇਤਾ ਦਿਲਿ ਲਗੇ ਪਦੁ ਦਿਓ
 ਜੁਗੁ ਬਾਬੁ ਬੀਰੁ ਪਗਤੀ ਨਾਲਿ ਮਗੀ ਤਬ ਚੀਰੀ
 ਅਤੇ ਗੋਪੀ ਅਤੇ ਤਦੁ ਬਾਬੁ ਚੀਰੀ ਜੇਤੀ
 ਜੇਤੀ ਕੈ ਰੁਦਿਤਾ ਸਾਧੁ ਗਾਭੀ ਨਾਪੁ ਸੁਖ
 ਰੇ ਸੇਠੀ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਬੀਰੁ ਅਵਗਨੇਰੇ ਠੀਕੁ
 ਤਬ ਮੰਤਰ ਕੀ ਕਾਯੁ ਰੁਹਿੰਦੀ ਤਬ ਬੀਰੁ ਪੁ

(368)

ਓਮ੍ਹੈ ਮੰਦਰਿ ਉਸੈ ਦੁਗਤਿ। ਕੰਨ ਧਰੁ ਇ
 ਰਿਉ ਪਾਈ ਐ ਭੁਗਤਿ। ਅਸਤਿ ਨਾਸਤਿ ਇਕੋ ਨ
 ਓ। ਕਉਤੁ ਸੁਆਮੀ ਸਿਤੁ ਹੈ। ਓ। ਆਉ। ਸੁਪ
 ਛਉਰੈ ਸਮਕਰਿ ਸੈ ਹਾਕਰੈ। ਨਾਨਕੁ ਗੋਰਖ
 ਕਉ ਕਹੈ। ਦਿਆਇ ਗੁਰੇ ਦਰ ਤੇ ਪੁਤਾ। ਨ
 ਸੰਸਾਰੀ ਨਾ ਦੁਪਤਾ। ਨਿਰਕਰੈ ਗੈ ਸਮਾਇ
 ਤਉ ਕਹੈ। ਭਿਖਿਆ ਮੰਗਹਿ। ਰਹਿ। ਬੋਲੈ। ਨਾਸ
 ਸਤਿ ਸੁਭ ਪ੍ਰਾਪਤ। ਪਰਮਤਤ ਮਹਿ। ਪਾਨਕੁ ਪ੍ਰਾਪਤ।
 ਤਥਾ ਯੋਗਿ ਪੀਤੈ। ਦੁਬਹਿ। ਆਗੈ। ਪੀਤੈ। ਦੁ
 ਓਰਸੀ। ਭਾਉ। ਦਾਸਕੁ। ਗੁਣ। ਲੈ। ਬੋਲਿ। ਆ
 ਸਾਭੈ। ਸੇ। ਓਰਸੀ। ਰੋਗੈ। ਓਰਸੀ। ਆਗੈ। ਪਿਓ

ਮਾਨਿਤਿ ਤਿਹੁ ਸੁਆਰੰਦੁ ਸੁਰਤੀ ਪਾਇ ਮਹਿ
 ਤਿਸੁ ਭੰਦੁ ਸੀਕਾ ਪੈਏ ਨਰ ਪਾਥਿ ਲੈਗੇ ਪਾ
 ਰੰਦੁ ਸਤਿ ਸੁਰੁ ਪਾਪੁ ਮਤਤ ਮਹਿ ਰੇਖਾ ਨੁਪਾ
 ਤਥਾ ਬੈਰਾਗੁ ਬੁਰਿ ਤਾ ਸਾਧਿਕਾ ਤਿਹੁ ਕਾ ਮਹਿ
 ਲਾਇ ਮਾਨੁ ਪੰਥ ਮਹਿ ਰੈ ਪਰ ਪਾਨਾ ਪੰਥ
 ਕਾ ਜੇ ਜਾਣੇ ਭੇਖਾ ਸਿੰਘ ਕਰਤਾ ਸੇਈ ਰੇਖਾ ਲਿਖ
 ਮਾਨਿ ਮਸੇਵਾ ਦਿਸੁ ਏਵਾ ਥਾਪੈ ਨ ਭੁਗਿ ਰੁਪ
 ਰਿਮਾਤਿ ਆਏ ਮਤ ਸਤਾਈ ਭਰੁ ਭਰਿ ਰਚਾਹਿ
 ਤਾ ਕੇ ਅਗੈ ਖੇਰੁ ਦੁਆਗਾ ਅਠਾ ਅਠਾ ਈਠ
 ਰੁਖੀ ਸਾਤਾ ਕੈ ਅਗੈ ਕਰੁ ਭਿ ਖੇਰੁ ਦੁ
 ਸਾਧੁ ਚੀਨੁ ਰਿਸਾ ਕੇ ਭੇਖਿ ਨਾਨਕੁ ਕੈ ਭੇਖਿ

ਦਸੀ ਸੇਇ ॥ ੧ ॥ ਗੋਸੁੰਦਾ ਸੀਰੋ ਗੈਓਂਦੁ ਸਾ
 ਰੁਖ ਬਿਗਿਗ ਨਤ ਭਿਵੁ ਸਾ ॥ ਅਤਿ ਨਿਸਿਰ
 ਹੈਰੋਗ ਅਭਿਯਾਸਾ ॥ ਪਰਸੰਗਿ ਅੰਗਿ ਨਾਹੈ
 ਪਾਸਾ ॥ ਸਿਸਪਾਇਤੁ ਤੀਯਾ ਰੁਖਿ ਧਾਮਤਿ ਮੈ
 ਏਨੇ ਏਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਓਂਦਾ ਸੀ ਸੇਇ ॥ ੧ ॥
 ਗਿਆਨੁ ਪੜ੍ਹਗੁਲੈ ਮਨੁ ਮਿਓਲੁ ਭੈ ॥ ਪਰ
 ਦਿਸਾਪੰਚਕਾ ਬੁਝੈ ॥ ਮਨੁ ਸੁਗਤਿ ਕੀ ਪਾਵੈ
 ਗੀਤਿ ॥ ਤੀਰਥ ਪਰਸੈ ਤੈਸੈ ਸੰਗਿ ਰਾਨਿ ਟਿਓ
 ਮੈ ॥ ਏਸ ਨੈਵੀ ਬੋਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਓਂਦਾ ਸੀ
 ਸੇਈ ॥ ਰਿਯੀ ਅੰਤਰਿ ਯਾਹਿ ਸਭਿ ਓਟਾ ॥

ਓਪਰਪਰਵਿਖਮਹੈਵਟਾਐਸਾਮਾਗੁ
 ਸਉਗੁਭਤਾਇਆਰਹਿਸਿਰੇਖਿਸਰਿ
 ਪਰਿਅਇਆਮਾਮਹਿਗੀਠਿਐਐਵੈਈਪ
 ਨਾਨਕੁਰਹੈਉਰਾਸੀਸੇਈਕਤਮੁਰਹਿ
 ਆਗਗਾਨਕਭਵਤਾਅਭਿਨਿਸਿਸਰਮ
 ਨਾਇਸਉਤਾਐਸਾਮਾਗੁਪੁਰਕਉਤਾਥੈ
 ਬਸੰਤੁਪਦੀਮਉਤਾਸਿਨਿਹਿਤਗਗਾ
 ਮੰਤਰਕੀਗਉਮਧੋਈਨਾਨਕੁਰਹੈਉਰਾਸੀ
 ਸੇਈਪ੍ਰਸਮੈਪੁਰਕਉਤਿਸਉਪਰੈ
 ਤਤੀਆਰਖਕਉਗਉਤਕਗੇਰਪ

ਏਤਸਥਪਛਮਜਾਇਤਹਿਪਟਣਕੀਸੈ
 ਈਪਇ॥ ਖੜਮਤੈਸੇਰੇਸੁਮੇਗਿਆਏਪ
 ਹਰਖਣਕੈਯੋਸਿਸਪਤਪੁਗੀਓਪਰਿਕਏਯਸ
 ਭਾਤਭਾਪਗਭੁਮਕਾਕਾਸੁਭਾਸਿਨਿਯੋਗੇ
 ਗਤਨਾਮਾਹਿਪੋਰਈ॥ ਨਾਨਕੁਕਹੈਉਦਾਸੀ
 ਸੋਈ॥ ਤਥੇਗੋਰਖਨਾਥਕੀਯਾਗੋਰਖਨਾਥ
 ਅਓਪੁਥਾ॥ ਅਓਪੁਤਾਕਾਯਵਤੁਯੈਬੋਹਿਯਾ
 ਸਾਯੋਰ॥ ਅਓਪੁਸੋਜੇਪੁਪੈਆਪੁਭਿਖਿਯਾ
 ਰੋਜਾਨਾਕਹੈਸੰਤਾਪ॥ ਭਟਪਟਣਕੀਕਿਖਿ
 ਯਾਖਾਇ॥ ਸੋਅਓਪੁਸਿਵਓਪੁਰਿਜਾਇ॥ ਬੋ
 ਲੈਗੋਰਖਨਾਥਸਭਿਸੁਗੁਪੁਪੁਗਮੁਤਤਮ

ਭਿੰਨ ਪਾਤਕ ਪੁੰਨ ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਹੁੰਦਾ ਤਬ ਹੁੰਦਾ ਮੇਰਾ
 ਗੁਰਗਾਭਰਾ ਤੂੰ ਹੋਵੇਂ ਵਾਸਤੀ ॥ ਭਿੰਨੇ ਕਾਮੁ ਕੁਤ
 ਮੁਖ ਕਾਮਤੀ ॥ ਦਿਸਦੇ ਕਾਮੁ ਕੁਤ ਵਰਿ ਦੇਖੇ
 ਦੁਗਾਜੇ ਪਤਿ ਦਿਖਾਸੇ ਦਿਖਾਸਾ ॥ ਪੁ
 ਬਚੀ ਸਬ ਕਾਮੁ ਕੁਤ ਮੇਰੇ ਤੇ ॥ ਗੁਰੁ
 ਤੇ ਸੇਈ ਮੁਖੁ ਤਾ ॥ ਚੰਦੁ ਕਾ ਦਿਨੁ ਦਿ
 ਤਮਾਸੇ ॥ ਗੁਰੁ ਕਾ ਦਿਨੁ ਪਾਸੇ ॥ ਐ
 ਚੰਗੇ ਦਿਨੁ ਗੁਰੁ ਦਾ ॥ ਗੁਰੁ ਕਾ ਦਿਨੁ
 ਚੰਦੁ ਦਾ ॥ ਪਰੁ ਦਿਨੁ ਕਾ ॥ ਚੰਦੁ ਕਾ
 ਮੇਰਾ ਮਤਿ ॥ ਗੁਰੁ ਕਾ ਦਿਨੁ ॥ ਗੁਰੁ ਕਾ
 ਤੇਰੇ ਪੁਤਾ ॥ ਗੁਰੁ ਕਾ ਦਿਨੁ ॥

उषसि रघुपटुषि रघुपटुसमीम
 सगवकुडौ वरि रघुपटुसमीम
 जे वरि रघुपटुषि रघुपटुसमीम
 मपस्तले मपुषि रघुपटुसमीम
 डिमुपधवी वरसग मगगा वरि रघुप
 उमडि मुगुपपग मउउ मरि रघुपटुसमीम
 उषसि रघुपटुषि रघुपटुसमीम
 लमुगै पंउउ रिर उवरि रघुपटुसमीम
 रिंदुगुपप मउगी मपवपि रघुपटुसमीम
 रगी रपउप मरुप मुगडि वरुपटुसमीम

ਨਕੁਕੁਰੈ ਸੋਗੀ ਕੇ ਲਛਮੀ ਸਾਜੀ ਬੈਠਾ ਭੁਭੁਕੁ
 ਸਿਧਾਨੀ ਮਾਠਿ ਨਿਸਿ ਸਾਗੇ ਮੁੰਨਿ ਪਿਆਨੀ ਸੁੰ
 ਨਮਤਾ ਮਾਠਿ ਤੇਰੀ ਪੈਰੇ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਕਥੁ
 ਨਮੇ ॥ ਇਨਿ ਬਿਪਿਕੀ ਚੇ ਗੁਰੀ ਸੇਵਾ ਸੇ
 ਬੰਧੇ ਸਗਲੇ ਦੇਵਾ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਨਾ ਦੇ ਪੰਥ
 ਪਛਾਨਾ ਨਕੁਕੁਰੈ ਸੋਗੀ ਕੇ ਲਛਮੀ ਸਾਜੀ
 ਇਸ ਨਾਲੋਂ ਭੁਨਿਏ ॥ ਪੰਥ ਮਗਨਿ ਪਟਕੀ
 ਤਰਿ ਸੋਗੀ ॥ ਤਿਸ ਗੈਰੀ ਰੁਚੈ ਨਾਇਕ
 ਹਰਿ ਉਪਰੈ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਇਕ ॥ ਸਾਧਨਿ ਦੇਵੇ
 ਬੰਧੈ ਤੇਗਾ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮੰਤ੍ਰ ਨਾ ਰਖੀ ॥ ਐਤਨਾ
 ਉਤਮ ਭਾਇ ਨਿਰਾਕਰ ਪਛਾਨਾ ਨਕੁਕੁਰੈ

ਸੋਗਕੋਯਛਣਾਪਿਠਿਨ੍ਰਿਸਿਰੁਕਰਿਗੋਥੇ
 ਹਥਾਮੁਖੁਤਮਸਤਨਭਥੋਕੋਟਕੋਟਤਮਿ
 ਤਤਕਥੇਤਾਸੀਨਮਤਾਮਹਿਗਥੇਰੋਤਾ
 ਰਿਪਿਯਾਗਗਨਸੁਰਗੇਗਾਜਥਿਰਿਥੇਣੀਅ
 ਨੁਕੋਗੋਪਸਿਸਤਨਭੁਲਗਾਰਖਣਾਨਾਨੁ
 ਕਠੋਰੋਗਕੋਯਛਣਾਪੁਰਬਰਹਿਪਦਮਕ
 ਭੁਯਾਏਗਦਿਸਸਿਰੁਭੁਭਿਕਤੁਮਿਯਾਏ
 ਹਟਪਟਕੀਰੀਨਾਣਟਾਤਾਪਿਰਿਭੁਭੁ
 ਅਥਪਟਪਾਇਨਾਭੁਭਰੋਰੋਥੇਪੁਰਬਪ
 ਦਮਭੁਤਰਕਖਣਾਨਾਨੁਕਠੋਰੋਗਕੋਯ
 ਛਣਾਕਾਇਹੁਤਨਕੀਤਾਸੁਗਤਿਕਰਿਨ੍ਰੁਪੁ

2.

ਬਥੇਰਾ ਬੁਢਿਤਾ ਸਮੁੱਚਾ ਸਿਧੇ ਗੋਰੇ ਬਿਮਲਿ
 ਏ। ਸਿਵੇ ਕਾ ਗੋਸਰ ਤਿਨਿ ਦਿਏ। ਸਿਓ ਸਕਤੀ
 ਕੇ ਕਰਮ ਕੈ ਗਾ। ਅਰੁ ਰੁਦ੍ਰ ਸਤੁ ਕਾ ਗੇ। ਰੁਦ੍ਰੇ
 ਮੈ ਨਾ ਅਓਖੁ ਪਾਹਿ ਗਵਾਗਾ। ਸਿਤੁ ਪਾਧੇ ਤੇ
 ਗੇ। ਟਿਥਿ ਕਾਗਾ। ਸਿਮੁਤਾ ਮਸਤਿ ਮਨਾ ਹੁਕਮੈ
 ਤਿਨਾ ਗੀ। ਨਾਨਕ ਕੈ ਤੇ ਸੇ। ਧੈਰਾ ਗੀ। ਪਰ
 ਤੈ ਕੈ ਪਹਿਰੈ ਹੋਰੁ ਦੁਸਾ। ਅਗੇ ਕੈ ਪਹਿਰੈ
 ਨਿਵਾਸੁ। ਓਹੁ ਕੈ ਸਭ ਦਿਖਿ ਲਾਈ। ਭਾਗੀ
 ਨਾਨਕ ਕੈ ਤੇ ਸੇ। ਧੈਰਾ ਗੀ। ਸੇਧੈ ਗੀ। ਰੇ ਸੇ
 ਤੇ ਬਿਮਲਿ ਏ। ਓਹੁ ਏ। ਪਉਤੁ ਸਹਿ ਸਿਮ
 ਮਾਏ। ਪੰਥੇ ਰੋਗ ਕਉ ਦਸ ਗਤਿ ਕੈ ਗਾ। ਸਿਧੇ ਗੀ

ਸਿਭੁ ਪਰਿ ਚੜ੍ਹਾ ਮਛਗਿਤਿ ਆਗਿ ਏਕਾਇ ਬਧ
 ਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੇਈ ਬੈਗ ਗੀ॥ ੨॥ ਸੇ ਬੈਗ ਗੀ
 ਸੇ ਬੈਗ ਜੁ ਮਹਿ ਆਇ ਸਾਸਿ ਸਿਰਿ ਨਾ ਅਪਿ ਆ
 ਏ॥ ਸਭੇ ਸਾਸਿ ਵਰੈ ਚੇਤਾ ਸੇ ਬੈਗ ਗੀ ਤਤਕੇ
 ਤਾ॥ ਨਿਦਿ ਨਿਦਿ ਗੁੰਨ ਮਹਿ ਤਿਸ ਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ
 ਸੇਈ ਬੈਗ ਗੀ॥ ੧॥ ਸੇ ਬੈਗ ਗੀ ਸੇ ਮਹੈ ਬਿਦੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸ
 ਦਿ ਪਾਏ ਬੁਝ ਮੰਤਾ॥ ਸੁੰਨਿ ਆਨਾ ਕੈ ਅਖੰਡ
 ਨਰੁ ਰਹਾ ਸੇ ਗਏ ਬਿਪਾਨ ਸੈਏ ਬੋਝੇ ਆਨ
 ਦੁਕਾਰਿ॥ ਰਸੈ ਏਥੈ ਸੇ ਨੇਤਿ ਬਿਨਾ ਸੁਆਰਸ
 ੫ ਏਸੇ ਅਖੰਡ ਕਾ ਸੁਆਰਸੈ ਪਥਿ ਪੁਕੁੰਡ
 ਤੇਰੇ॥ ਸੇ ਬੈਗ ਗੀ ਕਾ ਕਰੁ ਏਰੇ॥ ਮੇਸਾ ਬਿਪਿਸ
 ਕੇ ਬੈਗ ਗੀ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਕਰੁ ਆਇ ਨਿਮਾਨੁ ਸੁਆ

ਤਾਮਾ॥੧॥ ਸੈਥੈ ਗੀਜੈ ਗੈਰਿ ਰਖਾ ਤਾਨੁ ਮਾਦ ਸਿਖੀ
 ਏ ਮਨਿ ਮਸਤਾਨਾ ਗਗਨ ਸੇਰੈ ਵਰਨਾ ਨ ਭਉ ਤਾਨੁ
 ਜੰਮੈ ਵੈਦ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲਾ ਭਾਉ ਬਰਸੈ ਮੀਸਿ ਤੁ
 ਕੀਰਤਿ ਸੰਤਾਨਾ ਨਾਨਕ ਸੇਥੈ ਗੀਜੈ ਗੁਰੈ ਮੰਤ੍ਰੁ ॥੧॥
 ਤਬ ਰਗਬੀ ਭਾਖਿਆ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਜੀ ਤੇ ਭਾਉ ਤੇ
 ਹੁਤੁ ਹੁਤੀ ਦਰਗਹੈ ਤਬ ਥਾਥੈ ਭਾਖਿਆ ਜੇ ਗਵਾ
 ਕ ਦੁਤੁ ਪੁਠੈ ਤਬ ਰਗਬੀ ਬੋਲਿਆ ਜੇ ਗਵਾ
 ਹੁਪੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਥਾਥੈ ਹੀ ਰੰਗਾ ਸਿੰਝੀ ਨਾਨਕ ਦੈ
 ਥੁਹ ਮੰਤ੍ਰਾ ਤਬ ਥਾਥੈ ਬੋਲਿਆ ਸਬਦੁ ॥ ਗੁਗਾ ਮਸ
 ਦਿਸਿ ॥ ਗੁਗਾ ਸਬਦੁ ਮੋਨ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਥਾਥੈ
 ਮਾਹੰਗੁ ਵਧੀ ਜੀ ਕੁਛੁ ਕੈਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਹੰਗੁ

ਹਰਿਗੋਪਿਪ੍ਰਭੁ॥੧॥ ਥਾਥਾਜੁਗਤਾਜੀਉਜੇਸ
 ਗੁਜੇਗੀ॥ ਪਰਮਤਤਮਹਿਜਯੋਲੀਖਿਤੁਨਾਮੁਨਿਰੰ
 ਜਨੁਪਾਇਆ॥ ਸਿਧਾਨੁਕਾਇਆਸਭੇਗੀਗੁਰੁ
 ਪਤ੍ਰਬਾਨਗਨਿਯਾਨੁਮਉਤਿਤੋਵਹੁੰ॥ ਬਿਕ੍ਰੁਤੋਪੁ
 ਰਿਕੀਤਨਗਰਸਿਰਮਾਗੇਗੁਰੁਮੁਖਿਪੰਥੁਅਤੀਤੀ
 ਸਿਵਨਗਰੀਮਹਿਅਸਵੈਸੁਭਕਾਪਤਿਯਾਗੀ
 ਬਾਰੀਸਿੰਝੀਸਭਦੁਸਰੁਪੁਨਿਭੁਪਸੈਆਤਿਰਿ
 ਪੁਰੋਨਾਰੀ॥੩॥ ਸਗਲੀਜੇਤਿਤੁਮਗੀਸਮਿਯਾਨਾ
 ਦਗਨਯੋਨੀ॥ ਕਹੈਨਾਨੁਕੁਸੁਦਿਗਥਰੇਗੀ॥
 ਪਾਠਬਹੁਮਹਿਦਿਵੀ॥੧॥ ਤਦੁਹਿਧੈਬੋਲੈ॥ ਨਾਮ
 ਤੁਅਚਾਰੁਚਲੁਯੋਗੈ॥ ਰਹਸਾਸਿਪਕਾ

ਮੇਰੇ ਭੈਣੀ ਤਬ ਬੈਥੇ ਮਾਪਿਆ ਮਾਮਲੇ ਵਿਤਲਿ ਮਾਇ
 ਵੀ ਏਟੈ ਭੈਣੀ ਤਬ ਸਿਖਿ ਬੋਲੇ ਨਾਨਕ ਮਾਮਲੇ ਤਿਉ
 ਦਿਖਾਏ ਭੈਣੀ ਮਾਮਲੇ ਭੈਣੀ ਪੁਰਖ ਬੀਚ
 ਲਿਖਾਏ ਭੈਣੀ ਤਬ ਬੈਥੇ ਮਾਪਿਆ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂ
 ਮਾਮਲੇ ਪੀਰੇ ਭਇਆ ਏਭੈਣੀ ਤਬ ਸਿਖਿ ਪੁਰਖ ਗੁਰੂ
 ਭੈਣੀ ਤਬ ਪਿਛੁ ਹੁਥਾਥਾ ਭੀਚਰਿ ਮਾਮਲੇ ਮਾਮਲੇ
 ਭੈਣੀ ਇਕ ਪਲ ਮਹਿ ਗਇਆ ਮਾਮਲੇ ਬੜੇ
 ਬੈਠਾ ਪਿਛੁ ਹੁਸਿ ਪਾਏ ਭੈਣੀ ਸਦੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
 ਭੈਣੀ ਤਬ ਸਿਖਿ ਪੁਰਖ ਮਾਮਲੇ ਹੁਕਮ ਮਾਮਲੇ
 ਤਬ ਮਗੁ ਹੁਸਿ ਪਾਏ ਭੈਣੀ ਸਦੇ ਮਾਮਲੇ ਮਾਮਲੇ
 ਮਗੁ ਦਿਖਾਏ ਭੈਣੀ ਤਬ ਸਿਖਿ ਪੁਰਖ ਮਾਮਲੇ ਭੈਣੀ

ਗਤਿਅਗਾਅਤਿਨਿਬਿਥਨੀਪੇਅਗਿਵਰਾਗੀਅ
 ਬਿਤੁਅਨਤੁਰਗਤਿਅਗਾਅਤੁਰਾਸਚਾਅਪਿਸਿ
 ਆਗਾਸੁਰਾਤਿਸਪ੍ਰੀਵੇਕਿਸਨਦਰਿਕੇਗਾਅੰ
 ਤੁਕਾਵਪਾਗੀਤੈਵੇਰਿਅਮਦਿਤੈਵੇਕੁਓਧੇ
 ਗਰੀਸਾਖੀਅਮਿਤੁਕਾਖੀਵਤਰੀਪਰ
 ਵਤੁਤੁਰਿਅਗਾਰਗਰਸਨਕਮੇਵੁਤੈ
 ਮੁਕਤਿਥੈਰੁਰਿਕੈਰਿਅਗਾਅਸਿਯਤੀਗਤਮ
 ਦਥੈਗਗੀਰਾਮੈਰਾਨਮੁਨਤੋਗਾਕੈਰਾਨ
 ਰੁਮੁਦਿਰੁਰੁਕਰੇਗੀਖੀਵਾਅਮਿਤੁਪੇ
 ਤਥਸਿਧਾਅਗੇਰੁਮੁਦਿਮੁਕੀਤਾਤਥ
 ਬਾਥਾਥੇਰਿਅਗਾਅਦਿਪੁਰਖਕਉਅਗੇਰੁ

ਮ:॥ ਭੁਭੁਤਿ ਹਰੀਗ - ਆਖਾਹੀ ਮੇਰੀਤੁ
 ਮੈਦੇਵ ਨਾਭ ਇਆਮਤੀਤੁ॥ ਕਰਿਕਾਸਾਰ
 ਹਸਨਕੀਭੁਖਾਮੈਦਰਿਮਾਗਓਨੀਤਾਨੀ
 ਤ॥॥ ਤਭੁਦਰ ਹਸਨਕੀਕਹਓਸਮਾਇਖ
 ਮੈਦਰਿਮਾਗਓਗੀਖਿਆਪਾਇ॥ ਗਠਓ॥
 ਕੇਸਰਕੁਸਮਮਿਗਗਮਤਿਹਰਣਾ॥ ਸਗਬਦਿ
 ਗੀਗੀਹਰਣਾ॥ ਭੰਦਰ ਨਾਭਗਤਜੋਤਿਇਨੇ
 ਤੀਸਥੇਪਰਮਾਤਮਕਰਣਾ॥ ੩॥ ਪਾਥਾਬਦਿ
 ਭੰਤਕੈਤੋਨਕੀਇਆਮੈਸਾਭਗਤੁਦਗਾਮ
 ਹਿਤਇਆਤੋਗੈ ਨਾਮਨੇਦਰਹਿਹਿਦਲਾਇ
 ਨਾਨਕਤਿਨਰਹਿਭੀਖਿਆਪਾਇ॥ ਗਤਥਾ

ਪਸਿਰ ਗੇਵੇ ਸਥਾਨ ॥ १॥ ਤਬ ਭਯੋ ਚਹਿ ਮ
 ਵੇਨ ਗਵੇਰੇ ਗੇਵੇ ॥ १॥ ਵਿਚਿ ਆਏ ॥ ਤਬ ਕਰ ਲੇ
 ਫੁਪਰਿ ਤੇਰਿ ਗਾਯਾ ॥ १॥ ਤਬ ਭਯੋ ਚਹਿ ਮ
 ਸੁਆਰੇ ਫਿਰਾਯਾ ਮੇਰੇ ਭੇਟੇ ॥ १॥ ਤਬ ਆਖਿ
 ਗਾਯੋ ਫਿਰਾਯਾ ਮੇਰੇ ਭੇਟੇ ॥ १॥ ਗਾਯੋ ਫਿਰਾਯਾ
 ਮੇਰੇ ਭੇਟੇ ॥ १॥ ਗਾਯੋ ਫਿਰਾਯਾ ਮੇਰੇ ਭੇਟੇ ॥ १॥
 ਤਬ ਭਯੋ ਚਹਿ ਮ ॥ १॥ ਤਬ ਭਯੋ ਚਹਿ ਮ ॥ १॥
 ਤਬ ਭਯੋ ਚਹਿ ਮ ॥ १॥ ਤਬ ਭਯੋ ਚਹਿ ਮ ॥ १॥
 ਤਬ ਭਯੋ ਚਹਿ ਮ ॥ १॥ ਤਬ ਭਯੋ ਚਹਿ ਮ ॥ १॥
 ਤਬ ਭਯੋ ਚਹਿ ਮ ॥ १॥ ਤਬ ਭਯੋ ਚਹਿ ਮ ॥ १॥
 ਤਬ ਭਯੋ ਚਹਿ ਮ ॥ १॥ ਤਬ ਭਯੋ ਚਹਿ ਮ ॥ १॥
 ਤਬ ਭਯੋ ਚਹਿ ਮ ॥ १॥ ਤਬ ਭਯੋ ਚਹਿ ਮ ॥ १॥

ਏਸਦਿ ਦੁਖੀਆਂ ਤਬ ਯਾਗੈ ਸਿਤਾ ਬਾਇਲਿਖਿ ਯਾ
 ਯਾਗੈ ਸਿਖਿ ਨਾਨਕੁ ਰਹੈ ਸੁਖਾ ਏਗਾ ਤਬ
 ਕੇਰੇ ਪੁਰ ਦਿਖਾਈ ਪੈਦਾ ਹੋਏਗਾ ਤਬ ਥਾ
 ਥਾਮ ਕੇ ਬਿਰਾਜੈ ਦੁਖੀਆਂ ਸਾਇਕਿ ਸੇਇਗਿ
 ਯਾ ਪੈਰਿ ਮੇਰੀ ਤਰਯ ਕਰਿ ਕੈ ਸੁਗਾ ਤਬ ਪੈਸੇ
 ਕੀ ਨਿਸਾਨ ਕਾ ਫੁਲ ਤੋਹਿ ਯਾ ਤਬ ਕਾ ਜੀਗੁਰਾ
 ਦੀ ਨਿਸਾਨ ਕਾ ਸਨਗਿ ਯਾ ਯਾਗੈ ਸਿਖਿ ਨਾਨਕੁ
 ਰਿਖਾ ਖਿਓ ਸੁਏ ਥੇਰੇ ਪੁਰਾਇ ਕੈ ਪੈਰ ਯੁਧਿ
 ਕੇ ਪਾਗ ਬੀਯੋ ਵਾਤੈ ਹੋਇਆ ਯਾ ਤੇ ਕਾਥੇ ਕੀ ਤਗਿ
 ਸੇਕਿ ਓਕਾ ਤੈ ਹੋਇਆ ਤਬ ਥਾਥੇ ਯਾ ਯਾਗੈ ਸਿਤਾ
 ਦਿਖਾਈ ਪੁਰਾਇ ਯਾ ਤੇ ਕਾ ਨਾਹੀ ਤਿਤੁ ਬੀਸੇ
 ਰਿਪੈ ਪਸੀਦਿ ਕਰਿ ਦੁਗਾ ਤਬ ਕਾ ਜੀਗੁਰਾ

क्रिस्टुएलियावेरपीट

[illegible]

ਓਹ ਮਾਛੀ ਤਿਸੁ ਆਦਮ ਹਸਿ ਬੇਕਾਰ
 ਹਸਨਾ ਅੰਦੇਸ ਮਾਛੀ ਦਾਹੀ ਗਾਇਹ
 ਗੇਹ ਮਨ ਮਹਿ ਗਾਧੁ ਹੁਕੁ ਘੁਰਤ ਸਿਤ
 ਕਥੀ ਗਾ ॥ ਭਾਵੈ ਮਾਛੀ ਹੁਕੁ ਘੁਰਤ ਮਨ ਤੇ
 ਹੋਇ ਹੁਕੁ ਘੁਰਤਾ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਕਾ ਖੁਸੀ
 ਸਿਰੁ ਕਰੀ ਮਧੁਰਾ ॥ ਗਾਯਾ ਥਾਥੈ ਭੋਗੁ ਪਾ
 ਏ ॥ ਆਤ ਥਾਥੀ ਰੁਕ ਨਦੀ ਸਾਧਾ ਮੁਕੀ
 ਤਾ ॥ ਅਖਿਉ ਸੁਣਹੁ ਘੁਰਤਾ ਮਨੁ ਘੁਰਤਾ ਏ
 ਟਕੀ ਗਦਾਰੀ ਦਾਹੁ ਪਾਇ ਅਧੈ ਤਥਿ ਜਾਇ
 ਪਾਧ ਪਤਾਯੈ ਪਸਿ ਕਹਿਉ ਸੁਆਜੇ ਨਾਨਕ

ਰਹੇ ਸੁਆਏ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ
 ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ
 ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ
 ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ
 ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ
 ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ
 ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ
 ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ
 ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ
 ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ ਭਾਇਆ

ਸੇਖਰੁ ਕਾਨੀ ਮੇਕ ਕਾਨੀ ਭਾਬਾ ਬਾਬੇ
 ਲਿਖਾ ਲਿਖਾ ਦੁਆਰਾ ਕੁੰਦਿ ਕੁੰਦਿ
 ਲਭਿ ਮਾਨੁ ਦਿਸਾਇਆ ਸਾਸੁ ਪਾਏ ਨਾ
 ਮਥਿ ਪ੍ਰਿਥੁ ਸੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਗਿ ॥ ਬੇਬਿਰ
 ਟਿਡਿ ਤੁਰਿ ਕੁਰ ਕੁਰ ਮਸਗੀ ਲਭਿ ਗੁਪਤ
 ਭਸਿ ਮੇਨੁ ਨਿਦਿ ਰਾਤੁ ਮੰਦਰਿ ਮੇਨਾ
 ਪਾਕਾ ਤੇਤ ਬਹੁ ਕਰਿ ਸਿਰ ਕਰਿ ਮਤੁ ਤੁ
 ਪਦੇਤ ਭਿਅਨੁ ਬਿਨ ਮੈ ਮੁਖ ਗਤੀ ਮੈ
 ਬੁਝੈ ਕਹਾ ਕਹਾ ॥ ਸਾਸੇ ਸਾਗਿ ਟਿਡਿ ਬੁਝਤੁ
 ਕਰਿ ਭਾਈ ਸਾਸੁ ਨ ਕਹਾ ॥ ਰੁਪੁ ਰੁਪੁ

ਵਿਹਿਰਿਯਾਥੁਹਿਨਾਨਤਿਸੈਅਨੁਦੁਆਰੇ
 ਅਸਮਾਇਤਿਸਮਾਕਰੁਤੁਚਾਏਕਾਕਰੁ
 ਕੰਧਾਥਾਤੁਹਿਸੈਈਆਪਦੇਪਿਸਮੀਤਿ
 ਨੇਤੰਦੁਆਪਾਏਗਈਆਪਕਤੁਤੁਰਿਯ
 ਕਤੰਦੁਸੈਨਿਦੁਗਾਪਦੁਤੁਦੁਗਾਤੁਰੁਕ
 ਨਦੀਹਰਿਰੁਮਖਾਤੁਕਸਾਗਾਛਾਐਖ
 ਇਨਸੈਈਤੁਦੇਸਿਨਿਥਿਸਰਿਯਾਕਤੁਤੁਰੁ
 ਮਨਮਾਇਆਮਿਚਤਗੇਮੁਤਿਓਚਦਤਿਓ
 ਤਾਨਾਨਾਇਕਾਤਿਕਰਿਮਨਾਅਚੇਪੁ
 ਤਰਨਸੈਛਾਏਕਪਤੁਰੁਕੈਸਾਗੈਸਾਈ
 ਸਾਖਿਕੁਗੋਛਾਪਾਸਾਨਿਸਿਕਰੁਤੁਕਰਿਮੁ

ਨਕਤਨਾ ਤੇ ਲਾਇਆ ਤਪਤਿ ਨਾਨਕ ਗੋਰਾ ਦੋ
 ਲਿਖੇ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜਾਇ। ੧੦ ॥ ਗੋਰਾ ਤਿਥੇ ਮਾਨ
 ਕੀਤੇ ਏਕੇ ਪੁਰਾਣੀ ਪੰਥ ਦਸਤਾਤੁਰ ਕੁੰਦ
 ਮੀਸਿਓ ਲਿਖਿ ਲਾਇ। ੧੧ ॥ ਜੇ ਨਾ ਗੋਰਾ ਕਾ ਜਨਮ
 ਸੇ ਸੀਏ ਬੇਪਰਵਾਹਾ ਜੇ ਓਸ ਭਾਇ ਸੇ ਕੈ
 ਤਿਸ ਕਾ ਬਿਯਾਦ ਸਾਹਿ ॥ ੧੨ ॥ ਸੀ ਨਾ ਮੇਰੇ ਮਨ
 ਆਪਣੇ ਸੇ ਸੀਏ ਤੁਝੀ ਮਹਿ। ਭੀ ਗੋਰਾ
 ਗੋਰਾ ਤਿਥੇ ਮਨ ਬਿਸਮ ਮਹਿ। ੧੩ ॥ ਸੀ ਨਾ
 ਸਾਹਿਬ ਪਾਈ ਆਮੀ ਆਪੀ ਆਇ
 ਲਾਇ। ਭਕਤ ਕੀ ਇਹੁ ਤੁਰਾਇ ਗਾਇ
 ਦੁਕੀ ਏਤਾ ਬਖਸ਼ਿ। ੧੪ ॥ ਸਦ

ਦੁਬਾਰੇ ਮਗੀ ਮੈ ਪਵਿਤਾਈ ॥੧੮॥ ਗੈ ਨਗਨ
 ਤੇਤੁ ਨਦੀ ਸਿਨਾਪ ਛਤਾ ਆਪਾਇ ਸਪਿਸ
 ਰਮਤਿ ਖੋਹੁ ਹੈ ਨਤਿ ਮੁਖਿ ਨ ਥਾਪਾ ॥੧੯॥
 ਏਥੇ ਗਿਰੀ ਮੇਈ ਭਏ ਜੇ ਚਾਹਿ ਗੁਰੈ ਕਾ
 ਥਿਆ ਆਪੁ ਜੀਆ ਤਓ ਵੀ ਬਤਾਨੁ ਗੋਰੁ ਗੁਮਾਲ
 ਥਿਆ ਕਾ ਕਾ ਯੁਕਤਾ ਭਏ ਏਥੇ ਸਿਨਾਪ ਨਿ
 ਓਥਿ ਆਨਾ ਓਤਾ ਕਾ ਚਾਪੁ ਪਰਮ ਤਭਏ
 ਸਿਨਾਪੁ ਏਥੇ ਆਪੁ ਗਿਰੀ ਥਿਆ ਕਾ ਕਾ ਯੁਕਤਾ
 ਯਾਦਿ ਕਰਿ ਨਾਨਾ ਯੁਕਤਾ ਭਏ ਤਾਨਾ
 ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਏਥੇ ਕਾ ਕਾ ਯੁਕਤਾ ਭਏ ਤਾਨਾ
 ਯਾਮਲਾ ਨਤਿ ਥਗਮੈ ਤਾਨਾ ਕੇਤਕ ਕਰਿ ਅਸ

ਕੇਗਿ॥ ਨੁਫੁਬੇਅਥੁਤਾਖਦਿਅਥਾਪੁਦਾ
 ਅਪੁਦੇਸਾਨਿ॥ ਕਸ਼ਾਮੀਮਮਰੰਮਦਮੰਨੁਤੁ
 ਮੰਨੁਰਿਤਾਥਾਹਿਮੰਨੁਪੁਦਾਹਿਸੁਯਾਨੁਸ
 ਚਾਈਦਗਥਾਹਿ॥ ਕਸ਼ਾਨੁਨਾਨੀਕੰਨੁਮਰ
 ਹੀਸਤੁਰੀਅਥਾਪੁਦਾਹਿਸੁਯਾਨੁਸ
 ਨਗਯਪੜੇਅਤਿਵੇਵਹਿਥਾਨੀਤੁਯਾ॥ ੨੫
 ਵਭੁਜੰਨਾਈਕੁਕਾਦੀਸਿੰਧੁਨਾਤਕਯ
 ਯਵੇਨਾਨਿ॥ ਭਿਨਾਨੇਭੁਮਗਦਾਈਅਥਾਦ
 ਰੇਪਾਹਿਭੁਤੁਥਾਨਿ॥ ਕਦਾਹੈਭੁਤੁਭੁਤੁ
 ਰਿਨਾਕੀਸਿੰਧੁਰਿਨਾਦਾਯੁਕੇਗੇਥਾਥਿਅਸ
 ਤੇਕੁਕਾਦੀਕੇਯਾਤਕਮਕੇਗੇ॥ ੨੬॥ ਅਥਾਨ

ਏਕਸੇਈਭਏਲਿਨਿੰਮਭਿਨਰਕਿਰੇਪਤੀਇ
 ਮਾਏਏਕਿਭਾਭਇਆਸੇਮਪੁਨਸਮਯੋਗੇ
 ਮਾਯਯਮਾਯੁਤੁਮਪਾਤਿਏਚੇਤਹਿਭਿਭੁਨ
 ਮਤਾਨਿ।ਗੁਰਸੇਵਕਰਿਪਈਐਫੁਟੀਐ
 ਮੰਡਿਨਿਦਨਿ।ਮਟੀ।ਯੋਯਗੀਕਰਿਗੁਰਸਿਭੁ
 ਸਿਸਕਾਮਦਗੁਰੁਗੁਰਾਏਕੁਇਕੇਯਾਨਾਯਾ
 ਨਹਿਕਿਸੈਮੁਹਤਾਨੁ॥੩॥ਤਥਕਾਨੀਤਕਾਨੁ
 ਬੋਲਿਯਾਸੇਨਾਨਕਦਰੇਦਸਇਤਨਹਿਤੁਮੁ
 ਸਾਧਮਾਨਥੇਰਕਤੇਥਪੜਦੈਏਨਿਸਿਸ
 ਮੁਦਇਪਾਇਨਿਗੇਰਿਨਪਾਨਿਗੇ॥ਤਥਥਥਕ
 ਲਿਯਾਮਥਤੁਪਗਭਿਲਿਗਇਲਿ॥੪॥ਥੇਰ

(403)

ਜਾਵੈ ਜੇਇ॥ ਅਤਥਕਾਜੀਕਰਨਦੀਅਧਿਕਾਏ
 ਜੋਜੀਏਪੁਤੀਨਹੀਪਕੁਦੇਅਤੈਬਰਮਮਾਏ
 ਰਮਾਵੇਦੇਹੇਨਿਜਦੇਰੇਜਾਨਿਮਾਜਾਜੀਨਾਹੀ
 ਕਮੇਦੇ॥ ਅਤੈਸਗੁਪੀਦੇਹੇਨਿ॥ ਭੰਗਥੇਜਾਪੀ
 ਦੇਹੇਨਿ॥ ਇਨਾਰੇਰੇਜਾਨਿਮਮਤਿਕਉਸਿਯਾਤ
 ਫਾਲੁਤੈਦੇਗਾ॥ ਤਥਥਾਥੇਥੇਲਿਯਾ॥ ਸਾਧੇਕੁਪਾਏ
 ਜਗਤਿਜੇਪੁਰਮਾਇਯਾ॥ ਯਤੁਫਾਮੰਤ੍ਰਿਜਿਤਾਥਾ
 ਥੇਨਿਮਾਜਾਤੇਸਗੁਭਾਏਜੇਗਤੀਰਹਿਸੁਜਾਗਾ
 ਦਿਤੀਥੇਗਾਜਾਗਾਨੀਸੁਤੇਰੇਹੇਨਿਭਾਗਾ॥ ਤਤੁ
 ਪਾਧੀਤੀਤਿਨਕੇਪੁਰਮਾਇਜਾਨਾਗਾ॥ ਸੁੰਨ
 ਤਿਯਹਰਜਾਮੰਨਾਨੀਮੰਨਾਨੀਅਮੁਕੁਰਿ

ਤਥਾ ਦਿੱਤਰੀ ਦਰਿ ਸਾਥੀ ਆਇਸੀ ਸੀ ਖੀਚ
 ਇਕ ਬਾਬਾ ਘਣੀ ਖੁਆਗੀਤਿ ਨ ਕਉ ਜੋ ਪਾ
 ਦੇ ਤੰਗ ਸਥਾ ਸੁੰਘੁ ਸੁੰਘੁ ਸੁੰਘੁ ਸੁੰਘੁ ਸੁੰਘੁ
 ਕੀ ਨਹੀਂ ਸਾਥਿ ਮਤੇ ਨ ਯਸੈ ਦੁਖੁ ਘਣ
 ਸਤ ਸਾਥੁ ਏਹਾ ਸਿਰਿ ਮਥਿ ਦਿ ਨ ਸਕਉ ਪੁ
 ਓਸੀ ਹੁਕੁਮੁ ਏਹਾ ਭਿਤੁ ਦਿ ਨਿਪਰਬਤੁ ਓ
 ਤਸ ਨਿਪਰਬਤੁ ਸਿਵੈ ਪਹਾਵਸੀ ਓਤੁ ਨ ਥਾ
 ਸੀ ਓਥਹ ਸੀ ਆਪਿ ਧਿਯੁ ਹੁਕੁਮੁ ਜਸਤ
 ਨਿਥਹ ਸੀ ਲੋਭਾ ਲੀ ਦਰਗਹਾ ਤਾਥਾ ਪੁ
 ਓਸ ਨਿਥਾ ਕੀ ਆ ਕੀਤੇ ਸਿ ਨਾਗੁ ਨਹੀਂ
 ਜਾਇ ਬੰਧਿ ਕਾਥੀ ਆਇ ਗਿਤੁ ਬਕਸੁ

ਸਿਧਾਤਿਅਮਲਾਏਤਿਤੁਇਨਿਤਮਨਿਥੇ
 ਪਰਵਾਤਿਸੇਈਫੁਟੇਨਾਨਕਤਸਤਸਿਨਪ
 ਨਾਨਾਤਬਪੀਰਪਤਲੀਐਕਾਖਿਅਮਾਜੀ
 ਅਸੀਦੀਨੀਕਾਕੇਮੁਕਾਮਦੀਖੇਤਨਾਪੁ
 ਦਇਕਿਉਕਰਿਨਾਸਾਧੁਖੀਏਗਾਤਬਬਥਾ
 ਬੇਲਿਅਮਾਸਥਦਾਗੁਤਿਉਗਵਿਲਿਮ:੧੮
 ਯਕਾਕਸਗੁਟਤੰਮਪੇਸਿਤਦਗੇਸੁ
 ਕਾਨਕਤਾਗਾਤਕਾਕਬੀਰਕੀਮਤੰਬੇਐਥ
 ਪਰਵਰਿਗਾਗਾਨਾਨੀਕਾਮੁਕਾਮੇਯਾਨੀ
 ਤਤਕੀਕਦਿਉਦਾਨੀਮਮਸਰਮੁਇਉ

ਜਗਦੀਸ਼੍ਵਰਿ ਟੁਟੈ ਮਦਿਯੋ ਚਰਿਦੀ
 ਗੁਰੁ ਤਿਸਾਖਿ ਸਗਪਰਗਥਿ ਗੁਰਗਾਕਸੋ
 ਸਤਨਾਮੁ ਤਗੀ ਗਾਥਿ ਗਥਿ ਆਯੁ ਮੁਖ ਸ
 ਨਾਨਕੁ ਮਦਰਤ ਕਬੀਰਾ ਸਥੇਰੇ ਜਗਸਤ
 ਮਦਰਤ ਕਬੀਰੇ ਮਥਿ ਆਯਾ ਗਾਯੋ
 ਨੀਕੀ ਕਾਕੀ ਕੀ ਮਾਨੀ ਚੁਨੀ ਆਯਾ
 ਥਰਥ ਪਤਮ ਚੁਥ ਪੀਯਾ ਆਯਾ ਥੇ
 ਜਗਿ ਥੇ ਪਾਕਾ ਨਾਨਕ ਕੀ ਉਤਰਨਾ
 ਗਤਿ ਚਕਰ ਗਪ ਥਿਯਾ ਕਾ ਜਾਨ ਥਥਾ ਥੇ
 ਪੁਸਥ ਚੁਥ ਥਿਯਾ ਆਤਮ ਕਾ ਜੀਵਨਾ

ਅਤੈ ਪੀਰ ਪਤਾ ਹੀ ਐ ਅਇਰ ਸਤ ਪੈ ਸੀ ਕੀਤੀ
 ਪੈਰਿਤ ਮੋ ਏ ਹੁਕੁ ਤੁਕੁ ਏ ਨਹਿ ਪਦੁਖੁ
 ਤੈਵੇ ਪੈਦਾ ਤੇ ਆਥਾ ਬੇਦੀ ਪੁਸੀ ਤੇ ਏ
 ਭੁਖ ਹੁਕੁ ਏ ਗੈ ਆਪਿ ਆਇ ਬਿਭੁ
 ਏ ਹੁਕੁ ਭੁਕੁ ਸੀ ਪੰਜ ਵੀ ਥਾ ਬੇਗੇਰੁ
 ਤਦੁ ਜੀ ਗਇ ਆਥਾ ਬੈਸਿ ਪਾਤਿ ਹਾਸਿ ਪਾ
 ਪੁਕੁਟਾ ਕੀਤਾ ਜੇ ਤੁਕੁ ਏ ਪਦੁਖੁ ਸੀ ਹੈ ਭਵ
 ਥਾ ਬੇਭੀ ਆਪਿ ਆਥਾ ਭੁਕੁ ਪਦੁਖੁ ਹੋਇ
 ਤੁਕੁ ਭੁਕੁ ਸੀ ਤ ਸਿਧ ਆਸਦਿ ਕੀ ਬੈਠੇ
 ਤਦੁ ਸਿਧ ਆਪਿ ਆਥਾ ਭਗਤੁ ਤੁਕੁ

ਸੁਰਗਾਤਥਵਾਥਾਬਿਨਾਸੀਮਤਿਗੁਪ੍ਰਸ
 ਰੇਸਦਿਮਹਾਨਾਗੁਰੂਮਕਾਗੀਇਲਿਖਿਯ
 ਰੇਸਦਿਉਈਸਿਪਸਤਾਰਿਆਸਦਿਥੈਠ
 ਮੰਤਸਤਾਜੈਕੋਗਾਤਿਸੁਆਗੈਰਹਮਿਠਾ
 ਹੀਸਚਾਅਪਗਾਪਾਗੇਅਸਤੁਕਵਦਿਪ
 ਹੀਤਿਸੁਆਗੈਤਨੁਮਨੁਮਗੈਰੇਓਨਾਨਾ
 ਮੰਤੁਸਿਐਸਤੁਪਾਈਐਸਹਸਿਭਾਇਜ
 ਸੁਏਓਨਾਨਾਸਿਭਾਤਵੈਐਸਹਿਸੁਧੋਏਈ
 ਸਾਚਸਥਰਥਿਨੁਮੁਕਤਿਨੋਵੇਇ। ਗੁਏ
 ਵਦਨਤੁਮੈਰਿਆਨਾਉਤੁਮਾਗਵਦਨ

ਮਾਹਕੁ ਵਦਾ ਸੁਆਭਾ ਸੁਖੁ ਕਾਹੁ ਭਾਗੁ ਸਿ
 ਹਮਾਗੁ ਪੁਰੁ ਸੇਤਾ ਨਾ ਥਾਹਿ ਜਾਭਾ ਕਾਹੁ ਬੈ
 ਸੁਖੁ ਕਾਹੁ ਭਾਗੁ ਵਾਹਿ ਕਾਹੁ ਕਾਹੁ ਕਾਹੁ
 ਹਾਨਾ ਨਾ ਕਾਹੁ ਬੈ ਸੁਖਿ ਬੈ ਕਾਹਿ ਕਾਹੁ ਤੁਮ
 ਕਾਹੁ ਹਾਨਾ ਕਾਹੁ ਪਾਹੁ ਪਾਹੁ ਬੈ ਸਿਹਿ ਰਿਹਿ ਤਹਿ ਰਹਿ
 ਕਾਹੁ ਕਾਹੁ ਹਿਸਤਿ ਕਾਹੁ ਕਾਹੁ ਹਾਸੁ ਹੋ ਕਾਹੁ
 ਪੁਰਿ ਸਿਹਿ ਪਾਹੁ ਹਾਨਾ ਕਾਹੁ ਕਾਹੁ ਕਾਹੁ ਹਾਨਾ
 ਸਿਹਿ ਬੈ ਸਿਹਿ ਪਿਰੁ ਨਾਹੁ ਤੁਮੈ ਸੀ ਕਾਹੁ ਕਾਹੁ
 ਤਿਪਾਇਆ ਕਾਹੁ ਕਾਹੁ ਸਿਹਿ ਕਾਹੁ ਕਾਹੁ ਪਾਹੁ ਪਾਹੁ
 ਹਿਸਤਿ ਹਿਸਤਿ ਮਾਇਆ ਕਾਹੁ ਕਾਹੁ ਕਾਹੁ ਕਾਹੁ

ਤਰੁਕੀ ਐਕਿਉਕਰਿ ਪਾਈ ਐ ਪਗਿ ਚਗੁ ਪੁ
 ਥੈ ਐ ਐ ਪੁਨਾ ਨ ਕਰੇ ਹੁਸ ਚਾਈ ਚਾਹੈ
 ਪੈ ਐ ਐ ਐ ਪਸ ਮਥੈ ਐ ਤਿਸੁ ਰਿਐ
 ਉਤਰੁ ਚੈ ॥ ਸਚੁ ਕਹੁ ਤੁਮ ਪਰਗਾਮੁ
 ਭੁਭਿਕਾ ਬੈਸੁ ਚੈ ॥ ਐ ਸੈ ਸੇ ਸਾਹ
 ਮਹਿਕ ਮਾਹੁ ਨਿਗਾਹੁ ਮੁਮੁਗੁ ਨੀਸੇ
 ਮੁਹਿਤਿ ਸਬਰੁ ਭਵਸਾਗਰੁ ਤਹੈ ਐ ਨਾਨਕ
 ਨਾਮੁ ਏਖੋ ॥ ਹਰਿ ਏਕੋ ਏਕੋ ਮਨਿ ਏ
 ਸਿਧਾ ਐ ਸਾਮੁ ਤਿਨਿ ਸੇ ॥ ਐ ਗਮੁ ਐ ਗੇ
 ਰੁਏ ਪਿਥਿ ਏ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕੇ ॥ ਪਾਪੁ

੨੩ ਤਬ ਸਿਧਾ ਪਿਆਰਾ ਰਿਤਾ ਪੰਜ ਸੇਰਾ ਕਾ ॥
 ਤਾ ਕੈ ਬੈਧਗਤੀ ਦਿਖਿ ਪ੍ਰਿਥਾਗਤ ਬਸਿਧਾ ॥
 ਫਿਰਿ ਗਈ ॥ ਤਬ ਸਿਧੀ ਅਖਿਆ ਤੁਰੁ ਫੇਰੇ ਮੁ
 ਕੈ ਰਿਖਾ ॥ ਤਦੁ ਹਥ ਬੈਠਾ ਖਿਆ ਭਾਗੁ ॥
 ਫੇਰੀ ॥ ਜੋ ਭੁਭੁਕ ਹੁਗੇ ਤਦੇ ਮੁਹ ਗਾਤ ਬ
 ਸਿਧਾ ਪਦਾ ਬਾਹੁ ਲਗੇ ਰਿਖਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾ ॥
 ਸੇ ਮਿਹਰਾ ਫਾਗੁ ਭੁਭੁਕੀ ॥ ਰਿਸਿ ਮਿਲਾ ॥
 ਲਾਈ ॥ ਸੇ ਅਗਿਨਿ ਹਕਾ ॥ ਰਿਸਿ ਵੇਖ ॥
 ਰਾਈ ॥ ਤਬ ਬਾਥਿ ਸਮਾਦੁ ਮਾਗੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾ ॥
 ਫਿਰਿ ਗਈ ॥ ਤਿਤੁ ਮਹਿ ਸੇ ਲੋਕੀ ਤਾ ॥

ਸਲੋਚਾਪਤਿਗਾਗਨਿਤਿਦਿਘੁਰੁਬੀਧਭੇਰਾਨੁ
ਸਾਕੁਰਗਈਸਗਾਏਦੁਪਪਤੀਕਰਿਪੀਦੁ
ਪਗਤੀਭਵਿਗਾਈਪਤਿਗਾਗਨਿਤਿਧੁਰੁ
ਪੀਧਿਧੈਦੇਰੁਚਰੁਈਏਦੁਰੁਦਪਾਮਾ
ਦਾਨੀਸਰਸੈਪਿਗਾਈਕੇਤਾਤਾ
ਦੈਮਾਨਿਕੀਕਰਿਗੀਤਿਮਾਧਿਕਗਈ
ਜੇਦੁਸਾਹਿਬੁਤੇਦੁਰੁਦੁਤੀਦੇਰੁਕੇਸਾਈ
ਨਾਨਕਾਕਰਿਕੀਸਿਮੁਭਪਰਿਸਰਾਮਦੁ
ਰਿਮਾਈ॥॥॥ਨਾਨਕਗਮਾਤੀਮੁਹਰਗਾਏਸ
ਚਾਮਿਦੁਤਾਈ॥ਤਬਸਿਥਿਮਾਦੇਸੁਮਾ
ਦੇਸੁਕੀਤਾ॥ਤਬਬਾਬਾਬਹਿਮਾਮਾਦਿਪਗ

ਮੁਕੁੰਦਾਦਸਾ ਤਿਤਮਹਿਸਬਦੇਠਾ
 ਯੁਗੁੰਦਾਦਿਰਿਮਸਦਪਦੀਮ;॥੧॥ਕਦ
 (ਨਮਸਥਾਨੁਜੇਵਥੁ) ਯੋਗਕਦਮ
 ਬਦਸਿਤੁਦਮਤਿਠਿਗੋਗੁਥਾਪ੍ਰਥਮੇ
 ਗਰੁਦਮਤੇਦਰਿਯਾਪੁਰੁਕਾਪੁਰੁਕਟੀ
 ਬਸਿਓਤਰਿਯਾਭੇਤਾਨਾਯੋਕਪਰਕਾ
 ਰਥਪੁਰਪਗੇਸਮਿਪਰਿਗਵਨੁਕਹੁਗੇਬ
 ਯੁਗੇ॥੧॥ਇੰਦੁਪੁਰੀਮਹਿਸਰਿਪਰਿਸਰੁ
 ਬੁਠਮਪੁਰੀਨਿਰੁਚਲਾਨੀਰੁਠਾ
 ਸਿਓਪੁਰੀਮਹਿਓਵੇਗਕਾਯਾਭੇਗਦ

[illegible]

ਨਹਿ ਸਹਿ ਸਿਧਿ ਯਤਿ ਭਗਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨਾਭ
 ਹਸਦਾ ਆਨੁ ਨਿਹ ਚਲੁ ਮਸਥਾਨਾ ॥
 ਤਹ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧੁ ਗੁਣੁ ਮੈਆਨਾ ਭਉ
 ਨਗੁਰੁ ਸਦਾ ਤਹ ਥੈ ॥ ਖਾਤੁ ਭਉ ਕਰਮੁ
 ਸੇਗਾਨੁ ਯੋਗਤਾ ਆਵੁ ਜਾਨੁ ਮਿਹਤਾ
 ਯੋਗਤਾ ਤਹ ਸਦਾ ਆਨਿਤੁ ਆਨੁ ਰ
 ਆਖੋਗਾ ਭਗਤਿ ਬਸ ਭੀਰੀ ਗਤੀ ਨਿਆਪਾ
 ਗੇ ॥ ਪਹੁ ਬ੍ਰਹਮਕਾਮੰਤੁ ਨ ਪਾਗਾਰੁ ਏ
 ਕੈ ਗੈਤਾ ਕਾ ਬੀਰੀ ਗੇ ॥ ਕਹੈ ਸਿਧੁ ਰਿਖ ਪਾਕ
 ਗੇ ॥ ਨਿਹ ਚਲੁ ਥਾਨੁ ਸੰਗੇਤੁ ਗੇ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥

ਤਬਸਿਧੀਯਾਦੇਸੁਆਦੇਸੁਕੀਤਾ ਤਬਬਾਬ
 ਬੀਯਿਆ) ਆਇਪੁਰਕਉਆਦੇਸੁ। ਤਬ
 ਗੁਰੂਬਾਬਪਰਿਮਾਇਆ) ਆਸਿਆਪਰਮੇ
 ਸਰਕੀਉਈਸੇਇਕਸਿਖੁਤਤਿਭਾਯਾਖ
 ਤੁਹਦਿਉਗੁਰੂਜਪੈ॥ ਯਤੈਹੁਸਾਗ
 ਖਤੁਹਦੁਗਾਨੁਮੰਨੈ॥ ਯਤੈਉਸਸਿਖ
 ਦੇਨਾਹਿਸਤਖੇਚਰੀਕਗਨਿ॥ ਤਿਹਦੁ
 ਦੇਮਹਲੈਗੈ॥ ਤਿਸਦਪੁਰਾਗੀਯਦੁ
 ਗਯੈ॥ ਤਬਇਕਦਿਉਹੁਸਿਖੈਬੈਰਾਜ
 ਪੁਪਰਦਾਥਾ॥ ਤਬਗੁਰੂਮੰਦਰਿਕੀਸਦਿ

ਆਸੁਇਕਰਿਪੁਇਆਜੇਹੁਮਥਦੁਖਿਸ
 ਦੁਹੈ॥ਤਥਉਤੁਮਿਖੁਬੋਹਿਯਾਯਾਅਖਿਉਸੁ
 ਜੀਹੁਮਥਦੁਗੁਰੁਨਾਨਕਦੁਹੈ॥ਤਦੁ
 ਹੁਗੁਰੁਅੰਗਰਜੀਉਮਸਿਖਦੈਨਾਹਿ
 ਜਿਅਇਯਾਯਾਅਇਪੈਗੀਪਇਯਾਦਸ
 ਨੁਦੇਖਦੇਨਾਉਤਥਹੁਪੈਹੁਪੁਪੁ
 ਤਰਿਮੁਇਯਾਨਾਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਪਦਿ
 ਦੁਹੈਕਰਦਿਆਵੈ॥ਭੀਰੁਮੰਜੈਪਖਾਏ
 ਗੋਤਥਇਕਦਿਨਿਗੁਰੁਅੰਗਰਜੀਪਦਿਯੈ
 ਗੁਰਿਗੋਯਾਜਾਨੈਖੈਤਸੁਹੈਥਮਰਪੈਪਥੈ

ਏਸ ਤੇ ਏਕ ਦੀ ਹੈ। ਤਬ ਭੁਭੁਕੀ ਗਰਜੀ ਥੇ ਅਤੀ
 ਵੀ ਤੀ। ਜੋ ਜੀ ਏਹੁ ਕਉ ਤੁਥੀ ਪਤ ਸਾਹ। ਤ
 ਬ ਥਾਥੈ ਆਖਿ ਆਮੀ ਗਰਦੇ ਏਹੁ ਰੁਗਾ ਥੀ।
 ਸੋ ਅਠੈ ਦਿਹਾ ਤੈਂ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ
 ਦਿਖਾਈ ਹੈ। ਤਬ ਭੁਭੁਕੀ ਗਰੁ ਮੈਂ ਪਇਆ।
 ਤਬ ਆਖਿ ਆਪ ਮੇ ਸਰੀ ਨਹਿ। ਇਕ ਦਿਨਿ
 ਬਾਥੇ ਕਾ ਪੈਰੁ ਤਾਹੁ ਰਾਥਾ। ਤਬ ਭੁਭੁਕੀ ਗਰੁ
 ਦੇਖੈ ਤਾ ਕੀ ਜਾਮ ਪੈਰੁ ਨਹਿ ਦਿਖਾਉਂਦੈ
 ਨਿ। ਤਦੁ ਭੁਭੁਕੀ ਗਰੁ ਨਹਿ ਦਿਖਾਉਂਦੈ
 ਉਪ ਪੈਰੁ ਹੈ। ਤਬ ਭੁਭੁਕੀ ਗਰੁ ਜੋ ਰਾਥਾ

ਇਆਤਥੁਗੁਥਾਥੈਸੀਕੀਆਲੀਆਹੋਈਜਾ
 ਓਪਾਸੁਏਆਉਤਥੁਗੁਥੈਗਦੁਸੀਯਾ
 ਸੁਏਆਇਆਯਾਥਾਵਿਚਹੁਤਥਕਪ
 ਕੁਸਕੇਓਕੜਾਧਿਕੇਗਾਤਾਮਾਤਸੀਓ
 ਆਤਥਥਾਥੈਕਾਧਪਸਿਯਗੀਆਥਿ
 ਓਸੁਆਕਤੈਓਤਗਵਾਇਆਸੰਸਾ
 ਗਦਿਓਕੰਮਹਾਪੁਤੁਪਗਇਆਸੇਕਪਥਿ
 ਆਉਪਸਿਓਕੜੁਪਾਇਏਆਇਆਤਥ
 ਥਾਥਾਹਸਿਆਆਥਿਓਸੁਮਾਤਾਏਹਓਕ
 ਤੁਨਾਹੀਓਤਰੰਦਨਾਹੀਦੀਨਾਤੁਨਾਥਾ

ਤਬ ਮਾਤਾ ਜੀ ਚੁਪ ਕਰਿ ਗਈ ॥ ਤਬ ਥਾਥਾ ਜੀ ਰਹਿ
 ਸੁਤਾ ॥ ਜਾਥੇ ਸੇਈ ਕਾ ਦੁਖ ਤੇ ਫੁੱਲਾ ॥ ਤਬ ਥੀ ਦੁ
 ਯਾਗੀ ਰਾਗ ਦੁਇ ॥ ਤਬ ਥਾਥੇ ਦੇ ਰਾਗ ਦੁਜੀ ਤ
 ਨਾਹਿ ਰਹਿ ॥ ਸੁਆਰਾ ਦੇ ਨਹਿ ਜਾਥੇ
 ਥੈ ਤਾਥਾ ਥਾ ਜੀ ਸਮੁਦ੍ਰਿਓ ਪੜਾਓ ॥ ਸਿ
 ਪਾਥੇ ਥਿਥਾ ॥ ਪਾਥਾ ਦੇ ਥੈ ॥ ਕਰੁ
 ਥੈ ॥ ਤਬ ਮਾਤਾ ਜੀ ਆਇ ਗਈ ॥ ਤਾਮਾ ਆਖਿ
 ਸੁਆਰਾ ਰਾਗੀ ਆਥੈ ॥ ਤਬ ਥੀ ਆਖਿ
 ਥੈ ਸੁਆਰਾ ਦੇ ਥੈ ॥ ਮਾਤਾ ਜੀ ਸਮੁ
 ਦ੍ਰਿਓ ਪੜਾਓ ॥ ਤਾਮਾ ਥੀ ਦੇ ਰਾਗੀ

ਮਸਿੰ॥ ਆਖਿਉ ਸੁਣੇ ਭੀ॥ ਯਹੀ ਮਸਕੀ ਆਖ
 ਕਰਿ॥ ਤਬ ਥਾਥਾ ਜਾਗਿਆ ਤਾਮਾ ਤਾ ਆਖਿਆ॥
 ਬੇਟਿ ਭੀ ਗੇ॥ ਯਹੀ ਮਸਕੀ ਆਖ ਕਰਿ॥
 ਆਖੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਸੁਮੰਦੁ ਦਿਖਿ ਪੜੈ॥ ਤ
 ਬ ਥਾਥਾ ਆਖਿਆ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕਮਾ॥ ਯਹੀ ਗੇ॥
 ਯਹੀ ਆਖਿਐ॥ ਯਹ ਗਣਾ॥ ਤਬ ਥੀ ਕਮ
 ਯਹੀ ਭੀ॥ ਪੁਰੁ ਰਸਕੈ॥ ਸਦਕਾ ਸੰਗਤਿ
 ਯਹੀ॥ ਤਬ ਯਹ ਕਹੁ॥ ਤਨਾ ਭੀ ਪਰੀ ਕਹੈ॥ ਤ
 ਰੁਧਾ॥ ਯਹੀ॥ ਯਹੀ॥ ਯਹੀ॥ ਯਹੀ॥ ਯਹੀ॥
 ਥਾਥਾ ਪਾਸਿ॥ ਤਾ ਆਖਿਉ॥ ਯਹੁ॥ ਤਪਸਾ
 ਕੀ॥ ਤੀ॥ ਤਬ ਥਾਥਾ ਆਖਿਐ॥ ਯਹ ਪਾਠ

ਅਸੈ ਕੈ ਏਹੈ ਗਾਤਾ ਅਪੇਰੇ ਪੁਰੈ ਤਬ ਥਾ
 ਜੀਥਾ ਹਿ ਆਇਆ ਤਾਹਿ ਕਾ ਨਾਉ ਪਰੀ ਕਾਇ
 ਬਹੁਤਾ ਗੈ ਆਤਾ ਆਇਆ ਨਾਹਿ ਪਰਤੀ ਪੇ
 ਸਿਆ ਕੀ ਓਹੈ ਤਬ ਬਹੁਤਾ ਹੋ ਕਾ ਪੈਸੈ ਕੈ ਕਉ
 ਹਿਆਏ ਆਇਆ ਗੈ ਜਾਵਹਿ ਤਾਹੁ ਪਈਐ ਪਏ ਪੈ
 ਨਿਤਾ ਬਹੁਤਾ ਹੋ ਕਾ ਪਈਐ ਕੈ ਕਉ ਹਿਆਏ
 ਜਬ ਆਗੈ ਜਾਵਹਿ ਤਾਹੁ ਪਈਐ ਆਹੈ ਨਿਰਿ
 ਕੈ ਏਹੈ ਹਿ ਆਥੈ ਸੇ ਮੁਹੰਗੇ ਕਉ ਹਿਆਏ
 ਆਤਾ ਬਹੁਤਾ ਸਿਖਾ ਨਾਹਿ ਗੈ ਤਾਹੁ ਗੈ ਜਾਵਹਿ
 ਤਾਹਿ ਕਉ ਪਈਐ ਸੇ ਮੁਹੰਗੇ ਪਈਐ ਗੈ ਗੈ ਗੈ
 ਗੈ ਏਹੈ ਨਿਯਮੈ ਤਾਹੁ ਗੈ ਮੁਹੰਗੇ ਮੁਤਾ

ਪਇਆ ਹੈ ਪਰੁ ਰਹੀ ਪਬਾਸ ਆਵਦੀ ਹੈ
 ਤਬ ਬਾਥੈ ਬਚਨੁ ਵੀਤਾ ਆਖਿ ਓਮੁ ਕੀਤਾ
 ਹੈ ਜੇ ਇਸ ਨੂ ਭਖੈ ਤਬ ਦੁਸਰਿ ਖਜੈ ਬਾ
 ਜੇ ਓਨਿ ਮੁਹਿ ਪਰਿ ਬਿਖਰਿ ਮੁਹਿ ਪੁਰੀ ਆਖਾ
 ਮੁਹਿ ਬਿਚਾਰਨੁ ਗਤਿ ਆਗਾ ਤਬ ਇਕੁ ਗੁਰੂ
 ਗੁਰੂ ਆਇ ਗਤਿ ਆਗਾ ਤਬ ਬਚਨੁ ਲੈ ਕਰਿ ਤਇ
 ਪਰੁ ਗਤਿ ਆਗਾ ਤਾ ਆਖਿ ਓਮੁ ਜੀ ਸਿ ਮਦਲਿ ਤੇ
 ਮਹਾ ਪਾਈ ਤਬ ਬਚਨੁ ਹੋਇ ਆਪੈ ਗਵਹਿ ਮੁ
 ਹੁ ਪਾਵਣਾ ਸਚੁ ਗੁਰੂ ਅੰਗਰਾਰੁ ਹਉ ਚਾਹੈ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਮੁਤਾ ਪਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਕਾ ਬਚਨੁ ਹੋਇ ਆਗੈ ਆਗੈ ਤੇ ਗੁਰੂ ਮੀਤੀ

ਏਤਿ ਜਾਹੁ ॥ ਗਾਥਾ ਬਾਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਧੇ ਪੁਆਏ ॥
 ਨਾਮੁ ਦਿਸਾਇਆ ॥ ਨਤਿ ਮੁਇਤੁ ॥ ਨ ਭੁਗਤੁ ॥
 ਜਾਹੁ ਮੁਕਤਾ ਜਾਇ ॥ ਵੈ ॥ ਏਥੈ ਪਾਸੈ ਕਾਇ ॥
 ਸਿਥੈ ਬਹਿਸਿ ਮਮਾ ॥ ਏਥੈ ਬਹਿਸਿ ਨਾਚਿ ॥
 ਏ ॥ ਨਾਗਿ ॥ ਰਹਿ ॥ ਰਹਿ ॥ ਰਹਿ ॥ ਰਹਿ ॥ ਰਹਿ ॥
 ਰਿਪੁ ॥ ਪਾਗਿ ॥ ਗਾ ॥ ਸਤੁ ॥ ਕੇ ॥ ਥੈ ॥ ਥੈ ॥ ਥੈ ॥ ਥੈ ॥
 ਤੁਪਾ ॥ ਦਿ ॥ ਨਾ ॥ ਥੈ ॥ ਵੈ ॥ ਥੈ ॥ ਵੈ ॥ ਥੈ ॥ ਵੈ ॥
 ਥੈ ॥ ਵੈ ॥ ਦਿ ॥ ਨਾ ॥ ਰਹਿ ॥ ਰਹਿ ॥ ਰਹਿ ॥ ਰਹਿ ॥
 ਤੁ ॥ ਰਹਿ ॥ ਰਹਿ ॥ ਰਹਿ ॥ ਰਹਿ ॥ ਰਹਿ ॥ ਰਹਿ ॥
 ਰਹਿ ॥ ਰਹਿ ॥ ਰਹਿ ॥ ਰਹਿ ॥ ਰਹਿ ॥ ਰਹਿ ॥ ਰਹਿ ॥
 ਰਹਿ ॥ ਰਹਿ ॥ ਰਹਿ ॥ ਰਹਿ ॥ ਰਹਿ ॥ ਰਹਿ ॥ ਰਹਿ ॥

ਹਸ ਮਾਗੀ ਅਭਿਓ ਬੈਠਾ ਰਹਿ ਤੇ ਗੀਥ ਖਸੀ ਸਾ ॥ ਗਿ ॥
 ਤਥਾ ਭਿਕਾਰਿ ਨਿਪਰ ਮੇਸਰ ਕੀ ਅਭਿਓ ਭੈਏ ॥ ਜੇ
 ਮਖਤੂ ਮਥਹ ਫਰ ਮੁਭਤਾ ਨ ਕਾਪੀ ਗੁਮਸੀ
 ਤਰਭਿ ਅਭਿਓ ਭਾਈ ਰਗਾ ਹਰੈ ਦਿਨਿ ॥ ਭੁਕ
 ਦਭਿਕ ਭੁਕਤੁ ਨਿਭਿਓ ਭੈਏ ॥ ਨਮਾਜੁ
 ਜਾਹ ਦਿ ॥ ਤਰਭੁ ਮਖਤੂ ਮਥਹ ਫਰੀ ਕੀ
 ਅਭਿਓ ਭੈਏ ॥ ਭੈਏ ॥ ਭੈਏ ॥ ਭੈਏ ॥
 ਗੁਕਰ ਦਿ ॥ ਤਥਾ ਭੁਗੀ ਨਾ ਪੁਛਿ ਅਭਿਓ ਜੇ
 ਭੈਏ ॥ ਹਸਾ ਅਭਿਓ ਤੁਸੀ ਜੇ ਭੈਏ ॥ ਸੇਭਿਓ
 ਭੈਏ ॥ ਤਥਾ ਮਖਤੂ ਮਥਹ ਫਰੀ ਅਭਿਓ ਭੈਏ
 ਦਿਓ ॥ ਭੈਏ ॥ ਭੈਏ ॥ ਭੈਏ ॥ ਭੈਏ ॥

ਤਮੁਗੀਰਾਅਧਿਆਸੀਦੇਪੀਰਸਾਭਾਮਤਿਮਿ
 ਹਰਿਕਰਿਕੈਆਖੀਯੋ॥ਤਬਮਖਦੁਮਥਹਾਵ
 ਦੀਆਧਿਆਸੇਯੋਗੇਆਸਤੇਈਂਮਾਨੁਸਿਸੇ
 ਕਾਹੁਕੁਰਹੈਗਾਨਾ॥ਸਭਥੇਈਆਨੁਹੈ
 ਜਾਦਹਿਗੇ॥ਤਬਮੁਗੀਰਾਕਰਿਆਸੀਦੇਪੀਰ
 ਸਾਭਾਮਤਿਮਿਹਰਕਿਕੈਰਸੀਯੋ॥ਤਬਮਖ
 ਦੁਮਥਹਾਵਦੀਆਧਿਆਸੇਯੋਗੇਕਾਹੁਕੁਰ
 ਜਥਤਿਸਤਕਉਆਵੈਗਾਤਬਤਿਸਤਾਵੈ
 ਉਸਾਭਾਹੈਗਾ॥ਤਬਸਿਤਾਸਿਆਭੇਚੇ
 ਤਿਤਨਿਯਾਕਾਹਿਮਾਨੁਹੁਕੁਰਨਗਹਿਯਾ॥

ਤਾਨਗੈਆਖਵਿਜੀਵੈਪੰਸਾਨਮੰਤੋਜਪਰੇ
 ਭਿਕਆਖਦੇਪਿਰਿਸੰਤੋਦੁਰਭਿਸਤੁਹਿਖਿ
 ਆਨੀਆਮਤੈ . ਟਿਓਆਖਿਯਾਭੈਸੇਥਿ
 ਓ ਈਯੋਤਥਾਖਤੁਮਥਾਵਦੀ
 ਆਖਿਆਜਤੁਸਾਇਓਕੀਤਾਪਾਪਸਿਯਾ
 ਸਿਆਣੁਓਵੇਸੇਯੋਆਵਹਾਤਥੁਓਨਾ
 ਟਿਓਟਿਯਮਵਹੁਰਾਗੀਤਾਤਥਾਖ
 ਦੁਮਥਾਵਦੀਟਿਕਸਾਓਕੁਹਿਖਿਦੁਜਾ
 ਜੇਮਸਾਨਦੁਤਾਹਿਯਾਮਸਗੀਕਰਿ
 ਕਹਿਆਯਾਤੈਮੁਓਓਆਖਿਓਮੁਜੇਨਾਨਾ
 ਆਓਮੁਰਗੇਸਕਾਤਾਹਵੀਹਰਦੀ

ਜਥਮਯੋਤਾਰੇਵਣਾਤਰੁਤੁਰੁਮਾਦਮੰ
 ਤਾਹਵੰਗੀਅਭਿਯਾਕੋਰਦੁਤੁਰੁਪਰਿਅ
 ਏਥੇਯਾਅਤੈਅਭਿਯੁ ਜੇਸੁਚੁਤੈਤ
 ਮੇਕਭੰਜਦਹਿਯੈਵਗਾਤਥਥਾਥੇ
 ਸਿਖਤੇਜਿਯਾਅਭਿਯੁਥਾਗਵਿਭਿਜੇਅ
 ਰਮੀਊਸੇਮੁਯਤਾਨਤੇਅਭਿਯਾਹੈਅ
 ਖਦੁਮਥਹਵਦੀਕਾਸੇਸਦਿਯੈਅਭਿ
 ਤਥਭੰਗੁਗੁਪਾਸਿਯੈਅਭਿਯਾਅਭਿਯੈ
 ਰਿਚਮਿਯੁਤਾਕਾਗਦੁਗੁਗੁਮੰਗਿਯੈਅ
 ਮਖਦੁਮਥਹਵਦੀਕਾਭਿਯਾਪਰਿਯਾ
 ਜਿਮਖਦੁਮਥਹਵਦੀਭਿਯਾਹੈਯੈਅ

ਸਾਹਿਬੁ ਤੇ ਹਰਿਗੁਰਮਾ ਤੀਰਥਿ ਕਾਇਤ
ਬਖਾਇਓ ਮਿਥਾਯਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੇ ਸਾਹਿਬ
ਉਪਰਿ ਕੀਤਾ ਸੇਤ ਹਿਥੇ ਸੇਤ ਲਾਹੀ ਸੁਤ
ਨਾ ਮੁਹਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖਿ ਜਾਇ
ਚਲੇ ਹਰਿ ਕਮਾਇ ॥ १ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ ਮੁਖਿ ਮੁਖ
ਤਮਖਿ ਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਗਵਰੀ ਕਉ ਮਿਥਾਯਾ ਸੇਤ
ਸੀਤਾ ਹਰਿਗੁਰਮਾ ਤੀਰਥਿ ਗਵਰੀ ਗਵਰੀ
ਦਿਨਿ ਪਿਛੈ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸੇਵੇ ਤੇ ਹਿਥਾ ਗਵਰੀ
ਸੀ ਗਵਰੀ ਹਿਥੇ ॥ ਪਾਉ ਸੇਵਾ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ
ਨਾਨਕੁ ਅਤੇ ਦਿਨਿ ਗਵਰੀ ਪਥਰੇ ਕੋ ਪਤ
ਸਿਓਤੁ ਹਿਥੇ ਹਿਥੇ ਤੇ ਹਿਥੇ ਹਿਥੇ ਹਿਥੇ ਹਿਥੇ

ਦਿਲੈ ਪਿਆਰਿ ਆਸਾ ਜੋ ਬਹਾਨੁ ਭੁਲਾ ਜਾ
 ਦਿਨੁ ਸੋ ਰੋ ਰੋ ਸੋ ਕੇਤਿ ਆਪ ਮਨੁ ਚੇਲਾ ॥
 ਵੰਤ ਅਸਾ ਤੇ ਹੰਗਾਏ ਆਇਲ ਬੈਠੀ ਮੁਖਿ ਆਇ
 ਤੀ ਏ ਫੁਰਮਾਈ ਕਹਿਲੇ ਦੀਬਾ ॥ ੨੨੬ ॥
 ਕਿਉ ਨ ਮੁਟੇ ਜੀ ਹੋ ਗਏ ਆਪ ਆਪਣੇ
 ਸੋਇਆਲੀ ਆਖਿ ਸਾਹੁ ਹੋ ਨਿਤਾ ਪੇਈ
 ਆਹੋਇ ॥ ੨੨੭ ॥ ਸਾਜੇ ਸਾਫ਼ ਤੇ ਭੁਲੇ ਸੇ ਮੁਖਿ
 ਹੋਰਤ ਸਾਜੇ ਸਾਫ਼ ਭਿਚਾਰੁ ਲਾਭੇ ਰੂ
 ਮਾਤੁ ਕੀ ॥ ੨੨੮ ॥ ਕਰਤੀ ਪੇਈ ਆਇ
 ਦਿਹਤੀ ਸਾਨਿ ॥ ਗੁਣ ਗੁਣਾਈ ॥ ੨੨੯ ॥

ਅਭਿਗਤਾਨੀ ਬਾਨਿ॥ ਪਾਤਕ ਭੁੱਖਾ ਮਰੀਤੁ
 ਨਤਾ ਨਗਇਆ ਤਦੁ ਮਖਦੁ ਮਖਤੁ
 ਦੀਆ ਪਦਿਨਾ ਮੁਗੀਰਾ ਨਾਇਕਾ ਹਰਿਨਾ
 ਇਆ ਨਾਗਾ ਹੁਠੁ ਹੁਠਿ ਨਾਠਿ ਮੁਖਿਨਾ
 ਤਖਮ ਮਖਦੁ ਮਖਦੁ ਮਖਦੁ ਮਖਦੁ ਮਖਦੁ
 ਕਹਿਨਾ ਤਖਮ ਮੁਗੀਰਾ ਪਦਿਨਾ ਸੀਤੁ ਸੀਤਿ
 ਭੁੱਖਿ ਨਾਠਿ ਤਖਮ ਮਖਦੁ ਮਖਦੁ ਮਖਦੁ ਮਖਦੁ
 ਜੇ ਮਖਮਾ ਸਿਖਿਨਾ ਨਾਠਿ ਸੀਤੁ ਸੀਤੁ
 ਤਾ ਨਾਠਿ ਨਾਠਿ ਹੁਠਿ ਕੋਠਾ ਮੁਖਦੁ ਮਖਦੁ
 ਮਖਦੁ ਮਖਦੁ ਤਖਮ ਨਾਠਿ ਮੁਖਿਨਾ ਮੁਖਿਨਾ

ਸੇਤੁਸੀ-ਗੁਰੁਮਸੀਤੀਆਵਤੋਗਾ-ਗੁਰੀ
 ਹਰਿਪਦਿਗੁਤਾਤਾਕਾ ਮਾਭੁਨਾਚਾਨੀ
 ਹਰਿਨਾਵਾਧਿਕੁਰੁਗੈਸੇਚਾਨੀਹਰਿਨਾਮ
 ਨੇਗੁਰੁਦੁਸੈਏਗਾਏਕਾਗੁਭੁਨਾਨਿਕੁ ਨੁ
 ਮੈਰਾਗਾਸੇਖਿਭੁਭਿਭਿਕੁਰਗੁਰੁਤੋਦਨਿਕਾ
 ਜੇਭੁਭੁਚਾਨੇਤੁਮੁਖਾਏਚਾਨੇਨਾਨਿਸਾ
 ਰੋਤਭਮਖਦੁਮਭੁਭੁਦੀਕਾਚਾਨਦੁਸੈ
 ਹਿਯਾਤਦੁਮੁਗੀਰਾਏਕਦੇਰਿਭਿਕੁਰਗੁ
 ਮਾਭਿਯਾਤਭਭਾਵਾਂਜੀਗਈਦੈਸਿਨੈਮਾਭਿ
 ਯਾਤਦੁਪੈਮੈਪੈਸਿਭਭੈ ਗੁਰੁਗੁਰੁ

ਸੀਵੈ ਅਭੈ ਗਧਿਵੈ ਪੈਗੀ ਪਇਆ ਤਦੁ ਪੁ
 ਗਣਗਦਿ ਸਿਖ ਬਹਿ ਭਈ ਤਾ ਸਗ ਬਤਿ ਸੰਗ
 ਤਿਹਿ ਸਿਖ ਬਹਿ ਭਈ ਤਾ ਬੇਜੇ ਕੁਝ ਬਾ
 ਨ, ਪਰੈ ਪਰਿ ਗੈ ਤਦੁ ਸੰਗ ਤੀਰ
 ਸਾਧਿਕਾਈਆ ਭੰਦੁ ਮੁਸਾਭ ਪਾਨ ਸੁਭ
 ਆਏ ਤਦੁ ਕੁਝ ਅੰਗ ਦੁਪਥਿ ਜੇ ਰਿਖ
 ਭੰਗਾ ਤਬ ਬਾਥੈ ਆਖਿਆ ਕੁਝ ਸੰਗਾ ਤਬ
 ਕੁਝ ਅੰਗ ਦੁਸੀ ਆਖਿਆ ਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹਤੁ
 ਧੁਕਾਏ ਤਾਏ ਜੇ ਸੰਗਤਿ ਨਾ ਲਹਤੁ ਏਹੈ
 ਸੇ ਲਹਿ ਲਾਈ ਜੈ ਸੀ ਤਬ ਬਚਾਏ ਭਈ

ਗੁਰਮੀਰਾਦਾ ਸੇਤੋਸਰਕਾਸਤਾਥਾਖਸੀ
 ਤਬਗੁਰਮੀਰਾਦਾਪੈਗੀਪਠਿਆਏਤਮਹਉ
 ਸਬਦੋਇਆਗੁਰਮਾਦਿਹਿਮ:॥੪
 ਤਿਪੋਤਿਸੇਵਕਸੰਗੀਗਤਾਪ੍ਰਭਪ੍ਰਤਿਪਾਏ
 ਸੇਵਕਸੁਖਦਤਾਪਾਈਪਖਾਪੀਸਭ
 ਸੇਵਕਵੈਰਾਗੁਹੀਕਹੁਜੀਓ॥੧॥ਕਈ
 ਸਿਧਕਪ੍ਰਭਿਸੇਵਾਇਆਹੁਕਮੁਹਕ
 ਰਕਾਸੇਵਕਮਾਨਿਭਾਇਆਸੇਈਕਮਾਏ
 ਜੇਸਾਹਿਬਤਾਏਸੇਵਕਮੀਤਰਿਬਾਠਹਿਮਾਹ
 ਹੁਜੀਓ॥੧॥ਤੁਧਾਸਹਿਬਸਤਬਿਪਿਰਾ

[illegible]

ਤਿਤੁ ਮਹਿ ਨਿਸਬਦੁ ਤੇ ਇਕਾ ਭਾਈ ਥੀ
 ਪਪਗਵਾਹੁ ਸਭਾਗੇ ਹੋ ਦਇਆ ਤਦੁ
 ਹੁਣੁ ਵਰੁ ਤੇ ਸਦਿ ਹਿਸਬੁ ਤੇ ਇਕਾ ਮ: ॥੧॥ ਪ
 ਨੁ ਸੀਰੀ ਦਾਸ ਚਾਪਤਿ ਸਾਤੁ ॥ ੧ ॥ ਧੰਧੇ
 ਲਾਇਕਾ ਭਾਗਤਿ ਪਾਨੀ ਪਾਈ ਭਗੀ ਜਾਨਿ
 ਆਰਾਧਤਿ ਚਾਇਕਾ ਜਾਨੀ ਪਤਿ ਚਾ
 ਇਕਾ ਇਖਿਆ ਆਇਕਾ ਹੋਏ ਬੀਰ ਸਭ
 ਚਾਕਇਕਾ ਤੇ ਸੁਖੀ ਆਇਕਾ ਵਾਜਾਇ
 ਪਾਨੇ ਮੇਰੀ ਮਾਇਕੇ ਤੇ ਇਖਿਆ ਤੇ ਪਾ
 ਇਕਾ ਤੇ ਪੁਰਖਿ ਸਮਾਇਕਾ ਪੰਨ ਸਮੇ

ਰਸਰਾਪਤਿ ਸੁਹਿਸਿ ਜਗੁ ਪੈਯੋਇਆ ॥
 ਸਾਹਿਬਸਿ ਮਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਤੇ ਸਰਾਏ ॥
 ਪਇਆ ਆਖੋ ॥ ਸੁਭਾਇ ਸਮੁਧੁ ਸੇਖੈ
 ਜੈਨ ॥ ਨੇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ਸਹਿਬਾਨਿ
 ਮਹੀਨਾ ਗਿਰਹਿ ਭਿਆ ਸਚ ਸਾਸਿਗਾ
 ਦੁਹੰਗਾ ਸਚ ਸਿਰਸਿ ਭੈ ਅਨਖ
 ਅਪਾਰੇ ਤਕਾਮੀ ਤੁਝ ਪਾਇਆ ਆਇ
 ਆਇ ਨਾਮ ਸੁਭਾਤੁ ਭਿਆਰੈ ਇਕ ਮਨਿ
 ਸੀ ਨੀਪਿ ਆਇ ਆਗੇ ਚਹਿ ਭੈ ਸਾਹਿਬ
 ਪੇਰੁ ਕੁਸੁਮ ਦੁਹੰਗਾ ਜੈ ਭੈ ਸੁਭਾਵੈ

ਬਦੁਗਾਏਇਆਹਰਦੀਆ ॥ ਬਬਾਬਿਸ
 ਮਦਦੈਪਾਇਆਇਆ ॥ ਭਿਤਮਹਿਪੁਕਮੁ
 ਤੇਇਆਗਾਗਾ ॥ ਸਿਰੀਕੀਤਾ ॥ ਥਾਥਾਥੀ
 ਆਗਾਬਾਹਰਮਾਗਾਗਾ ॥ ਪੁਤਦੇਘਾਤਾ
 ਗਾਏਕੈਵਖਤਿ ॥ ਗਾਗੁਤਖਰੀਥਾਹਰ
 ਮਹਮਗਾਗਾ ॥ ਤੁਮੁਦਿਰਿਤਕਰੀਮਾਪੁ
 ਗਥਿਕਮਾਇਆ ॥ ਸਿਰਿਸਿਰਿਸੁਖਸਰੀਮਾ
 ਰੇਹਿਸੁਤੁਤਾਗਾ ॥ ਹਰਿਰਚਨਾਤੇਗਕਿਲ
 ਗਤਿਮੇਗਹਿਰਿਖਿਨੁਪਜੀਨਾਜੀਵਾਪ
 ਗਥਾਭਦੁਰੇਗੀਰੇਹਿਨਾਥੇਘਾਗਾ ॥

ਅੰਤਿਤੁਪੀਛਾਘਰਾਗਠਿਗੇਠਿਗੰਗੀਪ੍ਰ
 ਤਮਨਿਕਰਮਸੁਕ ਨਾਨਕਪੰਥਾਨਿ
 ਭਲੇਸਾਪਹਿਤੁਸੁ ਮਗਘਾਮ॥
 ਬਥੀਯਪੁਛਿਪੁਛਿਥੀਯੋਕਵਹਿ
 ਸਾਪਨਿਸਭਿਰਸੁਚੈਲੈਅੰਰਿਸਮਲੀਲਾ
 ਹਰਿਅੰਰਿਸਮਲੀਲਾ ਹਰਿਪ੍ਰੇਰੁਤੀਸ
 ਸੇਠਲੀਘੋਗਾਨਦਪਰਥਾਪਿਮਹਾਘੁ
 ਰੁਝੁਚਾਰਿਸਘਰਦਾਸੁਮੁਗੇਗਾਸਕੁਤੀ
 ਤੁਮੇਗਪ੍ਰੀਤਮਨਿਸਿਥਸੁਰਿਗੰਗੀਘੈ
 ਨਾਨਕਪ੍ਰਿਥਪੁਛਿਥੀਯੋਕਵਹਿ

ਸਬਦਿ ਸੁਹੈ ਏ॥ ॥ ਤੁਸੁ ਦਿਹਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨੇ
 ਪ੍ਰੀਤ ਮਯਾਪੇਸਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਤੁ ਰਵੇ ਨੇ॥
 ਪ੍ਰੀਤ ਨਈਸੈ , ਉਪਰੀ ਵਿਸਾਗੀ ਹੁਓ
 ਲਿਖੁ ਉਜੀ ਵਗੁ ਲਗੇ ਏ॥ ਨਵੇ ਮੇਰੁ ਉ
 ਰਿਸੁ ਵੇਗੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੁਤ ਨਾ ਜਾਏ॥ ਓਹੁ ਜੂ
 ਹਿਰਗੁ ਲਿਖੇ ਸੇਭੇ ਪ੍ਰਦਿਤ ਸਗੀ ਗਾ॥
 ਨਾਨਕ ਦਿਸਦਿ ਰਗ ਪਰਸੁ ਮੁਖ ਪਾਇ ਗੁ
 ਰਮ ਬਦੀ ਮਾਪੀ ਗਾ॥ ਸਾਵਰ ਸੈ ਮੀ ਮਿਤੁ
 ਪਾਠਿ ਬੰਦੁ ਸੁਹੈ ਏ॥ ਸਜਾ ਨ ਮਿਲੇ ਸੁਹੈ
 ਸੁਭਾਇ ਹਰਿ ਸਿਓ ਪ੍ਰੀਤ ਬਣੀ॥ ਹਰਿ ਮੁ

ਦਰਿਆਏਸਾ ਪ੍ਰਭਭਵੈਪਾਠੁਰੀਗੁਰ
ਸਾਗੀਪ੍ਰਧਿਪਿਕਿੰਦੈਸੇਨਾਗਦਿਉਭਿ
ਭਿੰਤਵਿਸਾਗੀਭੁ ਛਾਏਟਸ

ਸੁਭਏਮੀਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਸੁਖਾਵੈ ਏ
ਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਾਦਿਕਿਰਿਪਾਪ੍ਰਗਾਏਨਾ
ਏਤੁਬਸੰਤੁਭਾਭਵਹੁਸੁਹਵੈਕੋਥਾ
ਯੋਯਮੰਦਿਬਰਿਸੈਪ੍ਰਧਿਪਿਥਾਹੁਕੋ
ਪ੍ਰਧਿਪਿਥਾਹੀਯਾਏਪਾਠਿਭਿੰਤੁਸੁਖਾਵੈ
ਥਿਗੋਬੋਹਪਤਨੁਛੈਜੋਕੋਕਰਿਅੰਥਿ
ਸੁਹਵੈਥਾਏਰਿਭਿੰਤੁਪਾਠਿਭਿੰਤੁਸੁਖਾਵੈ

ਰਵਰੰਦਤ ਯੁਗੀ ਗੀ ਰਿੰਨੀ ਵਮੁਰੁ
 ਮਾਏ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਸਰਸ ਮੁਖ ਪਾਏ ਜੇ
 ਹਰਿ ਦਰਪਾਨਿ ਸਾਨ ਪਾਏ ਪਾਮਾ ਮਾਹੁ ਏਸ
 ਖੁਤ 'ਸਾਖੀ' ਦੇਸ ਕੇ ਗਾਧਾਨ ਦੇ ਬੈਰਹਿ
 ਤਮਾਹਿ ਮਾਹੁ ਦਰਿ ਮਾਕੇ ਗਾਪਹਿ ਮਾਓ
 ਪਿਆਰੇ ਦੁਤ ਰੁਤਾ ਹੇਤੁ ਬਿਨੁ ਮਾਯੁ ਨਾ
 ਮੁਲੀਕਾ ਮਤਿ ਰਉਤ ਕੇ ਹੇਤੁ ਧੁਰਾਣੇ
 ਖਿਦਿਖੈ ਦੇਹਿ ਗਿਰਿ ਨਾਨਾ ਅੰਤਰਿ
 ਮਾਨ ਹਰਿ ਕਮਲਾਪੁ ਪਦਾਨਾ ਨਾਨਕ ਦੇ
 ਸਾਖੀ ਪੂਰੁ ਪਾਏ ਸੁਗਤਿ ਸਬਦਿ ਮਾਨਾ

ਸਾਥਾ ਸਾਹੁ ਜੇ ਭੁਲਾ ਪ੍ਰੀਤ ਮਰਿਓ
 ਦਿਸੈ ਗੈ ਥਾਹੁ ਤਪਹਿ ਸਿਰਭਾਰ ਸਾਧਨ
 ਬਿਨ ਭਵਿ ਗੈ ਧਨਿ ॥

ਸਹੇ ਦੀ ਗੁਸਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ,
 ਹਰਿ ਹਰੈ ਬੈਠੈ ਗੀਆ ਵਲੇ ਹਿਤ ਆਵੈ ॥
 ਨਿਮਾਣੀ ਨਿਤਾਣੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਿਓ ਧਾ
 ਵੇਸੁ ਖਮ ਹਾਯੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੈ ਹਿਸਾ ਏਕੈ
 ਸੁਜੈ ਸੀਕਰ ਮਿਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਹਿਯਾ ॥
 ਮਹਾਸਾਹੁ ਭਾਸੁ ਗੁਰੁ ਗਹਿਯਾ ॥
 ਪਰਤੀਤ ਖਸੈ ਨੇਪਥਾ ਗਹਿਯਾ ॥

ਅਗਨਿਰਸੁਖੈ ਮਧੀ ਮੈਧੈ ਭੈਧੈ ਮਿ
 ਰਤੁ ਨਿਰਗੋਰੁ ਧਿਰੇ ਵੇਦਿ ਆਪਾ
 ਤਾਕੈ ਟੀਕਾ ਵੈ ਮੰਤ੍ਰਯੋਗਾ ਅਵਗੁ
 ਰੁ ਰਲੀ ਦੁਖ ਆਗੈ ਸੁਖ ਤਿਸੁ
 ਸੁਖੁ ਮਧਾਨਾ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰੇ ਇਹੁ ਮ
 ਹੁਰੀ ਆਮਰੁ ਤੀ ਦੁਖ ਪੁਰ ਨਾਹਿ ॥੫॥
 ਸਵੈਸਰਸ ਮਨਾਪੁ ਰਵਰ ਸਹਿਰਿ ਤਿ
 ਆਇਆ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਹੁਰੈ ਧੀਰੁ ਪ
 ਰੇ ਸਿਸਿ ਪਾਇਆ ਪਿਰੁ ਪਾਇ ਨਹੀ ਆਇ
 ਮਗੀ ਮੈ ਭਾਵੈ ਰਮਨਿ ਰਮਨਿ ਰਿਭਾ ॥੬॥

ਮੇਰਾ ਫਿਰੇਲੀ ਪਰੀ ਦੁਹੇਲੀ ਮਰਦੁਤ
 ਫਿਰਾਨੁ ਮੁਖੇ ਆਇਆ ਤਰਿਖਿ ਨਾਗੀਰ ਕੁਖ
 ਉਵੈ ਸੀਰਾ ਪਰਤੁਤ ॥ ੧ ॥ ਖਾਣੇ ਖਾਣੇ
 ਨਾਕਰ ਸਾਸੇ ਆਗਿ ਕੰਝੀ ਜੋ
 ਰਿਸ ਸਾਣੇ ਆਪਾ ਰਾਹੁ ਭਰਮਿ ਭੁਭੁਕ
 ਭਰਿਸੇ ਬਰਿ ਪਦੁਤਾ ਆਸਾ ਲਧਾਨੀ
 ਰਕੁ ਰੇ ਰਮੈ ਰੁਤਿ ਰੁਗਮਾ ਆਇ ਰਮੈ ਰਿ
 ਸਿਰਾ ਲੀ ਰਿਉ ਸੁਖ ਭਾਗੀ ॥ ਦਰੁ
 ਮੇਰਾ ਫਿਰੇਲੀ ਪਰੀ ਦੁਹੇਲੀ ਮਰਦੁਤ
 ਫਿਰਾਨੁ ਮੁਖੇ ਆਇਆ ਤਰਿਖਿ ਨਾਗੀਰ ਕੁਖ

ਮਛਗਡੇਗਸਾਹਿਮਰਸੁਤਰਥਿਨੁਤਰਿ
 ਵਿਓਸੁਪਪਾਈਐਆਨਕਪੁਛਿਚ
 ਏਓਗੁਗਾਨਪੈਸਾਓਪੁਤੁਤਹਜ
 ਏ, ॥ ਮਸੁਨਿਯਾਓਪਿਯਾਏਸਾਧ
 ਨਤੁਰਿਮੁਟੀਆਤਮਿਲੀਐਪੁਤਿਮਿਮਿ
 ਏਤੁਸੈਭਾਓਮੁਟੀਆਤੁਰਹਿਗੁਤੀਆਤਾ
 ਪਿਹਮੁਤੀਤੁਰਭਵਾਹਿਮਿਯੁਏਐਆਗੈ
 ਘਾਮਪਿਛੈਗੁਤਿਸਾਡਾਏਖਿਚਾਛੁੰਮ
 ਏਤੁਲੋਐਆਰਹਿਸਾਖਰਗੀਤਗੀ
 ਆਨੁਏਸਹਿਪਕੈਸੇਮੀਯਾ

ਨਾਨਕਾਸੁ ਨਿਮਿਤ੍ਰੁ ਪਿਆਰੇ ਸਉਗੁ
 ਹੁਣੇ ਬਸੀ ਠਾਮੁ ਤਰਿ ਰਿਹਤੁ ਪੁ
 ਏਕਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭਤਾਇ ॥ ੧੨੫ ॥
 ਬਾਏ ਤੁਤ ਜਾਗਾਇ ॥ ੩
 ਤੇਹੋ ਪਾਪਿ ਹਮੇਹੋ ਪਾਪਿ ਮਾਹੈ ਸ
 ਹਸੀ ॥ ਲੂਗੁ ਰੁਮੀ ਮੈ ਨਸੀ ਝੈ ਗੁਰ
 ਮਾਗੀ ਤਾ ਮਹਸੀ ॥ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਦੇ ਨਿਜ
 ਪਰਿ ਥੈ ਠਾਮੁ ਜਹੁ ਏ ਨਾਨਕੀ ਮਾਮਾ ॥
 ਨਾਨਕਾਸੁ ਪੁਰ ਪਟੁਰੁ ਹੋਇ ॥ ਹੁਣੇ ਕ
 ਪਾਤੀ ਪੁਟੁ ਸਾਸਾ ॥ ੧੨੬ ॥ ਮੰਘਰੁ ਮਹੁ

ਲਾਹੜਿਯੁ ਲਾਹੜਿਯੁ ਸਿਮਾਵੇ ਏਹੁ ਲਾਹੜਿਯੁ
 ਲਾਹੜਿਯੁ ਮੈ ਪਿਰਾਨਿ ਪੂਰਾ ਭਾਵੇ ਏਹਾ ਨਿਹ
 ਏਹੁ ਚਤੁਰਸ੍ਰਜੁ ਵਿਧਾਤਾ ਚੰਦਾਨੁ
 ਜਗੁ ਬਾਇਯਾਨਿ ਯਾ ਪਿੰਯਾਨੁ
 ਲਾਹੜਿਯੁ ਸਿਮਾਵੇ ਪੁਰਭਾਵੇ ਤਾ ਭਾਇਯਾ
 ਗੀਤ ਨਾਨਕ ਵਿਤਕੇ ਦੇਸੁ ਵਿਗਾਧਾ ਮਦੁ
 ਪੁਰਭਾਵੇ ਨਾਨਕ ਸਾਧਨਾ ਪਿਆਸੀ
 ਭਰਮਾਤੀ ਪਿਆਸੀ ॥੩॥ ਪਿਤੁ ਬਾਹੁ ਮ
 ਕੈ ਵਡੁ ਬਿਤੁ ਹਸ ਸੇਖੋ ॥ ਆਵਤੀ ਨਾਹੀ
 ਮਾਨਿਤ ਨਿਵਸਿ ਸੁਖੇ ॥ ਮਾਨਿਤ ਨਿਵਸਿ

ਆਸਗੀਵਾਨਗੁ	ਟੀਗੁਮਾਈ
ਮੰਡਤਰੋਗਜਮੇਤ	ਜਪਾਇਪਾਇ
ਜੇਭਿਸਮਾਈਦ	ਗਾਨਗਮ
ਪਤਦਾਤੇਗਭਿਪਾਵਾਮਭਦੇ	
ਮੇਰਿਹੈਗਮਿਗਮੀਆਹਮਿਭਿਭੀਤਮ	
ਨੇਤੀ॥੧॥ਮਾਪਿਪੁਰੀਤੁਤਈਤੀਗ	
ਤਰਿਜਾਨਿਯਾਮਸਾਨਮਹਸਿਮਿਯੋਗ	
ਣਗਾਇਮਿਸਮਾਈਆ॥ਪ੍ਰੀਤਮਗੁਣ	
ਮੰਕੇਸੁਖਿਪੁਰਬੀਰੇਤੁਪੁਭਾਵਾਸਗਿਨਾਵ	
ਗੰਗਰਾਮੁਨਾਤਿਵੇਣਸੰਗਮਸੰਤਸਮੁ	

ਰਸਮਾਣਾਪੁੰਨਦਾਪੁਜਾਪਯੋਸੁ
 ਰੁਗੁਰੂਏਕੋ-ਨਾ ॥ ਨਾਨਕਮਪਿਸੁ
 ਤਰਸੁਪੀਤੀ ॥ ਆਮਹਿਸਹਿਤੀਰਖ
 ਨਾ ॥ ਘਨਗੁਣਿਮਹਿਰਸਮ
 ਪ੍ਰੇਮਸੁਭਾਇਆਮਾਨਦਿਨੁਰੁਸੁਭਾਇ
 ਮਾਮਾਪੁਰਾਣਿਯਾਮਾਮੇਰੁਚਕਾ
 ਟਿਕਾ ਰਤਿਸੁਭਾਇਆਕਰਿਰਿਪ
 ਪਰਿਯਾਭਾਥੁਤੇਵੇਸਕਰੀਪਿਰਥਾਤੁ
 ਮਹਾਨਾਨਾਨਾਥਾਭਾਭਗੁਰੁਸਮਾਦਪ
 ਏਕਗਪਿਰਾਣੀਸੀਗੀ ॥ ਨਾਨਕਮੇਰਿ